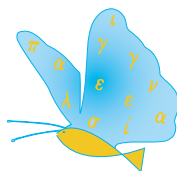

Geheimen uit de oudheid

Sporen van hoogstaande beschavingen

Jonathan Gray

Vlichthus

DEDICATION

To that courageous band of prehistorians who have dared to say publicly what many others have known in their hearts, that their emperor has nothing on.

TOEWIJDING

Aan de moedige groep prehistorici die het hebben aangedurfd om in het openbaar te zeggen wat vele anderen denken: dat hun keizer niets aan heeft.

Meer boeken en materiaal van Jonathan Gray via zijn website:
www.beforeus.com.

© 2004 by Jonathan Gray. All rights reserved.
First published by AuthorHouse 04-07-2004

ISBN: 1-4140-3749-X (e-book)
ISBN: 1-4184-2555-9 (Paperback)
ISBN: 1-4184-2556-7 (Dust Jacket)

© 2014 Vlichthus
ISBN-nr.: 978-90-822680-0-3

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Van de uitgever

Een bezoek in 1997 aan Het Egyptisch Museum in Caïro maakte duidelijk dat de oudste dynastieën de mooiste beelden en bouwwerken hebben geproduceerd. Volgens die overblijfselen was er in het geval van het oude Egypte bepaald geen sprake van steeds beter en mooier, maar van verval, van achteruitgang en zelfs geheel verloren gaan. Overblijfselen vertellen dus een verhaal. Het is aan ons om dat "aan te horen" en er van te leren. Dat geldt ook voor dit boek van Jonathan Gray. Deze archeoloog beschrijft in "Dead Mens Secrets" heel veel opmerkelijke zaken uit lang vervlogen tijden. Waarschijnlijk zult u er met de nodige scepsis kennis van nemen, maar het zal u niet loslaten. Jonathan Gray zegt daar het volgende over: *Sommige van de gegevens die nu worden gepresenteerd kunnen als belachelijk overkomen op de moderne geest, die getraind is in blind geloof in de moderne wetenschap. Maar ik ben terughoudend over wetenschappelijke dogmatiek, want wat vandaag wetenschap heet of wat twintig of dertig jaar terug voor wetenschap doorging, zijn vandaag of morgen drogredenen. Hoe meer het bewijs zich opstapelt over langvergeten prehistorische wetenschap, hoe moeilijker het wordt het idee van je af te schudden dat onze voorouders veel meer wisten dan wijzelf. Ze bezaten een superieure intelligentie en technologische vaardigheden, vaak in een mate die de moderne geest onthutst. Wat zij allemaal bereikten staart ons aan; hun geheimen gaan ons te boven. Overweeg deze als stof tot nadenken.*

Ik sluit mij graag bij de schrijver aan en nodig u uit om de "Geheimen uit de oudheid" te vergelijken met de kennis die ons al decennia lang overgebracht wordt. Die is namelijk voornamelijk gebaseerd op de nog steeds onbewezen evolutietheorie, die er van jongs af aan - en veelvuldig - ingehamerd wordt. Alles om ons heen is doortrokken van de leer die de Schepper uit het bestaan van mensen tracht te verwijderen. Dit boek biedt daaraan op een bijzondere wijze tegenwicht. Wellicht is het voor menig lezer een aanmoediging om te gaan onderzoeken wat de Schepper te zeggen heeft over ons ontstaan, onze geschiedenis en onze toekomst. Het vervolg op dit boek is dan ook onvervalste bijbelstudie. Van harte aan te bevelen!

Vlichthus, 2014

Hetgeen er geweest is, hetzelfde zal er zijn, en hetgeen er gedaan is, hetzelfde zal er gedaan worden; zodat er niets nieuws is onder de zon. (Prediker 1 : 9)

Koning Salomo ± 950 v.C.

Inhoud

Voorwoord	9
Deel 1: Hoe een oorspronkelijke superwereld verdween	
1. De dag dat de aarde kantelde	13
2. Zoektocht	21
3. Mysterieuze boodschappen in het ravijn	31
4. Operatie Spinnenweb	43
5. Plotselinge woede	49
6. Verloren overlevenden	59
7. Iemand leest de tijden verkeerd	69
8. Experimenteerden ruimtereuzen met ons?	77
9. Verdwijnd bewijs	79
Deel 2: Achtergelaten aanwijzingen	
10. De verdwijning van admiraal Ot	87
11. Komen er nog meer verrassingen?	105
12. Reis snel en leef langer	119
13. Wie verslaat onze computers?	123
14. Het trieste lot van de goudtuinen	127
15. Microscoop gericht op een sexy spin	135
16. Vreemde ruïnes op de zeebodem	139
17. Reis in het onverwachte	159
18. Parfum alstublieft, het zaakje stinkt	169
19. Verboden tunnels	173
20. Het mysterie van de schreeuwende robot	193
21. Fotospionage	201
22. Bikinimeisjes van de Middelandse Zee	207
23. De kristallen schedel	211
24. Wat er na het auto-ongeluk gebeurde	217
25. Ruïnes die gloeien in de nacht	229
26. Het geheim van kwikzilver	243
27. Waren we al op de maan in 2309 v.C.?	265
28. Kan de wetenschap je onzichtbaar maken?	273
29. Te laat om te ontkomen	283
Nawoord (epiloog)	297
Appendix	301
Bibliografie	305
Voetnoten	313

Voorwoord (proloog)

Professor Martin Byron maakte op dat moment een wetenschappelijke collegetour door Australië en verbleef in Melbourne. Hij was juist onder de douche gestapt, toen een scherp gerinkel hem naar zijn nachtkastje deed snellen om de telefoon aan te nemen. Het was Pasadena, Californië: "Martin..., de Black Knight (*Zwarte Ridder*) is weer waargenomen. De mensen van de NASA vragen om nadere informatie. Kazantsev in Moskou dringt aan op een onmiddellijke expeditie naar de omgeving. We willen dat je zo snel mogelijk terugkomt." Byron legde de hoorn neer. Daar had je het dus weer. Twintig jaar niet gezien. En nu... Hij greep de hoorn en draaide een ander nummer.

Ik was nog op een afstand van vijftien minuten van het hotelappartement van Byron en dat gaf mij wat tijd om na te denken. Als ik het me goed herinnerde was het in oktober 1957, dat de meest gedurfde onderneming van de mensheid - de Spoetnik 1 - onverwacht in een 584 mijl hoge baan om de aarde gelanceerd werd. Met aan ongeloof grenzende spanning hadden miljoenen wereldwijd 's nachts naar het baldakijn van de sterrenhemel getuurd, in de hoop een glimpje op te vangen van de glans van deze kunstmatige maan op zijn weg van oost naar west. Nog geen vier maanden later werd het voorbeeld door Amerika gevolgd. Na zich eeuwenlang in een slakkenangangetje te hebben ontwikkeld, sprong de mensheid dus plotseling van haar planeet af. Dat was ontstellend en wij waren erbij om het te zien en te beleven! Toen deed men een bizarre ontdekking. Ik herinnerde mij dat die snel in de doofpot werd gestopt.

Ik kwam ondertussen aan bij het hotel van Byron. Met de sleutel uit het contact, bleef ik nog een poosje zitten mijmeren. Doordat er volgstations in actie kwamen, die deze nieuwe kunstmatige manen moesten bewaken, had de nachtelijke hemel een ontzagwekkend geheim prijsgegeven. Er was een vreemde satelliet ontdekt, die al in een baan om de aarde draaide. Hij was in ieder geval niet van Amerikaanse, noch van Russische makelij en de verbazingwekkende waarheid was dat verder niemand de benodigde technologie bezat. De Franse astronoom Jacques Vallée, van het observatorium in Parijs, nam hem in 1961 drie keer waar en kreeg binnen 45 seconden elf gegevenspunten binnen. Het leek erop dat deze satelliet in tegengestelde richting om de aarde draaide op een hoogte van 22.000 mijl. De experts waren geschokt. Wie had deze satelliet in omloop gebracht? En hoe lang was hij daar al?

"Ik ben blij dat je kon komen," glimlachte de professor, terwijl hij me een stoel aanbood. "Dit is nog eens iets wat je onderzoek waard is. Hoewel ik denk dat de Russen in dit onderzoek op ons voorliggen. Lev Gindilis en het Pulkovo observatorium in Leningrad zijn het erover eens dat de Zwarte Ridder erom vraagt om z'n inhoud prijs te geven en alleen God weet of dat wat we aan boord ervan zullen vinden de wereldgeschiedenis zal veranderen." Ik knikte aandachtig. "Je denkt dus dat het voertuig daar moedwillig aanwezig is?" "Wel, het is geen meteor en dat het ruimtevervuiling is kun je ook vergeten."

De afgelopen vijftienvintig jaar hadden we ons ondergedompeld in enkele waarlijk verontrustende geheimzinnigheden betreffende ons onbekende verleden. Ik herinnerde Byron aan die dag in februari 1961 - de dertiende om precies te zijn - toen Mike Mikesell, Wallace Lane en Virginia Maxey in de Coso Mountains in Californië, op 4300 voet hoogte met een onderzoek bezig waren en struikelden over een fossiele steen. Op zichzelf was dat niets bijzonders. Maar toen gebeurde het. Zij verwachtten dat het een geode (een holle met kristallen gevulde steen) zou zijn, maar de volgende dag braken zij er hun diamanten zaag op. De verrassing was helemaal compleet toen zij binnenin de steen in plaats van kristallen een op een bougie gelijkend mechaniekje ontdekten. Een behoorlijk ontwikkeld relikwie, zou je zeggen. Het echte raadsel echter was de enorme ouderdom ervan. Kenners dateerden het op een half miljoen jaar oud.

"Begrijp je het probleem?", vroeg ik. "Zelfs als we met die datering geen rekening houden, is dit geheimzinnige voorwerp zo oud, dat het niet met onze gebruikelijke theorieën beredeneerd kan worden." De professor grinnikte. Hij had duidelijk plezier in deze puzzel. "Zulk soort ontdekkingen zetten ons voor vreemde vraagstukken," glimlachte hij. "Zeg eens Martin, is het wetenschappelijk gezien mogelijk dat dingen die niet zouden kunnen bestaan er toch blijken te zijn? Kan er in een ver verleden een oord zijn geweest waar door mensen gemaakte wonderen net zo algemeen en gewoon waren als dat ze dat vandaag de dag zijn?" Langzaam maar zeker pasten de stukjes in elkaar. Ik begon me af te vragen of er misschien in het verleden iets zeer ingrijpends op deze planeet had plaatsgevonden, een gebeurtenis zo heftig, dat daardoor zo ongeveer alles van de aardbodem was weggeveegd. Op de paar aanwijzingen na, waarover we nu struikelden.

Ik kan me ongeveer voorstellen wat u op dit moment denkt. Waarschijnlijk is uw nieuwsgierigheid geprikkeld, maar u bent sceptisch, nietwaar? De

pre-historische mens kan nooit zulk soort dingen als om de aarde cirkelende satellieten en bougies geproduceerd hebben. Ja, ja, dat weet ik ook. De in de negentiende eeuw uitgedachte evolutietheorie is er op school bij ons ingehamerd en wordt nog altijd overal onderwezen. Dat verhaal vertelt dat wij afstammen van wilden en dat wij ons langzaam en gestaag ontwikkeld hebben tot onze huidige beschaving. En nu de volgende vraag: zou dit een verzinsel kunnen zijn? Maar is de evolutietheorie dan niet bewezen? Goede vraag. In feite is evolutie altijd al een theorie geweest. O jawel, ze wordt gepresenteerd als een vaststaand feit, hoewel het onmogelijk is om er ook maar één onweerlegbaar bewijsstuk voor aan te voeren.

Zou het u verbazen als u hoorde dat er onlangs, niet alleen op één plek, maar overal ter wereld zulke "onmogelijke" zeer oude uitvindingen zijn opgedoken, waarvan sommige technisch net zover ontwikkeld zijn als de onze? Wist u dat bijna alle geschriften van oude volkeren overal ter wereld hetzelfde verhaal vertellen, over de teloorgang van een oorspronkelijke "Gouden Eeuw"? Over een catastrofale ramp die de complete beschaafde wereld heeft uitgewist? En daar zit 'm nou de kneep. Tegenwoordige opgravingen overal ter wereld tonen aan dat deze overleveringen met de feiten overeenstemmen. Enorme stenen gevaarten of kleine metaalsplinters zijn reëel en kunnen niet weggeredeneerd worden. Ze moeten onze nieuwsgierigheid prikkelen. In feite past de gedachte over een oorspronkelijke, ontwikkelde wereld, die de drijfveer is voor alle daarna volgende beschavingen, duidelijk binnen het raamwerk van het wetenschappelijk denken. Wat meer is, ik denk dat dit zo'n onmiskenbare realiteit is, dat we er niet langer omheen kunnen.

Het verhaal dat zich hierna voor u zal ontvouwen vertelt over zeer hoogwaardige technologie, waarover de inwoners beschikten, dat het ons voorstellingsvermogen te boven gaat. Ik zal aantonen hoe een wereldomvattende overstroming deze beschaving tot atomen vermaalde. Hoe daarna pogingen gedaan werden om deze vergane glorie nieuw leven in te blazen en hoe dit werd verhinderd door een felle volkerenmoord. De overlevenden daarvan waren woestelingen.

Het is tijd dat de waarheid aan het licht komt. Al zovele jaren worden er zoveel theorieën opgedrongen aan zoveel mensen. We zullen nooit alle feiten achterhalen, maar we weten genoeg om binnen bepaalde kringen een explosieve schok te veroorzaken.

Als je bedenkt dat we ons eigen geheimzinnige verleden blootleggen, onze vroegste dagen op deze planeet aarde, de geschiedenis van onze eigen menselijke familie, dan is dat toch heel opwindend? Ik denk dat, terwijl de bewijsstukken zich gestaag aaneen zullen schakelen, u het opwindende gevoel zult krijgen dat u plotseling op een geheel nieuwe en onbekende planeet bent aangeland.

De ontdekkingen worden beschreven in alledaagse taal, zodat ook de leken onder de lezers hun interesse niet zullen verliezen. Het verhaal vertelt over gigantische rijkdommen, die werden verspeeld, vergeten en teruggevonden.

Ook gaat er een soort waarschuwing vanuit. Al vroeg in de eenentwintigste eeuw werden we wakker geschud en realiseerden we ons dat we terecht zijn gekomen in een culturele super-arena. Omhoog rijzend, naar nieuwe ongekende hoogten, komen we plotseling oog in oog te staan met ons verleden en in een soort *déjà vu* realiseren we ons dat we op dit punt al eens eerder zijn geweest. Net als toen, wordt ook nu het wereldtoneel overschaduwed door geweld en corruptie. Tóen was het eindresultaat een nagenoeg volkomen vernietiging.

Men zou zich af kunnen vragen: kan zoiets weer gebeuren? Bestaat de mogelijkheid dat er een wereldbrand uitbreekt, van zo'n omvang dat hij die eerste uitroeiing zal evenaren? Dit probleem kunnen we misschien beter inschatten aan het einde van ons onderzoek. Ondertussen trakteert deze reis naar het verleden ons op allerlei verborgen heerlijkheden. Laten we er daarom direct aan beginnen.

Jonathan Gray

2004

1. De dag dat de aarde kantelde

Harry stormde naar buiten. Anna had een interview op het nieuws gezien en die man had gezegd dat de wereld ten onder zou gaan. Kletskoek, vond Harry. Waarom was Anna niet wat praktischer, zoals hijzelf? Harry wilde even zijn gedachten verzetten en daarom besloot hij naar zijn stamcafé te gaan. Binnen, aan een hoektafeltje, zag hij een kennis zitten en daar zou hij vast wel een luisterend oor vinden.

*Hoe
een oor-
spronkelijke super-
wereld verdween in
een kosmische
ramp*

"Dus ik zeg tegen haar, Mark, als een wereldvloed nou werkelijk eraan zat te komen, dan zouden onze topwetenschappers dat toch wel zeggen? Wanneer heeft de natuur ons nou ooit in de steek gelaten? Sinds de wereld begon is het altijd kalm geweest. Natuurrampen? Pure fantasie, Mark. Dat kan gewoon niet! Anna zegt dat het einde nabij is, Mark. Heb je nou ooit zoiets naïefs meegemaakt? Dat deze hele aardbol, met z'n warme klimaat van pool tot pool, ten onder zal gaan in een watervloed."

Mark keek hem aan; "Hoe dan?"

"Oh, één of andere profetie over bakken water die neer zullen komen van de hemel en uit de grond spuiten," snoof Harry. "Religieuze nonsens."

"Misschien wel," antwoordde Mark. "Maar weet je, vriend, er is wel genoeg water daarboven en daaronder."

"Wat bedoel je?" Had Harry het goed gehoord? Was Mark ook al stapelgek? "Alleen dit, Harry. Je weet toch waarom we zo'n fijn klimaat hebben? Waarom alles zo goed groeit en overvloedig is overal, wat betreft planten en dieren?"

"Ga door."

"Het heet niet voor niets een dampkring! Hoog boven onze aarde zit een laag waterdamp, die alle schadelijke straling van de zon filtert, en er voor zorgt dat ons klimaat optimaal blijft. Maar er zitten zeeën vol water daarboven, en ook in ondergrondse bassins. Dus als dat ooit wordt verstoord..."

Harry viel hem in de rede. "Flauwekul! Ik geloof het pas als ik al dat water naar beneden zie vallen. Je weet toch dat het grootste deel van de aarde uit land bestaat en niet uit water? Wat kan daar nou mis mee gaan?"

"Misschien als de aarde omkiepert," grapte Mark.

Harry beet op z'n lip. Er was gewoon niks zinnigs uit zijn makker te krijgen vanavond, dus ging hij maar televisie kijken. Het nieuws presenteerde de dagelijkse portie ellende en ongeregelheden. Er was een nieuwe planeet ontdekt achter Pluto en er was weer ergens een bomexplosie. Angstaanjagend, al dat geweld. Harry voelde zich niet lekker. Een beetje frisse lucht had hij nodig.

Het was lekker buiten; een rustige en zachte avond. Hij voelde zich al beter. Foldertjes van een vredesdemonstratie lagen overal. Harry keek glimlachend hoe één ervan door de wind werd opgetild en langs de zijkant van een gebouw fladderde. Ineens schudde de straat onder zijn voeten. Harry werd tegen een gebouw gesmeten. Hij keek omhoog. Grote gebouwen zwaaiden heen en weer. Luide knallen klonken door de avondlucht. Hij stak een arm uit om zichzelf te steunen. En plotseling voelde hij water naar beneden komen. Harry zocht naar zijn mobiele telefoon; met een wit weggetrokken gezicht...

Zoiets moet hebben plaatsgevonden op de laatste avond voor de Zondvloed. Tenminste, als we latere verhalen willen geloven. Geologen zouden op een dag het wereldwijde subtropische klimaat en het broeikas-effect ontdekken en dat het plotseling ophield. ¹ Latere overleveringen zouden overlevenden van de Zondvloed beschrijven als goden; dat wil zeggen dat zij leden waren van een superieure beschaving die ophield te bestaan na de Grote Vloed. Egyptische annalen zouden betogen dat het bewind van de "goden" vóór de Eerste Dynastie, een tijd was van superieure en zelfs magische krachten. Na de vloed zou de "Popol Vuh" (de heilige schrift van de Quiche Indianen op Guatamala) schrijven: *Het eerste mensenras voor de vloed bezat alle kennis; zij bestudeerden de vier kwartieren van de hemel en het ronde oppervlak van de aarde.* ²

In dit licht gezien, begint zelfs de Griekse mythologie helder te worden. We kunnen het zien als een herinnering van een ras dat een zwak aftreksel is van een voormalig groots, machtig en hoogst ontwikkeld rijk, dat in een ver verleden over de hele wereld verspreid was. Stop hier even om erover na te denken. Kunnen wij ons voorstellen dat alle volkeren op alle werelddelen, dit verhaal elk apart verzonnen? Spreken ze allemaal per ongeluk van een oorspronkelijke Gouden Eeuw, zonder een kern van waarheid? Inderdaad vraag ik me af, als mensen van beesten afstammen, waarom bestaat er dan overal een lange overlevering van een Gouden Eeuw, in plaats van een wild en donker verleden? Kan iemand dat uitleggen? Zelfs waar er niet veel geschreven werd - in omstandigheden waar rampen de mensen hadden genoodzaakt in het wild te leven - werd dezelfde herinnering aan een Gouden Eeuw van mond tot mond verhaald. U vraagt zich wellicht af: kunnen we die oeroude legendes wel geloven? Verrassend veel ervan, ja-zeker! Ik ben bang dat men veelal volksverhalen, mythen, en legendes, zomaar afschrijft. Maar is dat niet onwetenschappelijk? Vooral omdat zulke overleveringen ons nogal eens naar echte ontdekkingen hebben geleid.

Legendes hebben een kern van waarheid

William Prescott, de beroemde Americanoloog, zegt: "Een natie kan verdwijnen en alleen een herinnering aan zijn bestaan achterlaten, maar de verhalen over de kennis die men vergaarde, blijven eeuwig bestaan." ³

Volksvertellingen zijn de fossielen van de geschiedenis; ze bewaren geschiedenis in een veelheid van kleurrijke verhalen. Het zijn niet zomaar fabeltjes. Het zijn verhalen over waargebeurde dingen uit een ver verleden. Ze kunnen wel van generatie tot generatie aangedikt zijn, of er kunnen bepaalde details veranderd of verloren zijn gegaan, maar de kern is waar. Professor I.A. Efremov, uit Rusland, waarschuwt dat "geschiedkundigen meer respect moeten tonen voor overleveringen en legendes." Hij beschuldigt westerse wetenschappers van snobisme voor het afwijzen van de verhalen van de "gewone man". ⁴

We moeten het onder ogen zien: Legendes hebben meestal een kern van waarheid. Neem nu de legende van Troje. Geen enkele deskundige nam De Iliad of De Odyssee van Homerus voor waargebeurd aan. Maar ene Schliemann wel; hij geloofde het en zocht en vond de "mythische" stad Troje. De Iliad sprak van een beker die met duiven was versierd, die Odysseus zou hebben gebruikt. In een zijgang van een overblijfsel vond Schliemann deze 3600 jaar oude beker. Herodotus vertelde van een fabelachtig land, ver weg, waar griffioenen een gouden schat bewaarden. Dit land (Altai, of Kin Shan), is nu ontdekt, inclusief de oeroude goudmijnen. Ook zijn kunstvoorwerpen van deze hoog ontwikkelde cultuur ontdekt, waarin de griffioen veelvuldig voorkomt. Deze vage mythe blijkt dus een feit te zijn.

Mexicaans-Indiaanse legendes spreken van een geheime bron waarin maagden en kostbaarheden als offer werden geworpen. Geschiedschrijvers verwezen dit naar het domein van fabels, totdat de bron, bij Chichen Itza, in de 19e eeuw ontdekt werd.

Meer dan welk document dan ook werd de Bijbel alomt overal aangevallen als een verzameling mythen. Maar, tot verlegenheid van alle critici, bewijzen archeologische ontdekkingen keer op keer dat de verhalen over fabelachtige steden, mythische personages en onmogelijke gebeurtenissen tot in detail waar zijn. Nog sterker, de Bijbel kan worden gezien als de meest nauwkeurigste en betrouwbaarste bron van onze geschiedenis.

Voorouderlijke herinneringen aan een Gouden Eeuw

Als we het collectieve getuigenis voor waar mogen aannemen, was de vroege geschiedenis van de mens onvoorstelbaar. Het was een Gouden Eeuw van hoog ontwikkelde beschaving, van oorspronkelijke reuzen, die superieure intelligentie en technologie hadden. Er lijkt een universele waarheid te hebben bestaan, die iedereen in die tijden van lang geleden wist. Heilige boeken bevestigen dat in het prille begin (vlak na de val uit het paradijs), mensen uitzonderlijke psychische vermogens bezaten. Ze begonnen met niets anders dan onbewerkte aarde en werden meesters van een hoog ontwikkelde beschaving in een tijdsbestek van maar zes generaties. In die korte tijd bouwden zij steden, bespeelden ingewikkelde muziekinstrumenten, smolten en bewerkten metalen. Inderdaad, met zulke wetenschappelijke prestaties blijkt dat deze eerste mensen bepaald niet dom waren!

We kunnen ons afvragen tot welke hoogte zij zich in de laatste eeuwen voor de zondvloed nog verder ontwikkelden en hoe zij hun technologie nog meer verfijnden. Waren de wonderen van de wetenschap toen net zo gewoon als nu? Een hele goede vraag, vind ik. Probeer het uzelf maar eens voor te stellen. Geplaveide regenboogsteden, waar "huizen van kristal" iedere kleur van het spectrum weerspiegelden; luchtvaart, computers, en zelfs plastic. Wist u dat toen Alexander Graham Bell de telefoon uitvond, hij een hint gaf dat het eerder had bestaan? "De oude instrumenten zijn herontdekt," merkte hij op.⁵

Ja, dat leest u goed. Dat is precies wat Bell zei. In feite werd de vraag nog verder uitgediept door de gerespecteerde Britse wetenschapper Frederick Soddy, winnaar van de Nobelprijs voor de Natuurkunde. Hij vroeg zich af of de voorvaders wellicht "niet alleen onze huidige kennis bezaten, maar zelfs een van een soort kracht waarvan wij nog geen weet hebben?"⁶

Tastbare bewijzen

Waar hadden Bell en Soddy hun informatie van? Heel waarschijnlijk van enkele oude documenten. Onze ontdekkingsreis is echter niet gebaseerd op oeroude teksten en rapporten, maar op geaccepteerde wetenschappelijke ontdekkingen. In musea staan recent ontdekte kunstvoorwerpen van metaal, die zonder twijfel uit de oude wereld komen en die een hoog ontwikkelde technologie vereisen om ze te maken. Een technologie die we tot in onze dagen niet hebben bereikt.

De hoeveelheid bewijzen groeit met de dag. Het laat zien dat alle geheimen van de moderne technologie bekend waren, maar lang geleden ook weer vergeten zijn. De bewijzen laten ook zien dat de eerste mensen een samenleving schiepen, die de onze op alle gebieden van ontwikkeling overtrof.

De wereld is eigenlijk een graftombe met geheimen en een paradijs voor schatgravers. De spanning stijgt als we weer nieuwe geheimen ontdekken. We zien een technologie die bijna aan science fiction doet denken. We komen absurde dingen tegen, zoals hersentransplantaties, koloniën op Mars en onzichtbare mensen. En we vragen ons af, wat nog meer? Ik geef toe dat zulke ideeën bijna boven het verstand gaan. We vragen ons af: konden de voorvaders zich echt zo ver hebben ontwikkeld?

Laten we eens goed naar onze eigen tijd kijken. Nog maar zo'n honderd jaar geleden, waren de meeste van de hedendaagse uitvindingen onwaarschijnlijk en bestonden nog niet. Sindsdien zijn de ontwikkelingen in een stroomversnelling terecht gekomen. En deze trend zal zich in de toekomst voortzetten. Voorspellingen zeggen dat in vijftien jaar onze huidige kennis verdubbeld zal zijn. Begrijpt u wat dit betekent? Hoe kunnen wij ons dan een voorstelling maken van het wetenschappelijke niveau van de mensen die vóór de zondvloed leefden?

De zondvloed

In de 34e eeuw vóór Christus was er een wereldoorlog gaande. Een catastrofe van ongekende omvang maakte hier een einde aan. De wereld schudde en de aardkorst scheurde in grote stukken. Een grote watervloed overspoelde de gehele aarde.

17 november, 3398 v.C.⁷ Net als alle andere dagen was die dag waarschijnlijk warm en zwoel. Op dezelfde lengtegraad waren miljoenen aan het eten, op visite, zich aan het ontspannen. Om acht uur 's avonds begon de aarde hevig te beven. Door een buitenaardse kracht kantelde de aarde om haar as. Onder felle bliksemschichten en de hevigste donder die ooit door mensen gehoord was, begon de waterdampkring hoog boven de aarde uiteen te vallen. Een vloed van regen werd over de aarde uitgestort. Het water steeg razendsnel. Kosmische krachten veroorzaakten een totale en angstaanjagende verwoesting. Met een vreselijke schok verzonken grote landmassa's in zee. Het oppervlak van de hele aarde werd één grote draaikolk, die land en zee tezamen vermaalde. Vloedgolven van 2000 meter hoog zweepten

met orkaankracht naar de beide polen. Een deken van lava en verstikkende gassen roeide alle leven uit. Deze enorme natuurramp veegde de oerbewoning van het aardoppervlak en wierp haar geheimen voor eeuwig in een watergraf.

Alle mensen van vóór de vloed werden samen met hun technologische kennis; hun machines en constructies, overspoeld door water of begraven onder honderden meters puin. Wetenschappers schatten dat meer dan 75 procent van het aardoppervlak door water is gevormd via afzettingen van gesteente. Dit sediment reikt bijvoorbeeld in India tot een diepte van 20 kilometer. De gescheurde, gekantelde en bevende aarde zou nog eeuwenlang doorgaan met uitbarstingen. Met niet minder dan 3000 werkende vulkanen ontstond er een stofwolk die de gehele aarde omhulde en het klimaat voor honderden jaren verstoorde. Zo begon de IJstijd.⁸

Een handjevol mensen bleef over en dat zij het overleefd hebben mag een wonder heten. Omdat ze de natuurramp van tevoren zagen aankomen hebben ze veilig gesteld wat ze konden, zoals samenvattingen van hun technische en wetenschappelijke kennis. Die zouden ze na verloop van tijd doorgeven aan hun afstammelingen. Voor degene die nog nooit van zo'n vloed heeft gehoord, moet het nadrukkelijk worden gezegd dat deze gebeurtenis één van de sleutelmomenten in de menselijke geschiedenis is geweest. Niet alleen zijn er massa's geologische bewijsstukken, maar het heeft een onuitwisbare herinnering achtergelaten bij de gehele mensheid.⁹

Een analyse van zo'n 6000 verschillende vloedtradities onthult een wijdverspreide overeenkomst op belangrijke kenmerken:

- dat er een corruptie van de mensheid aan voorafging;
- een waarschuwing die door de overgrote meerderheid werd genegeerd;
- een soort reddingsboot;
- de redding van 8 mensen en ieder dierenras;
- een vogel die uitgezonden werd om te zien of het land droog was;
- de betekenis van de regenboog;
- een afdaling van een berg;
- het herstel van de bevolking op aarde door deze groep overlevenden.

Opmerkelijk is hoe vaak de Bijbelse naam Noach voorkomt. Dit is nog opmerkelijker als men bedenkt hoe verschillend de talen in de wereld zijn

en de sterke vertekening die de vloedlegendes hebben ondergaan in de diverse streken en landen. Toch is die naam haast onveranderd gebleven in zulke geïsoleerde plekken als Hawaï (waar hij Nu-u werd genoemd), de Soedan (Nuh), China (Nu-Wah), het Amazonegebied (Noa), Phrygië (Noe) en onder de Hottentotten (Noh en Hiagnoh).

Denk hier eens over na. Is het mogelijk dat al deze volkeren, onafhankelijk van elkaar, zomaar dezelfde naam bedachten voor een overlevende van de vloed? Of verwezen al deze wijdverspreide mensen naar dezelfde familie van overlevenden? De lijst van volkeren in Genesis 10 beschrijft de geleidelijke verspreiding van Noah's afstammelingen en somt namen op die aanwijzingen geven over hun geschiedenis en woonplaatsen. Er staat dat alle volkeren van de aarde van Noah's familie afstammen.¹⁰

Professor W.F. Albright, een internationaal erkende autoriteit op het gebied van de Archeologie, beschrijft het als een "buitengewoon nauwkeurig document dat een opmerkelijk modern inzicht geeft - ook al is het ingewikkeld - in de ethnische en taalkundige situatie van de huidige wereld. Deskundigen zijn altijd weer onder de indruk van de kennis van de auteur over het onderwerp".¹¹

Dus er zijn genoeg redenen om te geloven dat de mensheid na de zondvloed uit een enkele groep van mensen is ontstaan. Hoofdstukken 2 tot en met 6 bevestigen dat deze mensen, voordat zij scheidden, zeer beschaafd waren en in het bezit waren van een grote culturele erfenis. Hoofdstuk 5 laat hun geleidelijke afgang naar de vergetelheid zien en de hoofdstukken 7 tot en met 9 roepen drie interessante vragen op die om een antwoord vragen.

Aldus goed voorbereid kunnen we meer intelligente conclusies trekken uit de ontdekkingen uit de oude wereld. Daaraan is dit boek gewijd.

2. Zoektocht

"Vlug, springen!!", schreeuwde Ed. "Er in, schiet op!"

De deur van zijn Jeep werd opengegooid. Ik keek haastig achterom. Een meute met woedende ogen zat me op de hielen. Het was allemaal zo snel gegaan. Uitgerust met mijn camera was ik een vruchtbaar-

heidstempel in Calcutta aan het verkennen. Onverwachts stuitte ik op een bloedig slachtoffer-ritueel. Een schildwacht met scherpe ogen sloeg alarm en plotseling was ik het onderwerp van een verhitte achtervolging. De snelste achtervolger was nu zo dichtbij dat je hem kon horen hijgen. Een vlugge blik opzij ... een opgeheven mes flitste ... Genoeg overtuiging! Ik sprong in de rijdende auto en in de hoogste versnelling scheurden we weg.

Uren later ging mijn hart nog tekeer, maar nu om een heel andere opwind-
ding. Vier bizarre toevalligheden achterelkaar was al verbazingwekkend
genoeg..., maar een vijfde? Zou een wereldschokkende gebeurtenis, die ons
allen zou treffen, echt snel lostbarsten?

Ik had over wat oude profetieën zitten peinzen. Die verklaarden dat het
einde van de moderne beschaving al bekend was. De profetieën zeiden
geloofwaardig te zijn, gebaseerd op een bepaalde gebeurtenis in het ver-
leden. Natuurlijk, voordat je zelfs maar begint om zulke profetieën serieus
te nemen, moet eerst worden bevestigd of zo'n gebeurtenis werkelijk heeft
plaatsgevonden.

Ik wist dat Ed Savage een uitstekende archeoloog was. Maar ik viel bijna
achterover van verbazing door wat hij vertelde.

Die avond sprak ik met hem onder het genot van een heerlijke maaltijd.
"Kort gezegd," begon hij, "is de gangbare opvatting over de geschiedenis
dat we vanaf het stenen tijdperk opgeklommen zijn van een bestaan als
wilden en holbewoners naar de huidige beschaving. Het was een langza-
me, maar gestage ontwikkeling. En natuurlijk verwachtte ik dit "feit" ook te
bevestigen, toen ik de eerste culturen onderzocht. Maar wat er tevoorschijn
kwam was toch wel iets heel anders. De overeenkomst bij ieder onderzoek
was dat alle culturen plotseling en volledig ontwikkeld begonnen zijn. Een
lange voorafgaande periode van ontwikkeling is niet door de archeologie
bevestigd."

"Maar...", ik stakte; zocht naar woorden.

"Voordat er steden op aarde waren," vervolgde hij, "was er niets en was het
als een schone lei."

"Vertel je me nu dat het bewezen is dat er helemaal geen sprake is geweest
van een overgang tussen oude beschavingen en de primitieve voorouders?"

*Waarom
de eerste
steden uit het
niets verschenen*

"Precies! Zij hebben zich niet ontwikkeld naar een hoger niveau. Ze waren direct vanaf het begin op een hoog niveau van ontwikkeling."

"Flauwekul!", zei ik. "Er moet ontwikkeling zijn geweest, geëxperimenteerd, verfijning, evolutie."

Plotselinge verschijning

Ed ging door. "Eerst kon ik het zelf ook niet geloven, maar er was één duidelijk patroon, namelijk de plotselinge verschijning van beschavingen door heel de wereld. Vijf keer toeval óf een patroon, noem het wat je wil."

"Je bedoelt?" Ik keek hem aan.

"Neem bijvoorbeeld Egypte. Ongeveer 3000 v.C. was er opeens een volledig ontwikkeld Egypte - zonder overgang vanuit een primitieve staat - met een levendige kant-en-klare "high society"."

"Met grote steden en enorme tempels," vervolgde hij. "Pyramides van overweldigende grootte. Kolossale standbeelden met enorme expressieve kracht. Luxueuze tunnels en tombes. Weidse straten geflankeerd door magnifieke beeldhouwwerken. Perfecte afvoersystemen. Vanaf het begin een decimaal systeem. Een compleet schrift, al helemaal af. Een gevestigd benamingssysteem (waarbij iedere Faraó soms wel vijf namen had). De maatschappij al verdeeld in aparte klassen. Een leger, ambtenarij en hiërarchie, perfect verdeeld. Een rechtshof dat alles heeft van goed gedefiniëerde procedure en vorm."

"Van de allereerste geschiedenis waar gegevens over bestaan, laat Egypte een niveau van beschaving zien die onverklaarbaar is. Het klinkt gek, dat weet ik, maar het is een feit!"

"Wat als..."

"Ga door," zei Ed.

"Oh, vergeet het maar. Ik heb een beetje nachtlucht nodig."

Buiten was het pikdonker. Daarboven bevond zich de Melkweg, briljant en dichtbij. Mijn gedachten dreven weg... terug... terug... terug.

Onverklaarbaar, had hij gezegd. Onverklaarbaar, behalve als... Ineens viel het kwartje. "Dat is het!", hoorde ik mezelf uitroepen, blij dat niemand me kon horen. Ja, het is onverklaarbaar, tenzij Egypte haar beschaving van iemand anders had geërfd! Egypte kwam klaarblijkelijk uit een eerdere beschaving. Triomfantelijk ging ik weer naar binnen. Ed hoorde me beleefd aan. "Dus ze kreeg het van elders, hè?" De archeoloog trok zijn kraag lossen en slikte. "Maar...", hij kuchte en probeerde het nog eens. "Maar wie was Egyptes onzichtbare moeder dan?"

Ik moet toegeven dat ik even niets wist te zeggen.

"Het was niet alleen Egypte," vervolgde hij. "Kijk maar eens naar Sumerië. De verschijning rond 3000 v.C. van de Sumerische beschaving was net zo plotseling, onverwacht en uit het niets.

"H. Frankfort (*Tel Uquair*) noemde het "verbazingwekkend." Pierre Amiet (*Elam*) zei: "meer dan buitengewoon." A. Parrot (*Sumer*) beschreef het als "een vlam die snel oplaaide." Leo Oppenheim (*De Oudheid van Mesopotamië*) benadrukte "de verbazend korte periode waarin deze beschaving zich ontwikkelde." Joseph Campbell (*De Maskers van God*) somde het aldus op: "Met een schokkende abruptheid verschijnt er in deze kleine Sumerische modderpoel het hele culturele systeem; dat sindsdien de oorsprong is geworden van alle hoge beschavingen van de wereld." ¹²

Ed verfrommelde zijn servetje op het bord. "Daar is je tweede toeval. Maar ik heb ook de bewijsmaterialen bestudeerd uit Harappa en Mohenjo-daro," zei hij. "Dat waren de belangrijkste centra van de Indusvallei beschaving. En ze ontsprongen ook blijkbaar uit het niets, zonder merkbare sporen van een evolutie uit een primitief begin. Daar heb je dus je derde toeval."

"Misschien heb ik veel te veel verbeeldingskracht," zei hij voorzichtig. "Maar er is één mogelijkheid die ik wel móet verkennen.

"Het gaat namelijk ook over de Maya's van Midden-Amerika. Hun kalender gaat terug tot ongeveer dezelfde tijd, ongeveer 3000 v.C. En ik weet zeker dat aan het begin van de Maya-cultuur hun schrift al perfect was."

Nog een bom. Ik stond op en dacht zuchtend na over de bewijsstukken. "Vier hele vreemde toevalligheden tezamen. Je zei dat er vijf waren."

"Ja, inderdaad. De Hunebedbouwers van Noordwest-Europa verschenen in dezelfde tijd. De prestaties die zij leverden waren van hetzelfde niveau als de ontdekking van de driehoek van Pythagoras, een nauwkeurige kalender, het ware kompas-noorden (geografisch noorden), kennis van de banen van hemellichamen (mogelijk inclusief de wetenschap dat de wereld rond is) en een minutieus maatsysteem. ¹³

"Ja, Jan, je kunt de feiten niet ontkennen. Ik wou alleen dat ik een antwoord had."

De volgende morgen moest Ed naar Nepal en één ding was zeker: onze volgende ontmoeting zou gedenkwaardig zijn.

Ik kon niet slapen die nacht. Mijn hoofd bonsde, het mysterie werd dieper. Hoe was dit alles mogelijk? Zoveel kant-en-klare beschavingen. Ik nam een kaart, trok een cirkel om deze plotseling verschijnende kant-en-klare culturen en zat er naar te staren.

Een gemeenschappelijk begin?

Bestond er een verband tussen de verschillende culturen? Ik begon ieder stukje informatie na te pluizen. In de volgende maanden zou deze onderzoekstocht door tientallen landen voeren. Ondertussen bleef in mijn achterhoofd de gedachte prikkelen hoe het dan zat met de profetieën. Iets zei me dat er een verband moest zijn, maar ik wist niet welk. Wat een mogelijke link tussen de "kant-en-klare" beschavingen betreft, doken er acht aanwijzingen op:

1. Symbolen en hiërogliefen waren wereldwijd identiek en droegen de merktekens van een gemeenschappelijk begin. Overal waar combinaties van de swastika, de slang en de zon met de vele ingewikkelde hiërogliefen werden herhaald, was er geen sprake toeval.¹⁴
2. Ook waren over de hele wereld gelijksoortige schrijfsystemen in gebruik, zelfs op geïsoleerde eilanden. Dit was opvallend.
3. Talen hadden overeenkomsten. Hoe ouder ze waren, hoe meer ze op elkaar leken. Praktisch alle talen zijn onderling verwant in woordenschat en zinsconstructie. In bijna iedere taal zijn er talloze woorden die gelijksoortige stamwoorden of combinaties hebben die niet zijn te verklaren door toeval. Neem bijvoorbeeld de namen van de sterrenbeelden. Ik ontdekte dat deze over het algemeen hetzelfde waren, of het nu in Mexico, Afrika, of Polynesië was.
4. De kalenders van Egypte en het verafgelegen Peru hadden beiden achttien maanden van twintig dagen, met een feest van vijf dagen aan het eind van het jaar.
5. Ik heb ook gekeken naar de vele overeenkomsten in gebouwen, niet alleen in constructie, maar in de verhouding tot astronomische lijnen. Sphinxen in Egypte en Yucatan; pyramides op diverse continenten en op verafgelegen eilanden; monolieten (*reusachtige opgerichte stenen, vert.*) en stenen cirkels verspreid over de hele wereld, waarvan de stenen vaak elders in de wereld werden uitgehouwen. Het viel me op dat zelfs hun oorspronkelijke doel en gebruik overeenkwamen. De toren van Babel werd gebouwd (volgens Josephus, een Joodse geschiedschrijver uit de 1e eeuw) om een onderkomen te hebben als er weer een zondvloed zou zijn. En wat betreft de pyramides van de Toltecs, zegt de Mexicaanse kroniekschrijver Xlilxochitl: *Nadat de mensen zich hadden vermenigvuldigd, maakten zij een hoge zacuali - een toren van grote hoogte - om er een onderkomen te vinden als de tweede wereld ook zou worden verwoest.*

Nu vraag ik u: hoe kan het - zonder gemeenschappelijke bron - dat het doel van zo'n hoge toren in Babylon en Mexico hetzelfde is? ¹⁵

6. Gewoontes waren vergelijkbaar zoals bij begrafenissen, mummificeren, besnijden of het binden van babyhoofdjes om een langwerpige schedel te krijgen. Dit was gebruikelijk bij De Maya's, Inca's, Kelten, Egyptenaren, en Basken.
7. Vormen van religie hadden nog meer opvallende gelijkenissen.
8. Als laatste noem ik de wereldwijde tradities uit de vroege geschiedenis. Legendes over een Lusthof, een Gouden Eeuw, een globale vloed, een gemeenschappelijke taal, een toren waar taalverwarring leidde tot verspreiding van de mensheid. Deze dingen droegen duidelijk het kenmerk van een gemeenschappelijke bron.

Van één ding was ik zeker. Het ontstaan van culturen die zo anders en zo weid verspreid waren, kon niet worden verklaard met lenen en nabootsen. De Russische dichter Valeri Brussov drukte het goed uit: Aan de basis van de oudste beschavingen van de mens moeten we éénzelfde invloed zoeken... We moeten verder terugkijken dan de oudheid voor een nog onbekende cultuur, die de cultuur zoals wij die kennen in gang heeft gezet.

De Egyptenaren, de Babyloniers, de Grieken en Romeinen waren allen onze leraars, maar van wie leerden zij het? ¹⁶ Mijn aandacht was zeker getrokken! Hier hadden we verscheidene volledig ontwikkelde culturen, blijkbaar familie, die zomaar uit het niets verschenen. Wat doe je nu met zo'n ontdekking? Ik moet bekennen, ik barstte zowat van nieuwsgierigheid. Er was dringend nog een zoektocht nodig. Deze keer moest ik de originele bron ontdekken van de sporen, zeg maar voetafdrukken, die naar deze culturen leidden.

Bron van de voetafdrukken

Gelukkig waren er na 5000 jaar nog afdrukken leesbaar. De bewijsstukken struikelden zowat over elkaar. Taal was de eerste aanwijzing. Het werd al snel duidelijk dat stamwoorden in bijna elke taal afkomstig waren uit het Midden-Oosten. Geschreven tekens vormden nog meer bewijs. Een en hetzelfde systeem van tekens, dat over een groot gebied werd gebruikt door de Steenschrijvers, had ook zijn afkomst in het Midden-Oosten.

Antropologie gaf een andere behulpzame aanwijzing. Ik ontdekte dat het beste antropologische onderzoek het ontstaan van de mensheid nabij het centrum van Europa-Azië-Afrika plaatsten. Archeologische ontdekkingen

NA	E	I	Easter Island	I	C	NA

Fig. 2-1 Vergelijking door Larry E. Arnold van teksten van oud Noord-Amerika rotskunst (NA), Egypte (E), China (C), Indus Valley (I) en de Paaseilanden, wijst op een gemeenschappelijke oorsprong.

bevestigden dit. Agricultuur verspreidde zich over de hele wereld vanuit de hooglanden van het Midden-Oosten. In ieder onderzoek kwamen de planten, struiken en vruchtbomen, die noodzakelijk waren voor het leven en het voortbestaan, oorspronkelijk uit het Midden-Oosten. Genetisch onderzoek van planten "bevestigen zonder twijfel de archeologische bevindingen".¹⁷

Dus ons begin lag in de hooglanden van het Midden-Oosten. Ik suggereerde dit bij onze volgende ontmoeting aan Ed Savage. Het eerste wat hij deed was me een lastige vraag stellen: "Vertel me dan eens waarom het begon in de moeilijke omgeving van bergen en hooglanden? Vind je dat niet vreemd? Waarom begon het niet in de lage, vruchtbare valleien, die makkelijk te ontginnen waren?"

Dat was natuurlijk een hele goede vraag. In mijn onderzoek had ik meer wetenschappers hun verbazing horen uitdrukken over deze vreemde ontdekking.

"Heb je ooit wel eens aan een wereldvloed gedacht?", suggereerde hij.

"Je bedoelt toch niet de vloed van Noach?", smaalde ik.

"Jazeker wel", zei Ed kortaf. "Het verklaart veel dingen. Jon, snap je het niet? De overlevenden van zo'n vloed (een gebeurtenis die de meeste wetenschappers over het hoofd zien) bevonden zich nog in de bergen. De laaggelegen vlaktes waren nog niet droog genoeg als gevolg van die grote wereldomvattende vloed. En wist je dat Bijbelse bronnen duidelijk de bergen van Ararat (Armenië) aanwijzen als de landingsplaats van de overlevenden van de vloed?"¹⁸

Ed ontvouwde op tafel een wereldkaart. Hij wees naar de betreffende gebieden. "Opgegraven voorwerpen suggereren dat er al in 3000 v.C. gevestigde gemeenschappen bestonden vanaf de beide Amerika's in het westen tot Thailand in het oosten. En bovendien bestaat er een hoge cultuur van Spanje tot aan Pakistan."

Ik staaarde nogal nieuwsgierig naar de kaart. Armenië, het gebied van waaruit de mens zich verspreidde, lag bijna exact in het midden. Ik kwam er later achter dat meer onderzoekers tot die conclusie waren gekomen. Zoals Howells zegt: *Als we ten eerste kijken naar dat deel van de wereld dat de broeikas was van alle rassen, dan kunnen we maar tot één conclusie komen: alle zichtbare voetafdrukken hebben Azië als vertrekpunt.*¹⁹

"Ed", vroeg ik, "is dit wellicht de sleutel tot je vijf toevalligheden?"

"Ik denk van niet, hoezo?"

Ik somde de hele lijst op van ontdekkingen die ik had gedaan sinds onze laatste ontmoeting.

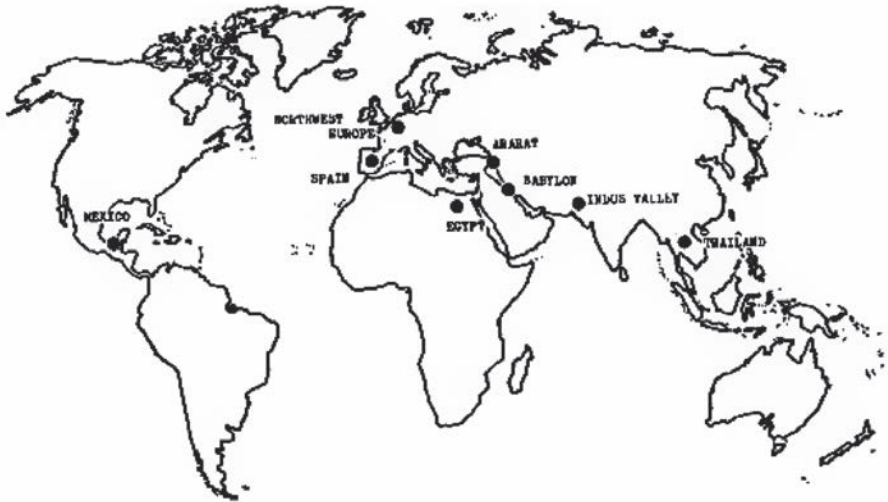
1. Ieder van de eerste beschavingen kwam plotseling en reeds volledig ontwikkeld tot stand. (Ed's ontdekking.)
2. Er bestaat een verband tussen die beschavingen.
3. Hun voetstappen leiden terug naar de bergen van het Midden-Oosten.

De archeoloog dacht even na over alle verschillende aspecten. Langzaam kwam er een glimlach over zijn mond. "Verdorie man, je slaat de spijker op zijn kop!" "Er is maar één ding dat de hoge ontwikkeling van die eerste beschavingen kan verklaren. Die volkeren kregen hun erfenis van de wereld die bestond vóór de zondvloed. Zij gingen verder waar de generatie van de Bijbelse Noah ophield! De overlevenden van de vloed moeten genoeg kennis van de tijd vóór de vloed hebben gehad om kort daarna een vliegende start te geven aan de nieuwe culturen die "uit het niets" opkwamen." Hij klikte met zijn vingers. En dan de timing; vierhonderd jaar na de vloed; meer dan genoeg tijd om een samenleving op te bouwen. De oudste beschavingen hadden dus voldoende tijd om een dusdanige bevolkingsdichtheid op te bouwen, waardoor er sprake was van een cultuur.

Natuurlijk waren wij lang niet de eersten die dit ontdekten. Sir Leonard Woolley had zoiets ook al geschetst: "Men had het volste vertrouwen dat de algemene veronderstelling van een stapsgewijze ontwikkeling zou worden bewezen. Maar het overweldigende bewijs toonde het tegendeel aan. Bij het bestuderen van de oudste beschavingen vinden we dat hun cultuur kort na de vloed op zijn hoogtepunt was." ²⁰

De plotselinge verschijning van de menselijke beschaving op zichzelf is een herinnering aan die ene grote catastrofe in de geschiedenis. Nog belangrijker, de vloed is een historische gebeurtenis die de moderne mens veel heeft te zeggen. Zoals in de dagen van Noach, heeft de wereld een ongekend hoog niveau van materiële en technologische ontwikkeling bereikt. Toen, net als nu, was de wereld vol van scepsis, corruptie, en geweld. Oude profetieën wijzen naar Noach en de Vloed als een prototype van het toekomstige, plotselinge en vreselijke einde van de huidige wereld. Bijvoorbeeld:

"Zoals de dagen van Noach waren, zo zal also de verschijning van de Zoon des Mensen zijn. Want zoals in de dagen vóór de Vloed, aten en dronken zij, huwden en gaven ten huwelijk. Totdat Noach in de ark ging wisten zij niet dat de Vloed zou komen en dat die allen weg zou nemen." (Matthéüs 24 : 37-39)

2-2 *Van het centrum van de verstrooiing (Ararat) namen afstammelingen van degenen die de grote vloed overleefden geavanceerde kennis met zich mee, waardoor elders nieuwe beschavingen zo plots konden ontstaan.*

Andere profetieën voorspellen dat - zoals de eerste wereld door water verging - de tweede wereld door vuur zal vergaan. (2 Petrus 3 : 3-7) En net zoals deze tweede wereld uit de wateren verscheen, zonder zijn oorspronkelijke glorie, zo zal uit het vuur een nieuwe wereld verrijzen die gereinigd is van boosheden, ellende en dood; en hersteld is tot een perfectie die zelfs zijn oorspronkelijke glorie zal overtreffen.

Wereldorde uit de ruïnes

Natuurlijk kon die kleine groep van getraumatiseerde overlevenden niet alle maatschappelijke aspecten van het tijdperk van vóór de Vloed normaal voortzetten. Desalniettemin zouden ze aan hun migrerende nazaten hun kennis, in de vorm van woord en geschrift, doorgeven. Het is ons bekend dat de allereerste granen een genetisch bewijs laten zien van geraffineerde manipulatie; dat wil zeggen, ze waren direct na de Vloed uniform en uitermate gespecialiseerd.

In een poging de technologie van vóór de Vloed te reconstrueren, kwam in diverse werelddelen het beeld naar voren van een geïntegreerde globale beschaving. De technologische prestaties waren verbazingwekkend; op sommige gebieden bestond er kennis waarvoor onze wetenschappers nog geen verklaring hebben.

3. **Mysterieuze boodschappen in het ravijn**

*Hoe
iemand onze
hele wereld in kaart
bracht voordat de
geschiedenis
begon!*

Het is 1799. De ontdekkingsreiziger Humboldt peddelt over de stroomversnellingen van de Orinoco in Venezuela. Aan beide zijden van de rivier rijzen hoge kliffen op. Plotseling ziet hij hoog op een rotswand vreemde tekens staan. Humboldt vraagt de oorspronkelijke bewoners wat ze betekenen.

Hun antwoord is zo verrassend, dat hij van verbazing bijna uit zijn kano valt. Precies 130 jaar later is Halil Edhem, directeur van de Nationale Musea van Turkije, bezig met het ruimen van puin in het Topkapi Paleis in Istanbul. Hij stuit op stoffige fragmenten van een oude kaart. De kaart blijkt in 1513 van nog oudere stukken kaart te zijn gemaakt door ene Admiraal Piri Reis. Pas in 1956 is de kaart onderwerp van een meer intensieve analyse. Het Hydrografische Departement van de United States Navy brengt vervolgens opzienbarend nieuws naar buiten. Dit nieuws is bijna ongelooflijk. Twaalf jaar later arriveert Richard Nixon in China. Een culturele uitwisseling met Amerika is begonnen. Er komt interesse in een oud Chinees document, de Shan Hai King. Wat dit oeroude manuscript onthult is bijna nog ongelooflijker. Al deze schijnbaar ongerelateerde gebeurtenissen kwamen op 17 oktober 1984 met grote overtuigingskracht samen. Op die dag wandelde ik de foyer van een hotel in Hong Kong binnen voor een ontmoeting met het "Jigsaw Team". Vijf mannen en een vrouw presenteerden de resultaten van hun onderzoek naar opmerkelijke nieuwe ontdekkingen.

Phillip Corderoy was cartograaf, Denise Tagg was taaldeskundige, Paul Heron was een wiskundige, Jacob Wajsmann was student prehistorie en Charlie Perch was een door Scotland Yard getrainde detective, die zich uit passie met genealogie was gaan bezighouden. Zijn ingeboren scepticisme zou hem des te waardevoller maken voor kritische analyse. Het kwam er op neer dat we vier dagen doorbrachten in een gezellige kleine suite, waar ieder van ons om de beurt zijn stukjes van de puzzel aan elkaar paste, totdat er zich een helder plaatje begon te vormen. Een plaatje dat nog verbazingwekkender was dan wij hadden verwacht. Corderoy klikte zijn attachékoftje open en haalde er een stapeltje kaarten uit. Hij liet veertien kaarten zien uit de Middeleeuwen en de Renaissance. Corderoy spreidde ze uit op de tafel. "Dit is de Zeno-kaart, getekend in 1380. Kijk eens hoe goed de kustlijnen van Noorwegen, Zweden, Denemarken, Duitsland, Scotland zijn geschetst, zowel als de exacte lengte- en noorderbreedte van een aantal eilanden."

"Maar de chronometer die nodig is om de lengtegraad te bepalen werd pas in 1765 uitgevonden," zei Heron.

"Hij heeft gelijk", zij Perch. "Daarom waren de bepalingen van Columbus allemaal fout." ¹

"Desalniettemin is de Zeno-kaart juist", antwoordde Corderoy met nadruk. "De topografie van Groenland is zonder ijslaag, zoals het vóór de IJstijd was. Onbekende rivieren en bergen die op deze Zeno-kaart voorkomen zijn sindsdien ontdekt met boringen van de Franse Noordpool-Expeditie van 1947-1949. Zie je deze foto? Er staat een Chinese stenen kaart op uit 1137, getekend op een bol oppervlak. En dit is de Camerio-kaart uit 1502, die hetzelfde bolle oppervlak gebruikt."

"In de middeleeuwen dachten ze dat de aarde plat was", zei Tag. "Weet je zeker dat dit geen moderne vervalsingen zijn?"

"Zeker niet" en Corderoy gaf ons nog een vel. "Dit hier is de Zauche-kaart uit 1737. Het toont Antarctica."

"Onmogelijk, want dat Antarctica bestond wisten ze pas in 1919 zeker," zei Washmen.

"Dat had ik wel verwacht," antwoordde Corderoy. "Toch staat dat continent op deze kaart en ook nog helemaal zonder ijs. En opmerkelijk genoeg wordt het niet getoond als één continent, maar als twee eilanden, gescheiden door de zeestraat van de Ross-Zee naar de Weddell-Zee (een feit dat niet bekend was tot aan het Internationale Geofysische jaar van 1968). Ook staan er eilanden van de Mid-Atlantische richel op, die nu op de bodem van de oceaan liggen. En dit hier is een kaart die in 1531 door Orontius Fineus is getekend, waarop de afmetingen van de Antarctische landmassa bijna precies overeenkomen met die van onze beste moderne kaarten. De kaart geeft aan dat het centrum van Antarctica bezig was zich met ijs te vullen toen de originelen werden getekend. Het toont rivieren en fjorden in Antarctica waar nu kilometers dikke gletsjers liggen. En kijk eens naar deze Mercatorkaart uit 1569; het toont alleen de kustzones van Antarctica zonder ijs".

"Ik volg je niet helemaal", zei Heron. "De dingen waar jij het over hebt gaan over de IJstijd, holbewoners enzovoorts. Maar je zei dat deze kaarten uit de Renaissance kwamen".

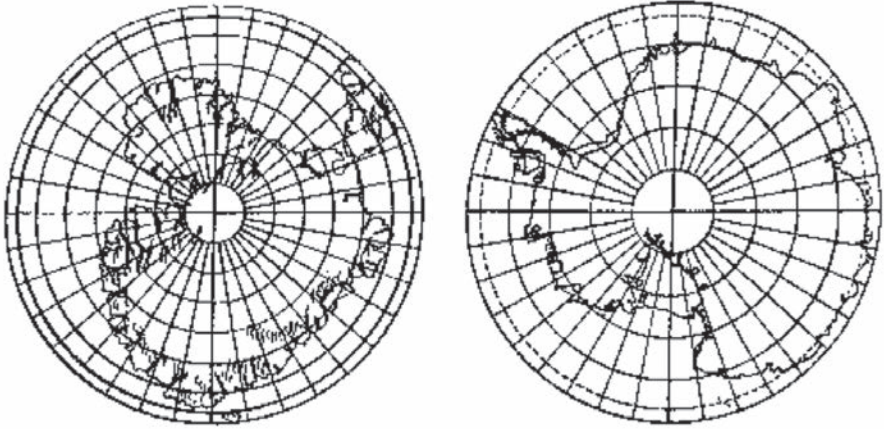
"Inderdaad", zei Corderoy. "Maar ik denk dat jullie het allemaal met me eens zijn dat deze kaarten ver superieur zijn aan het soort kaarten die toendertijd werden gemaakt. Ik zal jullie een geheim verklappen. Zie je, veel van de Middeleeuwse en Renaissance kaartmakers gaven toe dat zij kopieerden van bronnen waarvan de oorsprong onbekend was. Deze kaarten zijn wetenschappelijk gezien een hoogtepunt dat ver boven de mogelijkheden van de navigators en kaartenmakers van de Renaissance, Middel-

eeuwen, de Arabische wereld of oudere geografen uitstijgt. Zij zijn het product van een onbekend ras dat dateert van vóór de bekende geschiedenis. Dit hier is een spannende kaart, gekopieerd in 1559. De Hadji Ahmed kaart toont Antarctica en de westkust van Amerika met extreem detail. Er staat ook de landbrug op die eens Siberia en Alaska met elkaar verbonden. Deze Andrea Beniscasa kaart uit 1508 laat zien dat Noord-Europa in de IJstijd onder de uiterste uitlopers van de gletsjers lag."

"Hier is de Lehudi Ibn ben Zara kaart uit 1487. Zie je deze resten van gletsjers in Brittannië? En de gedetailleerde kusten van de eilanden in de Middellandse zee en de zee van Aegeus? Die zijn er nog, maar nu onder water. De Hamy King kaart (1502) toont noord-Siberische rivieren die mondden in de Poolzee (maar die nu allemaal onder het ijs liggen). Het toont ook gletsjeractiviteit aan in de Baltische landen. Waar vandaag grote eilanden liggen in Zuidoost-Azië, zijn ze op deze kaart nog verbonden met het vasteland (wat ze eens ook waren). En weet je wat? De kaart toont zelfs een oeroud Suezkanaal. Ptolemaeus' kaart van het Noorden toont een ijsmassa die voortschrijdt over Zuid-Centraal Groenland en tegelijkertijd toont het gletsjers die zich terugtrekken uit Noord-Duitsland en het zuiden van Zweden. Dit kan alleen gekomen zijn uit de rapportages van ontdekkingsreizigers die de wereld in kaart brachten vóór, gedurende, en ná de IJstijd."

3-1a: De Orontius Fineus kaart. De grootste fout is dat Antarctica te groot is getekend, misschien de fout van een kopiëist, alhoewel bergen en andere details, pas herontdekt in 1958, foutloos worden weergegeven.

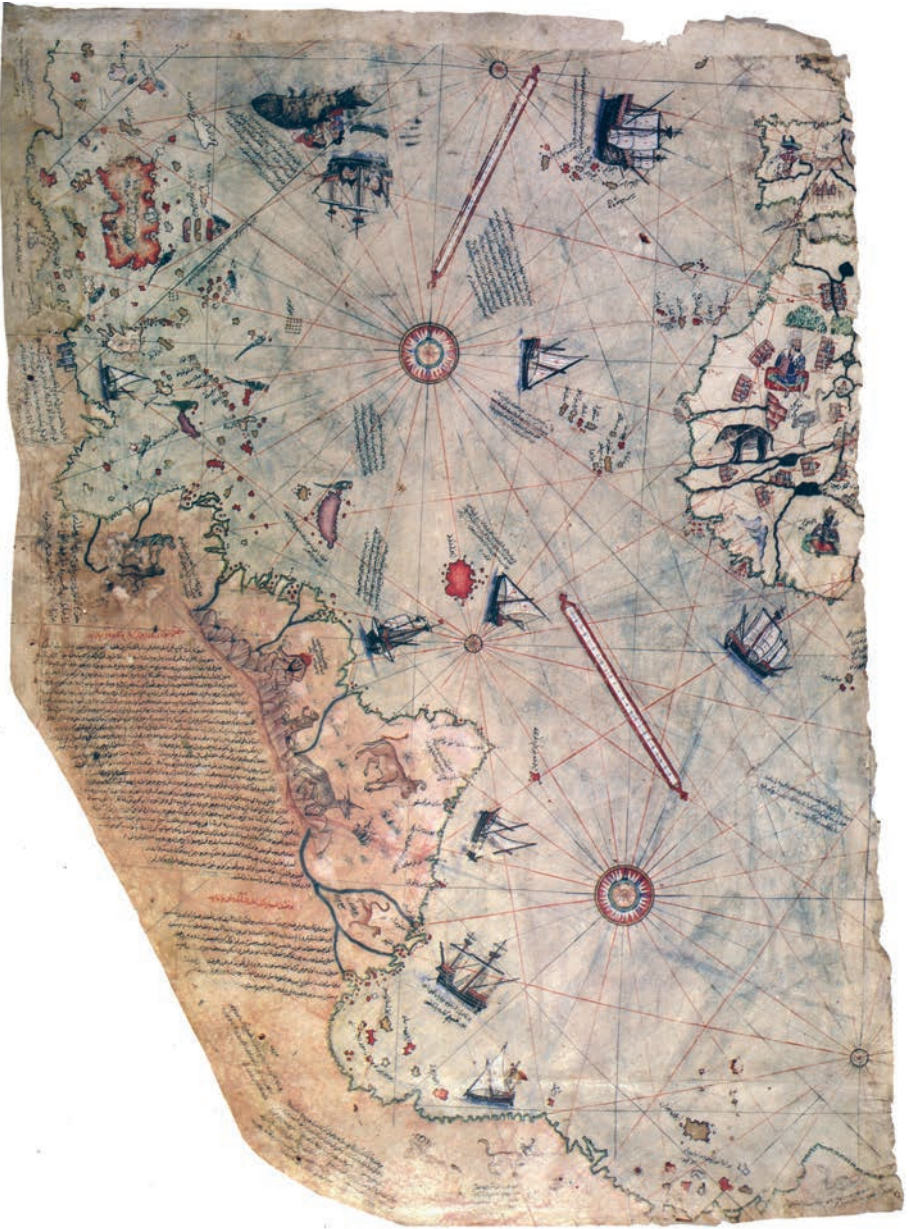

3-1b: Antarctica op de Orontius Fineus kaart uit 1531 (links), verkleind tot dezelfde schaal en raster als een moderne kaart van Antarctica.

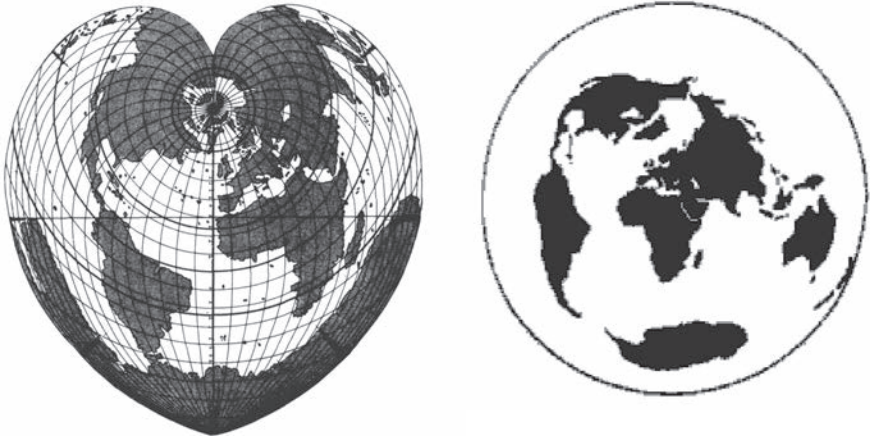
"Gedurende de IJstijd - volgens de evolutietheorie - waren mensen woeste holbewoners. De Gloreanus kaart (1510) toont niet alleen de exacte kustlijn van de Atlantische zijde van Amerika, van Canada tot Tierra del Fuego, maar ook de hele lengte van de Westkust. De Koning Jaime Wereld Kaart (1502) toont de Sahara woestijn als vruchtbaar land met grote meren, rivieren en steden (wat in een ver verleden ook zo was). Dan is er deze Dulcert kaart uit 1339, die het gebied van Ierland tot en met de rivier Donau in Oost-Europa traceert; ik zeg je, deze kaart heeft details die het begrip te boven gaan. Maar er is nog één. En het is een prachtexemplaar!"

"Hier zien jullie de Piri Reis kaart uit 1513", begon hij. "Nadat hij was ontdekt vroeg Kapitein Arlington H. Mallery, een Amerikaanse autoriteit op het gebied van cartografie aan de U.S. Hydrographic Office, of ze het wilden bestuderen. De U.S. Navy, via Commander Larsen, gaf vervolgens de volgende verklaring." Corderoy pakte zijn aantekeningen en las voor. "Het Hydrographic Office van de Navy heeft een oude kaart op echtheid gecontroleerd, de zogenaamde Piri Reis kaart, die meer dan 5000 jaar teruggaat. Hij is zó precies dat maar één ding hem kan verklaren: een wereldwijd uitgevoerd onderzoek. Het Hydrographic Office kon het zelf eerst ook niet geloven. Maar zij bewezen niet alleen de echtheid, maar hebben hem gebruikt om fouten in sommige moderne kaarten te corrigeren."

"Ik zeg, als er zo iets is als een schatkaart, dan is dit het wel," zei Corderoy. "Bomvol kostbare juweeltjes. Hij vertelt het verhaal van oeroude kustlijnen en van de verrassende uitstapjes van onze voorouders, 5000 jaar geleden. Piri Reis zei dat zijn kopie een samenstelling was van twintig oude kaarten. Dus laten we het eens nader onderzoeken."

3-2a: De Piri Reis kaart, gedateerd 1513, maar samengesteld uit wereldkaarten uit de voortijd.

3-1b: *Ter vergelijking een globale projectie gebaseerd in Cairo, samengesteld uit NASA bronnen.
Kopie van de wereldbol van Hadji Ahmed.*

Ik nam een notitieblok en schreef de volgende kenmerken op:

1. Zuid-Amerika en Afrika in correcte relatieve lengte- en breedtegraad. Niet alleen waren de Caraïben, Spaanse, Afrikaanse en Zuid-Amerikaanse kusten in de juiste posities, maar zelfs geïsoleerde eilanden, zoals de Cape Verde, de Azoren, de Canarische Eilanden en ook de topografieën van de bergketens, bergtoppen, rivieren, en plateaus. Allen waren in de juiste positie met de juiste lengte- en breedtegraad.
2. Bij de kustlijn van Queen Maud Land in Antarctica: de kustlijn van de eilanden en baaien, zoals die op de kaart staan zijn hetzelfde als die nu onder de Antarctische ijsmassa liggen (zoals recentelijk gemeten is met seismische apparatuur). Er zijn regionen in scherp detail afgebeeld die men vandaag de dag pas begonnen is te ontdekken, inclusief een bergketen die pas in 1952 werd ontdekt. Interessant genoeg toont de kaart ook twee baaien waar de moderne seismische kaart land aangaf. Maar toen de experts werd gevraagd hun metingen nog eens over te doen, vonden ze dat de kaart het toch goed had. Eén ding was kristalhelder. Of iemand had Antarctica in kaart gebracht voordat de ijskap het continent bedekte, of het was in kaart gebracht met uitermate geavanceerde instrumenten.²
3. Het Island of Pines, Andros Island, San Salvador, Jamaica, de monding van de Amazone en het eiland Morajo zijn allemaal juist getekend en perfect gelokaliseerd in lengte- en breedtegraad.
4. Een grote fout leek te zijn gemaakt met Groenland, dat als drie eilanden wordt afgebeeld. Maar in het Internationale Geofysische Jaar werd

bewezen dat dit een correcte weergave was van de situatie in ongeveer 3000 v.C.

5. Elke bergketen in Noord-Canada en Alaska staat op deze oeroude kaart, inclusief ketens die de U.S. Army Map Services niet op hun kaarten had staan. Maar ze hebben ze sindsdien gevonden!
6. De oude bronkaarten werden getekend met het gebruik van een bolvormig grid, gebaseerd op ronde trigonometrie, met het focale punt in Egypte. De kopiist Piri Reis (die onbekend was met bolvormige projectie) schoof en knipte het originele grid om de kromming aan te passen. Een moderne ronde projectie op een plat oppervlak zou dezelfde vervorming tonen. (Dit valt te zien in de vergelijking tussen de kaart van Piri Reis en een moderne kaart.)

Corderoy drong meer aan. Hadden we hier niet het onomstotelijke bewijs dat deze kaart authentiek was? Het was zo klaar als een klontje dat hij met oeroude technologie tot stand was gekomen en dat het gridsysteem praktisch hetzelfde was als dat van luchtvaartkaarten. Evengoed kunnen we niet weten hoeveel keer het imperfect is gekopieerd.

"Luister nu eens hier", zei Corderoy. "De Piri Reis kaartprojectie is gebaseerd op een vergissing van 4 graden in de omtrek van de aarde. Er was maar één aardrijkskundige in de oude wereld die die vergissing had gemaakt: de Griek Erastothenes. Als de Piri Reis kaart wordt hersteld met herstel van de fout van Erastothenes, dan worden alle bestaande lengtegraadfouten bijna nul. Dat kan maar één ding betekenen. Zie je? De Grieken die kaarten maakten volgens Erastothenos z'n aantekeningen hadden kaarten voor zichzelf die zonder die fout waren getekend. Dus de geografische kennis waarop de Piri Reis kaart is gebaseerd vond zijn oorsprong niet in de Grieken, maar in een veel ouder volk, dat nog betere kennis van kaarten had dan de Grieken!"

"Dat is briljant", riep Perch uit. "Ik kon het zelf niet beter zeggen. Dus terwijl de Griekse en Romeinse beschaving zich verder ontwikkelden, verdwenen de resten van een oudere - blijkbaar wereldwijd verspreide - cultuur. Ze lieten deze kaarten na, die gedeeltelijk onherkenbaar waren. Dus veranderden latere kopieerders dat. Ja, dat snap ik."

"Er is nog een ding," zei Corderoy. "Het bewijs doet vermoeden dat wat we hier hebben, maar een deel is van een oorspronkelijke wereldkaart."

Daar had je het: bewijs van een hoge wetenschap in een vroeg tijdperk, waarvan algemeen verondersteld wordt dat toen geen wetenschap of techniek bestond. Hier waren tastbare fragmenten van de geweldige kennis van een supercultuur die lang geleden verdween.

Wij legden de zes stukjes van de puzzel aan elkaar. De feiten die nu openbaar waren over deze vroege ontdekkingsreizigers:

- Ze hadden kennis van cartografie, vergelijkbaar met de onze.
- Ze wisten de juiste vorm en afmetingen van de aarde.
- Ze bezaten kennis van cartografie, die vergelijkbaar is met deze tijd.
- Ze gebruikten boltrigonometrie in hun wiskundige metingen.
- Ze gebruikten ultra-moderne methoden van projectie (exacte coördinaten).
- Ze moesten geavanceerde geodetische instrumenten tot hun beschikking hebben gehad (en getrainde specialisten om ze te gebruiken) om lengte- en breedtegraad te meten. Deze techniek was totaal verloren en werd niet meer gebruikt in de moderne wereld, tot aan het einde van de achttiende eeuw.³
- Ze moeten op wereldwijde schaal goed georganiseerd zijn geweest.

Het plaatje werd steeds duidelijker: Bijna 5000 jaar geleden verkende iemand de hele wereld. De technologie die zij hadden was bijzonder hoog ontwikkeld.

Wasjmann had meer onbekende feitjes opgedoken die ons zeer verbaasden. "Wist je dat duizenden jaren geleden de mensen in India Engeland kenden als het Eiland van de Witte Kliffen? Hun Vishnu Purana onthult een diepgaande kennis van Europa. De geografische contouren van de Amerika's en de noordpoolzone worden ook tot in detail beschreven."

"Dat vind ik interessant," zei Denise Tagg. "Mijn familie was Ierse, dus ik was altijd geïnteresseerd in de oude Ierse legendes. En weet je wat? Die zijn het met je eens. Ze zeggen dat Ierland bezocht werd door mensen uit India, de Dravidianen, die niet kwamen als bezetters, maar als onderzoekers."

Wasjmann knikte. De Maya van Guatamala verdeelden een ronde aarde in vijf grote landmassa's: Afrika, Europa-Azië, Noord en Zuid Amerika en Australië.

En in het Griekenland van de tweede eeuw schreef Flavius Philostratus: Als het land wordt gezien in verhouding tot de gehele massa water, dan kunnen wij aantonen dat de aarde het minste is van de twee. Nu vraag ik je, hoe konden de ouden dit weten als ze niet de wereld doorkruist hadden en het hadden gemeten?

"Ik geef toe, daar heb je een punt", merkte Heron op.

"Natuurlijk waren de vroege Egyptenaren ook deskundig op het gebied van landmetingen en zij gebruikten geavanceerde meettechnieken. In feite

verstonden zij zoveel van deze dingen dat zij vele andere volkeren hebben beïnvloed, zoals het bouwen van belangrijke steden en tempels op meridianen. En dat alles door tamelijk makkelijke berekeningen gebaseerd op de afmetingen van de aarde. "Het lijkt mij alsof dit onafhankelijke getuigenis van diverse volkeren Phil's bewijs van de kaarten steunt."

"Bij het ontbijt zei je iets over een oud Chinees boek", zei Perch. "Ja, dat is zo," Charlie. Ik vind het een verbazingwekkend document. Ik heb het over het Vierde Boek van Shan Hai King: *De Klassieke Oostelijke Bergen*, uit 2250 v.C. Daarin staan vier stukken die bergen beschrijven van "voorbij de Oostelijke Zee", aan de andere kant van De Stille Oceaan. Ieder stuk begint met een beschrijving van de geografische kenmerken van een bepaalde berg: de hoogte, vorm, mineraallagen, nabijgelegen rivieren en soorten flora. Dan verwijst het naar de richting en de afstand van de volgende berg, enzovoorts.⁴

Het is net een atlas. Als we de aanwijzingen volgen, vinden we dat dit boek de topografie van West- en Noord-Amerika gedetailleerd beschrijft. Elke berg en elke rivier kan worden geïdentificeerd. Dit document is een geografisch onderzoek. Maar dat is nog niet alles. Het vertelt zelfs de belevenissen van de ontdekkingsreizigers; van het oprapen van zwarte opalen in Nevada, tot het observeren van dartelende zeehonden in de baai van San Francisco. Ze beschreven hun fascinatie met een vreemd dier dat gevaar ontweek door net te doen alsof het dood was (duidelijk de plaatselijke Opossum). Je kan lezen over hun verwondering over de Grand Canyon (een stroom die door een bodemloos ravijn loopt) en een zonsopgang daar. (Dat is in boeken Veertien en Negentien.)

Tegen de derde eeuw v.C., toen vele Chinese documenten herzien en samengevat werden, vond men de geografische kennis die het bezat totaal niet overeenkomen met de bekende wereld en werd het geclassificeerd als een mythe. Nu weten we wel beter. Een gedetailleerde onderzoekstocht naar Noord-Amerika 4500 jaar geleden en onderdeel van een globaal onderzoek."

"Hier komt mijn stukje van de puzzel," zei Denise Tagg. "Ik heb onderzoek gedaan langs de vele routes die die ontdekkingsreizigers in Noord-Amerika hebben gevolgd. Wil je wel geloven dat sommige van hun rotstekeningen er nog zijn? Tussen deze afbeeldingen op steen kun je de Chinese draak herkennen.

Schrijvers lieten op elk continent hun sporen na op de rotsen. Een uniek systeem van symbolen werd gebruikt.⁵

Ze gebruikten 241 combinaties van specifieke geometrische tekens en symbolen. Ze waren geen barbaarse jagers of trekkers. Het waren intelligente mensen die systematisch te werk gingen. Door hun herhalingspatroon en waar ze in de tekenreeks stonden, hadden de symbolen een bepaalde betekenis.⁶ Ik ben er zeker van dat de tekens en symbolen werden achtergelaten om de weg te wijzen voor anderen die hen zouden volgen. Deze verkenners lieten hun sporen na in de vorm van kaarten, symbolen en plaatsnamen. (Natuurlijk, symbolen die op rotsen en tabletten zijn achtergelaten veronderstellen communicatie door middel van een taal. Ik herinnerde mij de Bijbelse woorden dat "de hele aarde nu had één taal en één spraak."⁷ Het bewijs leek dit nu te steunen.)"

Het was mijn beurt om een stukje van de puzzel bij te dragen; ik deelde kopieën uit.

"Dit is een rapport van de ontdekkingsreiziger Humboldt. In 1799, toen hij door Guyana en de boven-Orinoco rond reisde, kwam Humboldt langs afbeeldingen en hiërogliefen op rotsen hoog in het gebergte. De oorspronkelijke bewoners vertelden hem dat hun voorouders, in de tijd van de vele wateren, naar deze bergtoppen roeiden in kano's en dat de rotsen nog zo zacht waren dat je er met je vingers in kon schrijven."⁸

Zie je wat dit betekent? Het komt precies overeen met hoe het eruit zag onmiddellijk na de Zondvloed. Grote binnenlandse zeeën bleven achter op alle continenten, vaak gevangen op grote hoogte, en het duurde eeuwen voordat sommige weer naar de oceaan vloeiden.

De Zondvloed, omdat het continenten herschiep, zweepte sedimentaire brokstukken op hoge bergen. Dat moet een lange tijd nog zacht en makkelijk beschrijfbaar zijn gebleven. Dat doet me denken aan afbeeldingen en hiërogliefen elders. Van de hooglanden van Colombia tot het ravijn van de Xingu, aan de oostkant van Matto Grosso in Brazilië, hebben ze allemaal één ding gemeen: ze staan gegrift op hoge rotsen, in duistere canyons, onmogelijk om te beklimmen. Weet je, sommige afbeeldingen zijn bijna 25 meter hoog. Hetzelfde geldt voor de Mexicaanse bergketens en die in Siberië. De tekens worden gevonden op de meest onmogelijke kliffen. Dus enkele eeuwen na de Vloed ondernam de nieuwe bevolking een onderzoek naar de wereld en bracht ieder continent in kaart.

Ik denk dat we sommige mannen die hierbij betrokken waren kunnen aanwijzen. Hier werpt de Bijbelse chronologie enig licht op de zaak.

Dat was onverwacht! Echt waar, namen? Ja, drie in feite, in de periode 2800-2500 v.C.

Eerst was er een man die Peleg heette. Het boek Genesis (10 : 25) zegt dat *in zijn dagen was de aarde verdeeld* (zoals in verdeling, het afzetten van een gebied). Ik heb dit nagezocht. Een betere vertaling zou zijn: *In zijn dagen werd de aarde gemeten (oftewel verkend)*.

Dan is er Mizraïm, volgens de genealogie een kleinzoon van Noach, die volgens de overlevering Egypte vestigde. Zijn naam betekent, "uittekenen, het maken van een plan, een afbeelding maken (speciaal in verband met het meten van afstanden). En - zeker weten - minstens twee oude kaarten gelinkt aan het verre verleden (de Piri Reis en Reinal) waren gebaseerd op een bolvormige projectie met het focale punt in Egypte. Misschien is het geen toeval dat de Grote Pyramide in zijn afmetingen, de omtrek van de aarde meet met een schaal van 1 : 43.200. Beide de omtrek van de aarde (inclusief de equatoriale "uitbuiking") én de polaire radius, waren bekend met een nauwkeurigheid vergelijkbaar met opnames door satellieten vanuit de ruimte.

Dan was er ook nog Almodad ("meter"), de uitvinder van de geometrie, die de aarde mat tot zijn uiteinden. ⁹ Volgens de chronologie is "Almodad de voorvader van de Zuidelijke Arabieren. Veel van deze kaarten die wij hebben bestudeerd tonen eigenaardige geografische dingen, die als eerste door de Arabieren werden genoteerd."

"Dat is niet zomaar iets, Charlie", zei Wajsmann. "Wanneer stierf Almodad?"
"Ongeveer 2350 v.C., een jaartje meer of minder."

"Wat een klapstuk! Dat Chinese Shan Hai King boek werd maar één eeuw daarna geschreven!"

Die avond vierde het Jigsaw Team feest. Die geïsoleerde stukjes, de kaarten, de verslagen uit de traditie, de methoden gebruikt bij het verkennen, de rotstekens en de chronologie; ze waren niet langer een puzzel. Ze pasten precies in elkaar.

4. Operatie Spinnenweb

*Het
elektrische
web dat één stad
controle gaf over
de wereld*

Een koude wind blies onder haar jas toen Rebecca de deur uit stapte. Het was een schokkende ervaring: de modder, de eindeloze verlatenheid, de drijvende lichamen.

Maar erger nog, die vreselijke stilte, de stilte van universele dood. Ze draaide zich met een hartverscheurende snik om naar haar schoonvader. Daar waren ze dan, acht mensen, de enige levende wezens in de hele wereld.

Hoe alleen moeten ze zich hebben gevoeld en wat een vrees en angsten moeten wel over hun zijn gekomen! Toen Noach en zijn familie uit hun overlevingsboot stapten, staarden zij naar een wereld die hen totaal vreemd was. Weg was het sprookjesachtige, subtropische klimaat dat ze gewend waren. Alle bekende herkenningspunten waren weggespoeld. In plaats daarvan lagen er barre, steriele vlaktes en kale heuvels. Er stonden hun extreme koude en hitte te wachten. Grote bergketens - hoge, onverbiddelijke rotsachtige muren - waren opgeworpen. Deze bergketens isoleerden grote stukken land, waarin moeilijke klimatologische omstandigheden heersten.

De eerste generaties werden geboren en groeiden op in de heuvels aan de voet van de Ararat. Maar met het verstrijken van de jaren dreef hun nieuwsgierigheid hen verder om waardevolle materialen te zoeken en nieuwe territoria te claimen. Ze ontdekten al snel dat de wereld sterk was gekrompen. De vruchtbare landbouwgronden en de natuurlijke grondstoffen, die hard nodig zijn voor de menselijke vooruitgang, waren niet meer in het vertrouwde gebied aanwezig. Het ontbreken van één specifieke bron was een speciale zorg. Wetenschappers gespecialiseerd in de geschiedenis van vóór de vloed hadden een geheim ontdekt. Ze ontdekten dat onze draaiende planeet in feite een grote generator was en dat de landmassa's doorkruist werden met energielijnen. Ze hadden deze magnetische energiestroom leren bedwingen en gebruiken. Maar nu waren alle sporen van het energienetwerk verdwenen.

Doel van een wereldwijde verkenning

Binnen een paar eeuwen stuurde de zich sterk uitbreidende bevolking een verkenningsexpeditie de wereld in. Al snel kregen alle uithoeken van de aarde bezoek van groepen mannen met een bepaalde taak.¹ Ze waren belast met het opnieuw vinden van deze energiebronnen en het constru-

eren van een netwerk om de energie af te tappen. Vandaag zouden we het misschien - met een beetje fantasie - "Operatie Spinnenweb" noemen. Om dit te vergemakkelijken hadden ze een maateenheid ontwikkeld gebaseerd op een eenvoudige indeling van de afstanden op aarde. Voor het aangeven van afstanden in een lengte- en breedtegraad, gebruikten ze graden, minuten en seconden, net zoals wij vandaag dat doen. ²

Al snel kwam een "prehistorisch" netwerk van kaarsrechte lijnen tevoorschijn. Het lijkt overal tegelijkertijd te zijn ontstaan. De planning van dit netwerk moet op een bijna onvoorstelbaar grote schaal plaats hebben gevonden. Langs deze lijnen (geplaatst op aardse energiepunten) verschenen tempels, pilaren, opgerichte stenen, cirkels, kruisen, heuvels, pyramides, tunnels en platforms. Sporen hiervan liggen nog steeds verspreid over de hele wereld. Je ziet ze op ieder continent en zelfs op afgelegen eilanden. ³ Locaties hadden een exacte geometrische relatie met elkaar, binnen een wereldwijd hoofdpatroon. Alle Griekse tempels stonden bijvoorbeeld in een dergelijke relatie met elkaar. De tempels van Griekenland waren weer verbonden met die in Egypte. Over de hele planeet vormde dit systeem een groot wetenschappelijk instrument!

Vandaag kunnen we de overblijfselen zien van deze enorme, oeroude constructie, die zo groot is dat hij tot dusver onzichtbaar is gebleven. In de woorden van John Mitchell: "*Een groot wetenschappelijk instrument ligt verspreid over het hele aardoppervlak.*" ⁴ Het wordt gekenmerkt door diverse soorten megalieten (grote stenen), uitgelijnd in een uniek geometrisch patroon; de overblijfselen van een oeroud energienetwerk. Om dit energienetwerk te kunnen laten werken, werden veel bouwwerken zodanig geplaatst, dat ze optimaal gebruik konden maken van bepaalde astronomische gebeurtenissen. De planners waren bekend met het omzetten van zonne- of atmosferische energie naar aardse energie. Ze ontwikkelden een technologie om aardse energie te vinden en deze te manipuleren tot het gewenste resultaat. Over de hele wereld verschenen duizenden en nog eens duizenden systematisch opgestelde "menhirs" (pilaren), met als doel het willekeurig kronkelende aardmagnetisme om te zetten in een rechtlijnige, vlakke elektrische stroom.

Bij elke pilaar werd de atmosferische elektriciteit afgetapt om die vervolgens te combineren met de aardse elektriciteit en zo een fusie van energie te bewerkstelligen. (Een geheim dat wij nog niet in productie hebben gebracht.) Interessant genoeg hadden alle megalieten een hoog kwartsge-

halte. Kwarts is een kristal dat lijkt op het materiaal dat in de eerste radio's werd gebruikt. Het wordt gesuggereerd dat de megalieten ondergronds verbonden waren met metalen strips, alhoewel hier geen overtuigend bewijs voor is gevonden. Omdat de megalieten fungeerden als kathodes zou de corroderende elektriciteit door de eeuwen heen het metaal allang hebben laten verroesten. Het metaal is dus verdwenen, maar je kunt nog wel de greppels zien waarin de metalen strips lagen. Zulke greppels worden ondergronds gevonden bij bijvoorbeeld de Breton menhirs in Frankrijk. Dat deze greppels ooit een dergelijke functie hadden is heel goed mogelijk. En bovendien hebben onderzoekers ontdekt dat bij menhirs een spiraalvormige energiestroom opstijgt tot aan de top en dat daar de magnetische kracht wordt gebundeld. Wat ook interessant is, is dat foto's van menhirs vaak verstoord worden door een mist van licht rond de lagere delen.

De cruciale factor was dat de energiestromen van natuurlijke aardse energiebronnen naar terpen werd geleid, die de energievelden bundelden. Er is overstelpend bewijs voor het bestaan van deze krachten, die in onze tijd pas zijn ontdekt door Wilhelm Reich. Hij beschreef hoe deze energie kon worden gevangen of verzameld door een kamer te maken en de binnenzijde te bekleden met een laag anorganisch materiaal. De buitenzijde werd om en om bekleed met een laag organisch en anorganisch materiaal. Is het dan niet opzienbarend dat bijna iedere vindplaats uit de oudheid minstens één zo'n ondergrondse kamer heeft, precies uitgevoerd zoals hierboven beschreven!

Vaak zijn uitheemse stenen en klei gebruikt, geselecteerd op magnetische eigenschappen. Deze verzonken kamers waren energieverzamelaars.

Uiteindelijk werd de elektriciteit vanuit deze terpen verspreid naar de omliggende gebieden. Niet alleen megalieten, terpen of pyramides waren focuspunten voor energievelden. Over de hele wereld vormden deze bouwsels een gigantisch energienetwerk. Dit voorzag de bevolking van een bron van energie en inspiratie waarop hun hele beschaving was afgestemd.

Vroeg gebruik van het energienetwerk

Een belangrijk effect van de energielijnen blijkt het bevorderen van de bodemvruchtbaarheid en de plantengroei te zijn.

Vruchtbaarheidsstenen zijn geen mythe. (De fallische symboliek, dat zich later ontwikkelde, is een degeneratieve reactie op een eerder wetenschappelijke waarheid.)

Moderne experimenten hebben aangetoond dat kosmische invloeden effect hebben op het magnetisme aan het aardoppervlak en dat in bepaalde seizoenen rotsen zich met energie opladen. Deze energie geven zij weer af aan de bodem, waardoor het zaadrijping en plantengroei stimuleert. Van bliksemflitsen is het ook bekend dat ze effect hebben op het nitraatgehalte van de bodem en zodoende de vruchtbaarheid verzekeren. Groene tomaten die in een magnetisch veld worden geplant, worden aantoonbaar vier tot zes keer sneller rijp. Zaden die in een elektrisch veld worden geplant groeien vele keren sneller. Deze energielijnen werden ook gebruikt voor aandrijfkracht en transport, als we de rapporten van de Druïden mogen geloven.

Wanneer een energielijn werd opgewekt door een zonsopgang, werd de elektrische stroom doelgericht op een object gericht om het op te laden. Daardoor kon dat object zweven en gebruikt worden om te reizen. Britse vliegende voertuigen, die op deze wijze waren opgeladen, zijn volgens zegen naar Griekenland gevlogen.

Natuurlijk, als er een zonsverduistering zou optreden, dan kon dat een ramp tot gevolg hebben, want dan zou er een plotselinge daling in de magnetische kracht optreden. Dat zou de machines van die gemeenschap doen stilstaan; te vergelijken met een hedendaagse elektriciteitsstoring. Door de bewegingen van zon, maan en planeten constant te berekenen, kon men de fluctuaties in de elektriciteit meten en er op anticiperen. Dit is het antwoord op een raadsel. We hebben ons al tijden afgevraagd waarom de oude sterrenkundigen zo geobsedeerd waren door het met uiterste precisie voorspellen van zonsverduisteringen. Dit is het antwoord.

Een andere nuttige toepassing van het netwerk bestond uit energie-opwekking en communicatie.

4-2: Een spiraalvormige energiestroom is gemeten rondom oude menhirs. Deze energiestroom wordt onttrokken omdat de menhir op het kruispunt van aardmagnetische stromingen staat. (Francis Hitching)

Even een zijlijn over pyramides. De vorm van de pyramide staat bekend om zijn mogelijkheid om energie te verzamelen en zou zelfs energie kunnen produceren; vooropgesteld dat aan exacte richtlijnen werd voldaan.

Iemand heeft ooit verteld dat pyramides graffombes waren. Maar over het algemeen werden pyramides niet gebouwd als tombes (meer daarover later). Opvallend genoeg waren ze een onderdeel van het wereldwijde energienetwerk. Er zijn nog 85 pyramides over in Egypte; minstens vier in Frankrijk (één is radioactief); honderden langs de kustgebieden van Peru; duizenden in Mexico, Guatemala en Honduras; terwijl er nog meer overgebleven zijn in China, Tibet, het zuiden van Rusland, Soedan, Brazilië, Hawaï, Tahiti, de Marianas, Karoline eilanden, Marquese eilanden, Bermuda, Florida en pyramide-achtige tempels in het zuiden van India. Inderdaad een lange lijst. En er is bewijs, zelfs vrij veel, dat de pyramides energievelden bundelden; dus dat ze energie produceerden. Bovendien had dit energiesysteem ook een geneeskrachtige werking. Het is vastgesteld dat dieren die geboren zijn bij deze "bronnen" van goede energie gezonder zijn dan dieren die elders geboren zijn. Er is een verband vastgesteld tussen aandoeningen als kanker en de ligging van woningen langs slechte energiebronnen. Zulke "zwarte stromen" zijn met succes gereinigd door metalen staven in de grond te slaan. Het effect is blijkaar dat het de atmosferische krachten een mogelijkheid biedt om samen te vloeien met het aardmagnetisme.

Latere toepassingen

We weten dat Chinezen elk gebouw, steen en geplante boom neerzetten overeenkomstig de "drakenstromen" die langs de energielijnen vloeien. De Inca's gebruikten vergelijkbare "geestlijnen", met de zonnetempel in Cuzco als het centrum. De Romeinen legden hun beroemde rechte wegen aan langs deze reeds bestaande lijnen. Noord-Afrikaanse Bedoeïenen gebruiken het systeem van energielijnen door deze te markeren met opgerichte stenen en gedenktekens, als hulpmiddel bij het doorkruisen van de hedendaagse woestijnen. De Australische Aboriginals gebruiken het "prehistorische" lijnensysteem nog steeds. Op gezette tijden van het jaar worden deze "turinga's" (lijnen) weer levend, zeggen ze, door de energie die er doorheen stroomt en nieuw leven geeft aan de nabije omgeving. De oorspronkelijke bewoners schilderen het verhaal op de rotsen, maar ze zeggen dat niet de afbeeldingen, maar de rotsen zelf de energie uitstralen om planten en dieren vruchtbaarheid te geven. De Aboriginals ontvangen zelfs boodschappen over grote afstand en worden gewaarschuwd als er vreemdelingen aankomen.

men; allemaal via hun systeem van magische lijnen. Het is een echo - een overblijfsel - van een voormalige wereldwijde wetenschap.

De Babel connectie

Om dit netwerk van magische lijnen naar de volle capaciteit te kunnen gebruiken, was het noodzakelijk dat alle stromen van aard-elektriciteit bekend waren. Daarom werden de stenen monumenten op de kruispunten van zogeheten "leylijnen" (energielijnen), verspreid over de hele wereld, geplaatst. Dit suggereert dat er een centrale autoriteit bestond die een gezamenlijke inspanning op wereldniveau dirigeerde. Misschien was de Bijbelse toren van Babel wel een ontvangststation van deze leylijnen. In ieder geval werd hij gebouwd als resultaat van een vereende poging van de zich verspreidende naties om samen te blijven met als motto: anders worden wij verspreid over de hele aarde.⁵ De toren was een centrum van zowel mondiale communicatie, als van energie-accumulatie. De stad Babel (later Babylon) was een politiek centrum van een wereldregering. Door het bezit van zo'n mondiaal energiecentrum, had Babel daadwerkelijk zeggenschap over de hele wereld. Oude kronieken zeggen dat Nimrod, de egoïstische oprichter van Babel, "steeds meer zondig en gek werd, totdat hij dacht dat hij God zelf was". De arrogantie van Babel werd een schandaal.

Toen gebeurde er iets - iets wat belangrijk genoeg was om de condities voor het goed functioneren van het netwerk te veranderen - waardoor er een einde kwam aan het systeem van leylijnen. Vandaag hebben we alleen nog schaduwen en resten van het voormalige universele systeem. Met dank aan archeologische opgravingen weten we nu dat het Bijbelse verhaal over hoe de volkeren tot stand kwamen, dat eerst als een mythe werd beschouwd, waar is. Het wordt steeds aannemelijker om die verhalen niet meer als religieuze fantasie te beschouwen, maar als een vrij goede rapportage over waargebeurde fenomenen. Het verhaal van een voormalige wereldeenheid die in delen uiteen viel, kan nu als waar worden gezien.

Je zou kunnen zeggen dat de plotselinge ineenstorting van die totalitaire wereldregering de katalysator was. In de gebeurtenissen die daarna volgden raakten de meeste continenten en eilandgroepen zo geïsoleerd dat ze elkaars bestaan vergaten. Zo begon het volgende hoofdstuk in de achteruitgang van de mensheid.

5. Plotselinge woede

*Ineenstorting
van wereldheer-
schappij en achter-
uitgang van de
menschheid*

De gebeurtenis was rampzalig. De schokgolven ervan worden vandaag nog gevoeld. Tot op dat moment leek het plan om de snelgroeiende wereldbevolking onder een centrale autoriteit in Babel te plaatsen, prima te werken. Toen werd alle communicatie in één klap verwoest. In de daaropvolgende chaos vond ook de wereldalliantie zijn eind. Een verwarde secundaire migratie was het gevolg en vele volkeren verloren het contact. De wereldorde was verdwenen, maar één ding bleef hangen; de herinnering aan de technologie die zij eens gekend hadden.

Onstaan van secundaire beschavingen

Tradities en Bijbelse verhalen spreken van een massale verspreiding van volkeren uit het begin van de Babelse beschaving, die ongeveer duizend jaar na de Vloed plaatsvond. Het is opmerkelijk dat verscheidene archeologen het verhaal van de toren van Babel serieus nemen en dat plaatsen in ongeveer 2000 v.C. Een verrassend groot aantal "nieuwe" beschavingen, die als uit het niets verschijnen, zijn gedateerd op ongeveer 2000 v.C. Is dit niet meer dan toevallig?

Geleidelijke achteruitgang

Al snel werd de communicatie hersteld tussen de nu verspreide naties. Maar het ging niet goed. Sommigen die de ontzagwekkende kennis hadden weten te behouden, gebruikten die voor een allesvernietigende oorlog. In een opeenvolging van grote nucleaire oorlogen - ja inderdaad atoomoorlogen - verdwenen op drie continenten meerdere hoog ontwikkelde beschavingen. (*Meer over deze vreselijke gebeurtenissen in hoofdstuk 29.*) Uit hun resten verrezen "primitieve" en agriculturele economieën. Tussen de schamele brokken zochten de overlevenden naar alles om in hun onmiddellijke levensbehoeften te voorzien. Zonder technologische faciliteiten konden ze de overgebleven machines en gereedschappen niet meer repareren en raakten ze al snel buiten gebruik. Alleen de levendige herinnering bleef over.

Natuurlijk waren er geciviliseerde gebieden die niet door deze rampen werden getroffen. Deze kwamen in een periode van verval. Bestaande kennis werd gemengd met de culturen van latere gemeenschappen. Maar deze beschavingen hielden maar stand tot een paar eeuwen na 2000 v.C.

Er is ook enig bewijs dat over de eeuwen er een korte periode van opleving was, in ieder geval in de landen van het Midden-Oosten, toen overblijfselen van de eerdere geavanceerde techniek weer tevoorschijn kwamen. Maar deze opleving vond plaats op een veel kleinere schaal. Fijnbewerkte voorwerpen en gegevens uit hun vroegere tijd laten zien dat Babylon en Egypte hier later door zijn verrijkt.

Van tijd tot tijd bleven geïsoleerde voorwerpen van de oude technologie opduiken. Vanaf ongeveer 120 v.C. tot de tijd van Christus was er een fragmentarische opleving van technologieën onder de volkeren in het Nabije Oosten. Dit werd helaas nietsontziend vernietigd door de Romeinse invasie in dat gebied. Reeds enige tijd waren enige bevoorrechte mensen de hoeders van de overgebleven kennis. Ze hadden de geheimen "beschermd" tegen misbruik door "ondeskundigen". En terwijl de wereld in duisternis verzonk, werden de weinige geschriften die overgebleven waren angstvallig bewaakt door geheime genootschappen. Ook deze verdwenen geleidelijk in de vergetelheid. En de wereld vergat haar verleden. Pas in de laatste 300 jaar hebben we weer een culturele opleving gezien. En pas nu ontdekken we wat er vroeger al was.

Voelt u zich misschien een beetje ongemakkelijk bij de gedachte dat de geschiedenis van de mens er een is van culturele neergang?

Van superieur naar inferieur

Waar we ook kijken, overal zien we regressie. Als u twijfelt, kijk dan eens naar deze 23 voorbeelden. Bewijs genoeg.

1. Bij het opgraven van de oudste lagen stuiten archeologen vaak op steden die architectonisch superieur waren aan de steden die later op dezelfde plek gebouwd zijn.
2. De medische kennis van het oude Egypte was over het algemeen veel groter dan in Europa in de Middeleeuwen. Medische ingrepen van de pre-Inca waren beter dan die van de latere Peruaanse Indianen.
3. De zeewaardige schepen die de oude ontdekkingsreizigers gebruikten, waren groter, sterker en ambachtelijker gebouwd dan de schepen die de middeleeuwse Europeanen later gebruikten.
4. De vroegste oude kaarten werden met uiterste precisie getekend en waren nauwkeuriger dan latere navigatiekaarten.
5. De oude Maya kalender is beter dan de onze.

6. Het kan worden aangetoond dat veel talen een degeneratie hebben ondergaan.
7. Oude grote bouwstenen zijn veel moeilijker te transporteren dan die van de daaropvolgende culturen.
8. De weergave van de krachtdadige werkelijkheid van de meesterstukken van de Cro-Magnon muurschilders van Altamira (Spanje) en Lascaux (Frankrijk) is groter dan die van schilderijen en beeldhouwwerken van latere beschavingen.
9. Wegen: De prehistorische Ickniel Way (die 300 km lang is en op sommige plaatsen net zo breed als een vierbaansweg) is superieur aan alle wegen die de Romeinen later aanlegden.
10. Wiskunde: Terwijl oeroude beschavingen wisten van het getal nul (het geheime ingrediënt van hogere wiskunde), was men het vergeten toen het verval begon. De Babyloniers schreven het getal nul bijvoorbeeld als een spatie; een gebruik dat uiteindelijk verloren ging. Hetzelfde degeneratieve proces vond plaats in China.
11. Astronomie: Oorspronkelijk gaf men sterrenbeelden de vorm van dieren om ze gemakkelijker te onthouden en aan te wijzen; maar later, toen de beschaving achteruit ging, werden het echte dieren, helden, of goden.
12. Wetenschappelijk verantwoorde kompassen, die noord en zuid aanwezen, werden later gezien als magisch en werden door Chinese bezweerders gebruikt om de toekomst te voorspellen.
13. Kreta: Het vroegste Kretaanse rijk had een hogere cultuur dan het rijk dat volgde (met stromend water, de meest moderne badkamers, gekleurde drinkglazen, geglazuurd servies, en rijkelijk bewerkte kleding).
14. Canarische Eilanden: Er was een grote culturele achteruitgang, die doorging tot (*toen de Spanjaarden hen ontdekten in de veertiende eeuw*) zij oorlog voerden met stenen en houten wapens. Ze hadden nog de herinnering aan een grote beschaving met steden, maar waren niet langer in staat iets beters te bouwen dan simpele hutten.
15. De Stille Oceaan: Op de meeste eilanden van Polynesië en Micronesië zijn er resten van steden, tempels, havens en standbeelden te vinden waarvan het formaat en rijke architectuur naar een beschaving wijzen die verder gevorderd was, vergeleken bij de huidige beschavingen.
16. Pakistan: De oudste lagen van de ruïnes van Mohenjo-daro vertonen een kunst die meer gevorderd is dan in de bovenliggende lagen. Later ging de kwaliteit van de handelszegels hard achteruit. Zeepsteen werd vervangen door gewone klei; en ruwe geometrische figuren kwamen in de plaats van levensechte gravures. Dik geglazuurde keramiek werd vervangen door gewone lompe potten. Het systematische plan van de

stad verviel tot bouwvallige maaksels en verzakte hutten aan de oppervlakte. Een eerdere piek in de technologie ontwikkelde zich niet verder. Alles werd een nabootsing van de oude techniek. Zelfs de bouwstenen waren inferieur.

17. Centraal-Amerika: De huidige afstammelingen van wat eens het grote Maya-imperium was, zijn wilden in het oerwoud geworden, die de hiërogliefen van hun voorouders niet meer kunnen lezen of schrijven. Ze kunnen geen grote gebouwen meer maken, laat staan hele steden.
18. Egypte degenereerde van een technisch vooraanstaand land naar een schaduw van zijn vroegere glorie. De vroegere pyramideconstructie was superieur aan de latere; opvolgende pyramides zijn slechte imitaties. Zelfs de bouwmethodes veranderden (van de kennis van het laten zweven van zware stenen - die gebruikt werd om de Grote Pyramide in de Vierde Dynastie te bouwen - tot het balanceren van zware stenen met hefbomen en katrollen, duizend jaar later in de Twaalfde Dynastie). Het niveau van vakmanschap voor de bewerking van juwelen en architectuur was hoger ontwikkeld in de vroegere periodes. Toen werd alles perfect en mooier uitgevoerd. Bovendien kampten latere generaties met een terugval in levensstijl.
19. Sumerië, groot en alomheersend, was in vele opzichten meer ontwikkeld dan de culturen die erop volgden.
20. Griekenland: Een stad uit de derde eeuw v.C. die nu op de bodem van het Copias Meer ligt (is het legendarische Copia wellicht verwoest door Hercules?) heeft een reusachtig complex van in de rotsen uitgehouwen gangen, die de mogelijkheden van zowel de klassieke Grieken als die van de hedendaagse Grieken ver te boven gaan.
21. Bulgarije: Opgravingen bij Karanova hebben een bijzonder rijke en gecompliceerde technologie onthult die stamt uit 3000 v.C. Deze technologie stond op een veel hoger niveau dan die later in Europa werd ontwikkeld.
22. Peru: Pre-Inca gebouwen en kunst waren van een veel hoger niveau als die van de Inca's. Terwijl de meer recentere Spaanse gebouwen bij een aardbeving ineens stortten, bleven zowel de Inca als de pre-Inca constructies overeind.
23. Paaseiland: beelden van recentere afkomst schijnen slechte kopieën te zijn van eerdere creaties. Ze hebben veel geleden van de erosie, terwijl de beelden uit de archaische periode intact zijn gebleven. Ook hier waren de eerste nederzettingen op het eiland beduidend meer ontwikkeld dan de twee latere opvolgers.

Zoals hiervoor aangetoond is het niet aantoonbaar dat de mensheid zich steeds verder ontwikkeld. Historisch gezien is degeneratie de trend.

Lichamelijke degeneratie

Op de derde dag van ons overleg nam het Jigsaw Team deze kwestie onder de loep. Perch zei: "Ik geef toe dat, wat cultuur en moraal betreft, we over het algemeen achteruit gaan."

"Maar kijk nu eens naar de lichamelijke kant. We gaan op dat gebied toch zeker wel vooruit?"

"Sorry", zei Wasjmann. "Ook hier is volgens aantoonbare wetenschap het omgekeerde het geval. Om maar eens ergens te beginnen: de schedelinhoud (en dus grootte van de hersenen) van de Cro-Magnon was minstens zo groot, en soms groter, als die van ons. Neanderthal (uit het stenen tijdperk) had een opmerkelijk grotere schedelinhoud (1600 cc) dan de moderne mens. De schedelinhoud van de oermens in Marokko (door antropologen "Mouillans" genoemd) was gemiddeld 2000 cc. Vergelijk dat maar eens met de schedelinhoud van de moderne mens, die ongeveer 1400 cc bedraagt. Ik beweer dat de neerwaartse spiraal van de intellectuele vermogens vlak na de Vloed begonnen is. Vandaag is de mens niet intelligenter dan hij duizend jaar geleden was, maar we hebben meer technologie gekregen. En we hebben de opgebouwde kennis uit het verleden waaruit we kunnen putten en op voortbouwen."

Ik moest het wel met Wasjmann eens zijn. De meeste mensen zouden schrikken als ze wisten dat een dergelijke achteruitgang zich ook voordoet bij veel planten- en diersoorten.

"Oke, waar is het bewijs?" vroeg Perch. Ik ging door.

"Louis Agassiz (*Zwitsers-Amerikaanse plant- en dierkundige, 1807-1873 [vert.]*) was een van de eersten die waarnam dat in veel gevallen de vissen van uitgestorven soorten veel beter ontwikkeld waren dan hun latere soortgenoten, inclusief hun hedendaagse soortgenoten. Agassiz was een autoriteit op zijn gebied. Ook stierven veel beter ontwikkelde zoogdieren uit.¹ Dergelijke waarnemingen zijn ook gedaan bij praktisch alle huidige levensvormen.

Maar er is meer. Terwijl de fossielen beter ontwikkelde soorten laten zien dan de vandaag levende soorten, is er nog een bijkomstig kenmerk: de fossielen waren groter. Zie je wat dat betekent? Dit is een klap voor het idee van de evolutietheorie. Cope's Law (*genoemd naar Edward Cope, een Amerikaanse paleontoloog, 1840-1897 [vert.]*) veronderstelt, in overeenstem-

ming met de evolutietheorie, dat er sprake moet zijn van een toenemende vooruitgang in ontwikkeling en grootte, naarmate de tijd verstrijkt. Darwin kon met geen mogelijkheid uitleggen hoe het volgende kwam: "We vinden nu alleen maar kleinere soorten, vergeleken bij hun voorgaande verwante rassen." ²

"Dus je zegt dat de dieren van vandaag eens groter waren? Zoals schapen zo groot als paarden?"

"Ja, dat is het bewijs."

"En hoe zit het dan met de mens?"

"Wat denk je hiervan", zei Corderoy. Gisteren, 19 oktober, liet de directeur van het museum in Nairobi, Richard Leakey, een oeroud skelet van een jongen van twaalf zien. Commentaar gevend op algemeen veronderstelde wetenschap dat onze voorouders kleiner waren dan de moderne mens, zei Leakey: "Dit specimen bevestigt eerdere gegevens dat vroege individuen van Homo Erectus net zo lang waren als hedendaagse mensen. We kunnen ons nu afvragen of veel hedendaagse bevolkingsgroepen kleiner zijn dan hun voorouders, en zo ja, waarom?" ³

Ik ging verder. "We kunnen nog verder gaan en met Dr. Louis Burkhatter zeggen dat "het bestaan van reusachtige mensen in het verleden moet worden gezien als een wetenschappelijk verzekerd feit." ⁴

Wist je dat er op ieder continent niet alleen voorwerpen, maar ook voetafdrukken, schedels en skeletten gevonden zijn van mensen die veel en veel groter waren dan wij?

Deze ontdekkingen zijn goed gedocumenteerd. In feite leidde een nieuwe kijk op de fossielen, Weidenreich, Manhattan's American Museum of Natural History tot de conclusie dat "reusachtig en zwaar gebouwd waarschijnlijk een algemene of minstens een wijdverspreide karakteristiek was van de vroege mensheid". ⁵

"Dat is onthutsend!", zei Perch. "Maar het steunt wel de zin in Genesis dat er reuzen waren op de aarde in die dagen. ⁶ Maar zou dat grote formaat niet inefficiënt zijn vanwege de zwaartekracht?"

"Niet noodzakelijk".

"Hoe zwaartekracht precies werkt ontgaat onze beste natuurkundigen nog steeds. Een aantal wetenschappers gelooft nu dat elektromagnetische energie de orthodoxe wetten van de zwaartekracht overtreft.

Een groter formaat kon wel eens een voordeel voor de mens zijn geweest. Er is wetenschappelijke reden om aan te nemen dat een reuzenformaat en een lang leven samengaan. De lichaamscellen worden minder zwaar, de bloedsomloop wordt beter, er is minder vermoeidheid en de lichaamsveroudering gaat langzamer." ⁷

Wasjmann: "Laat ons niet vergeten dat het idee van een tijdperk waarin mensen langer leefden, nog leeft in het geheugen van de meeste rassen. En wetenschappelijk onderzoek in verscheidene landen heeft gesuggereerd dat een leeftijd van eeuwen - onder bepaalde omstandigheden - zeer wel mogelijk is." ⁸

Een combinatie van factoren zoals die blijkbaar heersten voor de Vloed? Dat is dan duidelijk. De mens was eens een hoger, superieur wezen en zeker geen lid van de apenfamilie. Wij zijn maar een schaduw van de oorspronkelijke mens.

Denise: "We leven vandaag in een zoölogisch verarmde wereld. De fossiele resten tonen aan dat zowel planten als dieren in het verleden:

1. wijder verspreid waren;
2. grotere variëteit vertoonden;
3. groter waren in lichaamslengte, met een uitstekende conditie.

Mensen werden superieur en leefden zelfs langer. Lichamelijke degeneratie, en niet evolutionaire ontwikkeling, is het verhaal van het leven op deze aarde. Je kunt het vergelijken met een klok die eens opgewonden was en nu aan het aflopen is."

De wetten van de thermodynamica

De eerste twee wetten van de thermodynamica zijn de meest fundamentele van alle wetten van de moderne natuurkunde. De eerste wet is dat de hoeveelheid energie gelijk blijft. Hoewel energie kan worden omgezet van de ene naar de andere vorm, verandert de totale hoeveelheid energie niet. Dus er wordt bij de omzetting geen energie gemaakt en er gaat geen energie verloren. De tweede wet is die van verval. Het bevestigt dat, hoewel de totale hoeveelheid energie gelijk blijft, er altijd een tendens is dat er minder energie beschikbaar is voor het verrichten van nuttige arbeid.

Ik herinnerde mij een verklaring van een natuurkundige van Harvard, P.W. Bridgman. Hij had het belang en de universaliteit van deze wetten benadrukt: "De twee wetten van de thermodynamica zijn door natuurkundigen geaccepteerd als misschien wel de meest zekere generalisaties uit de ervaring die we hebben," had hij gezegd. Een fysicus aarzelt niet om deze twee wetten toe te passen op wat voor concrete fysieke situatie dan ook, in het volste vertrouwen dat de natuur hem niet zal teleurstellen." ⁹

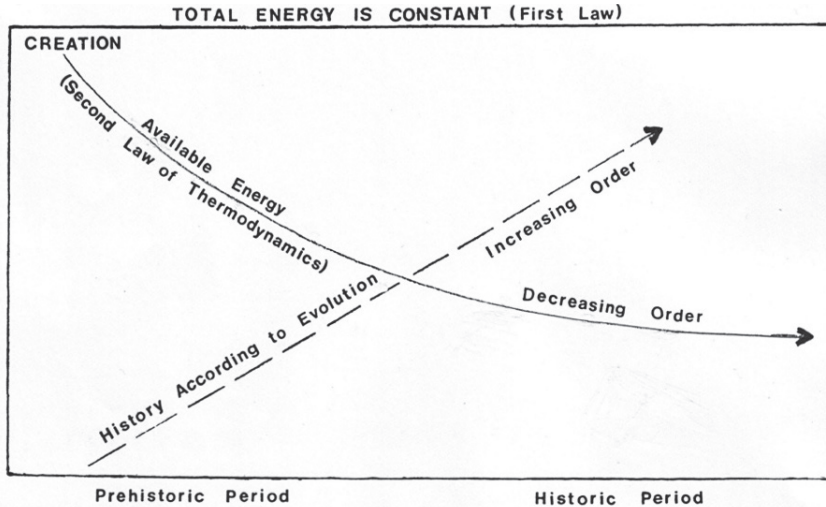
Belangrijk te weten is dat deze twee wetten van de thermodynamica niet alleen van toepassing zijn in de natuur- en scheikunde, maar ook in het vakgebied van de biologie en geologie.

De tweede wet van de thermodynamica bevestigt dat er een universele tendens is naar verval; een overgang van een staat van meer naar minder orde en verlies van energie. Als je niets doet, vallen dingen uiteen en bereiken een staat van chaos. Dit heeft als gevolg dat daar waar er chromosomen genenmutaties optreden, deze bijna altijd nadelig zijn en niet positief. Zoals Isaac Asimov het zei: "Voorzover we weten, gaan alle veranderingen in de richting van toenemende entropie (afname bruikbare energie), toenemende wanorde, toenemende willekeur en minder goed functioneren." ¹⁰

Toegepast op het menselijke ras wil dat zeggen dat dit ras vanaf het begin cultureel, intellectueel en lichamelijk gedegeneerd is. Maar is dit niet in strijd met de algemene theorie van evolutie? Het antwoord is "ja". Laten we er geen doekjes om winden. Algemeen gesproken impliceert evolutie een toenemende organisatie en complexiteit in het universum en is in feite een leer van voortdurende schepping. De eerste wet van de thermodynamica echter bevestigt dat schepping niet langer plaatsvindt, terwijl de tweede wet stelt dat de oorspronkelijke schepping afneemt in organisatie en complexiteit. Evolutie is direct tegenstrijdig met de tweede wet van de thermodynamica.

Evolutie is een universeel principe van opwaartse verandering, terwijl de tweede wet van de thermodynamica een universeel principe van neerwaartse verandering is. Evolutie en de tweede wet kunnen niet alletwee waar zijn. Bovendien is de tweede wet van de thermodynamica bewezen door talloze en gevarieerde wetenschappelijke proefnemingen, terwijl evolutie een theorie is waarvan het model niet wetenschappelijk kan worden getest. Evolutie is daarom niet algemeen geaccepteerd door de wetenschap, maar evolutie wordt vaak ten onrechte aangezien voor wetenschap. Je zou versteld staan als je wist hoeveel mensen de mythe hebben geaccepteerd dat "de wetenschap heeft bewezen dat er geen God is". Evolutie is de ruggengraat van het tegenwoordige atheïsme en wereldcommunisme. Aanhangers van de evolutietheorie zijn enthousiast over hun speculaties. Maar de twee grote universele principes van de thermodynamica - energiebehoud en verval - dragen de getuigenis in zich van een oorspronkelijke schepping. Concluderend kan gezegd worden dat bijbelse verhalen over het lot van de mens in de geschiedenis meer relevantie blijken te hebben dan

algemeen wordt toegegeven. Bijvoorbeeld: de bewering in Genesis dat God "ophield" met scheppen en rustte (*dit is: stopte*) van al zijn scheppingswerk.¹¹ Dit is een simpele verklaring voor het feit dat het scheppingswerk was gestopt en dit wordt volledig bevestigd door de twee universele wetten van de thermodynamica. En als de Bijbel verklaart dat de aarde - nadat de mens de communicatie met de Oneindige had verstoord - "onderworpen" werd aan "het verval" in de huidige tijd,¹² dan vertelt de Bijbel ons dat de scheppingsprocessen zijn vervangen door degeneratieve processen, overeenkomstig de tweede wet van de thermodynamica.

Kort gezegd blijkt de Bijbel - eens afgewezen voor de evolutietheorie - nu op wetenschappelijke feiten te berusten. We weten sinds de tijd van Sir Isaac Newton dat het universum in verval is. De Britse onderzoekswetenschapper Dr. Alan Hayward zei het in zijn boek "God Is" zo:¹³

Het universum lijkt veel op een schip midden op de oceaan, met zijn tanks halfvol en zijn voorraden gehalveerd. Over het schip weten we dat iemand voor aanvang van de reis de tanks heeft gevuld en de voorraden aan boord heeft gebracht. Maar wie vulde oorspronkelijk de "tanks" van het universum met brandstof, zoals waterstof en wie voorzag in de noodzakelijke omstandigheden om die brandstof in hitte om te zetten tot een aanvaardbare temperatuur?

Er zijn nog steeds veel wetenschappers die deze vraag op dezelfde manier beantwoorden als Newton, namelijk: de Schepper.

6. Verloren overlevenden

*Na
de verwoes-
ting van de steden
kwam het stenen
tijdperk*

Zes kilometer van de stad stond een jonge haarstyliste een roerei te bakken. Het was tien voor half negen in de ochtend. Op dat moment kreeg ze de schok van haar leven. Plotseling werd ze omvergeblazen door een gloedhete wind. Toen het voorbij was kroop ze moeizaam en in shock naar het raam. Een withete kolom van vuur en rook "zo vurig als tienduizend zonnen" rees in al haar vreselijke glorie op. Als bevroren, zag ze bloedrode wolken neerdalen naar de grond. Felle winden begonnen te waaien. Dichter bij de stad liepen ooggetuigen als zombies rond. Duizenden lichamen verbrand tot as; binnen een paar uur al het eten geïnfecteerd en kort daarna de nachtmerrie van de stralingsziekte. Nooit eerder hebben we zo'n vreselijk wapen gezien en nooit eerder hebben we van zo'n wapen gehoord.

De basis van dit verhaal heb ik gehaald uit een oeroud document, dat onmogelijk zou kunnen bestaan..., maar toch is het er. Ik zal de details ervan geven in hoofdstuk 29. Op bladzijden - nu bruin van ouderdom - leeft de ijselijke verschrikking van de overlevenden nog voort. De gehele ondergang van de hoge beschavingscentra door atoomoorlogen in het derde millennium v.C. kwam snel en zonder waarschuwing. Er was weinig tijd en alleen de hoogst noodzakelijke dingen werden meegenomen. Kleine groepen van overlevenden pakten hun leven weer op in de oerwouden en bergen die niet waren vernietigd of aangetast door straling. Zonder industrie moesten zij zelf in hun onderhoud voorzien. De nadruk kwam weer te liggen op de agriculturele basis van het bestaan.

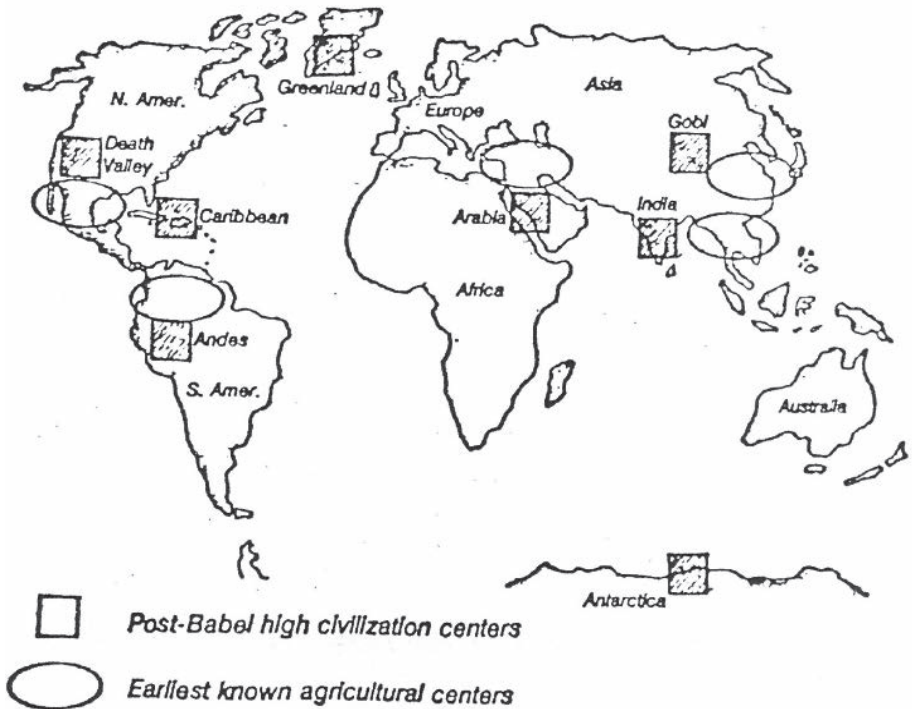
Alhoewel er bekwame mensen tussen zaten, waren er niet genoeg om een nieuwe beschaving op te bouwen in het vacuüm dat zij onder ogen moesten zien. Iedere cultuur vereist enige bevolkingsdichtheid. Dat was er niet meer, dus waren ze gedwongen een meer fundamenteel bestaan te leiden. Dit gebeurde over de hele wereld op hetzelfde tijdstip. (Zouden de geschiedkundigen dat misschien eens willen uitleggen?) Deze nieuwe agriculturele centra ontstonden in verschillende werelddelen, op min of meer dezelfde tijd. Deze centra kwamen op in Noordoost-China, Zuidoost-Azië, Noordoost-Mexico, Peru, en Venezuela. Bovendien ontstonden ze allemaal in de nabijheid van gebieden die waren verwoest door een vurige holocaust (bijvoorbeeld de Gobi en Indiaanse beschavingscentra, de ruïnes van Death Valley, de gesmolten façade van Sacsahuaman en de in glas veranderde ruïnes van het Braziliaanse oerwoud).

Waren sommige van deze nieuwe "primitieve" gemeenschappen overlevenden van een catastrofe veroorzaakt door mensen?

In de koffiehoeke werden we de volgende ochtend benaderd door Reginald Stokes, een dokter uit Canada die onze conversatie had gehoord. Hij wierp enkele intrigerende vragen op. "Ik zag een film", zei Stokes. "Die heet 20.000 B.C. en liet de vroege mens zien als meelijwekkende aapmensen die met wild gegrom grote stukken rottend vlees verorberden en hun vrouwen rondsleepten bij hun haren. Waar in de tijd plaatsen jullie dan holbewoners en primitieve gemeenschappen? Waren zij niet onze voorouders?"

"Ik zeg je, Reg, ze waren geschoolde mensen net als wij", zei Wasjmann.

"Wat bedoel je; beschaafd?" Zijn ogen werden nauw.

6-1: De na-Babelse beschaving en de vroegst bekende agrarische centra. De nabijheid van agrarische centra bij beschavingscentra steunt de veronderstelling dat de twee gebieden op een of andere manier verbonden zijn. (Kaart: Rene Noordbergen).

Wasjmann ging door. "Archeologen die op zoek waren naar bewijzen hebben niets kunnen vinden over onbeschaafde holbewoners. Het komt erop neer dat veel van die primitieve volkeren - zoals wij die tegenwoordig noemen - geen overblijfselen zijn uit het stenen tijdperk. In plaats daar-

van zijn ze de wrakstukken van hoger ontwikkelde beschavingen, die door omstandigheden zoals natuurrampen gedwongen werden een meer simpel en minder ontwikkeld bestaan te leiden. En wie kwamen tot die conclusie? Niemand minder dan antropologen tijdens een recente conferentie."

Blijkbaar gaat deze kwestie over holbewoners dieper dan je in eerste instantie zou denken.

Het echtpaar dat moest vluchten was nu wel gewend aan de dagelijkse routine in hun haastig gebouwde hut in de heuvels. Haar stadsleven was nu een vage droom. Je kon helaas niet hetzelfde zeggen van haar man, die zich zojuist had gesneden met zijn geïmproviseerde scheermesje. Viel je zojuist iets op aan die holbewoner? Hij vond het blijkbaar zeer nodig om zich te scheren!

Dat ze inderdaad deze gewoonte hadden werd bewezen door voorwerpen die werden achtergelaten in de Lazzaretto Grotten, nabij Nice in Frankrijk. Een klein handvat gemaakt van hertenbeen werd in het hollenstelsel gevonden. Het handvat is met precisie gesplitst en een scherp dwarsbeen-tje werd er tussen geplaatst; een primitief scheermesje. Hier is het bewijs van mensen die zich bewust waren van hun beschaafde achtergrond en die werden gedwongen om al hun technische bekwaamheden in te zetten in die wilde en vijandige omgeving. Mensen die eens in staat waren contact te maken met andere beschavingen, maar later geïsoleerd raakten en genoodzaakt werden primitieve gereedschappen te maken om te overleven.

Het verhaal is precies hetzelfde aan de andere kant van de wereld. In de Subis Bergen van West-Borneo is een netwerk van holen ter grootte van een kathedraal uitgegraven. Daarin is delicate kleding gevonden van een extreme verfijndheid. Dit is nog meer bewijs van een beschaafd verleden. Charles Berlitz merkt op dat veel voorwerpen die nu worden gevonden een voorkeur voor ceremonie, kunst en versiering suggereren, "alsof ze probeerden een kunst die hen eigen was, te combineren met een overlevingstechniek die noodzakelijk was geworden." ¹

"Hoe kun je nou weten dat holbewoners allesbehalve evoluerende wilden waren?", wilde Stokes weten.

Wajsmann: "Dat hebben ze ons zelf verteld."

"Neem bijvoorbeeld hun kunst. Het toont aan dat hun achtergrond net zo ontwikkeld was als die van ons."

Kwaliteit van de kunst van holbewoners

"Er zijn zes dingen die jullie moeten opmerken," begon hij.

1. De rotsschilderingen van dieren in de grotten van onder anderen Altamira, Lascaux, Ribadisella, zijn meesterwerken, met welke kunstperiode je dat ook vergelijkt. Het realisme en de pracht van deze schilderijen tonen een artistiek talent dat veruit superieur is aan de rotsschilderingen van dieren in Egypte, Babylonië, of Griekenland.
2. Schilderingen in de grot van Altamira (bij Santander, Spanje) zijn, vanuit een kunstzinnig oogpunt bekeken, zeker zo goed als moderne schilderijen.
3. Muurschilderijen in grotten in Algerije, Libië en Lascaux getuigen van een ontwikkelde cultuur en een bijzonder verfijnde kunst door het gebruikte perspectief en de vrije vormen. Zeker als je bedenkt dat perspectief pas vanaf de vijftiende eeuw werd gebruikt!
4. Bovendien valt op dat muurschilderingen een vooropgezet patroon van figuratieve elementen gebruikten, dat opvallend constant is door heel Europa heen. Bij iedere muurschildering was de grot ingedeeld volgens een onbekend metafysisch systeem.
5. Muurschilderijen hebben - wat betreft motieven en thema's - een wereldwijde gemeenschappelijke stijl ontwikkeld. Het lijkt alsof ze van een gemeenschappelijke school kwamen.
6. De oorspronkelijke grotten van Montignac-Lascaux (nu gesloten voor het publiek) worden ook wel "de Sixtijnse Kapel van de prehistorie" genoemd vanwege de schoonheid van de schilderijen. De artiesten creëerden een opmerkelijk driedimensionaal effect door de natuurlijke contouren van de rotsen te benutten. Dit deden ze door kleine gaten te benutten als de doordringende ogen van een bison; scheuren werden de wonden van een getroffen hert; vreemd gevormde uitsteeksels werden in het schilderij verwerkt als hoofden of rugbulten. Zelfs vandaag nog lijken de dieren te leven en te ademen door de licht- en schaduwwerking van de rotsvormen. Dit is een techniek die uniek is in de kunstgeschiedenis.

Voor mij is duidelijk dat deze holbewoners een kunstzinnig niveau bereikten, dat pas laat in onze tijd weer werd bereikt. Wellicht moeten we toegeven dat onze huidige artistieke capaciteiten niet groter zijn dan ze waren in de "holbewoner" periode. Eén ding is zeker. Hun kunstcultuur was beter ontwikkeld dan die van de hedendaagse gemiddelde bewoner in Europa.

(Robert Charroux had al gewezen op de complexe en hoogontwikkelde techniek die benodigd was om de roestkleur te verkrijgen. Ook de penselen getuigden van een geavanceerde techniek om ze te maken.)²

Moeten wij nu geloven dat deze mensen stomme wilden waren die niet eens twee stenen konden samenvoegen om een muurtje te bouwen?

Holbewoners woonden in huizen

Het lijkt tegenstrijdig, nietwaar? Maar neem dit eens in ogenschouw:

1. De artiesten van Lascaux woonden niet in die grotten, maar maakten daar een kunstgalerij. Heb je enig idee hoe ze die muurschilderingen tot wel vier meter boven de grond konden schilderen? Het antwoord is dat ze steigers gebruikten. De gaten voor de bevestiging zitten nog in de rotsen. Logischerwijs kan het gebruik van steigers niet voorafgaan aan de ontwikkeling van de bouwkunst; het is juist een gevolg daarvan. Daarom kunnen we er zeker van zijn dat "holbewoners" de kunst verstonden van huizen bouwen.
2. En wat te denken van de ovens uit het Stenen Tijdperk, die zijn gevonden in Nouailles in Frankrijk? Ze waren gemaakt van tot bakstenen bewerkte stenen en waren gemetseld met cement.
3. Bij Charroux is een groot prehistorisch magazijn voor gereedschappen, waar je nu nog steeds stenen bijlen kunt vinden. Op minder dan vijf kilometer afstand vinden we grotten, maar opgravingen hebben geen enkel bewijs gevonden dat ze ooit door mensen zijn bewoond.
4. In Tsjechië en Slowakije (het voormalige Tsjecho-Slowakije) en Bosnië-Herzegovina (het voormalige Joegoslavië) hebben archeologen zelfs huizen uit het stenen tijdperk opgegraven. Deze tonen verfijnde constructietechnieken die een gedegen kennis van wiskunde en geometrie vergden.

Dus kunnen we concluderen dat niet alle holbewoners in grotten woonden (behalve in uitzonderlijke gevallen, zoals ook nog vandaag voorkomt). De meeste locaties om stenen gereedschappen te maken en op te slaan zijn niet in de buurt van grotten. Holbewoners woonden dus verder weg in huizen.

We weten ook wat voor kleding ze droegen.

De beschaafde kledij van holbewoners

1. Prehistorische grotschilderingen in de Kalahari Woestijn in Zuidwest-Afrika laten blanke mensen zien in rijk versierde kledij. Mannen met blonde baarden en gestileerd haar dragen laarzen, nauwe lange broeken, veelkleurige shirts, jassen, en handschoenen. Een vrouw draagt een truitje met korte mouwen, een getailleerde lange broek, en handschoenen, riempjes, en sloffen.
2. Gekerfde stenen uit de Magdalenische periode, die opgegraven werden in een grot bij Lussac in Frankrijk, tonen modern uitziende mensen in een natuurlijke houding die mantels, riemen, laarzen, jassen en hoeden dragen. Een zittende jongedame draagt een broekpakje met een jack met korte mouwen, een paar kleine laarsjes en een versierde hoed die over haar rechteroor tot op haar schouder loopt. Op haar schoot ligt een vierkant, plat object met een flap die over de voorkant gevouwen is, net zoals bij een tasje. Mannen dragen goed getailleerde broeken, brede riemen met gespen en getrimde baarden en snorren.

"Dat is sensationeel", riep Stokes uit.

Maar het is hoogst verbazingwekkend dat ik werd tegengehouden op het moment dat ik deze gravures wilde fotograferen. Net als anderen die het voor mij hadden geprobeerd. Dit is behoorlijk beschamend materiaal en het is niet toegankelijk voor openbare inspectie.³

"Begrijpelijk", zei Stokes. "Het gooit alles ondersteboven wat ze ons hebben laten geloven."

Er staan grote belangen op het spel. Voor veel mensen hangt hun loopbaan hiervan af. Reputaties kunnen sneuvelen. Het is niet alleen een kwestie van zakelijke afwegingen; veel theoretici zijn totaal oprecht. Ze geloven dat ze het antwoord al gevonden hebben en ze willen niet dat iemand ze komt zeggen dat het allemaal verzonnen is.

3. Oeroude grotschilderijen in de Honan Bergen van China tonen jagers in moderne jackets en lange broeken.
4. In Vladimir, in Rusland, hebben ze een echte "holbewoner" opgegraven. Hij droeg een lange broek, gemaakt van bont, een geborduurd hemd en een zeer praktisch jasje met ivoren emblemen en gespen.

Ander bewijs van hun beschaafde afkomst

1. Onderlinge samenwerking in de leefgemeenschap was hoog ontwikkeld. Dit zien we in (a) de concentratie van woongebieden; (b) de specialisatie van arbeid en arbeidsplaatsen; en (c) in het gezamenlijk delen van ideeën over bouwen en ontwerpen. We zien dat deze ideeën verspreid waren over een breed gebied.
2. En ze waren bekend met de zeevaart. In het Franse Montgaudier en het Spaanse Nerja laten ontdekkingen uit het "Stenen Tijdperk" gravures zien van een waterfontein spuitende walvis en twee zeehonden, zo gedetailleerd dat ze kunnen worden herkend als mannetje en vrouwtje; en grotschilderingen van drie dolfinen (twee mannetjes en een vrouwtje) die elkaar ontmoeten. Hun schilders, die werkten in grotten die wel 160 kilometer in het binnenland lagen, moesten wel heel ver op de open zee hebben gevaren om deze dingen te zien en te kunnen schilderen.
3. Als aanvullend bewijs voor oceaanreizen zijn er aan beide zijden van de Atlantische Oceaan gereedschappen en resten van beenderen gevonden van hetzelfde "primitieve" volk.
4. Dan is er nog de opmerkelijke overeenkomst tussen de schrifttekens van deze "primitieve" Amerikaanse Indianen en de holbewoners van Europa.
5. Holbewoners en diegenen van oeroude beschavingen moeten een maangebaseerde kalender hebben geërfd van een beschaving die ouder was dan zichzelf. Duizenden lijsten met schrifttekens - zoals verticale inkepingen, lijnen, en stippen, die zijn geschreven of gekerfd in steen of beenderen - liggen verspreid van Spanje tot aan de Oekraïne. Deze zijn nu bekend als verslagen van maanobservaties voor tijdberekening; complexe rapporten van maanstudies.

Maar is het niet algemeen bekend dat de prehistorische mens alleen steen had om mee te werken? Maar waarom konden ze alleen werken met steen als ze een hoog beschaafde achtergrond bezaten?

Holbewoners dolven metalen

1. Het is zo dat over de hele wereld vele prehistorische mijnen zijn ontdekt. Hematiet of bloedsteen (ijzererts), dat werd gedolven in Swaziland, is ook gevonden tussen overblijfselen in de kustgebieden van Frankrijk, Tasmanië en Tierra del Fuego. Het is mogelijk dat het gebruik van hematiet, in onder andere make-up, wereldwijd werd geëxporteerd.

2. Ze hadden zonder twijfel methoden gevonden om het erts meer dan 1600 km vanaf Michigan te vervoeren, omdat er geen gram erts is gevonden binnen die 1600 km vanaf het mijngebied.
3. Wat hun intelligentie betreft: de prehistorische mijnwerkers gebruikten wiskunde en ze hielden productielijsten bij (aangetoond door gravures op beenderen in de Border Cave, Zuid-Afrika). Ze beheersten de schrijfkunst (aangetoond door gegraveerde tabletten in Glozel).
4. In een prehistorische mijn bij de Ontonagan River in Michigan werd op een diepte van zes meter een gedolven hoeveelheid koper gevonden met een gewicht van zes ton. De massa was op houtblokken gezet en met hamers bewerkt om het transport te vergemakkelijken. In de mijn-gang lag een stenen hamer van 18 kilo.
5. In een andere mijn bij Isle Royal, Lake Superior, was een gang van drie meter door rotslagen gegraven, totdat men een koperader van 25 cm had bereikt. Mijngangen zijn ondergronds verbonden en er is drainage aangelegd. Op één locatie loopt een tunnel wel drie kilometer in een bijna rechte lijn.

Maar als deze mensen vluchtelingen waren van een hoog ontwikkelde technologie, waarom hebben ze dan nooit metalen gereedschap gevonden tussen de overblijfselen uit het stenen tijdperk?

Waarom uitsluitend stenen gereedschap?

Het is zo dat metalen voorwerpen de tand des tijds erg slecht doorstaan. Bijna allemaal roesten ze, vergaan, vallen uiteen en worden onherkenbaar naarmate de tijd verstrijkt. Alleen steen blijft over. Maar we weten dat de prehistorische mens vanaf de ontdekking van deze reusachtige mijnen metaal bewerkte. En let wel, in grotten bij Odessa in Rusland vonden ze prehistorische botten van dieren die meesterlijk bewerkt waren met perfect ronde gaten en regelmatige groeven. Experts verklaren dat deze beenderen werden gesneden met een metalen voorwerp en daarna werden gepolijst.

Het is ook opmerkelijk dat gebieden die rijk zijn aan ijzererts, zoals Alsace-Lorraine, geen sporen van een stenen tijdperkcultuur vertonen! En die gebieden waren zeker bewoond. Dat herinnert aan woorden van Robert Charroux. Hij stelde dat onze voorouders nooit stenen messen, bijlen of ander gereedschap gebruikten, behalve een paar verschoppelingen die leefden op een primitiever niveau. Als het gebruik van stenen gereedschap echt de norm was geweest, dan zouden we er miljarden en nog eens miljarden

van moeten vinden. Maar het feit is dat we er - relatief gezien - bijna geen vinden: een paar honderdduizend bijlen (het hoofdgereedschap). Alsof er per generatie maar twintig mensen op aarde bestonden. ⁴

Het Paleolithische en Neolithische tijdperk hebben nooit bestaan, behalve in de verbeelding van de prehistorici. ⁵

Het is onjuist om een heel tijdperk te definiëren gebaseerd op de gebruiken van een zeer kleine minderheid van de totale bevolking.

Met dat soort logica kunnen we de twintigste eeuw ook bij het stenen tijdperk tellen, omdat sommige volkeren in Nieuw-Guinea en Borneo nog steeds stenen bijlen en messen gebruiken. Of bijvoorbeeld het Kaviaar Tijdperk of Kauwgum Tijdperk, omdat sommige mensen kaviaar eten of kauwgum kauwen. ⁶

Inderdaad kun je je afvragen of er ooit wel een stenen tijdperk is geweest. Het antwoord is, NEE! Zijn er stenen culturen geweest? Ja.

Maar, hoor ik je zeggen, zijn sommige van die stenen culturen niet tienduizenden jaren oud? De Vloed wiste 5400 jaar geleden toch de hele aarde schoon. Hoe kan dat dan?

Nu stel je de goede vraag. We gaan dit samen eens onderzoeken.

7. Iemand leest de tijden verkeerd

"Heren," vroeg ze, "kunt u mij vertellen hoe oud deze zijn?" De ervaren Maori-gids Rangī, leidde een groep Australische geologen rond langs een van de thermale attracties van Nieuw-Zeeland. Ze stond stil bij een vulkanisch gevormd uitsteeksel. Een academisch groepslid keek even naar de rotsen en zei dat naar zijn mening ze 50 miljoen jaar oud waren.

"Weet je dat zeker?", vroeg ze.

"Dat is in ieder geval in de buurt. Wat zeggen de andere heren?"

"Tien miljoen jaar ..."

"Nee, meer iets van twintig," kwamen de antwoorden.

Waarna Rangī glimlachend zei: "Ik stond precies tien jaar geleden op deze plek, toen deze rotsen zich vormden."

*Waarom
daterings-
methoden niet
werken voor het
ontstaan van de
mens*

De tijd fout inschatten kan erg genant zijn. Vooral voor mensen die beweren er zoveel van te weten. Een verkeerde uitleg van de tijd van onze eigen oorsprong kan zelfs als gevaarlijk worden beschouwd. Vooral als het ons op een vals spoor brengt over wie we zijn, waarom we hier zijn en wat ons staat te wachten. In de gebeurtenissen van de vorige hoofdstukken zult u vast een tijdfactor hebben opgemerkt.

1. Een oorspronkelijke superbeschaving werd uitgeroeid en onze planeet werd totaal schoongevaagd door een Vloed, ongeveer in 3400 v.C.
2. De vroegste beschavingen kwamen na de Vloed plotseling op, vrijwel compleet, ongeveer in 3000 v.C.
3. Primitieve culturen waren overblijfselen van de beschaafde wereld van 3400 v.C. en daarvoor; alle leefgemeenschappen waren min of meer gedegeneerd.

Nu zal iemand me wel gaan wijzen op primitieve stammen, zoals de Aboriginals, die al 20.000 jaar in Australië wonen.

Hebben ze daar dan al 20.000 jaar gewoond?

De tijdfactor is zo belangrijk. Als je zonder onderbreking 20.000 jaar terug zou kunnen gaan, dan kun je alles wat we tot dusver hebben besproken wel weggooien.

De vraag is: Hoever kunnen we met absolute zekerheid teruggaan in de tijd? Wat de datums betreft; waar eindigen de feiten en begint het speculeren? Het antwoord is, ongeveer 3000 v.C. En de redenen waarom ik dit zeg zijn overtuigend. Ja, ik weet wel dat veel oudere getallen door geschiedkundi-

gen worden gesuggereerd. Bijvoorbeeld wordt ons verteld dat de mensen al 60.000 jaar geleden grotere hersenen had dan de onze en dat ze muurtekeningen achterlieten in 30.000 v.C. die niet onderdoen voor modern werk. Denk daar nu eens over na. Als dat zo is, waarom heeft de mens dan zo lang gewacht voordat we steden bouwden en de landbouwtechnieken ontwikkelden die daarmee in verband staan? We zouden toch kunnen verwachten dat de geïsoleerde beschavingen die zich onafhankelijk van elkaar ontwikkelden, over al die jaren wat waren verspreid. Zelfs één enkele beschaving van 20.000 v.C. zou sterk bewijs zijn tegen mijn versie van de wereldwijde Vloed. Maar - ik herhaal - de oudste culturen op aarde zijn allemaal gedateerd in ongeveer dezelfde tijd, namelijk 3000 v.C.

Wat zegt het bewijs?

Om maar eens iets te noemen; de geschriften van geen enkele natie op aarde zijn ouder dan ongeveer 3000 v.C. De geschiedkundigen zijn het daar algemeen over eens.

Maar let op. Zelfs moderne dateermethodes kunnen ons niet zoveel verder terugbrengen dan ongeveer 3000 v.C. Dr. W.F. Libby, een hoogstaande autoriteit op het gebied van moderne dateermethodes, die de Nobelprijs won voor zijn onderzoek naar koolstofdatering, was geschokt toen hij deze beperkingen ontdekte:

"Je leest zo vaak in een boek dat die en die gemeenschap of archeologische opgraving 20.000 jaar oud is," merkte hij op.

"We vonden vrij onverwacht dat deze oude jaartallen niet precies bekend zijn. In feite is het pas vanaf de tijd van de Eerste Dynastie in Egypte dat de eerste historische datum met enige zekerheid is bepaald." ¹

Ben je ook geschokt?

Kijk maar eens naar de veelgeprezen koolstof-14 dateermethode. Die is gebaseerd op het radioactieve verval van organisch materiaal. Het is een feit dat ieder levend wezen kosmisch radioactief koolstof-14 (C-14) uit de atmosfeer opneemt. Als het sterft, stopt deze opname en begint het radioactieve koolstof in het organisme te vervallen. De overgebleven C-14 wordt gebruikt om na te gaan hoe lang het is geleden dat het organisme stierf. De nauwkeurigheid van deze methode heeft de laatste tijd veel kritiek gekregen. Bijvoorbeeld, een levend zeeweefdier kan een leeftijd van wel 3000 jaar laten zien (alsof het 3000 jaar geleden gestorven is). Onder normale omstandigheden is radiokoolstofdatering correct tot ongeveer 4000 jaar terug. Voor latere dateringen lopen de uitkomsten enorm uiteen. Dit wordt veroorzaakt doordat koolstofdatering is gebaseerd op de veron-

derstelling dat de atmosferische straling altijd hetzelfde is geweest. Maar het probleem is dat door grote veranderingen in het milieu en daarmee gepaard gaande sterk wisselende atmosferische straling de vervalsnelheid niet constant is. Door dit effect neemt de ogenschijnlijke leeftijd toe. Dus een plotselinge omwenteling zoals de Vloed zou in de uitkomsten volgens de koolstofdatering een enorme afwijking te zien voor de jaren vanaf 3000 v.C. en ouder.

We moeten de gevolgen van de Zondvloed niet onderschatten. Wat we ons vooral moeten beseffen is dat deze gebeurtenis van universele omvang was. Het bracht onvoorstelbare veranderingen: bergen die rezen en daalden en vloedgolven die sneller gingen dan het geluid. Het is te vergelijken met duizenden Krakatoa's die stof uitspuwden waardoor de atmosfeer nog eeuwen later verduisterd was. Wat kon gebeuren, gebeurde ook. Seismische en atmosferische veranderingen duurden eeuwen voort.

Overigens gaan de vroegst gedateerde beschavingen niet verder terug dan de periode tot vlak na de Vloed.

Holbewonerstijdperk bestaat naast stadsbewonerstijdperk

En hetzelfde kan gezegd worden van de primitieve mens. Er bestaan botten die zijn gevonden in de grotten bij Rochebertier, Frankrijk. Ons wordt verteld dat ze 12.000 jaar oud zijn. Maar als je kijkt naar de karakters die erop geschreven zijn, dan vertonen ze overeenkomsten - en in sommige gevallen zijn ze identiek - met het schrift van Tartessus (2500 - 2000 v.C.), het huidige Spaanse Andalusië. Moeten we soms geloven dat een schrijftaal bijna niet veranderd in 10.000 jaar? Dat gebeurt echt niet. Wat vertellen de overeenkomsten ons dan? Dat beide culturen naast elkaar moeten hebben bestaan!

Hetzelfde geldt voor Paleolithische (oude steentijd) geweiën van herten die gevonden zijn bij Le Mas d'Azil en La Madeleine. Ze zijn gegraveerd met karakters die identiek zijn aan Foenicisch schrift uit ongeveer 3000 - 2000 v.C. Wat betekent dit alles? Simpelweg dat "holbewoners" en "beschavingen" tegelijkertijd leefden! En niet 12.000 jaar geleden. Toch wordt ons steeds verteld om te geloven in een langdurige ontwikkeling. Om te beginnen bij de holbewoner, naar de Steentijd, dan rondtrekkende jagers/verzamelaars, boerderijen en later van steden naar de huidige beschaving. Het spijt me voor de evolutionisten, maar dat kan gewoon niet. Er is genoeg bewijs om aan te tonen dat deze groepen tegelijkertijd

bestonden en van elkaars bestaan wisten. Op dit punt is de oude literatuur het met de meest recente archeologische vondsten eens. Net zoals in ons tijdperk van de ruimtevaart er nog steeds in verschillende werelddelen primitieve stammen bestaan. Wat betreft die primitieve mensen merkte Thor Heyerdahl - de Kon-Tiki ontdekkingsreiziger - op dat hun intelligentie "precies hetzelfde was als die van ons." ² Met andere woorden: "stenen tijdperk" betekent niet vanzelfsprekend "dom" of "prehistorisch". Er bestaat geen 20.000 jaar v.C.

Betekent "aapachtig" ook "oud"?

Ik hoor iemand al vragen: maar leken de eerste mensen niet op apen? De ontwikkeling naar onze huidige voorkomen heeft toch honderdduizenden jaren gekost? Het is tijd voor de waarheid. Eén ding is zeker: de ontdekte exemplaren van de vroegste mensen lijken opvallend veel op ons. Hier is een korte opsomming: Perfect geconserveerde lichamen van "oeroude" holbewoners die bij de Baai van Biskaje zijn gevonden, zijn bijna identiek aan die van de huidige mens. Fossiele schedels met de karakteristieken van tegenwoordige mensen zijn in "oeroude" aardlagen gevonden in Groot-Brittannië, Frankrijk, Duitsland, Hongarije, Ethiopië, Tanzania en in het Midden-Oosten. Op sommige plaatsen zijn botfragmenten gevonden van moderne mensen onder (dus "ouder dan") beenderen van "holbewoners".

De evolutionist Richard Leakey schreef in een aflevering van National Geographic van juni 1973 over een schedel die in Kenia was gevonden: "Of we verwerpen deze schedel of we verwerpen onze theorieën over de vroege mens. Het komt gewoon niet overeen met onze eerdere veronderstellingen over de oorsprong van de mens. Deze schedel ruïneert de gedachte dat de oude fossielen in een ordentelijke volgorde van evolutionistische verandering kunnen worden gerangschikt." Je moet de eerlijkheid van de man toch waarderen.

In Australië kwam er bij een opgraving een modern mens en een Neanderthaler uit dezelfde periode tevoorschijn. "Dit leidde tot de verontrustende mogelijkheid dat er geen sprake was van een voorouder van de mens, maar dat hij verscheen zoals hij was." Het commentaar op deze gebeurtenis kwam van A.A. Abbie, die toen professor Anatomie en Histologie was op de Universiteit van Adelaide. Hij voegde toe: "Een Neanderthaler in modern kostuum zou vandaag niet opvallen. Het schijnt dat geologen en antropologen hun tijd hebben verkwist met het zoeken

naar een "missing link" tussen de mens en zijn aapachtige voorouders, die waarschijnlijk niet bestond." ³

Maar zijn er dan nooit aapmensen geweest?

Jawel, en simpel gezegd waren dit degeneraties van de hoofdbevolking, het resultaat van incest, dat weer het gevolg was van hun isolatie. Met zo'n kleine hoeveelheid unieke genen namen de slechte genetische eigenschappen sterk toe, met als resultaat lichamelijke afwijkingen.

Wat de lichamelijke afwijkingen betreft heeft Harold G. Coffin, van het Geoscience Research Institute in Berrien Springs, Michigan, V.S, het volgende te zeggen. Hij verwijst naar "de recente ontdekking dat de klassieke beschrijvingen van de Neanderthaler zijn gebaseerd op de botresten van een man die zwaar aan osteo-artrose (gewrichtsaandoening) leed." ⁴

De onderzoekers Straus en Cove zijn het erover eens dat deze "artritische oude man zijn tegenpool heeft in tegenwoordige mensen die ook lijden aan osteo-artritis in de rug. Hij kan niet worden gebruikt om ons een goed beeld te geven van een gezonde, normale Neanderthaler." ⁵

Sir Ambrose Fleming vraagt: "Zelfs als dit menselijke fragmenten zijn en ze uitzonderlijke eigenschappen vertonen, waarom zou dat niet het gevolg kunnen zijn van degeneratie in plaats van evolutie?" ⁶

Mensen met een aapachtig gezicht? Je kunt het heden ten dage ook tegenkomen. Verbogen ruggen met artrose? Het komt erop neer dat je een mens niet in een tijdperk kunt plaatsen gebaseerd op zijn houding of de vorm van zijn schedel. "Lang geleden" heeft er niets mee te maken.

Waarom dit "lang geleden" syndroom?

De meesten van ons hebben de uitgebreide kaarten wel gezien in boeken die de geologische tijdperken laten zien, van het eerste simpele leven tot aan de opkomst van de mens. Miljoenen jaren worden verondersteld. Je moet toegeven, het ziet er allemaal erg overtuigend uit, zelfs overdonderend. Maar alweer heb ik een nieuwtje. Met alle respect aan de makers; deze nauwkeurig gemaakte kaarten zijn verre van de waarheid. Ze zijn voornamelijk hypothetisch; ze veronderstellen dat de evolutietheorie waar is en bouwen daarop voort. Ze veronderstellen dat de aardlagen regelmatig en gelijkmatig zijn ontstaan in een lange tijdsperiode. Ze veronderstellen dat de gelijkmatige werking van de natuur nooit is verstoord door een catastrofe. Deze veronderstelling heet in de geologie "uniformitarianisme". Dr. Henry M. Morris heeft deze evolutionistische standaardveronderstellin-

gen getest. Hij begon met het berekenen van de leeftijd van de aarde aan de hand van diverse natuurlijke processen, zoals de gelijkmatige erosie van het magnetische veld van de aarde, de erosie van land en de geleidelijke instroom van chemische stoffen in de oceaan. In feite stelde hij een tabel op van zeventig afzonderlijke natuurlijke processen die de wereldwijde verandering teweegbrengt. De meeste van deze chronometers leverden een jonge leeftijd van de aarde op. Bovendien toonden deze natuurlijke processen een zeer grote variatie aan voor de leeftijd van de aarde, uiteenlopend van 100 jaar tot 500.000.000 jaar.⁷

Dit betekent dus dat er iets mis is met het grondbeginsel van de geologische uniformiteit. Klaarblijkelijk heeft de natuur zich niet altijd gedragen zoals ze dat nu doet. Niet zolang geleden verzekerde iemand me dat een evolutionaire ontwikkelingsvolgorde van de aarde over miljoenen jaren werd bevestigd door rotslagen met "oplopende" fossielen in steenlagen. Bijvoorbeeld, steenkoollagen ontstonden 340 miljoen jaren geleden (onderste laag), dinosauriërs waren er van 130 tot 64 miljoen jaar v.C (middelste laag) en de mens verscheen pas ongeveer een miljoen jaar geleden (bovenste laag). Echter, in de meeste delen van de wereld is deze theoretische laagvolgorde niet te vinden. Overblijfselen van zee- en landdieren worden gemengd in iedere mogelijke volgorde aangetroffen. Menselijke beenderen worden zelfs in steenkolenlagen gevonden. En alsof dat nog niet bizar genoeg is, komen sommige van deze menselijke beenderen voor in dezelfde laag of in de laag onder die van de dinosauriërs. Hier klopt iets niet.

Het bewijs zegt dat ze gelijktijdig zijn ontstaan en niet miljoenen jaren eerder of later. De mens en de dinosauriër stierven samen. (Vóór het steenkool werd gevormd!) Reken maar eens uit wat dit met de evolutietheorie doet. Om maar eens iets te noemen: het zet de lange tijdsperiodes die nodig zijn voor biologische evolutionaire processen op losse schroeven. De waarheid is dat elke opeenvolgende aardlaag met al zijn dode lichamen, golf na golf, door de Vloed werd opgebouwd om vervolgens door een plaatselijke maastroom verder te worden verspreid. Resten over de hele wereld - vaak perfect geconserveerd - getuigen dat talloze miljarden wezens plotseling en gewelddadig werden begraven in een grote waterramp. Dieren uit diverse geografische gebieden en alle klimaatzone's van de wereld worden opeengehoopt gevonden in een gezamenlijk graf.

Soms bevatten de lagere aardlagen fossielen van kleinere schepsels, terwijl in de hogere aardlagen grotere dieren gevonden worden. Dit is een logisch

gevolg van het verloop van een wereldwijde vloed. Vaak waren het de kleinere, minder mobiele wezens die het eerst werden overstroomd, terwijl de grotere dieren naar hoger gelegen grond ontsnapten, om later te worden ingehaald. Deze opeenvolgende begrafenissen vonden plaats binnen één jaar. Denk er maar eens over na.

Ik heb het niet over de grondstoffen van onze planeet, die misschien wel vijf miljard jaar oud zijn. Het leven op aarde is iets heel anders, dat is van een recente gebeurtenis. (Als we helemaal eerlijk zijn kunnen we niet voorbij gaan aan belangrijk nieuw wetenschappelijk bewijs, waaruit blijkt dat zelfs de grondstoffen van de aarde maar enkele duizenden jaren oud.)

In een interview met het blad *Science and Mechanics* van juli 1968 verbaasde Immanuel Velikovsky er zich over dat het lichaam, hersenen en geest van de mens - dat een enorm verfijnd biologisch orgaan is, dat verondersteld wordt miljoenen jaren van ontwikkeling en geschiedenis te hebben doorgemaakt - slechts in staat was een geschreven geschiedenis te produceren van maar een paar duizend jaar. Vraag je dit jezelf niet af? Kan het zijn dat de mens uiteindelijk niet zo oud is? We spreken over miljoenen jaren van leven op aarde, omdat de evolutietheorie dat eist. Volgens die theorie heeft alles zolang geduurd, omdat de evolutie die tijd nodig had. Met andere woorden, de evolutie heeft een antwoord dat ze aanstaat en probeert dan de vragen en de feiten daarop aan te passen. De overdreven aandacht voor het tijdselement moet worden verworpen.

We moeten de prehistorie herzien

Constante aandacht van de media heeft onze zienswijze zolang gekneed, totdat we dit evolutionaire "lang geleden" idee bijna kritiekloos accepteren. Degenen die ons beïnvloeden doen hun uiterste best om de ware aard van hun heilige koe te negeren. Het is 100 procent theorie en speculatie. Het ligt niet binnen het bestek van dit boek om de groeiende stapel aan wetenschappelijk bewijs voor een onthutsend andere tijdsschaal te bespreken. Wellicht in een volgend boek. Maakt het uit wat we geloven omtrent onze oorsprong? Jazeker, heel veel. Door het verlies van onze historische banden met onze vroege voorouders, hebben we een groot deel van ons erfgoed verloren. Naarmate dat we deze historische banden weer herontdekken kunnen we beginnen met onszelf weer te vinden.

Zoals William Fix het zegt:

*"De kwestie van onze oorsprong is van enorm belang: het is de basis van onze identiteit en onze bestemming. De modellen waarmee wij ons vereenzelvigen en identificeren hebben een diepe invloed op ons gedrag: de man die gelooft dat hij van een beest afstamt, is waarschijnlijk meer geneigd zich ook als een beest te gedragen. Het beeld is niet alleen vernederend, het is gevaarlijk."*⁸

Nu we de valse conventionele kijk op de prehistorie van tafel hebben geveegd, met zijn idee van een primitieveling die in grotten woonde en stenen gebruiksvoorwerpen had en niet in staat was om die pracht dingen uit het verleden te maken, zien we eindelijk een deur die voor ons open gaat.

Nu zijn we klaar om dat verleden te zien als geweldig en fantastisch, wat het in werkelijkheid ook was. Althans, bijna. Er is nog een los eindje. Dat is de "goden uit de ruimte" theorie. Is het mogelijk dat de plotselinge verschijning van de intelligente mens het resultaat was van een bezoek van galactische ruimtevaarders? We zullen zien.

8. Experimenteerden ruimtereuzen met ons?

*Ligt
onze oor-
sprong op aarde
of in een ander
sterrenstelsel?*

Erich von Däniken veroorzaakte een sensatie in de zeventiger jaren toen hij beweerde dat de hoogstaande oudheidkundige relikwieën het resultaat waren van bezoekers uit de ruimte. Nu is het echter tijd voor de waarheid. Von Däniken, zoals vele anderen, veronderstelde dat de mens miljoenen jaren lang rondliep als een primitief en dom wezen, dat niets zelfstandig kon bereiken. En dan ontdekken we plotseling (in de afgelopen paar duizend jaar) dat de mens een hoge technologie bezat, die zo complex, zo beschaafd was, dat het suggereert dat wij al vanaf het begin hoogst intelligent waren. Maar als je logisch nadenkt dan begrijp je dat er hier iets mis is. Von Däniken werd geconfronteerd met het bewijs van hoogwaardige technologie in de oudheid. Hij ging ervan uit dat de mens de intellectuele capaciteiten voor die hoogwaardige technologie niet uit het niets had kunnen ontwikkelen. Dit bracht Von Däniken's kamp op het idee dat misschien bezoekers uit de ruimte hier verantwoordelijk voor waren. Deze ruimtereuzen vermengden zich met de aapachtigen en zo ontstond de moderne mens. De ruimtereuzen lieten bewijzen na van hun bezoek in de vorm van voorwerpen. Je moet toegeven dat het een interessante theorie is. De volgende feiten weten we zeker:

1. Geen enkele van de zogenaamde misplaatste voorwerpen bestaat uit materiaal dat niet op deze aarde voorkomt.
2. De technologische constructie komt overeen met de ontwikkelingen van onze eigen moderne beschaving.
3. Vermenging zou - dit moeten we erkennen - praktisch onmogelijk zijn geweest. De aliens zouden hetzelfde koolstofgebaseerd lichaam moeten hebben. Ze zouden geslachtsdelen moeten hebben om vrouwen te kunnen bevruchten. En nog belangrijker: hun chromosomen moesten uitwisselbaar zijn, zelfs als er sprake zou zijn van kunstmatige inseminatie. De genen en het aantal chromosomen van de aapachtigen en de ruimtebezoekers zouden exact overeen moeten komen, wat uiterst onwaarschijnlijk is. Gelijkheid in genen en chromosomen komt ook niet voor tussen mensen en dieren, terwijl die toch allebei op dezelfde aarde leven.
4. En als de genen en chromosomen wel zouden overeenkomen, dan waren het wezens van een gelijke of nauw verwante soort en was de mens dus al intelligent.
5. In plaats van de kwestie van onze oorsprong op te lossen, is het probleem alleen naar een andere planeet verplaatst. Nu moet je de oor-

sprong van twee beschavingen op twee planeten uitleggen, in plaats van één en ben je er nog niet achter hoe de eerste begon. Als je met de evolutietheorie niet kan uitleggen hoe het leven hier op aarde begon, dan kan je het al helemaal niet uitleggen voor een hoger intelligent wezen op een andere planeet.

6. Herinneringen aan "goden" die uit de lucht kwamen zijn te verklaren als de herinnering van primitieve wezens aan bezoeken van modernere beschavingen die over vliegtuigen beschikten. Soortgelijke reacties vind je ook vandaag nog.

Misschien met goede bedoelingen werd de theorie over de "ruimtegoden" ontwikkeld uit onzorgvuldig onderzoek. Sindsdien wordt deze theorie verspreid en bestendigd op basis van foutieve redeneringen en sensatiezucht. Degenen die het verkondigen hebben wel één ding begrepen: Menselijke intelligentie kan niet het resultaat zijn van evolutie. De mens verscheen plotseling; en wel aan de top en niet onderaan. De mens is een bewust geschapen creatie, veel wonderbaarder dan wat voor computer ook. Hij werd zorgvuldig gepland en is begiftigd met de gave van spraak en een verbazingwekkende intelligentie, evenals een gevoel voor vakmanschap en technologie.

En iets anders werd in de mens geplant: zowel het vermogen én het verlangen om met zijn Maker, de eerste Intelligentie, te communiceren. Als gevolg daarvan is er in ieder mens iets dat rusteloos is; op zoek naar onbereikbare doelen, maar toch een zinloosheid en leegheid ervaart, totdat hij zichzelf en de vrede met de Schepper vindt. En dat maakt het verschil.

Eén resterende vraag verdient een antwoord. Als de vroegere wereld zo uitermate ontwikkeld was, waarom is er dan zo weinig tastbaar bewijs? Er zijn vier redenen.

9. Verdwijnd bewijs

*Het
geval van
de verdwenen
aanwijzingen*

Probeer je eens de vreselijke gedachte voor te stellen dat je woonplaats voorgoed werd weggevaagd. Kun je je voorstellen wat toekomstige generaties nog zullen vinden? Besef je wel dat onze meest mooie gebouwen van tegenwoordig nauwelijks meer zijn dan gevels, ondersteund door dunne stalen kabels? Zelfs zonder ramp zouden onze grote steden na duizend jaar nauwelijks meer zijn dan hoopjes puin. Onze autowegen zouden kleine stukjes asfalt zijn, overwoekerd door planten. Het uitgebreide spoorwegennet zou verroest zijn en verwaaien in de wind.

Denk hier niet te licht over. Slechts een paar huizen zou de tand des tijds doorstaan. Over het algemeen gaan boeken niet langer mee dan een paar honderd jaar. Zelfs plastic vergaat als het lang genoeg aan de elementen wordt blootgesteld. Hetzelfde geldt voor alles wat van metaal is. Ja, alles zou tot stof vergaan, haardrogers, auto's, vloerbedekking, foto's, films en noem maar op. Zelfs alle gebouwen van beton en staal zouden ineenstorten door de roest. Er zou niets van overblijven behalve een paar stenen gebouwen in het centrum en misschien een paar standbeelden. Steen is het enige onverwoestbare materiaal; het overleeft een dode beschaving. Is dat niet ironisch? De natuur laat bewerkte blokken steen onaangetaast, maar niet de zware ijzeren balken. Waarschijnlijk zou er helemaal niets van de stadswijken overblijven om te bewijzen dat ze eens bestonden, behalve hier een daar een stenen bijkop.

In het geval van een totale ramp zouden de overlevenden naar het plateland trekken om daar een primitief bestaan te leiden. Ze zouden vermoedelijk voorwerpen van hun ontwikkelde beschaving hebben kunnen redden en voor een korte tijd kunnen gebruiken. Maar op een dag zou de laatste machine het begeven en niemand zou zich kunnen herinneren hoe die machine gerepareerd moet worden. De transistoren, broodroosters en röntgenapparatuur zouden nutteloos worden. Voor de kleinkinderen en hun nakomelingen zouden ze tot legendes worden. De "toverspiegel" die op verre afstanden kon kijken; de metalen vogel die boven de wolken kon vliegen; een kamertje midden in grote gebouwen dat op en neer kon bewegen. Ze zouden magische mythen worden van een volk wiens overlevingsdrang hen naar de omringende en snel oprukkende bossen verdreef.

4000 jaar later zouden archeologen beweren dat de mens in de twintigste eeuw nog geen kennis had van ijzer. (Als ze cassettes met tape erin vonden, zou dat een raadsel zonder betekenis voor ze zijn.) Wat vind je daarvan?

Teksten die spreken van reusachtige steden met metershoge huizen zouden worden gezien als mythen.

Begin je het plaatje te zien? Het is precies dezelfde situatie van mager bewijs als die wij nu ervaren omtrent de oorspronkelijke superbeschaving. Ik kan hier vier redenen voor opsommen:

1. De meeste tastbare bewijzen werden weggevaagd

Tal van oude steden liggen nu meters onder de grond; vele zijn bedekt met woestijnzand of opgeslokt door een dichte oerwoud, terwijl weer andere nog geheel intact onder het kilometer dikke ijs van Antarctica kunnen liggen. Daar staat tegenover dat als ze aan de oppervlakte blijven, ze ook snel kunnen verdwijnen. Neem bijvoorbeeld de 4000 jaar oude ruïnes van Tiahuanaco, in Bolivia. Tot in de zestiende eeuw stonden er nog immense muren met enorme klinknagels van zilver in het metselwerk alsmede levensechte standbeelden van mannen en vrouwen in duizenden geanimeerde poses. Zelfs tot aan de negentiende eeuw konden reizigers de imposante zuilengalerij bewonderen en er schetsen van maken. Maar er is nu niets meer van over. De Spanjaarden, en meer recentelijk de Boliviaanse regering, hebben de ruïnes geplunderd en gebruikt als bouw materiaal. Alweer zijn veel afbeeldingen van oude apparaten waarschijnlijk verdwenen toen de Spaanse veroveraars alle gouden voorwerpen die ze in Midden- en Zuid-Amerika tegenkwamen meenamen en omsmolten. Hoeveel er door de eeuwen heen op die manier is verwoest, zal niemand ooit te weten komen.

2. De meeste oude geschriften zijn ook verwoest

De verwoesting van geschreven documenten is veel groter dan aanvankelijk werd gedacht. De grote bibliotheek van Alexandrië bevatte eens één miljoen rollen, waarin de gehele wetenschap, filosofie en vraagstukken van de oude wereld waren opgenomen (inclusief een complete catalogus van alle auteurs, in honderdtwintig delen, met een korte biografie van elke auteur). In één enkele daad van vandalisme vernielde Julius Ceasar 700.000 boekrollen van onschatbare waarde. In de zevende eeuw vernielden de Arabieren wat er nog over was. Weet je hoe ze dat deden? Ze gebruikten de boeken als brandstof om de 400 openbare baden in de stad gedurende zes maanden te verwarmen. Ook de papyrusrollen van de bibliotheek van Ptah in Memphis Carthago werden compleet verwoest. Carthago, met een bibliotheek van 500.000 rollen, werd met de grond gelijk gemaakt door een brand van 17

dagen, die werd gesticht door de Romeinen in 146 v.C. Net zomin is er iets over van de bibliotheek van Pergamos in Klein-Azië (met 200.000 exemplaren). Toen de beroemde collectie van Pisistratus in Athene werd vernield (in de zesde eeuw), ontsnapten de werken van Homerus gelukkig de dans. In de achtste eeuw verbrandde Leo Isaurus 300.000 boeken in Constantinopel (huidige Istanbul, Turkije). In China gaf de Keizer Tam Shi Hwang bevel (213 v.C.) om talloze boeken te vernietigen. Duizenden rollen van de Druïden in Autun Frankrijk over filosofie, medicijnen, astronomie en andere wetenschappen werden door Julius Ceasar verwoest. Niet één is er overgebleven.

Veel klassieke literatuur werd systematisch vernield door de Inquisitie. Spaanse veroveraars zochten naarstig naar alle Mayageschriften om ze te vernielen (behalve vier exemplaren die nu in Europese musea liggen). Er wordt verteld dat de Mayageleerden het uitschreeuwden van verdriet toen ze hun levenswerk voor hun ogen in vlammen op zagen gaan. Sommigen pleegden zelfmoord. Het Legaat van Lima (1583) beval het verbranden van de geknoopte koorden ("quipas") waarmee de Inca's hun geschiedenis en die van hun voorvaderen hadden bijgehouden.

Wat een verhaal van ravage, waarin de grootste kennisverzamelingen uit de oude wereld voorgoed verloren zijn gegaan! (Op een of andere manier zijn Indische boeken de dans ontsnapt.) Wist je dat we zelfs van de Griekse en Romeinse literatuur nog minder dan één procent over hebben? Is het een wonder dat we niks meer weten van onze voorouderlijke erfenis? Ik ben het met Andrew Thomas eens als hij zegt: "We zijn afhankelijk van losse fragmenten, stukjes en beetjes en schamele exemplaren. Ons ver verleden is een vacuüm dat her en der met wat tabletten, perkamenten, beelden, schilderijen en gevonden voorwerpen is gevuld. Maar de geschiedenis van de wetenschap zou er vandaag heel anders uitzien als de bibliotheek van Alexandrië er nu nog was." ¹

3. Zelfs wat niet is verloren, blijft veelal een raadsel

We hebben nog steeds niet het handschrift ontcijferd dat is achtergelaten op Paaseiland, op tabletten bij Mohenjo-daro in Pakistan en dat van de Maya's. Sommige ontdekkingen zullen altijd onopgelost blijven. Er wachten ons geen inscripties in Tiahuanaco, Bolivia of Machu Picchu (Peru). Dan zijn er nog de vele relikwieën in musea waarvan het doel ons waarschijnlijk ontgaat. Methodisch heronderzoek van alle zogeheten "kunstvoorwerpen", "cultobjecten" en "niet-geïdentificeerde voorwerpen" zouden veel nieuwe

gegevens opleveren. Hetzelfde geldt voor een systematische verkenning van de kelders van alle musea.

Het is een bekend feit dat musea de gewoonte hebben om museastukken die niet in de huidige theorieën passen - of die niet zo mooi zijn - te "begraven" in hun kelders en in opslag houden. De kelders van het Smithsonian en het Museum van Prehistorie in St. Germain-en-Laye staan vol met kratten met onbegrijpelijke voorwerpen die niemand bestudeert.² Zou het kunnen zijn dat veel voorwerpen die we hebben gevonden een doel hadden dat we nog niet begrijpen? Onze voorouders bereikten resultaten die veel op die van ons leken, maar dan op een heel andere manier. (Kijk bijvoorbeeld eens naar Duitse technologie. In maar twaalf jaar, van 1933 tot 1945, toen Duitsland meer en meer van de buitenwereld werd afgesneden, week hun technologie enorm af van die van andere landen.)

Natuurlijk is het ook mogelijk dat sommige van de voorwerpen die we hebben gevonden van vóór de Vloed, niet kunnen worden geïdentificeerd, simpelweg omdat die een hoger ontwikkelde technologie bezitten dan die waarover wij beschikken? Een punt om te herinneren: bij iedere technologische vooruitgang worden de methoden en apparatuur niet complexer, maar worden ze juist vereenvoudigd. (Neem bijvoorbeeld een printplaat of een geïntegreerde schakeling gemaakt van siliciumchips.) Zulke dingen zouden onherkenbaar zijn voor een beschaving met een lagere technologische ontwikkeling. Het punt is dat we naar objecten kunnen kijken - op zich spannende voorwerpen - zonder ze te herkennen. Wie zou hebben verwacht dat voorwerpen in het Bagdad Museum, lang bestempeld als "rituele objecten", onderdelen van batterijen bleken te zijn?

4. Andere relikwieën wachten nog op ontdekking

Het volgende is een verleidelijke gedachte. Het is bekend dat enkele authentieke en ongelooflijk oude documenten veilig opgesloten liggen. We zullen ze waarschijnlijk nooit onder ogen krijgen. Deze verboden schatten liggen verborgen op vier plaatsen:

1. De catacomben onder de Potale in Lhasa, Tibet;
2. De kelders van de bibliotheek van het Vaticaan, waar zelfs de paus niet mag komen;
3. In Marokko, waar moslimleiders fel gekant zijn tegen het openbaar maken ervan;

4. Een geheime plek alleen bekend aan een paar ingewijde rabbijnen (vermoedelijk in Spanje).

Maar dat is nog niet alles. Er moeten nog tal van verloren steden zijn, die nog niet zijn ontdekt. Je denkt misschien dat dit overdreven is. Een paar ruïnes misschien, maar heel veel? Er zijn toch geen onbekende gebieden meer vandaag de dag. Integendeel, er zijn veel volledig onontdekte gebieden. Er gebeurt zoveel in verre uithoeken van de wereld - en sommige niet zo ver - waarvan de meeste mensen geen weet hebben. Er zijn uitgestrekte gebieden in het binnenland van Midden- en Zuid-Amerika, Nieuw-Guinea, Azië, en Australië, waar nog nooit iemand is geweest. Alhoewel de Europeanen een paar eeuwen lang in India hebben gewoond en gewerkt - bruggen, spoorwegen en steden hebben gebouwd - hebben ze de oerwouden nauwelijks onderzocht. Er zijn afgelegen dorpen waar ze nog nooit een blanke hebben gezien. In de ongebaande woestenij van Centraal-Australië werd een bouwwerk van een onbekende beschaving ontdekt toen een voertuig van een nabijgelegen kernproefgebied er per ongeluk tegenaan reed.³

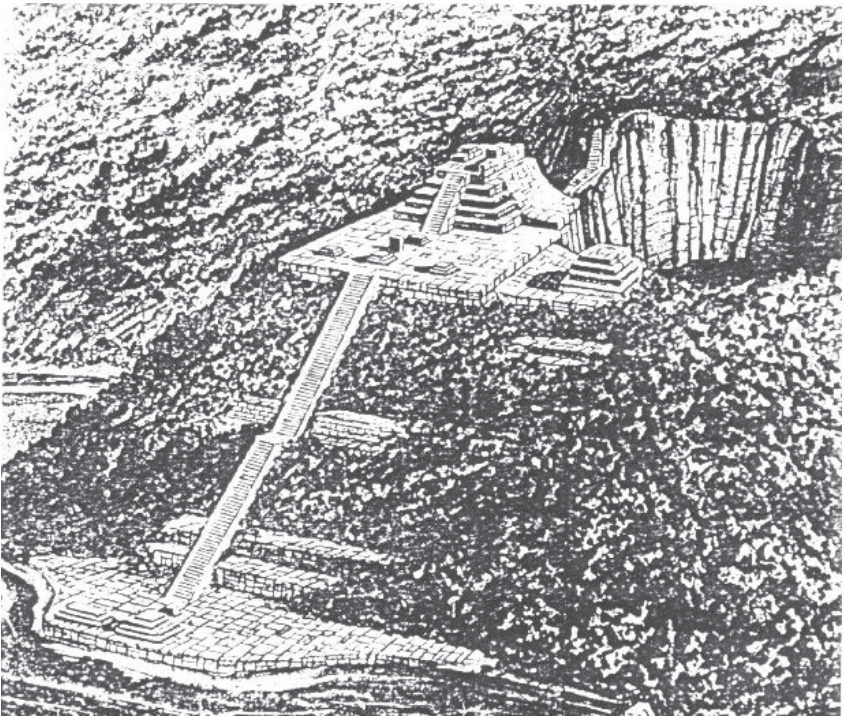
Wat je in deel 2 van dit boek kunt lezen is slechts een voorproefje van wat ons nog te wachten staat in woestijnen, oerwouden en oceanen. Het grootste onontgonnen oerwoudgebied ligt in het Amazonegebied. Deze regio is zo slecht begaanbaar dat er pas recentelijk via satellietbeelden een zijrivier werd ontdekt van meer dan 300 km lang. Het Amazonegebied bestaat uit zo'n 70.000 kilometer bevaarbare "hoofdrivieren" en naar schatting 16.000 zijrivieren. Het oerwoud aan weerskanten van de rivieren is praktisch onbegaanbaar, tenminste voor een Europeaan. Ik weet van kolonisten die meer dan veertig jaar langs zo'n rivier woonden en zich nooit verder dan ongeveer anderhalve kilometer het oerwoud in waagden.

De Amazone bevat enkele van de meest ondoordringbare oerwouden en vijandige omgevingen, zoals die op weinig andere plekken op aarde gevonden kunnen worden. Verrassend genoeg was dit gebied eens het centrum van een zeer intensieve bewoning met een actieve bevolking. Grote steden bloeiden hier, met een intensief handelsverkeer naar de Andes. Maar ondanks satellietbeelden staan we voor haast onoverkomelijke problemen om naar de resten van deze steden te gaan zoeken. Een piloot boven de Amazone kan misschien torens, dorpen of ruïnes lokaliseren en deze melden. Als iemand een paar dagen later erop afgaat, zijn ze verdwenen; wederom opgeslokt door het oerwoud, nadat een brand of weersverschijnsel ze voor een moment had laten zien.

Karl Brugger vermeldt dat het "stuk van de Transamazonicaweg tussen Manaus en Barcellos aan de beneden-Rio Negro, gebouwd in 1971, binnen een jaar overwoekerd werd door tropische vegetatie. De technici hadden zelfs moeite om de oorspronkelijke richting van de weg vast te stellen. Het is daarom niet verwonderlijk dat er niet meer tekenen zijn van "witte steden." ⁴

Nogmaals, er zijn enorme uitgestrekte gebieden waar het altijd mistig is, en op andere plekken verdwijnt de dichte nevel pas laat in de middag. Er is een gebied in het oosten van Equador waar de inheemse bevolking grote hoeveelheden voorwerpen haalt, die naar hun zeggen uit grote pyramides en enorme verlaten steden komen. Maar laat de verbeelding je niet meeslepen. Het is een verboden gebied en de plaatselijke Indianen vermoorden ongewenste indringers.

Degenen die in het Matto Grosso gebied van Brazilië willen doordringen kunnen rekenen op een vergelijkbaar welkom. Er zijn talloze meldingen

9-1 Recentelijk ontdekte "Tempel van de Duizend Treden" in de meest zuidelijke staat van Mexico, die nu is overwoekerd. Een tekenaarsvoorstelling toont hoe het complex er oorspronkelijk uitzag.

van. Eéns is een hele patrouille van 1400 man spoorloos in het oerwoud verdwenen. Deze ongebaande, onontgonnen "groene hel" slikt bezoekers in. De ruïnes houden hun geheim op slot.

Stel je eens voor. Vijfduizend jaar geleden (toen onze voorouders naar veronderstelling in grotten of primitieve dorpjes woonden) omvatte een hoog ontwikkelde cultuur de hele wereld, van Siberië tot Antarctica, van Groenland tot Afrika. Deze superwereld verdween compleet, zodat we dachten dat die nooit bestaan heeft. Het is niet onmogelijk dat een heel rijk zomaar verdwijnt. Hoe meer de cultuur is ontwikkeld, hoe makkelijker die spoorloos kan verdwijnen. Als de cultuur zo geavanceerd was, dan moest hun vernietigende kracht ook enorm zijn geweest. Later meer hierover.

Wat een verhaal, nietwaar? Het wonder is dat ondanks de vernieling van zoveel bewijs, er toch vele duizenden bewijsstukken zijn in de vorm van geschriften, mondelinge overleveringen en tastbare resten.

Er volgen nu ongeveer duizend van de meer interessante bewijsstukken. Maar deze kunnen nooit meer dan een uitdagende blik gunnen op deze verbazingwekkende, onbekende wereld, die is gehuld in ondoorzichtige mysterieuze wolken.

Deel Twee

Achtergelaten aanwijzingen

In dit gedeelte wordt elke aanwijzing aangegeven als volgt:

M: Mondelinge traditie

S: Geschriften of afbeeldingen

O: Een voorwerp dat recentelijk bestond of er nu nog is

10. De verdwijning van admiraal Ot

GEOGRAFISCH

Uit de doodskest kwam leven ... na 2100 jaar! Het was mei 1985. Chinese archeologen hadden zojuist in de bergen van Fenghuang een tombe uit de Han-dynastie geopend. Naast het lichaam stonden potten met oude zaden. Daar moet maar een vochtige doek over, zei een van de mannen tegen zijn collega's. We willen niet dat ze barsten. De compagnons gingen gedurende vier dagen verder met hun opgravingen en hadden niet in de gaten dat er iets bijzonders was gebeurd. Totdat ze het doek optilden; toen kwam de schok. Geloof het of niet, na 2100 jaar ontstond er weer leven. Uit de veertig zaadjes waren kleine tomaatplantjes gesproten. Maar het mysterie ging nog verder. Tot nu toe dacht men dat de tomaat pas vier eeuwen geleden door zeelieden werd ontdekt in Zuid-Amerika. Nu moeten we de geschiedenis herzien. Overleden mensen kunnen nog steeds verhalen vertellen. Verhalen van reizen die allang vergeten waren.

Maak je klaar voor het avontuur, een gigantisch avontuur. Ver terug naar het Grote Onbekende. Onze bestemming is een vreemde planeet (eigenlijk de onze), maar dan 5000 jaar geleden. Wat is ons doel, wat zoeken wij? Om enkele geografische raadsels te ontrafelen:

1. Hadden voorouderlijke culturen luxe oceaanschepen, uitgerust met geavanceerde instrumenten om het aardoppervlak te verkennen?
2. Kon er in een ver verleden een wereldwijde communicatie zijn geweest, vergelijkbaar met die in onze moderne tijd?

Ik besef wel dat een bevestigend antwoord op een van deze vragen de hele prehistorie in de war zal schoppen. Maar zouden wij zulke vragen niet moeten stellen dan? Het lijkt mij dat de klassieke methode van onderzoek naar de oudheid vastgeroest zit en dus niet tot goede en definitieve antwoorden kan komen.

Ik laat hier slechts een kleine selectie van bekende ontdekkingen zien. Maar let wel: de gevolgen zijn dynamiet.

Ontwikkelde Zeevaart

Italië

1. (O) Twee Romeinse schepen die in de jaren '20 van de 20^e eeuw op de boden van het Nemi-meer zijn gevonden, werden tussen 1927 en 1932 geres-taureerd, maar jammer genoeg verwoest door Duitse bombardementen tegen het einde van de tweede wereldoorlog.

Deze luxe oceaanlijners hadden accommodaties voor 120 passagiers, voorzien van 30 cabines met vier bedden per cabine, plus kwartieren voor de bemanning; waren rijkelijk uitgevoerd met mozaïekvloeren, beslagen wanden van cypressenhout, metalen kolommen, marmeren beelden, en schilderijen in de gezamenlijke ruimte. Er was een bibliotheek; een zonnewijzer aan het plafond; een salon waar een klein orkest de passagiers vermaakte; koperen ketels die de baden van heet water voorzagen; en modern sanitair met bronzen pijpen en kranen. Het gedeelte van het schip dat onder water lag was beslagen met lood, bevestigd met koperen klinknagels.

Egypte

2. (S) Egyptische zeeschepen waren wel 120 meter lang en 20 meter breed, met soms wel vier dekken.

Griekenland, China

3. (S) Schepen uit de oudheid waren 80 tot 180 meter lang en konden een bemanning van 600 matrozen herbergen en waren veel groter dan wat de Europese ontdekkingsreizigers later bouwden.¹

Griekenland, Rome

4. (S) Grote luxe oceaanlijners van meer dan 170 meter lengte hadden tempels en zwembaden aan boord, ook eetzaal van marmer en albast.

Soemerïë

5. (S) Een Akkadisch woordenboek van de Soemerische taal had een apart hoofdstuk voor scheepvaart. Het bevatte zo'n 105 Soemerische woorden voor verschillende schepen, gerangschikt volgens maat, bestemming, of doel. Verder waren er 69 Soemerische woorden naar het Akkadisch vertaald met betrekking tot het bouwen van schepen en de bemanning.

Ugarit, Syrië, 1400 v.C.

6. (S) Een scheepscatalogus geeft details over typen en gebruik van goederschepen, passagiersschepen, vissersboten, raceboten, militair transport en oorlogsschepen.

Soemerïë

7. (S) Oude geschriften verwijzen continu naar een type schip gebruikt door "goden" die "elippu tebeti" heetten ("verzonken schip", wat wij een onderzeeër zouden noemen).

India

8. (S) Een document van 3000 jaar oud bevat acht hoofdstukken met ontwerpen voor voertuigen die in de lucht, op het water of onder water konden reizen.²

Groot-Brittannië, China

9. (S) Legendes van geavanceerde vliegende schepen zijn uit Groot-Brittannië en China tot ons gekomen.

Navigatie-vermogen

Griekenland

10. (O) Een maritieme computer. Op Eerste Paasdag 1901 vonden duikers die werkzaam waren bij een oud wrak op de zeebodem bij het Griekse eiland Antikithera naast veel beelden, een metalen voorwerp dat door de zee tot een klomp was samengekoekt. Het object stond 50 jaar te verstoffen, totdat het door middel van zuurbaden werd gerestaureerd. Het bleek een bronzen machine te zijn met complexe draaischijven, beweegbare wijzers, gegraveerde plaatjes en een geavanceerd systeem van in elkaar grijpende tandwielen (meer dan twintig tandwielen, een differentieel en een kroonwiel). Aan één kant had het een spil om alle wijzerplaten met verschillende snelheden in beweging te zetten zodra hij werd ingeschakeld. De wijzers werden beschermd met bronzen plaatjes waarop men gegevens kon afle-

zen. Het kon de banen van zon, maan en planeten berekenen, hun standen, het getij en hoe laat het was. Het had ook de tekens van de dierenriem.

Om de computer te gebruiken, kon men een bepaalde planeet op een schaal instellen, aan de tandwielletjes draaien voor het aantal maanden of jaren en dan verscheen een nummer voor een afleesopening aan de voorkant, dat de stand en plaats van die planeet aangaf. Dit is eersteklas fijnmechanica, met dezelfde precisie als wat er vandaag de dag gemaakt kan worden. Deze computer werd gebruikt voor navigatie; een mechanisme om de positie 's nachts vast te stellen. Uit de eerste eeuw v.C., maar ongetwijfeld gebaseerd op een veel oudere technologie.³ Zoals Dr. Derek Prince, een geleerde van Cambridge, opmerkte: "Zoiets vinden is alsof je een straaljager vindt in de tombe van Toetanchamon!"⁴

Noorwegen

11. (S) Vroeger gebruikten zeevaarders een "wondersteen" om in alle weersomstandigheden te kunnen navigeren. Hiermee was het mogelijk "de zon te vinden, zelfs achter wolken en mist". Vandaag de dag hebben piloten kompassen met kristallen polarisatie, waarmee ze de exacte positie van de zon kunnen vinden, ook als die niet direct zichtbaar is. Deze legendarische steen was gebaseerd op dezelfde principes. Het was waarschijnlijk cordieriet (van de magnetische rotsen van Italië, Finland en Noorwegen), waarvan de fijne, heldere kristallen beter bekend zijn als water-saffieren. De meest belangrijke eigenschap is verandering van kleur, die varieert van geel naar blauw afhankelijk van de natuurlijke molecuulaanpassing, die optreedt als er een hoek wordt gevormd van 90 graden met het polarisatievlak van het zonlicht. Deze voorwerpen, die tot hun uitrusting behoorden, waren gewoon het resultaat van een veel oudere technologie, die ver vóór de Vikingen en de Grieken al bestond.

China, Olmeken Mexico

12. (S, O) Kompassen.

Reikwijdte van reizen in de oudheid

Jazeker! Er was een tijd dat de hele wereld bekend was. Het bereizen ervan was normaal, veilig en winstgevend. Toen vervielen de meeste landen naar een lager niveau, waarin de handelsroutes niet meer werden gebruikt en uit de herinnering verdwenen.

Reizen naar Noord-Amerika

Kronieken uit andere landen

13. (S) Een Tibetaanse kroniek uit minstens 300 v.C. bevat een kaart van een "groen land dat ver over de oostelijke zee ligt" (dit is De Stille Oceaan).

14. (S) Griekse navigatoren spraken van eilanden in de "westelijke zee" (dit is de Atlantische Oceaan) met een groot land daarachter (Amerika); ook van gebieden waar "voor 30 maanden lang de zon niet meer dan een uur ondergaat en maandenlang wordt de nacht nog zwak verlicht door de schemering in het westen" (de Poolgebieden); en van "landen waar er een dag van 6 maanden en een nacht van 6 maanden was".

15. (S) Egyptische priesters vertelden de Griek Solon dat de Atlantische Oceaan "een echte zee is en het aangrenzende land kan waarlijk een continent genoemd worden (dit is Amerika)".

16. (S) Volgens interpretaties van teksten van Plato en Diodores drevden de Foeniciërs handel met Amerika in ongeveer 1000 v.C.

17. (S) Seneca (eerste eeuw) spreekt van landen tussen de oostkust van Azië en de westkust van Europa (de Amerika's). Hij zegt: "Op een dag zullen grote nieuwe landen zich onthullen aan het oog".

18. (S) Strabo (geboren circa 60 v.C.) schrijft over "andere bewoonde landen" en zegt dat: "Een groot continent op een dag zal worden ontdekt".

Massachusetts, Verenigde Staten

19. (O) In Lake Assawompset (Massachusetts) werd een rotstekening, die normaal onder water zat, tijdelijk zichtbaar toen het water zakte tijdens een hittegolf in 1957. Er was duidelijk een schip van oude Foenicische of Minoaanse stijl te herkennen (wat suggereert dat het was gekerfd toen de zeespiegel lager lag en dus ook het niveau van de binnenwateren).

Tennessee, Verenigde Staten

20. (O) Een steen die in 1885 bij Morganton (Tennessee) werd gevonden had een inscriptie die verondersteld werd van recente Indiaanse afkomst te zijn. Maar toen de steen ondersteboven werd gedraaid stond er een boodschap in oud Kanaänitisch: "Voor Jehu"; een voorbeeld van een inscriptie die bijna een eeuw lang ondersteboven werd bekeken! ⁵

Canada

21. (S) De Micmac clan van de Algonquian Natie schreef met 2000 lettertekens van puur Egyptische hiërogliefen.

Algemeen

22. (O) Er zijn vrij veel Arabische overblijfselen in Amerika.

New Hampshire, Verenigde Staten

23. (O) Er staat een stenen doolhof met Minoaans-achtige inscripties en van een gelijksoortige bouw als die van 3500 jaar geleden op Mystery Hill, New Hampshire.

Iowa

24. (O) Een Amerikaanse "Rosetta-steen", genaamd de Davenport Stèle, (gevonden in 1874, in de lagere lagen van een Indiaanse grafheuvel) heeft inscripties in drie talen: hiëratisch Egyptisch, Iberisch Punisch en Libisch. Professor Barry Fell van Harvard merkt in "America, v.C." op dat deze stèle authentiek is, want noch het Iberische noch het Libische schrift waren ontcijferd toen het werd ontdekt.⁶

Grote Meren regio, Verenigde Staten/Canada

25. (O) Er bestaan indicaties voor wederzijdse transatlantische handel rond 2500 v.C. doordat er houtbewerkingsgereedschap en vistuig is gevonden in de Grote Meren-regio en door geslepen stenen messen die in Scandinavië en de Baltische landen zijn gevonden.

Algemeen

26. (O) Uitzonderlijk aardewerk uit Noord-Amerika (1000 v.C.) lijkt sterk op Baltisch aardewerk van dezelfde datum.

Georgia, Verenigde Staten

27. (O) Manfred Metcalf vond een steen waarop een Foenicisch handschrift staat dat in ongeveer 2000 v.C. werd gebruikt (Columbus, Georgia).⁷

Tennessee

28. (O) In 1970 werd de zogenaamde Batcreek Stone uit Tennessee positief geïdentificeerd als zijnde van Hebreeuwse oorsprong; dat gold ook voor een amulet dat uit een zeer oude tombe werd gehaald. Verborgene muntvoorraden die uit de Hebreeuwse Bar Khokhbar opstond tegen Rome in 132-135 dateren zijn opgegraven in Kentucky en Tennessee.

Georgia, Verenigde Staten

29. (O) In 1973 was Mrs. Joe Hearn in haar achtertuin aan het graven toen ze een metalen tablet vond met daarop een spijkerschrift, genaamd Classic Ur II, wat 4000 jaar geleden in het Midden-Oosten werd gebruikt.⁸

Vergelijkbare gewaarmerkte vondsten zijn er door de hele Verenigde Staten opgegraven; inscripties op begraven tempels, op tabletten, op grafstenen en op rotswanden.

Centraal-Amerika

Guatemala

30. (S) De oude Popul Vuh van de Maya spreekt van een land "waar blanken en zwarten in vrede samenwoonden" (een vreemde opmerking in een land waar de mensen niet blank en niet zwart waren!)

Mexico

31. (O) Gebeeldhouwde hoofden gedateerd als 1500 v.C. tonen ondubbelzinnig bebaarde Joden, Afrikaanse negers en andere herkenbare rassen.

Guatemala

32. (S) In zowel de Maya kalender als die van het Nabije-Oosten komt dezelfde volgorde van diersoorten voor om iedere maand uit te beelden. Zelfs de ontstaansdatum van deze kalenders is hetzelfde, ongeveer 3000 v.C.

Mexico/Peru

33. (O) Veel vondsten in Mexico en Peru vertonen Chinese en/of Boeddhistische trekken.

Mexico

34. (S) Er zitten "oosterse" aspecten aan de religie en astronomie van de Azteken.

Panama

35. (S) Aziatisch-klinkende namen zijn gegraveerd op een oude tombe.

Mexico

36. (O) Evenzo werden ingewikkelde regels uitgewerkt voor een bordspel dat bekend staat als "pachisi" in Azië en "patolli" in Mexico.

Zuid-Amerika

Algemeen

37. (O) Duizenden inscripties in verticaal geplaatste stenen en hunebedden in Zuid-Amerika hebben letters uit vroege Europeaanse en mediterrane alfabetten. (Hetzelfde geldt voor wapens, werktuigen en aardwerk, gevonden in Zuid-Amerika.)

Equador

38. (O) Aardewerk van 5000 jaar oud is bijna zeker van Japanse oorsprong.⁹

39. (O) Toen ik in 1967 op expeditie ging naar afgelegen dorpen in het oerwoud aan de bovenloop van de Amazone, kwam ik Egyptische hiërogliefen tegen op metalen platen.

40. (O) Ieder ras ter wereld is vertegenwoordigd in standbeeldjes die in een zeer oude stad op de zeebodem werden gevonden, net buiten de kust van Guayaquil. Er zijn Ariërs, Semieten, Kaukasiërs en een ras dat opvallend veel lijkt op de tegenwoordige Japanner.

41. (O) De volgende voorwerpen zijn gevonden in grotten diep in het oerwoud bij Tayos:

- Diverse prachtige houten beelden bewerkt in de stijl van de eilanden van de Stille Oceaan en beelden negroïde mannen en vrouwen uit.
- Een mahoniehouten Adam en Eva met Semitische kenmerken.
- Bronzen beelden van Egyptische prinsessen en Assyrische goden.
- Een plaquette met een blanke man die met een veren pen schrijft.
- Foenicische bronzen kalenders.
- Een grote aluminium plaat met de beeltenis van de Griekse godin Athene.

Het oerwoud van de Amazone (Equador)

42. (O) Een plaquette die werd gevonden in het oerwoud van de Amazone was gegraveerd in zuiver Libisch, wat ook door de Zuni Indianen in het zuidwesten van de Verenigde Staten werd gesproken!

Peru

43. (O) Een inscriptie die 100 km van Cuzco werd gevonden verhaalt dat haar auteurs (uit de tijd van Egypte's eerste koning Menes) daar waren aangekomen vanuit de Indus vallei (Pakistan).

Peru

44. (O) Afbeeldingen van symbolische blanke, gele en zwarte mannen, alsmede een vierde ras (ongeïdentificeerd). Ook staan er dieren op uit andere delen van de wereld en verschillende figuren lijken op Egyptische beelden die op het Plateau van Marcahuasi staan.

Peru

45. (O) Een scherf gevonden in Nazca heeft de gezichten van vijf meisjes, een blank, een rood, een zwart, een bruin en een geel. Dit toont aan dat de Nazcans van elke raciale groep op de wereld wisten en misschien zelfs modellen hadden voor hun werk.

Peru, Egypte

46. (O) Weefgetouwen voor katoen in Peru en Egypte waren vrijwel identiek, zelfs wat betreft het gegeven dat ze beide uit elf onderdelen bestaan.

Bolivia, Canarische Eilanden, Sahara, Ethiopië, Foenicië

47. (O) Ideogrammen van de Aymara Indianen in de regio rond het Titicaca meer komen exact overeen met tekens die gevonden zijn op de Canarische Eilanden, de Noord-Afrikaanse Sahara, Ethiopië en bij de Foeniciërs, aan de andere kant van de wereld.

Bolivia

48. (O) Een rij stenen beelden, ingebed langs een nog bestaande muur in de ruïne van Tiahuanaco, laten afbeeldingen zien van ieder bekend ras op aarde, naast sommige afbeeldingen die niet te identificeren zijn.

Bolivia, Egypte

49. (O) De koperen schachtboren (om een gat in de schedel te boren) van Tiahuanaco waren identiek aan die gebruikt werden door de Egyptenaren. Ook de gebruikte methoden waren identiek!

Paraguay, Egypte, Europa

50. (O) Inscripties die gerelateerd zijn aan Egypte zijn gevonden in sommige grotten bij Teyucare. Bij Villarca (verder naar het zuiden) zijn gravures gevonden die op Germaanse en Scandinavische runen lijken.

Argentinië

51. (O) Aan de mond van de Rio de la Plata werden een dolk en een helm gevonden met inscripties uit de tijd van Alexander de Grote.

Argentinië

52. (M) Volgens hun legendes onderhielden de oude Ieren een vroege verbinding met "een gouden beschaafd ras aan de overkant van de Westerse Oceaan" en is er nu nog een Indianenstam in de bergketens van Argentinië, die puur Gaelic of Erse spreekt!

Brazilië

53. (O) Nabij Manaus, meer dan 1000 kilometer in het binnenland, vond men een begraven pot met de Arabische inscriptie "sakad-bahar" ("rivierzee"), gedateerd op een ouderdom van 4000 jaar.

Brazilië

54. (O) Meer dan 2800 soorten graffiti, sommige zeer oud, zijn gevonden in Brazilië, waarvan veel op bergtoppen of in het midden van het oerwoud. Er zijn "pre-Egyptische", Foenicische en Sumerische tekens en hiërogliefen. (Er zijn minstens 2000 foto's van genomen). De oudere Indianen bezaten veel oude tradities van de geavanceerde beschaving die hier duizenden jaren geleden ten noorden en westen van de centrale hooglanden bloeide.

Brazilië

55. (O) Er zijn Foenicische inscripties gevonden die de namen geven van de heersers van Tyrus en Sidon.

Brazilië

56. (O) In de provincie Amazonas stuitte de Franse ingenieur Apollinaire op een oude gegraveerde rots nabij een rivier, verborgen door een dicht oerwoud, die de reis van een proto-Egyptische priester beschreef naar wat nu Bolivia is. De inscriptie gaf de richting aan naar zilver- en goudmijnen. Op regelmatige afstanden werden zulke wegwijzers door Centraal-Brazilië gevonden.

Brazilië

57. (O) In de uitgestorven steden van de Matto Grosso worden dezelfde namen voor de dierenriem gevonden als die wij vandaag gebruiken!

Brazilië

58. (O) Keramiek en ornamenten gevonden op het eiland Marajo, aan de mond van de beneden-Amazone, beelden de gezichten af van alle rassen op aarde. De inscriptie-symbolen zijn identiek aan die van het oude Mexico, China, Egypte en India.

Azië

Kazachstan, Frankrijk

59. (O) Rotstekeningen in Kazachstan (meer dan 3000 jaar oud) tonen een tovenaars die een cirkel van beesten betovert; opvallend vergelijkbaar met een tekening in de "Drie Gebroeders"-grot in Frankrijk.

Siberië, Mantsjoerije, India, Afrika

60. (O) Er zijn gravures gevonden die op Scandinavische en Germaanse runen lijken.

Indonesië

61. (O) Kruidnagelen uit de Molukken zijn opgegraven uit Syrisch puin, stammend uit 2500 v.C.

India

62. (O) Voorwerpen en kronieken tonen aan dat de Soemeriërs zowel naar Brittannië als naar India zijn gezeild.

China

63. (O) Pinda's (die oorspronkelijk uit Zuid-Amerika komen) zijn opgegraven in China op locaties die gedateerd zijn op 2335 v.C.

Duitsland, China

64. (O) Rijk versierde kleding, die geborduurd was met Chinese zijde, werd gevonden in een "Bronzen Tijdperk" Keltisch graf bij Hochdorf.

Zuidoost-Azië

65. (O) Afrikaanse, Armeense, Foenicische, Egyptische en Griekse gelaats-trekken zijn nog steeds te herkennen onder de inheemse bevolking van Zuidoost-Azië, Indonesië en de eilanden in De Stille Oceaan.

Zuidoost-Azië

66. (O) De hoofdtooi van de stamhoofden en krijgers uit dezelfde regio vertoont veel gelijkenis met de helmen van de klassieke Griekse krijgers uit de tijd van Alexander de Grote.

De Stille Oceaan - Antarctica

Eilanden in de Stille Oceaan, Afrika

67. (O) Rotstekeningen in de Afrikaanse zuidelijke Sahara vertonen vrouwen met kleding en tatoeages die lijken op de kleding en tatoeages van de eilanden in de zuidelijke Stille Oceaan, 25.000 kilometer verderop.

Paaseiland

68. (O) Een vroege steengravure laat duidelijk een schip uit de oudheid zien met drie masten; veel groter dan wat de eilandbewoners zelf gebruiken.

Paaseiland, Indusvallei, Pakistan

69. (O) Houten tabletten hebben hiërogliefen, tot in detail vergelijkbaar met die welke op de Caroline eilanden worden gebruikt en met het archaische Indiase schrift van de Indusvallei; exact aan de andere kant van de wereld.

Paaseiland

70. (M) De Polynesiërs kenden een verraderlijke passage voorbij de meest zuidelijke punt van Kaap Hoorn en van Antarctica, "ooit bewoond door verschillende naties"; ze herinnerden zich ook dat in het midden van Antarctica een grote rots lag van rood gesteente.

(Opmerkelijk genoeg werd zo'n rots recentelijk ontdekt in het hart van Antarctica. Omdat die vele honderden kilometers in het binnenland ligt, kon je die niet waarnemen vanaf de kust. Evenmin konden de Polynesiërs het witte continent oversteken om de rode rots te zien en er over kunnen vertellen.)

Hawaiï

71. (M) Talloze opvallende gelijkenissen bestaan tussen de talen van Hawaiï en het oude Griekenland. Wat is er gebeurd met de kronieken van die vele wereldreizen in de oudheid?

Fiji, Cape York, Australië

72. (O) Er zijn rotsschilderingen gevonden die lijken op die uit de Mayacultuur (Centraal-Amerika).

Noord Nieuw-Guinea, De Filippijnen, China

73. (O) Er zijn voorwerpen van Maya-jade gevonden.

Gilbert Eilanden

74. (O) Er zijn raskenmerken en bloedgroepen van de Maya aanwezig.

Nieuw-Guinea

75. (O) Egyptische invloed van minstens 2000 jaar geleden is te zien in veel van de inheemse filosofieën, rituelen en houtsnijwerk.

Nieuw-Guinea

76. (O) Vijf constructies die identiek zijn aan de 3000 jaar oude trappyramides in het Midden-Oosten, staan in het oostelijke Sepik district.

Nieuw-Ierland (Nieuw-Guinea)

77. (O) De resten van een oude zonnetempel in Egyptische stijl, en een afgod met de trekken half-man en half-vogel die naar de opkomende zon gericht is, werden in 1964 op New Hanover Island ontdekt.

Polynesië, Zuid-Amerika

78. (O) Zuid-Amerikaanse zoete aardappelen, genaamd "kamar", werden verbouwd in Polynesië en heetten daar "kumara".

Nieuw-Zeeland, Noord-Amerika

79. (O) De zeilboten, wigwams en totempalen van de Indianen van Brits-Colombia komen sterk overeen met die van de Maori.

Solomon Eilanden, Griekenland, Zuid-Amerika

80. (O) Een rieten muziekinstrument uit het oude Griekenland is vrijwel identiek aan een instrument dat op de Solomon Eilanden en in de hooglanden van de Andes in Zuid-Amerika gevonden is. Zelfs de klank is gelijk.

Australië

Algemeen

81. (S) In 338 v.C. scheef Shi Tzu dat er buideldieren waren die in China werden geïntroduceerd rond de tijd dat Keizer Chao schepen uitzond naar een zuidelijk land dat Chui Hiao heette om deze dieren te verzamelen.

Algemeen

82. (S) Chinese kronieken van vóór 338 v.C. spreken over een groot zuidelijk continent, waar strijdlustige zwarte mensen woonden die een vreemd wapen gebruikten (de boemerang).

Algemeen

83. (O) Archeologen hebben bewerkte stenen in Perzië opgegraven waarop wereldkaarten staan afgebeeld, waaronder een beschrijving van een zuidelijk continent dat dateert uit 3000 v.C.

Algemeen

84. (S) De Egyptische ontdekkingsreiziger Knemhotep kwam terug met een opzienbarend verhaal over een "enorm continent" waar dieren hun jongen in buidels droegen en de oorspronkelijke bewoners met een wapen gooiden dat terugkeerde naar de hand.

Algemeen

85. (O) Eucalyptus hars (uitsluitend verkrijgbaar in Australië) werd gevonden in de wikkels van een gebalsemde vrouw in de Jordaanvallei van vóór 1000 v.C.

Algemeen

86. (O) Chemische analyse van enkele Egyptische mummies heeft de aanwezigheid van eucalyptusolie bevestigd, wat wijst op contact met Australië in de dagen van de farao's.

Noordelijk Territorium

87. (S) Confucius, een Chinese filosoof, schreef in zijn Lente- en Zomerannalen (481 v.C.) over de waarneming van twee zonsverduisteringen; op 17 april 592 v.C., en op 11 augustus 553 v.C., op wat blijkbaar de kust van Darwin in Australië, was.

Australische Oostkust, Taiwan

88. (S) Een kaart in het Taiwanese Museum toont de zuidelijke kustlijn van Nieuw-Guinea, de Australische oostkust tot Victoria en Tasmanië. De kaart is 2000 jaar oud.

West-Australië

89. (O) Aboriginals van de Kimberley's van Noordwest-Australië begroetten de eerste blanke met eeuwenoude geheime handgebaren van de Vrijmetselaars. Ook hadden ze gewoontes, religieuze kenmerken en woorden die duidelijk van Egyptische oorsprong waren, evenals Midden-Oosterse bloedgroepen en raskenmerken.

West-Australië

90. (O) De Wandjina grotkunst van de Kimberleys toont mensen met kleding die de primitieve stamleden onbekend was, maar zoals die 3000 jaar geleden door Egyptische en Foenicische zeelieden werd gedragen. (De stamleden zeggen dat de mensen op het kunstwerk over de Indische Oceaan kwamen.)

West-Australië

91. (O) Een gegraveerde bronzen plaat van Foenicische afkomst (gedateerd 600 v.C.) werd in de modder van het getijdengebied voor de kust van noord-west-Australië gevonden; dichtbij een zeer oude mijn.

West-Australië

92. (O) Een niet-Australische man verschijnt in rotstekeningen op een klif ten westen van Alice Springs, Centraal-Australië. Hij draagt een mijter in Babylonische of Egyptische stijl.

Noordelijk Territorium

93. (M) Aboriginals beweren dat een onbewoonde - geheime - stad, die Burrungu heet (eens bewoond door reusachtige blanke mensen) nu nog verborgen ligt in de noordelijke achterlanden. Het was een levendige "stad met veel bezigheid".

Noordelijk Territorium

94. (O) Egyptische overtuigingen en rituelen met betrekking tot de dood (inclusief mummificatie) komen voor onder de oorspronkelijke bewoners van Arnhem Land en Torres Strait. De incisies en de methode van balsemen zijn identiek aan de praktijk in het Egypte van 2900 jaar geleden.

Zuid-Australië

95. (O) De naam Ot verschijnt op wat Foenicisch houtsnijwerk zou kunnen zijn. Dit houtsnijwerk is in de buurt van Adelaide gevonden in 1931. (Was dit dezelfde Babylonische admiraal Ot die naar Zuidoost-Azië vertrok in 636 v.C. en daar verdween?)

Nieuw-Zuid-Wales

96. (O) Veel vreemde symbolen, schepen en figuren in Egyptische, Foenicische en Syrische stijl zijn gevonden op de rotsen langs de Hawkesbury River in Nieuw-Zuid-Wales.

Nieuw-Zuid-Wales

97. (O) Een kleine bijlkoop in de stijl van het Midden-Oosten, die scheepsbouwers 2500 jaar geleden veel gebruikten, werd ontdekt bij Penrith, Nieuw-Zuid-Wales.

Queensland

98. (O) Gravures in Foenicische stijl werden aangetroffen op een marmeren plaat in het noorden van Queensland.

Queensland

99. (O) Ook werden opgegraven: een bronzen munt uit de tijd van Ptolemaeus IV (221-204 v.C.), in de buurt van Baron Falls, Noord-Queensland, ongeveer een halve meter onder de grond van het regenwoud (circa 1910). In hetzelfde district is een grote rots van zandsteen uitgehouwen in de vorm van een scarabee, een religieus object van het oude Egypte.

Queensland

100. (O) In 1977 vond museumcurator Rex Gilroy in een berggrot op het Atherton Tableland in Queensland enige Aboriginal schilderijen waarop 3000 jaar oude tekens van de Egyptische vrijmetselarij voorkomen. (De identieke details van deze symboliek kunnen onmogelijk zijn uitgevonden door de Aboriginals zelf.)

Queensland

101. (O) Een beeld van de Egyptische afgod Thoth in apengedaante met de papyrusbloem (2000 v.C), werd in 1966 gevonden bij Gympie, Queensland. In de afgelopen 100 jaar heeft deze locatie een lepel uit het Midden-Oosten, een Egyptische hanger van scarabee, evenals tal van Foenicische en Egyptische potscherven en tekeningen opgeleverd.

Queensland

102. (O) In hetzelfde district verrees er midden in het bos een getrapte pyramide van 18 verdiepingen tot een hoogte van dertig meter. Een andere, met tweemaal de omvang, staat in dicht kreupelhout bij Sydney in Nieuw-Zuid-Wales. (Net als bij vijf soortgelijke bouwsels in Nieuw-Guinea, zijn deze identiek aan de 3000 jaar oude trappyramiden van het Midden-Oosten.)

Queensland

103. (O) Oude legendes van de Aboriginals vertellen hoe mensen in grote schepen als vogels (de boegbeelden van de Foeniciërs in de vorm van vogel-

koppen?) naar Gympie zeilden (nu 50 km in het binnenland), gaten in de heuvels groeven, de "heilige berg" oprichtten en zich vermengden met de plaatselijke bevolking. Interessant genoeg werden er recentelijk resten van mijnbouw en het smelten van metaalerts gevonden.

Fantasie kan niet meer tot de verbeelding spreken. En toch is het hier allemaal, feit na feit, verhaal na verhaal, over de levens en ontdekkingen van een volk dat duizenden jaren geleden bestond.

Natuurlijk zullen deze bewijsstukken niet bij iedereen in de smaak vallen. De meerderheid van de wetenschap liet er een doodse stilte op volgen vanwege hun indoctrinatie door de evolutietheorie. Ze proberen het te negeren, omdat ze het niet kunnen uitleggen.

Desalniettemin zijn wij in dit hoofdstuk begonnen met het aan elkaar knopen van ogenschijnlijk losse onderwerpen - die ons als het ware aanstaren - en hebben daar een logisch verhaal van gemaakt. Ontegenzeggelijk worden we geconfronteerd met een ongelofelijk verleden, waarvan slechts een onvolmaakte en afnemende echo is overgebleven.

11. Geheime planeet - komen er nog meer verrassingen?

ASTRONOMISCH

Toen ik begon met dit onderzoek, denderde het onbemande ruimteschip Voyager II voorbij Uranus op weg naar Neptunus voor een rendez-vous in 1989. Het was uitgerekend om op 24 augustus van dat jaar (ja, die exacte datum wisten ze) rondom Neptunus te vliegen, om vervolgens voor eeuwig ons zonnestelsel te verlaten en te verdwijnen in de onbekende diepe ruimte.

Was het nog maar pas zo recent als de 19e eeuw dat de meeste mensen dachten dat de aarde plat was en het centrum van het heelal, en omgeven werd door een gewelf van onbeweeglijke sterren? En dat de planeten en de zon om ons heen bewogen? Jazeker! "*De aarde kan geen bol zijn,*" zei een vooraanstaand wetenschapper. "*Anders zouden de mensen op het onderste halfmond in de leegte vallen.*" Zelfs de grote Kepler had niet zoveel eerder gezegd dat er maar 1005 sterren waren. Onwetendheid heeft zolang de boventoon gevoerd, dat we aannamen dat het altijd zo geweest was.

Maar nu komt de verrassing! In tegenstelling tot de geschiedenis zoals wij die kennen - in dat verre verleden dat wij "prehistorie" noemen - was er een geweldige rijkdom van astronomische kennis. En volgens mij kun je zeggen dat hoe meer men naar deze dingen kijkt, hoe meer men de mening toegedaan kan zijn dat wetenschappelijke geweldnaren ons voorgegaan zijn. De conclusie is onvermijdelijk dat de astronomen van Babylon, India, en Egypte, ofwel zelf hoogontwikkelde instrumenten hadden, of dat ze de bewaarders waren van een prehistorische wetenschap; een soort van moederbeschaving.

Zelfs nóg later, bij de klassieke Grieken en Romeinen, waren er wijzen die nog steeds toegang hadden tot een grote hoeveelheid kennis, die terugging tot een ver en duister verleden.

De landen die hieronder worden genoemd waren niet de enigen met die bijzondere kennis. Een dergelijke wetenschap moet in het begin universeel zijn geweest. Maar vergeet niet dat het overgebleven bewijsmateriaal helaas fragmentarisch is.

De aarde

Egypte, China, Engeland, Guatemala, Tiahuanaco (Bolivia), Griekenland, India, Sumerië, Babylonië, Assyrië, Hittieten, Klein-Azië, De Bijbel ¹

1. (S) De aarde is rond, omringd door de hemelen. Bijvoorbeeld de Soemeriërs identificeerden, benoemden en groepeerden de verschillende sterrenbeelden van zowel het noordelijke als het zuidelijke halfrond tot de Zuidpool. Met andere woorden: de complete hemel van een ronde aarde en niet een platte. De pyramidebouwers van Egypte konden kaarten van een bol oppervlak naar het platte vlak overzetten, wat aantoonde dat ze wisten dat de aarde rond was. Ze berekenden de vorm en grootte van de aarde verreweg nauwkeuriger dan wie ook vóór de 19e eeuw.

China, Griekenland

2. (S) De aarde is enigszins ei- of peervormig. (En de moderne wetenschap is het daarmee eens. Onze vervormde bol is een beetje peervorming, met een verdikking in het zuidelijk halfrond.)

India, China (1600 v.C.), Griekenland, Rome, De Bijbel ²

3. (S) De aarde zweeft in de ruimte.

Egypte, Griekenland, China, India, De Bijbel ³

4. (S) De aarde draait in 24 uur rond haar as.

- "De omgang van de aarde"; "de aarde in haar banen". (Nesi-Khonsu Papyrus, Egypte, 1000 v.C.)
- "De schijnbare rotatie van de sterren wordt veroorzaakt door de draaiing van de aarde om haar as". (Griekenland, 2000 v.C.)

Babylonië, Egypte, India, Griekenland

5. (S) De aarde draait om de zon.

Griekenland

6. (S) De baan van de aarde is elliptisch (ovaal). "De aarde draait in een schuine cirkel terwijl hij gelijktijdig om zijn as draait". ⁴

Egypte, India, Guatemala, Chaldeeën, Engeland, Griekenland

7. (S) Grootte van de aarde:

- Een verschil met onze berekeningen van maar 300 kilometer (Egypte).
- De diameter is berekend als 12.544 kilometer; vergeleken met onze berekening van 12.682,70 kilometer (India ⁵).

Guatemala

8. (S) Het gewicht van de aarde.

Babylonië, Egypte

9. (S) Exacte lengte van het jaar:

- Een jaar heeft 365,2420 dagen (Guatemala); wij weten dat het 365,2422 dagen zijn.
- De baan van de zon en maan berekend met een fout van minder dan 9 seconden (Babylon).
- De exacte lengte van het jaar en het schrikkeljaar was waarschijnlijk zeer goed bekend (Egypte ⁶).

Griekenland (2000 v.C.)

10. (S) De seizoenen worden veroorzaakt door de rotatie van de aarde rond de zon langs de evenaar.

Griekenland

11. (S) Kennis van de tropische, gematigde en koude klimaatzones op de aarde.

De maan

India

12. (S) De afstand naar de maan is 404.800 km. Ter vergelijking wat wij hebben berekend: 404.336 km ⁷

Griekenland, Chaldeeën, India, China

13. (S) Het licht van de maan is een weerkaatsing. "De maan verlicht de nacht met geleend licht". ⁸

Griekenland

14. (S) De maan draait om de aarde. ⁹

Engeland, de Arabieren

15. (S) De baan van de maan is een ellips, variërend van dichtbij naar veraf van de aarde.

Engeland, de Arabieren

16. (S) Er is variatie in de beweging van de maan (een onregelmatigheid die wordt veroorzaakt door verschillen in de aantrekkingskracht van de

zon op de maan.) (Dit werd pas in de 17e eeuw met precisie-instrumenten ontdekt!)

Mexico

17. (S) De cyclus van de maan is correct berekend tot op 4/10.000 van een dag! (De duur van de maan is 29,53020 dagen volgens de Copan Maya; of 29,53086 dagen volgens de Palenque Maya. Wij hebben het op 29,53059 dagen berekend.)

Griekenland

18. (S) Zonsverduisteringen: "Het is de maan die de zon verduistert".¹⁰

Griekenland, Chaldeeën

19. (S) Maansverduisteringen: "Het is de schaduw van de aarde die op de maan valt".¹¹

Babylonië, Engeland

20. (S) Correcte voorspelling van de verduisteringen tot op fracties van een boogseconde:

- De huidige methoden van berekenen stammen uit 1857 en hebben een fout van 7/10 boogseconde in het vaststellen van de baan van de zon. De berekening uit Babylon zat 2/10 seconde dichterbij de waarheid.
- De maximale uitslag van het wankelen van de maan, die onmiddellijk voorafgaand aan het seizoen van maansverduisteringen optreedt, werd waargenomen. (Engeland, 2000 v.C.)
- (Maar om een verduistering te voorspellen, zijn er drie controleposten nodig die 120 lengtegraden ver uit elkaar liggen; en dan moeten ze nog deze informatie aan elkaar mededelen.)

Engeland, 2000 v.C.

21. (S) Het patroon van maansverduisteringen volgt een cyclus van 56 jaar.¹²

Babylonië, China, Griekenland, Rome

22. (S) De maan oefent een aantrekkingskracht uit op de getijden op de aarde. (Nog maar 300 jaar geleden werd Kepler voor deze zelfde conclusie bekritiseerd.)

Pythagoras, Griekenland

23. (S) De maan heeft een dag van twee weken (15 keer langer dan de onze).

China, 1700 v.C.

24. (S) De maan heeft een duur van precies 29,5305106 dagen (onze tegenwoordige kalenders zijn maar 8/100.000 meer precies).

Griekenland, 500 v.C.

25. (S) "De merktekens op de maan zijn schaduwen van hoge bergen en diepe valleien".

China, Soemerië 13, Plutarchus

26. (S) De maan is een treurige en koude woestenijs.

De zon

Plutarchus

27. (S) De afstand naar de zon is 804 miljoen stadia (146,24 miljoen km, bijna de afstand die wij tegenwoordig acceptabel vinden).

China, 1e eeuw v.C.

28. (S) De sterren, zon en maan drijven allen in een lege ruimte.

Griekenland

29. (S) De relatieve groottes van de zon en de maan zijn bekend.

Guatemala

30. (S) Onze zon beweegt door de ruimte en neemt onze familie van planeten met zich mee. Het cirkelt om een Centraal Vuur ("Mya") nabij de Pleiaden.

Griekenland

31. (S) De parallax van de zon (dat hij zich schijnbaar verplaatst temidden van de sterren vanwege de beweging van de aarde in zijn baan) begrepen. (Dit was niet meer opgemerkt tot 1670.)

De planeten

Mexico

32. (O) De planeten zijn bolvormig. (De Azteken hadden een balspel dat dit voorstelde.)

Griekenland, Egypte

33. (S) De planeten geteld vanaf de zon in de juiste volgorde geplaatst.

Babylonië, Soemerië, Assyrië, Griekenland

34. (S) De planeten draaien om de zon heen.

- "Zij die gehoed worden" (door de zon); Soemerië.

Assyrië

35. (S) Mercurius:

- Is de snelst bewegende planeet.
- Zijn baan heeft een afwijking.
- Het oppervlak wordt genadeloos door de zon gebakken.

Babylonië

36. (S) Venus: Kennis van de maanachtige fasen van Venus ("de hoorns van Venus"), vergelijkbaar met die van de maan. (Maar dit kan met het blote oog niet worden waargenomen!)

Guatemala

37. (S) De zogenaamde transit van Venus voor de zon langs.

Guatemala

38. (S) Het patroon van Venus' "avondster" volgt een herhalingscyclus van acht jaar. (Het klopt dat Venus dertien omwentelingen rond de zon maakt voor iedere acht omwentelingen die de aarde maakt.)

Guatemala

39. (S) Een jaar op Venus is 584 dagen lang. (Onze moderne computers bevestigen dit met 583,84 dagen!)

Assyrië

40. (S) Venus:

- Heeft een doorschijnende sluierbewolking
- Het oppervlak is een hel. (Dit is waar. Wij weten vandaag dat er zwavelzuur in de atmosfeer zit.)
- Alhoewel erg mooi met die wolken, is het zeer dodelijk. (In feite is de atmosfeer zo dik dat die met gemak iedere sonde die wij van de aarde hebben gestuurd heeft verpletterd.)

Guatemala

41. (S) Mars: De lengte van zijn jaar juist voorspeld.

Soemerië, Griekenland

42. (S) De twee manen van Mars en hun afstand tot die planeet.

Assyrië

43. (S) Mars:

- Na lang gehoopt te hebben, is het een teleurstelling dat er geen leven bestaat zoals op de aarde.
- Het oppervlak heeft breuken.
- Er zijn vier grote vulkanische "puisten". Deze "puisten" veroorzaakten de "tranen" in de nabijgelegen valleien.

Guatemala

44. (S) Jupiter: Een juiste kennis van het aantal jaren en dagen dat Jupiter nodig heeft om éénmaal rond de dierenriem te draaien.

Maori's, Nieuw-Zeeland

45. (S) De ringen van Jupiter (onzichtbaar, behalve met een telescoop!).

Assyrië

46. (S) Jupiter heeft een ring, net zoals Saturnus, maar lang niet zo spectaculair. (En jazeker, één enkele vage ring rond Jupiter werd bevestigd door de Voyager I; vlucht van 1979!)

Assyrië

47. (S) Jupiter "stormt", zoals de zon.

Wij weten nu dat het binnenste van Jupiter veel heter is dan eerst werd gedacht en het spuugt dodelijke straling de ruimte in. Jupiter wentelt in een ziedende massa van waterstof- en heliumwolken, die een turbulente atmosfeer vormen. Wat een planeet! "Tornado's en cyclonen draaiden over het oppervlak. Misschien hebben ze wel duizenden jaren non-stop gewoed". Dat schreef de Australasian Post van 10 mei 1979, betreffende de ontdekkingen van Voyager I in maart van dat jaar. "De eerste sensatie was toen Voyager I een verblindend licht boven zich zag en dat rapporteerde. Dat licht was zo sterk dat het voor de sensoren zelfs helderder was dan de zon, vanaf de aarde gezien. Het is een aurora die de hele planeet Jupiter overspoelt".

Jupiter straalt kosmische deeltjes uit. "Jupiter is de grootste producent van kosmische straling in ons systeem". (Hetzelfde artikel uit de Australasian Post.)

Babylon, Dogons (Mali)

48. (M,S) De manen van Jupiter (alweer, niet zichtbaar zonder telescoop).

Dogons, Afrika, Maori, Nieuw-Zeeland, Assyrië

49. (M,S) Saturnus heeft prachtige ringen.

Babylonië, Assyrië

50. (S) De manen van Saturnus.

Assyrië

51. (S) Saturnus:

- Is enorm groot.
- Het is dik (met een kleinere diameter van pool tot pool dan over de evenaar).
- Het geeft meer warmte af dan het van de zon ontvangt en houdt zo zijn manen warm.
- De manen van Saturnus zullen "schatten aan allen" geven en het is een "gezegende" plaats.

In de Talda Makan woestijn van West-China stuitte Dr. Irwin Wilson op tabletten in Assyrisch schrift. Toen ze werden vertaald bleken ze een ode aan de planeten te bevatten. En nogal een schokkende ook! Een gepubliceerde kopie van deze vertaling kwam onder mijn aandacht in mei, 1980.¹⁴ Op datzelfde moment vloog de ruimtesonde Voyager I, na de ruimte bij Jupiter te hebben verlaten, met grote snelheid naar Saturnus, bijna anderhalf miljard kilometer van de aarde verwijderd. Er stond informatie op die tabletten die, als ze waar was, tot verrassende ontdekkingen zouden kunnen leiden wanneer de sonde zes maanden later aankwam. We zouden onder andere kunnen verwachten dat Saturnus warmte uitstraalt en dat een maan schatten zou bevatten. Pas toen Voyager I in november Saturnus bereikte, zou de ongelooflijke nauwkeurigheid van deze oude beweringen duidelijk worden. Binnen een tijdsbestek van een paar dramatische uurtjes werden er ontdekkingen gedaan die talrijke moderne theorieën verbrijzelde. "Voyager had voor elk wat wils" (Melbourne Age, 17 november, 1980) en de belangrijkste maan - Titan - bleek onverwacht een atmosfeer te hebben met stikstof, net als op aarde.¹⁵

Het was spannend om mee te maken hoe de twintigste eeuw plotseling een inhaalslag maakte met dit document.

Soemerië, Assyrië, Griekenland

52. (S) Er zijn nog meer planeten voorbij Saturnus.

Zecharia Sitchin verwijst naar een Soemerische sterrenkaart met de opmerking: Als dit... twee eeuwen geleden was ontdekt en bestudeerd zouden de astronomen de Soemeriërs volledig ondeskundig hebben verklaard, met hun dwaze gepraat over planeten voorbij Saturnus. Maar nu weten we dat Uranus, Neptunus en Pluto echt bestaan. Verbeeldden de Soemeriërs zich de andere verschillen of waren zij goed op de hoogte? ¹⁶

Assyrië

53. (S) Uranus (de volgende planeet na Saturnus):

- Helt over om zijn as.
- Heeft de polen naar de zon gericht.
- Heeft een reeks van lichte ringen.

Volkomen juist! De as van Uranus - in tegenstelling tot die van de andere planeten - helt over met een uitzonderlijke 82 graden, zodat de as bijna in de baan van Uranus ligt. Daarom heeft Uranus - en alleen Uranus - zijn polen om de beurt naar de zon gekeerd. En op 24 januari 1986 bevestigde Voyager II dat er inderdaad elf vage, donkere ringen rond Uranus bestaan.

Zuid-Afrika, Griekenland

54. (S) Uranus verduistert zijn manen regelmatig in zijn baan rond de zon.

Assyrië

55. (S) Neptunus (de volgende planeet achter Uranus) wordt verduistert door weer een andere planeet. (Het is een feit dat gedurende zijn omwenteling rond de zon Pluto soms dichterbij de zon komt dan Neptunus en hem dus verduistert!) ¹⁷

Soemerië

56. (S) Er is nog een planeet achter Pluto. (Een oude kaart toonde de zon en elf planeten - de maan meegeteld - allemaal op de juiste grootte.) Er is een goede reden om te veronderstellen dat deze "duistere" planeet echt bestaat. Op 31 december 1983 kondigden geleerden aan dat zij een hemellichaam in een baan achter Pluto vermoedden.

Dogons, Mali

57. (M) Ons zonnestelsel is een onderdeel van de Melkweg.

Kometen en meteoren

Babylonië, Griekenland

58. (S) Kometen bewegen in banen, net als de planeten. (Uitstekende rede-
nering, want kometen dragen geen naamkaartjes.)

Griekenland

59. (S) Meteoren vallen vaak op aarde.¹⁸
(Dit werd als nonsens beschouwd tot aan onze tijd.)

Voorbij ons zonnestelsel

China

60. (S) Het blauw van de hemel is maar een optische illusie.

India, Griekenland

61. (S) Het heelal is oneindig. De afstand naar en tussen de sterren is
"onmeetbaar".

Dogons, Mali

62. (M) De sterren staan veel verder weg dan de planeten.

India, Griekenland (5e eeuw v.C.), De Bijbel¹⁹

63. (S) De sterren zijn ontelbaar.

Griekenland

64. (S) De sterren zijn vurige zonnen zoals onze zon en sommige van hen
groter dan onze zon.

Soemerië, Griekenland

65. (S) Elke ster is het centrum van een planetair stelsel.

Op 13 juni 1984 verklaarde Dr. Hartmut Aumann aan de American
Astronomical Society dat veertig nabije sterren een overmaat aan infrarode
emissie vertonen, wat suggereert dat er massief materiaal, of zelfs plane-
ten, omheen draait. Zes maanden later beweerden de professoren Donald
McCarthy en Frank Low van de University of Arizona dat ze daadwerkelijk

een planeet rondom de Van Biesbroeck 8-ster in de Ophiucus-constellatie hadden ontdekt, ongeveer 21 lichtjaren (200.000 miljard km) vanaf de aarde. Het had een massa van vijftig tot tachtig keer die van Jupiter. De eer van de ontdekking van de eerste planeet buiten ons zonnestelsel werd echter opgeëist door Professor Robert Harrington van de Washington Naval Observatory, die zei dat hij deze planeet 18 maanden eerder had gezien, samen met nog twee andere astronomen.

Griekenland

66. (S) Elke ster draait om zijn as.

India, Griekenland, De Bijbel ²⁰

67. (S) Er zijn "andere aardes" met inwoners.

Griekenland

68. (S) De Melkweg is een groot aantal verspreide sterren in de ruimte. (En wij kwamen pas minder dan twee eeuwen geleden tot die conclusie!)

Dogons, Mali

69. (M) De Melkweg heeft een spiraalachtige vorm. (Dat was tot ver in de eerste helft van de 20e eeuw niet bekend bij astronomen.)

Middellandse Zeegebied

70. (S) De "tiende ster" van de Pleiaden constellatie (niet zichtbaar voor het blote oog) was bekend.

Babylonië, Guatemala

71. (S) Het sterrenbeeld Schorpioen werd zo genoemd, omdat het een "staart" heeft; een komeet in de constellatie. (Maar dit kan alleen met een zeer krachtige telescoop worden waargenomen!)

Egypte (1000 v.C.), Soemerïë, Dogons (Mali), Ituri pygmeeën (Zaire)

72. (M) Details over de "donkere" metgezel van de ster Sirius A:

- Digitalia is een witte ster, maar onzichtbaar.
- Hij heeft een ellipsvormige baan om Sirius A.
- Zelfs de positie van Sirius A binnen deze ellips was bekend.
- Hij draait eens om de 50 jaar om de helder schijnende Sirius.
- Hij is ook de zwaarste ster (dat wil zeggen met een hoge dichtheid).

Sterke telescopen en berekeningen hebben ieder detail als waar bevestigd.

Sirius B, zoals wij het noemen, is totaal onzichtbaar voor het blote oog. Hij draait om Sirius A, de helderste ster aan de hemel. Hij werd pas in 1862 met een telescoop gezien, en het was niet mogelijk om er een foto van te maken tot 1970. Deze donkere ster heeft een zwaartekracht van 100 miljoen keer groter dan die van de aarde. De dichtheid is zo groot dat één kubieke meter ongeveer 20.000 ton weegt. Dus hadden de Dogons, alhoewel een primitieve en ongeletterde gemeenschap, een opmerkelijke kennis van astronomie.

Instrumenten

Engeland

73. (O) Astronomische klokken: De centrale as van Stonehenge was zo geconstrueerd om precies in één lijn te staan met de zonsopgang in het midden van de zomer. Het is een 56-jarige stenen kalender, evenals een waarnemingspost; een gigantische astronomische rekenmachine. (Zonsverduisteringen werden voorspeld door het jaarlijks verplaatsen van drie zwarte en drie witte stenen rond zes bepaalde gaten in de 56 gaten van de Aubrey Circle.) Minstens 600 plaatsen door het hele land fungeerden op een vergelijkbare wijze.

Tiahuanaco, Bolivia

74. (O) Een kalender die de zonnekeringen, de astronomische seizoenen en de posities van de maan voor ieder uur aangeeft, evenals de maanbewegingen, rekening houdend met de rotatie van de aarde.

Somerset, Dorset en andere plaatsen in Engeland

75. (O) Geheimzinnige labyrinten in de vorm van astronomische kaarten.

Egypte

76. (O) Vele vroege Arabische schrijvers beweerden dat de Grote Pyramide werd gebouwd als sterrenwacht. Het ontwerp van de galerijen zou het bijhouden van de precieze bewegingen van hemellichamen en het samenstellen van een uitgebreide sterrenkaart mogelijk hebben gemaakt, doordat alle grote sterren in een 80-graden boog het uiteinde van de galerijopening passeerden.

Guatemala

77. (O) Koepelvormige observatoria met een meer exacte oriëntatie dan die van Parijs in de 17e eeuw.

Medzamor, Armenië

78. (O) Een sterrenwacht van drie verdiepingen op het zuiden gericht, waar de sterren het meest talrijk zijn.

Guatemala

79. (S) Kalenders nauwkeurig dan de onze: De Maya berekenden 365,2420 dagen per jaar; onze Gregoriaanse kalender berekent 365,2425 dagen per jaar; in feite is het 365,2422 dagen per jaar. (Het jaar van de Maya was tot op bijna 1/10.000 van een dag nauwkeurig.)

Sterrenwachten (groot, klein, mechanisch bewegend)

Sicilië

80. (S) Machines imiteerden het heelal, konden een ster in zijn baan volgen en maakten het mogelijk verduisteringen te voorspellen.

China

81. (S) Een wereldbol met metalen ringen, die de banen van de zon en andere hemellichamen voorstelden, werd aangedreven door een waterklok.

China

82. (S) Een apparaat van één meter hoog die de periodes van sterren, zon, maan en planeten liet zien. De sterren lichtten op in het donker en vervaagden bij daglicht. De centrale wereldbol draaide continu en accuraat via een mechanische constructie.

Perzië, Griekenland, Rome

83. (S) Meerdere apparaten in Persia, Griekenland en Rome.

Griekenland

84. (O) Een complexe astronomische computer met precisiemechanica, zeker zo nauwkeurig als wat er tegenwoordig kan worden gemaakt.²¹

Schriftelijk bewijs van telescopen

Galileo gaf toe dat de oude wereld wetenschappelijke instrumenten had zoals telescopen, maar dat de traditiegetrouwe wetenschap niets van die suggestie wilde weten. Maar hoe moeten we dan het volgende beschouwen?

Sicilië

85. (S) Instrumenten om "voor het oog de ware grootte van de zon te ontwaren" werden door de uitvinder-wetenschapper Archimedes gebruikt. ²²

Griekenland

86. (S) "Om de details van de hemel te bestuderen". ²³

Alexandrië (Egypte)

87. (S) Een apparaat om "schepen op verre afstand te zien". ²⁴

Peru

88. (S) Het woord "quilpi" in de taal van de Quiche (Inca) had de betekenis van holle of bolle spiegels of stukjes glas, verrekijkers of brillen; met andere woorden: "een optisch instrument om ver te kijken".

Guatemala

89. (S) De Popul Vuh schrijft dat de ze in de oudheid de "groten en de kleinen in de hemel en op de aarde konden zien". ²⁵

Ica (Peru)

90. (S) Een gegraveerde steen toont Indianen op de hurken, die door telescopen naar de hemel kijken.

Brittannië

91. (S) Er werden telescopen gebruikt.

Rome

92. (S) Nero gebruikte een telescoop, gemaakt van lenzen van smaragd, om naar de Romeinse spelen te kijken.

In hoofdstuk 15 zal ik meer in detail treden over sommige actuele ontdekkingen van gefabriceerde lenzen en reflectoren met een uiterste precisie (de elementen van de astronomische telescoop). En dat is het ultieme bewijs.

12. Reis snel en leef langer

Amerikaanse wetenschappers vlogen in twee weken rond de aarde in straaljagers die waren uitgerust met atoomklokken. Hun doel was om een voorspelling van Einsteins relativiteitstheorie te bevestigen, dat tijd voor een bewegend object vertraagt naarmate dat object sneller beweegt. Dat deden zij; en dat deed het.

Dit uitdijend effect van tijd is nu alom geaccepteerd als wetenschappelijk feit. Astronauten die bijna met de snelheid van het licht vliegen, zouden minder snel oud worden dan hun vrienden op aarde. De reden is dat de hartslag, het verval van de lichaamscellen en de andere lichamelijke processen zou vertragen. Geleerden kunnen precies berekenen hoeveel de tijd zou vertragen als ze met een ruimteschip op lichtsnelheid zouden reizen. De tijd zou normaal lijken te verstrijken, maar in slechts een paar jaar zouden de reizigers de verste sterren kunnen bereiken. Na 21 jaar zouden ze in het hartje van de Melkweg kunnen aankomen, terwijl er op aarde 75.000 lichtjaren waren verstreken! Dus de relativiteitstheorie (over ruimte en tijd) was onze vroege voorouders blijkbaar bekend. Lucretius, Heraclitus en Zeno bespraken de aspecten van dit principe. Het was ook bekend in India.

Een Japans liefdesverhaal bevat de feiten over tijdsvertraging in de ruimte. Het Eilandkind ging drie jaar naar de hemel, maar toen hij terugkwam op aarde waren er 300 jaar voorbij.¹

De Slavische versie van het Boek van Henoch (wat een oeroude herkomst weerspiegelt) vertelt het verhaal van een ruimtereis die voor de held maar een paar dagen duurde, terwijl op de aarde hele eeuwen voorbij gingen.²

Het visioen van Jesaja (tweede tot derde eeuw v.C.) spreekt van een ruimtereis naar de hemel. Toen hem werd gezegd dat het tijd was om terug te keren naar de aarde, vroeg de reiziger verrast: "*Nu al? Ik ben hier nog maar pas twee uur.*" De engel antwoordde: "*Niet twee uur, maar tweeëndertig jaar.*" Jesaja vreesde toen dat hij bij zijn terugkeer oud en de dood nabij zou zijn, maar hem werd verzekerd dat hij bij terugkeer op aarde niet ouder zou zijn.³

Deze oude schrijvers waren niet aan het hallucineren. Als onze astronauten met bijna de snelheid van licht zouden kunnen reizen, zouden ze een vergelijkbare krimp van de tijd ervaren. Dit hebben we tegenwoordig als weten-

schappelijk feit aanvaard. De moderne wetenschap struikelt vandaag de dag over deze ontdekkingen, die lang geleden bekend waren bij een oude vergeten wetenschap. Neem de volgende voorbeelden:

India

1. (S) De wet van de zwaartekracht. ⁴

Wereldwijd

2. (O) Het magnetisch veld van de aarde.

Pythagoras, Griekenland

3. (S) De wet van de aantrekkingskracht.

India

4. (S) Kosmische straling. ⁵

India

5. (S) Straling van atomaire deeltjes. ⁶

India

6. (S) De kinetische eigenschap van energie. ⁷

Philolaus (5e eeuw v.C.)

7. (S) Antimaterie.

Lucretius (1e eeuw v.C.)

8. (S) De evenredige snelheid van vallende lichamen in een vacuüm.

Kelten, Brittannië

9. (O) Bederfelijke producten zijn in een vacuüm langer houdbaar.

India

10. (S) Fracties van een seconde (de meting van 1/300 miljoenste van een seconde).

De Maya's, Guatemala, India

11. (S) Het gebruik van grote astronomische getallen en veelvouden daarvan:
- Eenheden werden bedacht om zeer grote getallen aan te geven in simpele termen. Een kinchiltun was gelijk aan 57.600.000. Een alautun was gelijk aan 23.040.000.000 dagen oftewel 63.123.000 jaar.

- De kalpa is een periode van 4,32 miljard jaar.⁸ (Ook vandaag hebben astronomen een numeriek systeem om met de uitgestrektheid van de ruimte te kunnen rekenen. De afstand tussen sterren wordt gemeten in lichtjaren en de afstand tussen de sterrenstelsels wordt meestal gemeten in parsec, een eenheid van 3,26 lichtjaar.)

Empedocles (5e eeuw v.C.)

12. (S) Licht heeft tijd nodig om een afstand af te leggen.

Egypte

13. (O) Het woord "pyramide" betekent letterlijk, maateenheid van licht. Is het toeval dat "de verticale hoogte van de Grote Pyramide - toen het bouwwerk nog intact was - 483 grid feet (*Amerikaanse maateenheid, vert.*) bedroeg, wat het reciproke (*omgekeerde*) kwadraat is van de hoeksnelheid van het licht?"⁹

Euclides (3e eeuw v.C.)

14. (S) De beginselen van lichtbreking en vergroting.

Kanada (India)

15. (S) Licht en hitte zijn twee verschillende vormen van hetzelfde basis-materiaal. Het moet worden opgemerkt dat de huidige wetenschappelijke opvattingen over het heelal letterlijk atheïstisch zijn. Dat wil zeggen: zonder God. Daartegenover staat het hoogontwikkelde kosmologisch denken van alle oude volkeren, die een Schepper in het centrum erkenden.

13. Wie verslaat onze computers?

WISKUNDIG

Hoe groot is de afstand die je aflegt in één seconde, als je zes km per uur loopt? Precies twee meter. In diezelfde seconde kun je zes keer met je ogen knipperen. Over het algemeen kun je niet veel doen in één seconde. Dus wat kan iemand doen in driehonderdmiljoenste seconde? En waarom zou iemand dat willen gaan meten? Maar onze voorouders namen inderdaad wel iets waar dat in die korte fractie van een seconde gebeurde. De waarnemingen en metingen hebben ze opgeschreven.

We kunnen stellen dat de nauwkeurigheid waarmee onze voorouders met die kleine getallen werkten voldoende is om de meest verstokte scepticus aan het denken te zetten. De constructie van de Grote Pyramide was perfect vierkant, tot op 3/10.000 procent. De enorme blokken werden gemonteerd met een nauwkeurigheid van 1/100 cm. Het zonnejaar in Mexico was met een nauwkeurigheid van 1/20.000 dag berekend. De maanmaand tot op 0,00027 van een dag. Tijdmetingen van de Indianen spraken van een "kashta", wat gelijk is aan 0,00000003 seconde.

Meer verbazingwekkend was de ontdekking op de heuvel van het oude Ninevé in Assyrië van getallen met vijftien cijfers; iets waar de meeste computers moeite mee hebben. Het uiteindelijke resultaat van deze berekening was in onze notatie 195.955.200.000.000. (Zelfs de vaak geciteerde Grieken kwamen niet boven het getal 10.000. Alles daarboven werd als oneindig beschouwd.) De kloof tussen deze rijkdom aan kennis en de povere instrumenten die in de oudheid werden gebruikt heeft menig wetenschapper verbijsterd. Hoe zal iemand ons deze en vele andere puzzels gaan uitleggen? Achter deze wiskundige kennis kan men een ver tijdperk waarnemen waarin een verdwenen ras een hoge graad van technologie zou kunnen hebben bereikt. En nadat de instrumenten waren verdwenen bleef de kennis achter. Zelfs het fragmentarische bewijs waarover wij beschikken laat duidelijk zien dat onze voorouders geavanceerde wiskundige vaardigheden bezaten.

India, Mexico, Babylonië, China, Peru

1. (S) Het gebruik van het getal nul, waarop de wiskunde en alle wetenschap is gebaseerd. Voor hogere wiskunde is nul het geheime ingrediënt. Zonder nul zijn gecompliceerde berekeningen zeer moeilijk. De oudste beschavingen gebruikten de nul, maar zoals zo vaak, ze vergaten het toen het cultureel verval intrad.

Mexico, Egypte, Peru

2. (S) Het decimale stelsel.

Babylonië, Ur (Chaldeeën)

3. (S) Geometrie: De klassieke driehoeksproblemen van Euclides werden bestudeerd 1700 jaar voordat Euclides werd geboren. Evenzo werd de stelling van Pythagoras (op een gegraveerd tablet) bestudeerd, 1500 jaar voor Pythagoras.

Engeland (2000 v.C.), Carnac (Frankrijk)

4. (O) De geometrische harmonie in gebouwen kwam in de buurt van perfecte driehoeken van Pythagoras.

Egypte

5. (O) De afmetingen van de "Koningskamer" in de Grote Pyramide nemen $3 \times 4 \times 5$ en $2 \times 5 \times 3$ driehoeken in; vaak toegeschreven aan de Griekse wiskundige Pythagoras, die 2000 jaar later leefde.

Egypte

6. (O) Egyptische kunst en architectuur wijzen op het feit dat zij de phi-ratio kenden. Behalve dat de phi verhouding een natuurlijk esthetisch aspect heeft, "stond het de bouwers toe een schaalmodel van het Noordelijk Halfrond te maken". 1

Babylonië, India

7. (S) Algebra: Exacte tabellen in de algebra hielpen astronomen om de positie van hemellichamen op ieder moment te bepalen.

Egypte

8. (O) De afmetingen van de Grote Pyramide zijn nauwkeurig tot op meerdere cijfers achter de komma, met gebruikmaking van het moderne getal Pi. (Pi is het getal 3,14 waarmee de diameter van een cirkel wordt vermenigvuldigd om de omtrek vast te stellen.)

Engeland, (ook bekend in Griekenland 2e eeuw v.C.)

9. (O) Kennis van driehoeksmeting is waar te nemen in de bouw van Stonehenge.

India

10. (S) Vierkantswortels gebruikt.

Ur, Chaldeeën (2500 v.C.)

11. (S) De derdemachtswortel is bekend en wordt gebruikt.

Mexico

12. (S) Logaritmen.

Egypte

13. (S) Een speciaal hiërogliefteken voor één miljoen. (Pas in zeventiende eeuw kreeg de huidige wereld enig idee van miljoenen in de wiskunde.)

Egypte, Mexico, India

14. (S) Berekeningen in duizendsten.

Babylonië, Guatemala

15. (S) Grote aantallen werden berekend met behulp van rekestabellen.

Babylonië, Egypte, China

16. (O) Een van 's werelds eerste rekenmachines - de abacus - was een handbediende digitale rekenmachine met een uiterste precisie van 15 cijfers.

14. Het trieste lot van de goudtuinen

Toen de Spaanse veroveraars Peru binnenvielen stuitten ze op een eiland bij Puna waar een koninklijke tuin lag; zo verbazingwekkend dat het zo uit een sprookje kon zijn gestapt. Elk levend wezen was in gouden en zilveren modellen nagemaakt. Bomen - inclusief de wortels - en kleinere planten met blaadjes, bloemen en fruit, gemaakt op ware grootte; sommigen op het punt van ontkiemen anderen halfwas of in volle bloei. Gouden vogels zaten in zilveren bomen, alsof ze aan het zingen waren, terwijl andere vogels vlogen of honing uit bloemen zogen. Hele maïsvelden waren nagemaakt met wortels, stengels, bloesems en kolf; de baard van de kolf in goud, de rest in zilver. Andere planten werden op dezelfde wijze uitgebeeld. Een bloem of wat in werkelijkheid geel getint was, werd nagemaakt in goud, de andere delen in zilver. Vruchten hingen aan de bomen. Niets werd overgeslagen: konijnen, vossen, muizen, hagedissen, leeuwen, tijgers, herten, slangen. Allen stonden in hun natuurlijke omgeving om het zoveel mogelijk op de werkelijkheid te laten lijken. En alsof dat nog niet genoeg was, dartelden er gouden vlinders rond in de wind. Levensgrote vissen, touwen, grote en kleine manden en zelfs de houtopslag voor de vuren waren allen gemaakt van goud en zilver en aan elkaar gesoldeerd.

Zulke tuinen, of je het gelooft of niet, sierden alle koninklijke residenties in het hele land. De overige tuinen werden gedemonteerd voordat de schatbeluste veroveraars ze konden bereiken. Ze werden zo goed verborgen, dat ze nooit meer zijn gevonden. Helaas werd het meeste dat in handen van de invallers viel omgesmolten voor verschepping naar Europa. Aldus ging een ongelofelijk nauwkeurige metaaltechnologie verloren. Maar de Inca's waren erfgenaam van een veel oudere cultuur. Zoals ik het zie: het bewijs van een geavanceerde metallurgische kennis in het verre verleden is onweerlegbaar. De volgende onderwerpen zijn maar een greep uit de vele voorbeelden. Laat je verrassen...

Colombia, 2000 jaar geleden, Ezion-Geber (Israël), 3000 jaar geleden, Noordoost-Siberië, 3000 jaar geleden, Tiahuanaco (Bolivia), Spanje, 3000 v.C.

1. (O) Smelten van metalen (hoogovens).

Verenigde Staten, 9000 °C, Peru, 1773 graden °C

2. (O) Meer hoogovens met hoge temperaturen.

Staal

Medzamor, Armenië (2500 v.C.)

3. (O) Een staalfabriek met 200 ovens (ongeveer de oudst bekende fabriek): De werknemers droegen handschoenen en droegen beschermende mond-filters, net zoals ze vandaag doen.

Verschillende plaatsen

4. (O) Gevonden stalen voorwerpen:

- Kubus: Oostenrijk (pre-Vloed).
- Staafje: India, 4e eeuw v.C.
- Spijkers: Groot-Brittannië (pre-Vloed).
- Pincet: Armenië, 2500 v.C.
- Gewapend beton: Verenigde Staten.
- Schild: Ecuador.
- Wielvelg: Engeland, 100 v.C.

Brons

Soemerië, Egypte, Centraal-Amerika, Zuid-Amerika, Thailand (3000 v.C.)

5. (O) Brons vanaf het begin.

Brons is een harde legering van koper met toevoeging van 1/10 deel tin. ¹ Het heeft eeuwen moeten duren om uit te vinden dat je met 1/10 deel tin een beter metaal kon maken. Maar koperen voorwerpen zijn er maar weinig in onze musea. Brons lijkt plotseling en wijdverspreid te zijn verschenen in grote overvloed. Overal - met inbegrip van de Amerika's - verschijnt het vrij plotseling.

China, Kanaänieten

6. (O) Het harden van brons tot een sterkte van hoogwaardig staal (harder dan wij het kunnen maken). Wij begrijpen deze techniek nog steeds niet.

Iran

7. (O) Bronzen kunstwerken gemaakt met arsenicum (gecompliceerd proces).

Rome

8. (O) Afsluiters (tot 40 kilo) met kogellagers gemaakt van zinkvrij, loodrijk, roestwerend tinbrons.

Aluminium en Platina

China, 297 n.C.

9. (O) Een aluminium riem (85% zuiver aluminium); metalen ornamenten van aluminium (bijna geheel zuiver aluminium).²

Pakistan

10. (O) Een aluminium kopje en vingerhoed.

Ecuador

11. (O) Een aluminium harp, doos en andere voorwerpen.³

Ecuador

12. (O) Rollen van ingewikkeld vormgegeven plaatmateriaal, gewikkeld op rollen van vijf tot tien meter lengte. Deze rollen waren samengesteld uit kleinere platen van één meter die kunstig aan elkaar geklonken waren. Deze kleinere platen bestonden uit goud, een unieke soort zilver dat niet zwart wordt en een onbekende legering met het uiterlijk van glanzend aluminium.⁴

Dit zijn allemaal oude aluminium gebruiksvoorwerpen, maar men veronderstelt dat aluminium pas in 1803 werd ontdekt en in 1854 met succes in zuivere vorm werd verkregen. Het is bijzonder moeilijk om zuiver aluminium uit bauxiet te isoleren zonder gebruik te maken van grote hoeveelheden elektrische energie.

Peru

Ecuador

13. (O) Versieringen en andere voorwerpen van platina.

Ecuador

14. (O) Voorwerpen van goud en een platinalegering.

Peru

15. (O) Een vel "wit goud" (een legering van platina, goud en zilver) van zeven meter werd door de Spanjaarden gevonden. Europeanen wisten niet eerder dan in 1804 deze harde legering te produceren vanwege het zeer hoog smeltpunt van 1773,5 graden. Het vereist een hoogoven met gedwongen luchtcirculatie, of - als alternatief - een poedertechniek die pas vanaf 1966 in de ruimtevaarttechnologie wordt gebruikt!

Andere metalen

Bactrië, Afghanistan, 2e eeuw v.C.

16. (O) Nikkelhoudende munten. Nikkel uit erts kan alleen via gecompliceerde processen worden gewonnen!

Egypte

17. (S) Roestvrij staal ("wapens die niet roestten"): Deze voorwerpen, die waren begraven in gewelven, werden gemeld door de Arabische geschiedschrijver Ibn Abd Hokm.

14-1 *Father Crespi toont metaal als behang. Rollen met een lengte van 7-10 meter. Dit aluminiumachtig metaal is kunstzinnig gemaakt van vellen metaal van 1,30 meter, samengeklonken met klinknagels. Opgegraven in Equador.*

China

18. (O) Onlangs zijn ijzeren landbouwwerktuigen opgegraven die na 2000 jaar in een natte bodem te hebben gelegen niet waren verroest. ⁵

Mehauli, bij Delhi, India

19. (O) Oude gietstukken van GROTE stukken: De Ashoka Pilaar (1500 jaar oud) is een kolom van gietijzer van 6 ton en bijna 8 meter hoog. Een enorm gietwerk, met nauwelijks een spoor van roest. Hier is het getuigenis van een hoogontwikkelde en onbekende wetenschap. (Ijzer dat 1500 jaar tropische

hitte en moessons heeft doorstaan zou al lang geleden weggeroest moeten zijn.) Dit is puur ijzer, dat vandaag alleen in hele kleine hoeveelheden met elektrolyse kan worden geproduceerd.

Kottenforst, Duitsland

20. (O) Een veel oudere ijzeren pilaar die ook aan de elementen was blootgesteld, maar met weinig roest.

Mochicas, Peru

21. (O) Legeringen van goud, zilver en koper, geproduceerd via processen die nog niet zijn ontdekt.

Ecuador

22. (O) Een koperen wiel, zo hard als staal. Talrijke voorwerpen opgegraven uit oude heuvels in Michigan, Verenigde Staten, waren gemaakt van gehard koper (*normaal is koper zacht; vert.*) via een methode die lang geleden verloren is gegaan.

Centraal-Amerika

23. (O) Metaaldraad gemaakt door extrusie (persen van een vloeibare massa).

Egypte

24. (O) Boren met koppen van edelsteen die enorme druk vereisten.

Peru

25. (O) Precisie geboorde kwartsjuwelen, wat een gecompliceerd proces is, dat hedentendage alleen mogelijk is met hogesnelheidsboren.

Catal Huyak, Turkije

26. (O) Boortjes die een gaatje kleiner dan de dunste naald konden boren.⁶

Egypte

27. (O) Beitels met koperen koppen ondergingen een hittebehandeling (om ze te harden) op een manier die vandaag niet bekend is.

Irak, Egypte

28. (O) Bronzen of koperen zagen, gehard met siliciumoxide en met zaagtanden van juwelen.

Centraal-Amerika, Peru, India, Tiahuanaco, Bolivia, Irak

29. (O) Solderen en lassen (solderen met een 60:40 lood-tin legering, vergelijkbaar met het beste soldeermateriaal dat wij vandaag hebben).

Goud en zilver

Tiahuanaco, Bolivia

30. (O) Verzilveren, zilveropdruk, zilverfiligreïn, damascening (inleggen van verschillende metalen in elkaar).

Verenigde Staten

31. (O) Een kruik met een in zilver ingelegd bloemenpatroon (pre-Vloed).⁷

Ecuador

32. (O) Zilver dat niet zwart wordt, tot op de dag van vandaag.

Egypte, Peru, Bulgarije, 3000 v.C.

33. (O) Goud- of koperdraad.

Mycene, Griekenland, De Krim, Egypte, Guatemala

34. (O) Gouden doodsmaskers, die precies de gelaatstreken van de drager laten zien.

Costa Rica tot Peru

35. (O) Een verguldtypechniek die minder handelingen vereiste dan onze huidige methode.

Egypte

36. (O) Goud gehamerd tot bladen die zo dun zijn dat een stapel van 367.000 stuks slechts 2,5 cm hoog is.

Peru, China

37. (O) Goud- en zilverdraad, gebruikt in borduurwerk.

Peru

38. (O) Een fijn net van goud; ook doek gemaakt van goud.

Kreta, 1500 v.C.

39. (S) Een ingewikkelde honingraat van goud.

Egypte

40. (O) Kleine voorwerpen van goud; zo licht dat je zou denken dat ze via het moderne proces van galvanoplastiek zijn gemaakt.

Ecuador, Kreta, Griekenland, Trojanen (Griekenland), Soemeriërs, Etrusken (Italië)

41. (O) Granulatie van goud (goudkorrels maken door gesmolten goud in koud water te laten vallen):

- Ornamenten gemaakt van kleine korrels goud zo dun als de helft van een speldenkop, soms afgewisseld met nog kleinere, uitgeholde korrels.
- Dezelfde techniek voor de manen van een leeuw die nauwelijks 2 cm lang zijn; en de veren en vleugels van een eend van 3 cm.
- En voor de vleugels van een kerkuil en de wratten van een pad van ongeveer 2,5 cm.
- Dezelfde techniek voor kleine portemonnees en oorbellen.
- En voor andere voorwerpen.

Deze kunnen alleen via een sterk vergrootglas worden bewonderd.

Colombia, Babylon, Peru, Tibet

42. (O,S) Standbeelden en monolieten (van wel 30 meter hoogte) volledig bedekt met goud of zilver.

Peru, Mexico

43. (O) Massief gouden en zilveren levensgrote standbeelden. (Een afbeelding van massief goud ingelegd met smaragd en andere juwelen bestreek een wand van 15 meter! Als de stralen van de zon erop vielen verlichtte deze namaakzon het interieur van het gebouw. Het ving ook maanlicht.)

Lima, Peru

44. (O) De tempels van Pachacamac waren bevestigd met gouden spijkers die één ton bleken te wegen.

De overvloed aan edelmetalen in vroegere tijden leidde ertoe dat gebruiksvoorwerpen esthetisch superieur waren aan de onze. Zo zien we fijnbewerkte zilveren en gouden meubels, bestek, tuingereedschap en zelfs schoeisel. Er waren badkuipen van goud en zilver, gevoed door waterpijpen van zilver en goud. De vroege Grieken schreven dat schepen die Tartessus aandeden het zilver zo overvloedig aantreffen dat ze op de terugweg hun ankers van

lood vervangen door ankers van zilver. Montezuma van de Azteken at nooit van hetzelfde gouden of zilveren bord! De waarde van het goud gebruikt bij de bouw van Salomo's tempel en de inhoud ervan zou vandaag in de vele miljarden lopen. Wat is er met al dat goud gebeurd?

Misschien is er nog wel wat van te vinden. Twee oude boekrollen gemaakt van een koperlegering, ontdekt in een vallei in Jordanië, hebben de spanning tot ongekende hoogten opgevoerd. Het is nu bevestigd dat het een lijst is van schatten die haastig is gemaakt toen duizenden jaren geleden Jeruzalem en de tempel belegerd werden. Eénenzestig schuilplaatsen worden genoemd. De rollen geven niet alleen in detail welke tempelvoorwerpen zich waar bevinden, maar ook gedetailleerde beschrijvingen van die locaties. Natuurlijk heeft de tand des tijds veel van de oude oriëntatiepunten uitgewist.

Maar ons onderwerp betreft meer de hoogontwikkelde technologie van onze vroege voorouders. Heeft u opgemerkt dat op diverse punten de oude metallurgie verder gevorderd was dan de onze? (*Volgnummers 6, 17-21, 27, 32, en 35*). Het lijkt zeker dat de metallurgie in verval raakte en vergeten werd; we zijn nog bezig met het herontdekken van die geheimen.

15. Microscop gericht op een sexy spin

GLASBEWERKING

"Goeie genade! Wat hebben we daar nou? Zullen we keren en er nog eens overheen vliegen?" De Peruaanse piloten konden hun ogen nauwelijks geloven. Onder hen verspreid lag - zover het oog reikte - op het verlaten Nazca plateau een grote hoeveelheid geometrische patronen en reusachtige afbeeldingen van vogels, dieren en mensen. De tekeningen op de grond waren zo enorm groot dat je ze alleen maar vanuit de lucht kon zien. Niet zo vreemd dus dat ze pas op die dag in 1939 werden ontdekt. Gemaakt door een onbekende pre-Inca beschaving en verspreid over een gebied van zo'n 50 vierkante kilometer zijn ze nog steeds een onopgelost raadsel. We hebben geen idee hoe iemand die op de grond werkte zulke figuren in perfecte verhoudingen kon maken. Ze kunnen alleen succesvol worden waargenomen vanaf een hoogte van 300 meter.

Eén van de tekeningen laat een spin zien; één poot is opzettelijk verlengd en uitgestrekt, met aan het uiteinde een kleine open plek. Er is maar één soort spin die de tip van zijn derde poot op de manier gebruikt zoals is afgebeeld; de Ricinulei. De spin woont diep in de grotten in het oerwoud van de Amazone. Deze spin wordt door wetenschappers erkend om zijn unieke manier van voortplanten, waarbij het die uitgestoken poot gebruikt op de beschreven manier. Het is een uiterst zeldzame soort. Maar nu komt het ongelofelijke aspect: de wijze van voortplanten van deze spin kan alleen maar worden waargenomen met behulp van een microscoop! De vraag is hoe de kunstenaars die de tekeningen hebben gemaakt de spin konden vinden en observeren? Tenzij we toegeven dat zij kennis en wetenschap hebben geërfd gelijk aan de onze. Inclusief het gebruik van geslepen optische lenzen in een microscoop? Daarom gaan we nu glasbewerking bekijken, om nog meer verrassingen uit de oude wereld aan te treffen. Maar NIETS is nog langer ongelofelijk. Het woord "onmogelijk" zou letterlijk onmogelijk moeten zijn geworden voor ons.

China vóór 2500 v.C., Assyrië (Irak) 2700 v.C., Medzamor, Armenië, 2500 v.C.

1. (O) Het maken van glas.

Haïfa, Israël

2. (O) Een glazen blok van 88 ton.

Er zijn maar twee glazen voorwerpen die zwaarder zijn. Beiden zijn de afgietsels van de enorme spiegels van de Mount Palomar telescopen.

Er wordt ons natuurlijk verteld dat de vroege mens "achterlijk" was. Ik hoop dat mijn nieuwsgierigheid wordt vergeven: ik heb een vraag. Hoe konden de vroege rassen die enorme hoeveelheid hitte opwekken om de ingrediënten tot deze enorme massa glas om te smelten? Dit blok glas is onverklaarbaar, behalve met verwijzing naar een supertechnologie.

Pompeï, Italië

3. (O) Onbreekbare glazen platen.

Athene, Griekenland

4. (S) Glazen bollen.

Romeinse Rijk, 1e eeuw n.C.

5. (S) Buigzaam, onbreekbaar glas.

Egypte

6. (S) Verwijzingen naar onbreekbaar glas komen continu voor in Arabische legendes over de geheimen van de oudheid, ook als een vermelding dat de vuurtoren van Pharos (44 verdiepingen hoog) op massieve blokken glas stond.

Rome, Italië

7. (S) Een theater met een hele verdieping van glas.

Rome

8. (O) Glazen vazen, pullen en dergelijke en "kelken van goud" (een dunne goudfolie met glas overtrokken).

Kreta

9. (O) Bekers van getint glas en glazen serviezen.

Egypte, 3000 v.C.

10. (O) Glazen miniaturen, die tot de meest verbazingwekkende hoogstandjes in de geschiedenis van glasbewerking behoren.

Zimbabwe, Aymaras, Peru

11. (O) Vogels van kristal gemaakt met verfijnd vakmanschap.

Het veronderstelde gebruik van optische lenzen

Medzamor, Armenië, 2500 v.C.

12. (O) Stalen pincetten zijn gevonden, zoals die voor wenkbrauwen worden gebruikt, die scheikundigen en horlogemakers in staat stellen om micro-objecten te verwerken die niet met de hand te hanteren zijn. Het werken met micro-objecten veronderstelt het gebruik van microscopische lenzen.

Egypte, Rome, Ecuador

13. (S,O)

- Een versie van De Iliad geschreven op perkament, zo klein dat het kon worden opgerold in een bal en opgeborgen in een walnoot.
- Een koets van bewerkt ivoor paste onder de vleugels van een vlieg.
- Een zegel met 15 figuurtjes in een cirkel met een doorsnee van 7 mm.
- Er bestaan nog ringen (Khufu, uit 500 v.C.; en één die door Michelangelo verkregen werd, van ongeveer 2000 jaar oud) met inscripties die te klein zijn om met het blote oog te zien.
- Minuscule stukjes kraal, elk kleiner dan een speldenknop, velen rijkelijk bewerkt, gesmeed, samengevoegd en doorboord.

(Geen kunstenaar zonder optische lens zou deze dingen kunnen maken.)

Ecuador

14. (O) Houtsnijwerk, gebakken kleitabletten en metalen platen laten mannelijke zaadcellen zien die alleen met een microscoop zichtbaar zijn.¹

Geslepen optische lenzen en spiegels ontdekt

Mysore, India

15. (O) Spiegels met twee weerspiegelingen.

Mexico

16. (O) Zeer glad gepolijste, ronde magnetische spiegels, even nauwkeurig geslepen als optische lenzen.

Olmeken, Mexico

17. (O) Minuscule holle spiegels.

Zeebodem, Ecuador

18. (O) Een bolle lens van 5 cm doorsnee van obsidiaan (*natuurlijk vulka-*

nisch glas) die werkt als een spiegel en die de weergave verkleint, maar niet vervormt. De lens is zo precies gemaakt dat het de kleinste haartjes op je gezicht laat zien.

Peru

19. (O) Holle spiegels.

Libië

20. (O) Lenzen gevonden in tombes.

Brazilië, Tiahuanaco (Bolivia), Kreta

21. (O) Lenzen en reflectors zijn ook in Zuid-Amerika en Kreta gevonden.

Nijlvallei, Egypte, Centraal Australië, Ninevé (Assyrië)

22. (O) Bolvormige kristallen lenzen van een uiterste precisie (duidelijk bewerkt met een machine).

Een kristallen lens, gevonden in een Egyptische tombe, laat zien dat deze vroege beschaving een techniek beheerste die in Europa pas in de late Middeleeuwen werd ontdekt.

Carthago (Tunesië)

23. (O) Een bolle lens zo klein als een knoopje, van perfect gesneden bergkristal.

Belize (voormalig Brits Honduras)

24. (O) Een kristallen schedel in 1924 gevonden in ruïnes in het oerwoud heeft oogkassen van geslepen lenzen. Licht wordt ingenieus geleid van de basis van de schedel door middel van "lichtpijpen", vervolgens geconcentreerd door een set van holle en bolle lenzen, die de lichtstralen direct in de uitgeholde oogkassen laten vallen. Dit is een bewijs van een gevorderde kennis van het gebruik van licht. (Meer hierover in hoofdstuk 23.)

16. Vreemde ruïnes op de zeebodem

GROTE BOUWWERKEN

Een vreemde ontdekking lag op Kapitein Henry te wachten. Op die dag in 1976 was hij 70 km uit de zuidkust van Florida bezig met het maken van sonar-echo's van de oceaanbodem. Plotseling zag hij een zeer grote, pyramide-achtige structuur. Het lag 100 meter onder het wateroppervlak. Vervolgonderzoek met een onderwatercamera liet zien dat de pyramide ongeveer 140 m hoog was - zo groot als een wolkenkrabber - en bijna net zo hoog als de grote pyramides in Egypte. Toen nog twaalf pyramides werden ontdekt op een NASA satellietfoto van het Amazone-oerwoud, organiseerden de bekende auteur Charles Berlitz en Dr. Manson Valentine, curator van het Miami Science Museum, met spoed een grote wetenschappelijke expeditie naar deze onderwaterpyramide. Deze allereerste expeditie begon in augustus 1978 met een uitstekend team van vijftien archeologen, onderzoekers en duikers. Tegelijkertijd ging een door NASA gesteunde expeditie onder leiding van ontdekkingsreiziger Phillip Miller uit Florida naar het Amazone-oerwoud in Peru. Zij werden vergezeld door een team documentairemakers om de overwoekerde pyramide die daar was gevonden te verkennen.¹

Ik was geïntrigeerd door de hier schijnbaar bestaande relatie. Over de hele wereld lijken grote ruïnes in het algemeen op elkaar, zowel wat constructie betreft, als in geografisch en astronomisch opzicht. Bovendien worden we geconfronteerd met constructies die technologisch "onmogelijk" zijn. Een nauwkeurige constructie en een kolossale grootte wijzen erop dat de bouwers onbekende technieken en krachtbronnen tot hun beschikking hadden. Men voelt dat deze prachtige, tijd trotserende ruïnes, die nog steeds bestaan na 4000 jaar, nauwelijks het werk kunnen zijn van primitieve barbaren. Voorzeker, zij zijn de wetenschappelijke instrumenten van een hoogontwikkelde universele beschaving. Kom met me mee op een "Grand Tour" en je zult wel zien wat ik bedoel.

Tiahuanaco, Bolivia

1. (O) Dingen die onmogelijk zijn, zijn hier toch gebeurd. De bouwplek is 4000 meter boven zeeniveau. De lucht hier is zuurstofarm, zodat de kleinste inspanning misselijkheid of erger kan veroorzaken. Toch werden er blokken van 200 ton over afstanden tot wel 55 km verplaatst. In ijle lucht is dit met spierkracht onmogelijk. Dit grootse complex werd met een technische vaardigheid aangelegd die ons in verlegenheid brengt en volgens een voor ons onbekende methode.

Hier stond een stad van adembenemende afmetingen. Honderden en honderden vierkante meters zijn bedekt met afgeplatte pyramides, kunstmatige heuvels, rijen monolieten (grote opgerichte stenen), platforms, ondergrondse kamers en gigantische poorten, met een architectuur die onze huidige technische kennis te boven gaat.

- Veel grote poorten zijn uit één rotsblok gehouwen. De zogenaamde "Poort van de Zon" is de grootste bewerkte monoliet ter wereld; een blok van zo'n drie meter hoog en twee meter breed.
- De afmetingen van sommige gebouwen zijn verbazingwekkend. Het "Fort van Akapana", 220 bij 160 m, was eens een pyramide van 55 meter hoog. De "Zonnetempel" stond op een platform van 150 bij 130 m en bestond uit blokken van 100 tot 200 ton per stuk. Muren van het tempelcomplex bestonden uit blokken van 60 ton per stuk. De treden van de stenen trap wogen elk 50 ton. Hier waren tempels met terrassen, net zoals in het verre Babel en Ninevé. De muren van het Paleis waren 75 m lang en 70 m breed. De troonzaal was 55 m lang en 45 m breed. De onderste treden van de paleisingang lagen in het meer (nu teruggeweken tot een afstand van 25 km). De geplaveide hofkamer waar wij staan is bijna 30 m², met een overdekte galerij van 15 meter aan de zijkant. Het hof en de hal zijn uit één blok steen gehouwen.
- Bouwblokken: Eén is 12 m lang en 2,5 m breed, zonder lijm of cement samengevoegd en zonder zichtbare naad. Bijna iedere steen is uiterst nauwkeurig geslepen, gepolijst en er zijn met dezelfde nauwkeurigheid inkepingen en spiegaten gemaakt en soms zelfs afgeschuinde vlakken.
- Waterleidingen hebben een moderne vorm met gladde verbindingen, een gepolijste buiten- en binnenkant en nauwkeurige hoeken. Halve pijpen hebben een messing en groef, zodat de helften nauwkeurig in elkaar passen.

Geplunderd: Spaanse veroveraars stalen de koperen of zilveren muurankers die het metselwerk beveiligde voor de gevolgen van een aardbeving; tot dan toe hadden zij duizenden jaren overleefd. Maar daarna hebben aardbevingen de gebouwen met de grond gelijk gemaakt. Nog tot in de negentiende eeuw kon men imposante zuilengalerij bewonderen, waar nu helaas niets meer van over is. Veel van de grote gebouwen werden met dynamiet opgeblazen en onnoemelijke schatten verdwenen. Eén standbeeld van acht meter hoog is overgebleven.

Sacsayhuaman, Peru

2. (O) Het verwoeste "fort" op de bergtop van Sacsayhuaman (spreek uit, "sexy woman") kijkt uit over de oude hoofdstad Cuzco. De terrasmuren zijn 500 m lang en 18 m breed.

- Enorme blokken (tot 8,5 m breed en 50-200 ton) staan zo dicht op elkaar dat het onmogelijk is er een mes tussen te steken. De vlakken van een blok in een buitenmuur passen precies aan twaalf ander blokken. Er zijn blokken met wel tien, twaalf, of zelfs 36 kanten en allen zonder cement samengevoegd. Let op de nauwkeurigheid waarmee iedere steen op de naastgelegen stenen past, met inbegrip van de binnenkant. Het is ongelooflijk. Het is een aan alle kanten gesloten en vergrendeld systeem, waardoor het onmogelijk is een steen op een willekeurige plaats te leggen, of op en neer te bewegen en af te schuren totdat hij past. En zelfs als dat mogelijk zou zijn, dan had het meer energie gekost dan de energiebehoefte van een moderne stad. Zie je het probleem?
- Een paar honderd meter verderop staat een alleenstaand blok steen ter grootte van een huis met vijf verdiepingen, dat naar schatting 20.000 ton weegt! Ja, 20.000 ton. Het is perfect bewerkt. Wij hebben in onze dagen geen combinatie van machines die zo'n gewicht kunnen tillen, laat staan over enige afstand verplaatsen. Dit wijst naar de beheersing van een technologie die wij nog niet bezitten.
- De steengroeven zijn 14 km verderop, aan de andere kant van een bergketen, in een diepe riviergeul. Hoe de gigantische stenen over zo'n hopeloos terrein werden vervoerd is voor iedereen een raadsel.

El Enladrillado, Chili

3. (O) Wij bezoeken een andere plaats hoog op een plateau.

- In totaal 233 steenblokken zijn geometrisch geplaatst in een amfitheater opstelling; sommigen zijn wel 4 tot 5 meter hoog, 7 tot 10 meter lang, en wegen honderden tonnen. En kijk maar eens naar die reusachtige stoelen van steen! Ze wegen ieder een stevige 10 ton.

16-1 De massieve Poort van de Zon, in Tiahuanaco, Bolivia, is gemaakt van één steenblok. Het komt overeen met andere megalithische structuren die wijd verspreid over de wereld voorkomen.

Ollantaytambo, Peru

4. (O) Vestingsmuren van dicht opeen gestapelde blokken van 150 tot 200 ton per stuk zijn gemaakt van het keiharde andesiet. Er is speciaal gereedschap voor nodig om in zulke harde rots door te dringen.

- De groeve is 12 kilometer verderop op een bergtop. Geloof het of niet, op 3000 meter hoogte delfden en bewerkten de bouwers de harde steen, brachten de blokken van 200 ton de berg af, staken een rivier van 300 meter met steile rotswanden over, en tilden ze weer de andere berg op om ze op hun plaats te zetten.
- Wandspiegels gemaakt van zes gigantische platen porfier (stollingsgesteente) van minstens 20 ton per stuk; één spiegel woog zelfs 40 ton.

Hoe meer men deze gebouwen bestudeert, hoe meer men van mening is dat ze werden gebouwd door een ras van wetenschappelijke reuzen.

Chan-Chan, Peru

5. (O) Deze stad van het Chimu Rijk had muren van 33 m dik. Gebouwen waren rijkelijk versierd met gestileerde dieren, bloemen en geometrische figuren.

Machu Picchu, Peru

6. (O) Hoog in de Andes boven een hoefijzervormige kloof heb je een adembenemend uitzicht. De fabelachtige ruïnes zijn romantisch en mysterieus.

- Maar kijk eens naar die vierkant uitgehouwen blokken, ze zijn 5 meter lang! En kijk eens boven die deuren, elke granieten bovendorpel weegt 3 ton.
- We komen een kamer binnen. Elke muur bestaat uit één soliede megaliet, uitgehouwen met 32 hoeken die perfect aansluiten op de aangrenzende blokken. Zulke muren verbazen moderne architecten.

Pachamak, Peru

7. (O) Hier waren de stenen van de tempels bevestigd met gouden spijkers die ieder een ton wogen.

Amazone oerwoud, Brazilië

8. (O) Talrijke afgelegen steden liggen tussen Goyaz en de Roosevelt; één heeft een drievoudige boog gemaakt van stukken steen die ieder minstens 50 ton wegen. Hoe deden ze dat?

Paraiba, Brazilië

9. (O) Een enorme ruïne van een fort met muren van meer dan 35 m hoog en 5 m dik en met een binnenmuur die eens 164 m lang en 50 m breed was. (Zuid-Amerika staat vol met dergelijke verbazingwekkende ruïnes.)

De Kolos van Rhodos, Griekenland

10. (S) Een bronzen, met ijzer bewapend, standbeeld van de zonnegod Helios torende 35 hoog naast de haven van Rhodos.

Mycene, Griekenland

11. (O)

- Een stenen poort van 6 meter hoog had een dwarsbalk die 120.000 kilo woog en 10 meter lang, 5 meter breed en ruim één meter dik was. Het was gehouwen uit één brok kalksteen. (De dwarsbalk was groter dan enig stuk dat in de Egyptische pyramides werd gebruikt.)
- Vestingmuren tot 10 meter dik.

Tiryns, Griekenland

12. (O)

- Muren, op sommige plaatsen meer dan 18 meter dik, met hoeken zo elegant, dat ze vergelijkbaar zijn met de pyramides van Egypte.
- Het paleis had een hal van meer dan 420 vierkante meter, gemaakt van leisteen met een geverfde stenen vloer.

Tonga

13. (O)

- Een enorme boog van 95 ton uit één stuk (ooit een poort naar een complex van gebouwen) werd over de oceaan uit de dichtstbijzijnde steengroeve gehaald; een afstand van 400 kilometer.
- Een stenen tombe weegt 170 ton!

Vanua Levu Island, Fiji

14. (O) Een monoliet met een onbekend schrift weegt 40 ton.

Rimatora, Marianen-eilanden

15. (O) Kolommen van 33 meter hoog (gelijk aan 6 verdiepingen).

Ponape Eiland, Caroline eilanden

16. (O) Hier staat de mysterieuze stad Non Madol (of Metalinim). We verkennen het per schip. Let op deze kenmerken:

- Meer dan 90 ommuurde kunstmatige eilandjes, vierkant of rechthoekig, die 17 vierkante kilometer gebouwen beslaan en doorkruist worden door kunstmatig aangelegde kanalen. Een gigantisch verlaten Venetië in De Stille Oceaan.
- De muren van gebouwen zijn tot 5 m breed en 11 m hoog, omhoogrijzend boven "waterstraten". (Sommige van deze gebouwen waren eens 20 meter hoog.)
- Enorme stenen blokken van 5 tot 25 ton werden getransporteerd van 40 kilometer ver. Dan werden ze naar de top van de massieve muren getild. Die zijn ettelijke verdiepingen hoog.
- Een gigantisch tempelcomplex - gebouwd over een netwerk van kelders en cryptes - is verbonden met een van de kanalen en heeft in het midden een kamer in de vorm van een pyramide. Omringd door andere ruïnes en een doolhof van kanalen en terrassen is dit complex groot genoeg om een zitplaats te bieden aan 2.000.000 mensen! Nee, dat is geen drukfout.

Het Paaseiland

17. (O)

- We zijn nu beland bij een extreem geïsoleerd eiland. Hier staan honderden mysterieuze stenen gezichten, elk 35 tot 50 wegend, in de grond en staren naar de zee. Eéns droegen ze rode hoeden. De hoeden alleen al wogen 10 ton per stuk, hadden een omtrek van dik 8 meter en een dikte van 2,4 meter en werden geplaatst nádat het standbeeld was opgericht.
- De standbeelden werden uitgehouwen nabij de top van de krater en dan 100 meter naar beneden getild over de hoofden van de andere standbeelden. Dit zonder ook maar één spoor na te laten. Dan werden ze 8 km de klippen op en af vervoerd, tot waar ze nu staan.
- Op een gevaarlijke, winderige en steile rotswand, die ruim 300 meter steil naar zee afdaalt, ligt 130 meter lager een richel. Op deze gevaarlijke richel werden beelden van 25 ton neergezet. De vraag is hoe de bouwers deze reusachtige hoofden konden uithouwen, verplaatsen en oprichten, waarbij sommige hoofden zo hoog zijn als een gebouw van zeven verdiepingen? ²

Baälbek, Libanon

18. (O) Baälbek verbergt een geheim dat misschien nooit zal worden opgelost. Twee prachtige Romeinse tempels werden op een immens bestaand prehistorisch platform gebouwd. Deze tempels, de grootste in de Romeinse

wereld, waren zeer klein vergeleken bij het platform. Het platform is een technisch hoogstandje dat nog nooit in de geschiedenis is geëvenaard:

- Hier zijn individuele stenen zo groot als een bus. Meer dan 27 m lang en 5 meter hoog en dik, waarvan wordt geschat dat ze ieder 1200 tot 1400 ton wegen. Eén blok weegt 2000 ton; 2 miljoen kilo massief rots! Dat is genoeg materiaal om een huis van 20 vierkante meter met muren van 14 meter hoog en 30 cm dik te bouwen.
- En bedenk dat ze bijna zeven meter boven de grond zijn getild.
- De tunnels door de muren zijn groot genoeg om er een trein door te laten rijden.
- Zelfs met onze moderne werktuigen zouden we deze blokken niet onbeschadigd kunnen vervoeren. Onze grootste treinwagons zijn er te klein voor. Er zijn geen kranen of andere hefwerktuigen in onze huidige wereld die deze gigantische blokken kunnen bewegen, laat staan optillen. Toch zijn ze met zulk een precisie samengevoegd dat er geen mesje tussen past.
- Er zouden drie van onze grootste hijskranen (die ieder 400 ton hijsen) nodig zijn om maar één blok op te tillen. En dat zou door de druk van zijn enorme gewicht niet gaan zonder het blok te beschadigen. De grootste goederentrein kan ongeveer 110 ton vervoeren. Als we aannemen dat het blok op de een of andere manier op een verrijdbaar voertuig zou kunnen worden gemanoeuvreerd, dan zou de enorme belasting de wielen de grond in drukken of ze fijnmalen op de harde rotsgrond.
- Eén afgemaakt blok dat nog in de steengroeve ligt, is 4 meter hoog, 4 meter dik en meer dan 20 meter lang. Om dit blok te verplaatsen en aan te laten sluiten bij de andere blokken, zou een gezamenlijke inspanning van 40.000 mensen nodig zijn. Maar hoe komen zoveel mensen bij dat blok om het op te tillen?

16-2 Baalbek, Libanon. De gigantische stenen blokken van het prehistorisch platform zijn zeven meter boven de grond geplaatst.

Stonehenge, Engeland

19. (O) Dit werd in gedeeltes gebouwd gedurende de periode 2800 tot 1700 v.C., als een observatorium en rekenmachine.

- Veertig blauwe stenen - elk van 5 ton - werden bijna 400 km over land en water vervoerd.
- Andere blokken wegen 25 en 50 ton en kwamen uit een steengroeve op 35 km afstand.
- Deze zandstenen pilaren van 6 meter lang werden in een cirkel neergezet en onderling verbonden door horizontale platen boven op hen. Gaten in deze platen pasten precies op uitsteeksels op de kop van de pilaren. Iemand heeft deze blokken bijna zeven meter hoog weten te hijsen en (als we ons het astronomische doel herinneren) het moest allemaal tot op de centimeter passen. (Zelfs vandaag zou dat niet makkelijk zijn.)

De historische legende beweert dat een soort prehistorische hijsmachines werden gebruikt voor al dat tilwerk, zodat de stenen gemakkelijk op hun plaats konden worden gelegd.

16-3 De enorme stenen van Stonehenge passen in elkaar met wetenschappelijke precisie.

Op de een of andere manier berekenden de Stonehengers - met behulp van een onbekende technologie - hoe diep het funderingsgat moest zijn om alles precies te laten passen. Tegenwoordig zou daar een computer voor nodig zijn. Zeker hadden zij instrumenten en gereedschappen met dezelfde accuratesse en precisie zoals wij die tegenwoordig gebruiken.

Zulke moeilijke berekeningen veronderstellen het bestaan van een handschrift. De pennen en spiegaten op de rechtopstaande stenen wijzen op de architecturale vaardigheden die nodig zijn om stenen huizen te kunnen bouwen. Het geheel vergt een hoog niveau van intellectueel denkwerk. Een ware Newton of Einstein is hier aan het werk geweest. Zie je wat dit allemaal betekent? Maar Stonehenge is slechts een onderdeel van een uitgebreid complex van gigantische cirkels, monumenten en straten zo breed als autosnelwegen door heel Groot-Brittannië.

Avebury, Engeland

20. (O) Van een tempel in Avebury wordt gezegd dat hij groter was dan Stonehenge. Eens had hij 650 mammoetstenen, die een grote cirkel vormden om een kunstmatige heuvel. Omdat door de eeuwen heen de stenen zijn gebruikt als bouw materiaal zijn er nog maar twintig over.

600 Locaties door geheel Groot-Brittannië

21. (O)

- Deze locaties werden aangelegd met een precisie die vandaag alleen door een hooggekwalificeerd team van landmeters kan worden geëvenaard. De nauwkeurigheid is (in sommige gevallen) 1 op 1500.
- Veel van de stenen hebben kop- en ringmarkeringen, die met een nauwkeurigheid tot op eenduizendste millimeter zijn aangebracht!
- De bouwers werkten door geheel Groot-Brittannië met een exacte meeteenheid voor lengte, de zogenaamde "megalithic yard" (906 meter). Zulk een uniformiteit suggereert dat een centrale autoriteit de geijkte maten voorschreef en de constructies op alle locaties plande en beheerde.
- Sommigen staan niet in cirkels, maar in enorme ellipsen, om de bewegingen van de maan voor een verduistering te kunnen observeren. (De bouw van deze ellipsen was alleen mogelijk met complexe formules gebaseerd op de stelling van Pythagoras.)
- Daarbij komt dat de onderlinge verschillen en de strategische ligging van de locaties het mogelijk maakten om de kromming en de grootte van de aarde te weten te komen.
- Alle locaties lijken op elkaar afgestemd te zijn in een geometrisch patroon. Een onderzoek naar meer dan 3000 prehistorische steencirkels en rechtopstaande zuilen liet zien dat ieder object precies op een lijn staat met de naastliggende objecten - die soms wel 30 km verderop staan - onder een hoek van 23,5 graden of een meervoud ervan. (Dit is heel belangrijk, want het is de hellingshoek van de aardas).

Ook in Groot-Brittannië

22. (O) West Kennet Long Barrow (gebouwd ver voor 2000 v.C.) was een grafheuvel van 117 m lang en 25 m breed, eindigend in een graf geblokkeerd door zeer grote stenen. Eén steen woog 20 ton. Deze grafheuvel is waarschijnlijk de oudste in Groot-Brittannië en vertoont bouwvaardigheden van het hoogste niveau.

Silbury Hill (de grootste kunstmatige heuvel in Europa) omvat zo'n vijf hectare en is zo'n 45 meter hoog. Deze heuvel werd zorgvuldig gebouwd, met ronde binnenmuren voor stabiliteit en toont inzicht in de problemen met bodemfundering. De lijst wordt steeds maar langer.

Groot-Brittannië, Frankrijk

23. (O)

- Het megalithische monument van Ile-Melon woog 90 ton.
- De monoliet van Locmariaquer was eens 22 meter hoog en woog meer dan 380 ton; het was duidelijk te zien tot 16 km uit de kust.
- Het gigantische Bournand hunebed bij Louden is bijna 19 meter lang en de grootste deksteen weegt 175.000 kilo.

Altin Tepe, Turkije

24. (O) Dit is nabij de bergen van Ararat, waar de overlevenden van de vloed belandden.

- De muren van het district en het Capitool waren meer dan 10 meter dik en met grote vaardigheid gebouwd.
- Ingenieurs hesen granieten blokken van 40 ton naar een hoogte van zo'n 66 meter of 20 verdiepingen, om ze daarna precies passend te monteren.

Derinkuyu, Turkije

25. (O)

- Hier was een ondergrondse stad, die 13 etages diep in de aarde was uitgegraven.
- Er waren winkels en tientallen voorzieningen, inclusief een geavanceerd airco-systeem op iedere laag, naar iedere hoek van de stad.
- Kun je het je voorstellen? Sommige zalen konden 60.000 mensen bevatten, de capaciteit van een modern sportstadion!
- Maar er was veel meer. Aaneengesloten routes verbonden ten minste veertien ondergrondse steden, met een bevolking van niet minder dan 1.200.000 mensen.

Klagenfurt, Oostenrijk

26. (O) Deze metropool van 2500 jaar geleden had muren van 7,5 meter dik. Eigenlijk werden de steenblokken naar de top van de berg gebracht en daar met grote platen marmer vastgeklonken.

Clusium, Italië

27. (S) Hier strekt een graftombe zich 100 meter naar beide kanten uit en bevat een uitgebreid labyrint; het was meer dan 16 m hoog en omgeven door drie rijen van torens; de totale hoogte van het gebouw was bijna 117 m. Wat een graf.

Malta

28. (O)

- Hier worden we geconfronteerd met zeer grote monumenten evenals ontelbare tunnels, met ondergrondse kamers van drie verdiepingen.
- Stenen pilaren in de tempel zijn meer dan 5 meter hoog; er is een steen van bijna 9 meter lang en 4 meter breed; een plaat van meer dan 7,5 meter lang en 3 meter hoog (en wat zichtbaar is kon wel eens meer dan 70 ton wegen).

Met hun geschiedenis van aardbevingen hebben deze tempels op Malta al duizenden jaren overleefd.

Tyrus, Libanon

29. (S) Muren van 55 meter hoog (ongeveer 16 etages).

Ninevé, Irak

30. (S) Omringd door een muur van 100 km lang en 33 meter hoog werd Ninevé verdedigd vanuit 1.500 torens.

Ur, Irak

31. (O) Massieve bakstenen gebouwen en een stadsmuur van meer dan 26 meter dik! Begint het je te duizelen? Het verbazingwekkendste komt nog!

Babel, Irak

32. (S)

- Als één van de meest prachtige en machtige steden ooit gebouwd, bedekte Babel (Babylon) een gebied van zo'n 240 vierkante kilometer. De hele stad werd omringd door een muur van 10 m dik en 33 m hoog.
- De Marduk Toren - die bestond uit zeven verdiepingen (ieder met een andere kleur), met daarbovenop een tempel in blauw glazuur - ging 30 verdiepingen hoog de lucht in. (Alexander de Grote had 600.000 mandagen nodig om alleen al het puin te ruimen!)

Rub El Khali woestijn, Saoedi-Arabië

33. (S) Dit gebied in Arabië, bekend als het Lege Kwartier, is gevaarlijk en verboden terrein; onmogelijk om binnen te dringen. Daarom is het nog een van de grootste onverkende gebieden ter wereld. Hier floreerden eens vijf koninkrijken, waarvan de steden zich roemden in enorme gebouwen, vergelijkbaar met de gebouwen van Baälbek of met wolkenkrabbers. De

gebouwen die nog steeds in de steden staan hebben negen verdiepingen en kunnen worden bezocht. Arabische teksten vermelden dat deze gebouwen kleinschalige imitaties zijn van de gebouwen in de verloren steden van het Lege Kwartier. Meerdere kronieken spreken van een superwolkenkrabber van twintig verdiepingen.

Bamian, Afghanistan

34. (O) Vijf standbeelden zijn uit een rotswand gehouwen, één van 60 meter lang en nog een van 42 meter hoog.

India

35. (O) Een deksteen, die bovenop een pagode van 70 meter ligt, weegt 2000 ton!

Queensland, Australië

36. (O) Een aantal mysterieuze pyramide-achtige bouwsels zijn volgens geologen natuurlijke formaties. Deze pyramides (vaak zo'n 130 meter hoog, met vier zijden van 130 meter aan de basis) blijken - als ze op een grid worden gezet - met elkaar verbonden te zijn over afstanden van vele honderden vierkante kilometers.

Bathurst (Nieuw-Zuid-Wales), Australië

37. (O) Stenen wallen over meerdere vierkante kilometers hebben blokken van wel 5 meter lang.

Verenigde Staten

38. (O)

- Duizenden reusachtige, geometrische bodemconstructies (platforms voor verdwenen gebouwcomplexen of steden) worden door de hele Verenigde Staten heen gevonden. Individueel en collectief was hier georganiseerde arbeid voor nodig op een nog grotere schaal dan voor de pyramides of voor Stonehenge.
- De Cahokia Mound in Illinois (van 10 verdiepingen) besloeg zo'n 5 hectare.
- Een grafheuvel bij Poverty Point, Louisiana, (1300 v.C.) heeft meer dan 35 keer de inhoud van de Grote Pyramide.
- In Texas werden muren van meer dan 16 m hoog gebouwd in een begraven stad van meer dan 6 vierkante kilometer, zoals een metselaar dat vandaag zou doen. De stenen lijken te zijn afgeschuind aan de hoeken.

Bahama's

39. (O) Een onderwaterpyramide op de oceaانبodem heeft een basis van 180 m en is ongeveer 140 m hoog.

Rocking Stones (*Bewegende Stenen, vert.*), Verenigde Staten

40. (O) Men gelooft dat deze kunstmatig zijn geplaatst op tenminste acht locaties, en ze wegen 15-60 ton.

- Eén heeft een omtrek van 15 m en is 2,3 m dik.
- Een ander, met een omtrek van 1,3 m, kan met de hand worden bewogen, maar zes mannen konden hem met koevoeten niet van zijn voetstuk krijgen.

Mexico

41. (O) Rond 1500 v.C. werden stenen blokken van 20 tot 50 ton door de Olmeken 130 km over een meer vervoerd.

Mexico (Maya Ruïne's)

42. (O)

- Tot wel 80 geometrische stenen steden met een aantal gebouwen van 60 m hoog.
- Stenen van openbare gebouwen met een gewicht van 40 ton.
- Gesneden basalten koppen met een gewicht van 24 ton.

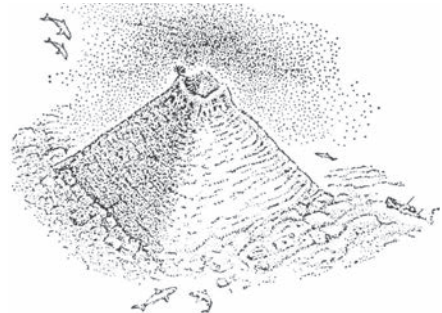
Cholula, Mexico

43. (O) De pyramide van Quetzalcoatl was 70 m hoog; de basis van 370 m beslaat 10 hectare. (Dat is ongeveer net zoveel als 20 voetbalvelden.)

16-4 Concept van Dr. Valentine van de onderwater pyramide-formatie (gebaseerd op echopeilingen en een gesloten tv-circuit), gevonden voor de kust van Florida. Dit is maar één van de vele archeologische onderwaterlocaties vanaf de Bahama's tot Yucatan.

Tikal, Guatemala

44. (O) Hier verrijst een van de steilste pyramides, met muren van 33 m dik, tot meer dan 76 m hoogte.

Axum, Ethiopië

45. (O) In deze oude hoofdstad, volgens de overlevering gesticht door één van de kleinzonen van Noach, kan men nog steeds enorme mono-

lieten (sommige staand) bezichtigen. De grootste van 500 ton, was 37 meter hoog voordat hij instortte.

Thebe, Egypte

46. (O)

- De tempel van Amen, zoals hij er nu staat, is meer dan een halve kilometer lang. (De hele Notre Dame past in één van de zalen.)
- Hier staan pilaren van 26 meter hoog, elk zo'n 3 meter dik.
- Het beeld van Ramses II woog een monsterachtige 900 ton. Het was 19 meter hoog, met een schouderwijdte van ruim 7 meter, terwijl de grote teen één meter lang was. Alleen maar de teen!
- Twee reusachtige beelden, ieder van meer dan 1500 ton, werden vanaf de Rode Berg vervoerd; een afstand van 773 kilometer. Oorspronkelijk 22 meter hoog waren ze afzonderlijk uit één stuk gehouwen.
- Twee obeliskken, vervoerd over een afstand van 213 km vanuit Aswan door Koningin Hatshepsut, werden later afgebroken door haar opvolger. Elke obelisk was één stuk steen van meer dan 60 meter lang (18 verdiepingen) en woog 2400 ton.

De Pharos, Alexandrië, Egypte

47. (S) De 146 m hoge vuurtoren op het eiland Pharos (gemaakt van wit marmer) projecteerde zijn licht, zodat het van 40 km afstand kon worden gezien.

Pyramides, Gizeh, Egypte

48. (O) De pyramide van Cheops is de grootste constructie.

Afmetingen

- De pyramide van Cheops is 160 meter hoog, met een voet van 255 meter en beslaat vier hectare (bijna net zoveel als acht voetbalvelden). De dekplaten van gepolijst kalksteen (nu verwijderd) bedekten meer dan zeven hectare.
- Het is nog steeds groter dan ieder hedendaags gebouw. Het Empire State Building in New York is één van de hoogste gebouwen die de moderne beschaving heeft gebouwd, maar het heeft maar 2/5 van de inhoud van de pyramide van Cheops.

Gewicht

- Het gebouw beslaat 2.300.000 blokken, met een totaal gewicht van 6.250.000 ton (elke steen weegt 2,5 ton). Dit komt neer op meer ste-

nen dan in alle Engelse kerken, kathedralen en kapellen is gebruikt sinds de tijd van Christus.

- De zogenaamde "King's Chamber" is bedekt met granieten platen van 60 tot 70 ton per stuk, gedolven in een steengroeve op 1000 km afstand.
- De dekstenen (die nog steeds aan de noordzijde bij de basis staan) wegen ieder 15 ton.

Precisie van de constructie

- De pyramide is perfect vierkant tot op 3/10.000 procent.
- Alhoewel het zonder cement is gebouwd van 2.300.000 grote blokken kun je er nog steeds geen scheermesje tussen krijgen. De naden van de oorspronkelijke kalkstenen kozijnen zijn "bijna onzichtbaar en niet breder dan de dikte van aluminiumfolie".³

Eén van de grootste aannemers in de Verenigde Staten heeft gezegd dat wij geen enkele machine hebben die net zulke gladde oppervlaktes kan maken als die van de blokken van de pyramide. Ze passen met een precisie van 0,004 mm.

- De pyramide is waterpas over een oppervlakte van zo'n vier hectare met een afwijking van minder dan 1,5 cm.
- Het is 's werelds meest nauwkeurig uitgelijnd gebouw; precies op het ware noorden.

Schoonheid

- Oorspronkelijk had deze pyramide een prachtige bedekking van glinsterend wit marmer (gepolijst tot een spiegel) en het weerkaatsende licht kon tot op 80 kilometer worden gezien. Het had aan de top een gouden punt die de lichtstralen terugflitste naar de zon.

Maatvoering in het ontwerp

- Het ontwerp van de pyramide maakt gebruik van hogere wiskunde en van geavanceerde wetenschappelijke kennis in de maatvoering. De verhouding van de hoogte van de pyramide tot de omtrek van de basis is hetzelfde als die van de radius tot de omtrek van een cirkel. Dus wordt het wiskundige getal pi gebruikt (de constante waarmee de doorsnee van een cirkel kan worden vermenigvuldigd om de omtrek te berekenen) met een nauwkeurigheid tot op enkele decimalen. Voor het hoofdvertrek maakte men gebruik van de stelling van Pythagoras, waarvan men algemeen veronderstelt dat die pas duizenden jaren later zou worden "ontdekt".

- Het deed ook dienst als kalender, waarmee de lengte van het jaar kon worden gemeten tot op de minuut. En het was een observatorium van waaruit men de sterrenhemel precies in kaart kon brengen.
- Het is zo nauwkeurig uitgelijnd met de Noordpool dat moderne kompassen ermee afgesteld kunnen worden.
- "De afmetingen van de zijden en hoeken geven de geografische afmetingen van het noordelijk halfrond precies weer, zoals lengten en breedtegraden, de omtrek en radius van de aarde - zelfs rekening houdend met de polaire afvlakking. Al deze gegevens werden pas in de 17e eeuw ontdekt".⁴
- (In het Internationaal Geofysisch Jaar van 1958 werden de exacte afmetingen van de aarde per satelliet vastgelegd. De Franse meter (die onze ijkmaat voor de meter is en op de afmetingen van de aarde gebaseerd hoort te zijn) bleek onjuist te zijn. Maar nog meer verbazingwekkend was dat de Egyptische el - de maat gebruikt voor de pyramide - exact overeen kwam. Met andere woorden: de el past in de afmetingen van de aarde tot op vijf decimalen.)

Energievelden

- Kosmische straling gemeten in de pyramide is in strijd met iedere bekende wet op het gebied van wetenschap en elektronica. Dit veronderstelt een geavanceerde kennis van elektromagnetische krachten.
- Een energieveld straalt uit de top en dat stelt ons voor de vraag waarom het werd gebouwd. De massa aan bewijs suggereert dat de grote pyramides niet bedoeld waren om graftombe's te worden.⁵

Bouwsnelheid

- De pyramide werd met een ongelooflijke snelheid gebouwd. Recent bewijs suggereert dat dit enorme bouwwerk in een fractie van de veelal aangenomen tijd werd gebouwd. Het kan in 4 jaar zijn gebouwd door slechts 4000 arbeiders, die maar 3 maanden per jaar werkten!⁶ Dit is een technologisch hoogstandje zonder vergelijking in de huidige wereld. De veronderstelling dat enorme mankracht, hellingen en rollers werden gebruikt, moet worden verworpen.⁷

Om maar één van die blokken te hanteren zouden duizend handen nodig zijn (500 mannen), waarvoor niet genoeg ruimte om de steen zou zijn. (Als we het gebruik van primitieve methoden veronderstellen, moet het blok toch worden gehanteerd, al was het maar om er touwen onder te krijgen of het op een vlot te laden.) Verder hebben

ingenieurs geschat dat een helling voor de Cheops pyramide op het laatst bijna twee kilometer lang zou moeten zijn, met een stenen constructie waarvan de inhoud groter zou zijn dan die van de pyramide zelf. Nee, zo deden ze het niet. Verderop in dit boek zal ik de methode onthullen.

Bijna onverwoestbaar

- In een zoektocht naar verborgen krachten en grote rijkdom, huurde Melik al Aziz in 1196 duizenden werknemers om de Gizeh pyramides steen voor steen af te breken. Ze probeerden het acht vermoeiende maanden lang met de kleinste pyramide, toen hij het bevel gaf al het werk stop te zetten, omdat het gebouw nauwelijks aangetast was.
- De pyramides zijn nu nog net zo sterk als toen ze werden gebouwd. Wetenschappers hebben toegegeven dat de moderne mens niet in staat is een grote pyramide te bouwen die zijn vorm duizenden jaren zou behouden zonder onder zijn eigen gewicht te bezwijken.

De Spinx, Gizeh, Egypte

49. (O) Gevormd als een leeuw met een mensengezicht, werd de mysterieuze Spinx uit één massief stuk rots van 55 m lang en 25 m hoog gehouwen. De afmetingen zijn inderdaad buitengewoon: een hoofd van 11 m, een mond van meer dan 2 meter breed, een neus van 2 m en oren van anderhalve meter. En hou in gedachten dat De Spinx in één stuk hier naartoe werd vervoerd!

Abu Simbel, Egypte

50. (O) Ver de Nijl stroomopwaarts werd deze prachtige geïsoleerde tweelingtempel uit de roze zandsteenrots gehouwen.

- Ze worden majestueus geflankeerd door vier kolossale beelden van meer dan 33 meter, die ook uit de rots zijn gehouwen.
- Via tunnels, die 66 meter in de rots werden geboord, bouwden ze enorme uitgeholde zalen. Die werden bewaakt door lange rijen van kleinere beelden van 3 verdiepingen hoog.
- Zaal na zaal zijn de muren versierd met houtsnijwerk van een juweelachtige schoonheid.

Dit is op ieder moment van de dag een adembenemend gezicht, maar bij zonsopgang is het ongelooflijk mooi. Als de opgaande zon boven de toppen van de bergen aan de overkant van de Nijl rijst, lijkt het alsof het beeld van

de zonnegod door het plotselinge licht tot leven komt, alsof het een stap naar voren doet om de zon te begroeten.

Het labyrint, Egypte

51. (S) Dit grootste labyrint ter wereld (onder het dorp Hawara, ten oosten van het meer Moeris) bestaat niet meer. Het was ontworpen om te verbijs-teren en te verwarren.

- Een immens paleis van 220 bij 167 meter bezat 12 grote appartementen en 3000 andere kamers. "Het labyrint overtreft zelfs de pyramides", schreef Herodotus, in de vijfde eeuw n.C.
- Het was een onontwarbaar doolhof van kamers en gangen, waar men gemakkelijk moe kon worden van het lopen en geen vreemde-ling kon er alleen de weg vinden.
- Sommige van de tempels in het complex waren zo ingericht dat zodra de deuren open gingen er binnen een angstaanjagende donderslag weerklonk.

Ook in Egypte

52. (O)

- In het Serapeum staan enorme doodskisten van bijna 22 ton.
- In Tanis liggen de resten van een standbeeld van bijna 30 meter hoog. Andere stukken van beelden die hier zijn gevonden zijn onder andere een oog van bijna 40 cm lang en een voet met een grote teen van 60 cm lang. "Ze dachten in termen van mensen die 33 meter lang waren". (Champollion) ⁸

Angkor Wat, Cambodja

53. (O) Een imposante tempel in de vorm van een pyramide, zo groot dat tientallen Griekse tempels en het keizerlijk paleizen van Rome er allemaal in zouden kunnen passen, stijgt terras op terras met grandioze trappen naar een gewijde plek en vijf wachttorens op 67 meter hoogte.

De Grote Muur, China

54. (O) Deze langste muur ooit gebouwd (2200 jaar oud en 2317 km lang) verrijst 6 tot 17 meter hoog boven de grond en is breed genoeg voor auto-verkeer in beide richtingen.

Shensi provincie, China

55. (O) Het hoogste gebouw ter wereld tot in de 20e eeuw (en nog steeds de meest massieve constructie op aarde) is een oude pyramide van wel 120 verdiepingen! Het staat op een langgerekt, verlaten en vlak stuk land, ongeveer 65 kilometer ten westen van de oude hoofdstad Sian-fu, langs een oude onverharde karavaanroute die van Peking naar de Middellandse zee loopt. Op een hoogte van 670 meter verrijst het 400 meter hoog.

- Er zijn eigenlijk zeven pyramides met een afgevlakte top, met drie uitgehouwen reuzen langs de buitenste randen.
- De vier zijden van de pyramides zijn, zoals bij zoveel oude constructies, in lijn met de windstreken van een kompas.
- Er zijn nog sporen van kleuren op de zijden, die de kleuren aangeven voor iedere kant: Oost - aquagroen; Zuid - rood; West - zwart; Noord - wit; en op de platte toppen sporen van geel.

Een team van Amerikaanse avonturiers, dat door Azië is getrokken in de periode tussen de twee wereldoorlogen, bestaande uit R.C. Anderson en Frank Shearer, kregen deze pyramides te zien. (Anderson bracht een bezoek aan de pyramides van Egypte in 1970 en dacht dat hij de enige was die zowel de Chinese als de Egyptische pyramides had gezien.) In 1946 herontdekte en fotografeerde de bemanning van een U.S. Army vliegtuig deze pyramides vanuit de lucht. Zet 26 wolkenkrabbers zo groot als het Empire State Building neer en dan heb je de inhoud van de grootste Shensi pyramide.

Quito, Ecuador

56. (O) De Panecillo, een grote heuvel binnen de bebouwde kom van Quito, is zo groot dat altijd verondersteld werd dat hij natuurlijk was. Maar recent onderzoek heeft uitgewezen dat het een reusachtige, niet gelaagde, kunstmatige terp van 200 meter (zo hoog als 60 verdiepingen) hoog is. Reeds enkele verrassende constructies zijn al aan het licht gekomen.

Enkele gebouwen met een hoogte van een wolkenkrabber

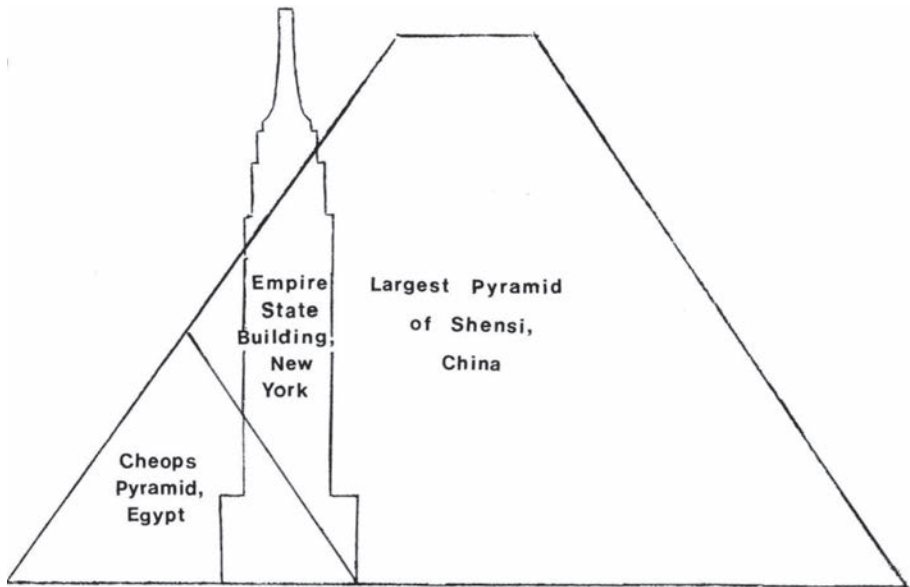
57. (O, S) In China gelijk aan 120 verdiepingen; Ecuador: 60 verdiepingen; Egypte: 48; Bermuda zeebodem: 42; Italië: 35; Irak: 30; Guatamala: 23; India: 22; Mexico: 21; Cambodja: 20; Arabië: 20; Turkije: 20.

Je kunt plaatsen, zoals Baalbek of Thebe, niet bezoeken zonder er beduusd en verwonderd weer weg te gaan. Hun formaat verstomt alle kritiek. Niemand kan uitleggen hoe de vroegste en kleinste bevolkingsgroepen de

grootste architectuur konden bouwen. Dus vraag ik dan: wat voor soort mensen waren dat, die zoveel meer wisten over bouwkunde dan wij tegenwoordig en die gigantische gebouwen bouwden, die er vandaag nog staan?

Er zijn steenblokken die 200 ton wegen. Ze doen de grootste van onze tegenwoordige kranen en bulldozers op speelgoed lijken. Hoe werden deze ongelofelijke gewichten naar hun plaats bovenop de grote pilaren gehesen? Als we de "blok-en-takel" uitleg gebruiken waarmee primitieve mensen met touwen van lianen, granieten blokken van 70 ton zouden ophijsen, dan kunnen we net zo goed geloven dat de maan van kaas is gemaakt. De opstelling van de blokken zou zelfs vandaag nog een moeilijke taak zijn voor technici. Het zou onder andere het gebruik vereisen van platforms van gewapend beton, die het gewicht van 40 treinwagons kunnen dragen.

Het is moeilijk om niet te concluderen dat ze op de een of andere manier de beschikking hadden over machines, want het werk is te nauwkeurig om met de hand te zijn gedaan. En er zou een enorme hoeveelheid energie voor nodig zijn geweest. Het zijn wonderlijke constructies die nog nooit zijn geëvenaard.

De grootste gebouwen op aarde op vergelijkbare schaal

17. Reis in het onverwachte

CONSTRUCTIETECHNIEKEN EN HUISFUNCTIES

"Het is menselijk niet mogelijk," zei Hyatt Verrill.¹ Hij heeft gelijk. Maar het is toch gebeurd. De reusachtige bergen van de Peruaanse Andes zijn overweldigend mooi, totdat je de uiterst gevaarlijke hellingen opkijkt en daar op de top met doodsvrachting ruïnes ziet staan. De omgeving is angstaanjagend wild. Kilometers hoge bergen verdwijnen hoog in de wolken, vol met smalle richels en verscheurd door ravijnen en bodemloze kloven.

Watervallen van een adembenemende schoonheid vallen van deze onberispelijk sneeuwwitte toppen naar beneden, naar de vochtige, onbekende dieptes van de ravijnen. De lucht is zo dun dat zelfs de muilezels iedere tien stappen moeten stilstaan om op adem te komen. Hier, "aan de grenzen van het onmogelijke", bracht een verdwenen beschaving edelstenen aan op verbluffend geconstrueerde veelhoekige muren, die over een afgrond hangen. Ze hakten vrijwel verticale trappen uit tot haast onmogelijke hoogtes. Hoog in de wolken rijst een acrobatische trap op met 64 treden, die in een plaats is uitgehakt waar je ondersteuning voor slechts één teen kan vinden. Een andere trap heeft 600 treden. Stel je eens voor!

17-1 De ruïnes van Machu Picchu in het Andesgebergte, Peru. Let op de levensgevaarlijk hoge terrassen op de achterste verticale piek.

Deze ingenieuze "juweliers" in steen beklommen een duizelingwekkende berg "niet breder dan de kling van een zwaard" en bouwden er wachttorens en muren met uitkijkposten. De bergwand is zo stijl dat als een persoon zou vallen, zijn lichaam pas 1000 meter lager gestopt zou worden.

Vandaag de dag hangen de ruïnes van tempels, forten en torens nog als een klimop aan de steile bergwanden van het ravijn. Uitkijkend op een waterval, verrijst een prachtig paleis boven de beangstende diepte; onmogelijk te bereiken. Hoe werd dit paleis gebouwd? Terrassen werden wonderbaarlijk op verticale hellingen, op het randje van de afgrond, aangelegd. Hoe kregen ze de duizenden zware uitgehakte blokken naar boven?

Gebouw na gebouw zijn gebouwd op toppen die te steil zijn om te bereiken. Velen lijken letterlijk omhoog gegooid te zijn, alsof de monsterlijke stenen erheen zijn gevlogen.

Een hoge uitgehouwen nis mondt uit boven de afgrond. Onder een I-vormige richel werd de rots afgevlakt en bedekt met nauwkeurig passende stenen kubussen. Alleen een bergbeklimmer met durf zou het mogelijk met een touw kunnen bereiken. De "toverbouwers" deden het onmogelijke. Overal verrijzen gebouwen die de wetten van evenwicht, zwaartekracht - en hoogtevrees - tarten. Ze zijn een triomf van menselijke durf en van een technologie die bijna riekt naar science fiction.

Bovendien werden die enorme blokken soms uit steengroeven gehaald die meer dan 1600 kilometer verwijderd waren. Velen zijn bedekt met ingewikkelde gravures. Geen levend mens zou iets dergelijks kunnen namaken met het stenen gereedschap dat we vinden. Zoals Hyatt Verrill opmerkt: "Het is geen kwestie van vaardigheid, geduld en tijd; het is menselijk onmogelijk." ²

Oude constructietechnieken

India

1. (O) De Schuddende Torens: In Ahmedabad, Gujerat, hebben twee minaretten, 23 meter hoog en 8 meter van elkaar, een eigenschap die uniek is op de wereld. Als een kleine groep mensen de ene toren in beweging zet met een ritmisch heen-en-weer bewegen, begint de andere toren ook heen en weer te bewegen. (Een onbekend geheim. De herkomst van de wetenschap die hieraan ten grondslag ligt is diep begraven in de tijd.)

Tibet

2. (S) Oude teksten verhalen dat in een ver verleden mensen wijs en vaardig waren en "grote huizen van kristal" bouwden (die we als onze wolkenkrabbers kunnen voorstellen).

Antarctica

3. (M) Er zijn tradities over een legendarische Regenboog Stad, waar de kleuren van de regenboog naar zeggen gebruikt werden in de constructie van gebouwen en zelfs in de bestrating.

Rome

4. (S) Een theater met een verdieping van glas: Emilio Scauro, één van de generaals van Sulla, liet een theater van drie verdiepingen bouwen in Rome voor 80.000 toeschouwers. De eerste verdieping van marmer, de tweede van glas en de derde verdieping van verguld hout.

Wereldwijd

5. (O) Gebruik van beton (het standaardmengsel van zand en cement, waarvan de meeste bouwelementen van vandaag zijn gemaakt) werd blijkbaar wereldwijd gebruikt:

Yaxuna tot Coba, Mexico

Cuicuilco, Mexico

Guatemala

Quito, Ecuador

Cuenca, Ecuador

Marcahuasi, Peru

Santa Cruz, Bolivia

Pompeii, Italië

Tourette-sur-Loup, Frankrijk

Couhard, Frankrijk

Kreta

Starveco, Bosnië

Egypte

Noordwest China

West Australië

Arkansas, USA

Tennessee, USA

New Mexico, USA

In Marchahuasi - Peru - werden hellingen met cement bedekt door het op ronde uitstekende palen te gieten om het op zijn plaats te houden. Het werd kruislings in gedeelten verdeeld om uitzetting te voorkomen.

Andere geavanceerde technieken die zijn gevonden:

Colombia

6. (O) Hittebestendig cement.

Yucatan, Mexico, Californië, USA, Zeebodem, Bimini, Ecuador, Malta, Peru, Egypte

7. (O) Kristalwitte, vuursteenharde constructielijm, bijna identiek maar superieur aan "moderne" Portland cement (superieur vanwege de unieke combinatie van twee elementen: snelle verwerkingstijd en zeer sterk). Recent onderzoek van vele prehistorische gebouwen heeft geleid tot de ontdekking van deze lijm.

Sporen van ijzeroxide (roest) waar de stenen met deze lijm zijn gelijmd, suggereren dat ijzeroxide aan het cement was toegevoegd. Ijzeroxide vormt snel uitsteeksels waardoor de lijm snel hard wordt en een stevige verbinding vormt.

Peru

8. (O) Bouwstenen die niet zijn samengevoegd met specie, maar met gesmolten goud en pek.

Machu Picchu, Peru

9. (O) Om te voorkomen dat stenen los laten zijn afwisselend veelhoekige en rechthoekige stenen met een haak gebruikt. Die stenen haken in elkaar.

Klagenfurt, Oostenrijk

10. (O) Dikke marmeren platen, die de stenen blokken vastklemmen.

Tiahuanaco, Bolivia, Pachacamak, Peru

11. (O) Enorme koperen klemmen; zilveren moeren van 0,5 tot 3 ton zwaar; gouden spijkers van een ton, gebruikt om het metselwerk vast te zetten.

Peru, Tahiti

12. (O) Een proces om harde rots zacht te maken, zodat men er een hand- of voetafdruk op kon zetten, alsof het zo zacht was als boetseerleij.

Egypte

13. (O) Een grote kist uit één blok rood graniet gehouwen met boren en hakbijlen. De hardste steen die er is (dioriet), zo makkelijk vorm gegeven alsof het boter was.

De werktuigen, het verspaningsgereedschap en de energie die gebruikt werd om ze te bedienen zijn nog steeds onbekend.

Het bewerken van extreem harde materialen was iets wat wij niet beheersten, totdat diamantboren werden ontwikkeld in 1878.

Zeebodem, Bimini

14. (O) Opgedregd en gebruikt voor pierstenen bij Fort Lauderdale, Florida.

Perfect geboorde stervormige gaten met vijf scherpe punten dwars door granieten blokken van vier meter lang; andere enorme gaten met een straal van 1,5 tot 15 cm, perfect door blokken van 4 meter dik geboord. (Graniet, één van de meest harde rotssoorten, doet de dure koppen van diamantboren zeer snel slijten.)

Turkije

15. (O) Geboorde gaatjes dunner dan de fijnste naald in een blok van hard steen.

Egypte

16. (O) Geboorde gaten in graniet met boren die 500 keer sneller draaiden dan moderne elektrische boren.

Peru, Tibet, Egypte, Soedan

17. (O) Buitenmuren bedekt met platen van goud, zilver, gepolijst marmer of schitterend wit gips.

17-2 *Stenen in een muur met veertien zichtbare kanten, waarvan ieder precies in de steen ernaast sluit. Cuzco, Peru.*

Peru, Ecuador, Mexico

18. (O) Granieten bouwstenen zo glad gepolijst als glas.

Praktisch alle gebouwen uit de oudheid zijn van hun uitwendige glanzende dekstenen beroofd, zodat we vandaag alleen het ruwe steenwerk zien.

Syrië, Babylonië, Mexico, Soemerïe

19. (O) Oppervlakten van stucwerk.

Tibet, Babylon

20. (O) Met emaille of blauw porselein versierde muren.

China, Babylonië, Egypte, Mexico

21. (O) Veelkleurige stukken op het exterieur van gebouwen.

Brazilië

22. (O) Het gebruik van stenen van verschillende kleur in de toeleidende trappen naar gebouwen.

Peru

23. (O) Trappen gepolijst als glas.

Tiahuanaco, Bolivia

24. (O) Kleurige pilaren.

Griekenland, Peru

25. (O) Hydraulische poorten (geopend door middel van een ingewikkeld watersysteem).

Kreta, Etrusken, Italië

26. (S) Hydraulische liften.

Het is essentieel voor het behouden van een hoogontwikkelde beschaving dat ze de beschikking hadden over enorme waterreservoirs, met dammen die vergelijkbaar zijn met de sterkte van hedendaagse dammen. Het was een raadsel dat daar geen overblijfselen van schenen te bestaan. Toen ik bleef zoeken naar bewijs deed zich de vraag voor: Hadden onstuimige rivieren alle sporen uitgewist? Recentelijk viel één oplossing van dit mysterie op een vrij bizarre manier op zijn plaats.

Arkansas, USA

27 (O) Carpet Rock (tapijtrots) is een gebied van ongeveer een hectare, dat recentelijk van de Petit Jean bergwand is afgesplitst. Het heeft een gebogen ijzeren netwerk, waardoor het op een tapijt lijkt.

Nader onderzoek toont aan dat het gewapend beton is, met het stalen net nog intact en maar heel weinig verroest (verrassend, totdat je beseft dat het tegen zuurstof verzegeld was totdat de rots recentelijk werd gespleten).

De hele rots (Carpet Rock en Petit Jean) blijkt dus één geheel gietwerk van cement te zijn geweest, met een zeer hoge ouderdom. Het was de centrale wand van een enorme dam die de White River en de Arkansas River in één groot meer liet samenstromen.

Lijkt dit op het werk dat werd verricht door half-primitieve mensen die stenen gereedschap, paarden en touwen van klimop gebruikten? Nee. De vroege bouwmeesters hadden duidelijk meer verfijnde technieken.

In latere tijden werden de methoden simpeler en het bouwen minder ambitieus. De eerdere werktuigen raakten buiten gebruik, vervielen geleidelijk en werden uiteindelijk helemaal vergeten.

Eigenschappen van huizen

Indus vallei, (Pakistan), Iguat (Syrië), Ur (Irak)

28. (O) Woningen met twee of drie verdiepingen.

Tyrus (Libanon), Knossos (Griekenland), Carthago (Tunesië), Arizona (USA)

29. (O) Huizen met vijf en zes verdiepingen.

Pakistan, Babylonië

30. (O) Deskundige constructie's van baksteen, die net als vandaag tot 900 graden werden verhit.

Het Romeinse Rijk

31. (S) Ruiten van glas.

Joegoslavië (voormalig)

32. (O) Betonvloeren, zorgvuldig gelegd in grote platen.

Kreta, Oklahoma (USA)

33. (O) Vloeren ingelegd met mozaïektegeltjes.

Israël

34. (S) Vloeren bedekt met goud.

Catal Hyuk, Turkije, 3000 v.C.

35. (O) Tapijten van een dermate hoge kwaliteit, dat ze een vergelijking met de meest moderne weefsels goed doorstaan.

Kreta, Turkije, Thera (Griekenland), Soemerië

36. (O) Fresco's aan muren en plafonden, niet van hout en steen, maar van licht en kleur, geven een gevoel alsof men in een kamer is.

Peru

37. (O) Binnenmuren met geverfd rood stukwerk.

Israël, Mexico

38. (S) Huizen "behangen" met dunne platen van gehamerd goud.

Ecuador, Peru

39. (S) Behang van goudblad, zilver en aluminium; iedere vierkante centimeter bewerkt met ingewikkelde figuren en scènes, in enorme rollen, kunstzinnig samengeklonken.

(In de huidige tijd worden hele rollen hiervan van de binnenmuren gescheurd door jagers op Indiaanse voorwerpen. Deze lang geleden verlaten en overwoekerde gebouwen liggen in het onbegaanbare oostelijke oerwoud van Ecuador. Als we toch maar een blik konden werpen op deze oude gebouwen voordat ze allemaal geplunderd zijn!)³

Het Romeinse Rijk

40. (S) Muren en vloeren van "onbreekbaar" glas.

Israël, Peru

41. (S, M) Deuren bedekt met koper of goud.

Cuzco, Peru

42. (O) Dakgoten van massief goud.

Baalbek, Libanon

43. (O) Regenwater gutste uit goten, gemaakt van prachtig gebeeldhouwde leeuwen in de houding van een symbolische brul.

Het Romeinse Rijk

44. (O) Verlichting met indirect licht.

Kreta, 1500 v.C.

45. (O) Subtiële interieurverlichting in woonkamers en ondergrondse kelders.

Saflieni (Malta), Knossos (Kreta), Derinkuyu (Turkije)

46. (O) Airconditioning met gefilterde lucht door luchtschachten en dubbele isothermische muren.

(In Derinkuyu was er een ondergrondse stad van dertien verdiepingen, allen met een gelijkmatige temperatuur!)

Chavin de Huantar, Peru

47. (O) Een ongelooflijk ventileringssysteem, waar iedere verdieping zijn eigen ventilatie had, alhoewel het gebouw - behalve de ingang - deuren noch ramen had.

Egypte

48. (O) Airconditioning en de afvoer van vochtige lucht door middel van luchtschachten.

Korea, 2000 v.C., Het Romeinse Rijk, Kreta, Etrusken (Italië)

49. (O) Centrale verwarming door middel van buizen onder de vloer.

Ecuador

50. (O) Dikwandige bronzen leidingen met een kleine diameter en een dikke buitenwand, die een sterke overeenkomst vertonen met moderne hogedruk gasleidingen, worden met duizenden tegelijk teruggevonden in het oerwoud.

Byzantium

51. (O) Olieverwarming.

Zuid-westelijke Verenigde Staten

52. (O) Binnenverwarming met stoom.

Zuid-westelijke Verenigde Staten

53. (O) Verwarmde binnenvolières.

Kreta, Peru, Pompeii (Italië)

54. (O) Een zeer efficiënte watervoorziening via pijpleidingen.

Rome

55. (O) Heet water uit de kraan.

Zuidwestelijke Verenigde Staten

56. (O) Heet en koud stromend water en sanitair binnenshuis.

Mohenjo-daro, Pakistan

57. (O) Stromend water, toilet en wasbak in iedere slaapkamer (zelfs op de bovenverdiepingen).

Harappa en Mohenjo-daro (Pakistan), Igurat (Syrië), Chan Chan (Peru)

58. (O) Betegelde badkamers met leidingen voor heet en koud water.

Knossos, Kreta, 2000 v.C.

59. (O) Appartementen (prachtig aangelegd met fresco's van dolfinen en naakte meisjes) voorzien van wc's met een doortreksysteem en een centraal systeem van keramieken pijpleidingen en stenen afvoerputten.

Het Romeinse Rijk

60. (S) Wc's met doortreksysteem.

Etrusken, Pompeii (Italië), Pakistan, Tel Asmar (Irak), Kreta, Copae (Griekenland), Peru

61. (O) Huizen aangesloten op een rioleringssysteem dat zeker zo goed is als ons huidig rioleringssysteem.

Indusvallei, Pakistan

62. (O) Vuilstortkokers vanuit elk huis.

Braziliaanse oerwoud, Igurat (Syrië), Cuzco (Peru)

63. (O) Tuinfontein en betegeld met stenen tegeltjes en iriserende afbeeldingen als van een regenboog. (De iriserende afbeeldingen werden door de Spanjaarden in Cuzco waargenomen voordat ze het Inca-rijk binnenvielen en vernielden.)

18. Parfum alstublieft, het zaakje stinkt

STADSPLANNING EN SOCIALE ORGANISATIE

In de spits worden sommige hoofdstraten in éénrichtingsverkeer veranderd. Armzwaaiende politieagenten staan paraat om de verkeersopstoppingen in goede banen te leiden. Verkeersborden, "niet parkeren"-borden en een gekleurde lijn in het midden van de weg, scheiden het verkeer in twee banen. Een verstopte metropolis in de twintigste eeuw? Misschien. Maar het kon net zo goed het oude Babel, Ninevé, de Azteken in Mexico of het oude Italië zijn. En er zijn nog meer verrassingen.

Pakistan, 2500 v.C., Guatemala, Babylon

1. (O) Een systeem van stadsplanning met rechte straten en vierkante blokken.

Peru

2. (O) Steden gepland met bewonderingswaardige geometrische schoonheid en regelmatige patronen.

Toltecs, Mexico

3. (S) Bouwprojecten die 400 jaar vooruit zijn gepland. (Er is nu geen enkel land ter wereld dat plannen heeft voor eeuwen in de toekomst.)

Pakistan, Guatemala, Babylon

4. (O) Wijde hoofdstraten als moderne boulevards.

Mexico, Marchahuasi plateau (Peru), Kreta, Iguat, (Syrië)

5. (O) Straten van beton, met trottoirbanden en afvoergoten en zelfs overdekte verharde wegen.

Peru

6. (M) Wegen bestraat met puur zilver.¹

Antiochië (Syrië), West-Iran

7. (S) Straatverlichting.

Indusvallei (Pakistan), Mexico

8. (O) Een efficiënt systeem van drainage, met buizen en putten onder iedere straat.

Pompeii, Italië

9. (O) Waterleidingen van lood.

Cuzco, Peru

10. (O) Buizen bekleed met goud of zilver.

Tiahuanaco, Bolivia

11. (O) Precisie ontworpen en fijnbewerkte waterleidingen en overlooppijpen (van een modern ontwerp), met afschot.

Peru

12. (O) Een systeem van kanalen en goten met een stenen bekleding liep ondergronds van het ene terras naar het andere, om zo ieder terras van water te voorzien, voordat het overtollige water in een grote put liep.

(De put, op een hellend vlak gelegen, voorkwam op die manier dat overtollig water de terrassen zou overstromen of wegspoelen.) Het hele complex wijst op een nauwkeurige berekening van de waterafvoer.

Igurāt, Syrië

13. (O) De watervoorziening voor de stad is gekanaliseerd door mooie stenen grachten.

Rome

14. (O) Een systeem van aquaducten met een gestructureerd plan van niet roestende bronzen afsluiters met een lage doorstroomweerstand; pompen, en appendages die naar moderne maatstaven zijn gemaakt. Dit alles is zo solide gebouwd dat het nog steeds in gebruik is. Het water kon zo snel aangevoerd worden dat in de korte pauzes tussen de diverse shows een hele arena diep genoeg gevuld kon worden om er schepen in te laten varen voor het naspelen van een zeeslag.

Tigris vallei (Irak), Kreta, 2000 v.C., Etrusken (Italië)

15. (O) Sanitair met twintigste eeuwse koppelpijpen. Ieder huis was aangesloten op de stadsriolering.

Mohenjo-daro, Pakistan

16. (O) Een ingenieus bedacht netwerk van kanalen, pijpleidingen en afvoerleidingen, met kijkgaten voor inspectie.

Kreta

17. (O) Mangaten voor inspectie en reparatie.

Copae, Griekenland

18. (O) Door dikke rots gehouwen luchtschachten, verbonden aan vijftig leidingen van een gigantisch rioleringsysteem naar zee. (Deze prestatie gaat de mogelijkheden van zowel de klassieke als de moderne Grieken te boven.)

Pakistan, Isfahan (Perzië), Peru, Egypte

19. (O, S) Verwarmde openbare baden.

Steden van de Maya's (Guatemala), paleis van Minos (Kreta), sommige plaatsen in Azië

20. (O) Fonteintjes met heet en koud water langs de hoofdstraten.

Peru

21. (O) Dunne veelkleurige waterstralen die uit geboorde gaatjes van een openbaar gebouw spoten.

Pompeii, Italië

22. (S) Op hete dagen werden de toeschouwers van de spelen besprenkeld door douches van geperfumeerd water.

Centraal-Amerika

23. (O) Kermisattracties, zoals zitjes die aan een centrale mast werden gehangen en die ronddraaiden als een zweefmolen.

Soemerië, Peru

24. (O) Gemetselde graven, bekleed met baksteen. In Peru zijn grafingangen vaak bedekt met een zilveren blad.

Soemerië (Chaldeeën), Peru

25. (O) Een formeel onderwijssysteem, onder verantwoording van een gespecialiseerde faculteit.

Alexandrië, Egypte

26. (S) Een universiteitsbibliotheek en onderzoeksinstituut, met faculteiten van de geneeskunde, wiskunde, astronomie, literatuur en andere vakken. Er was ook een chemisch laboratorium, een astronomisch observatorium,

een anatomisch theater voor operaties en secties, een botanische tuin en een dierentuin. Er werd onderwijs gegeven aan 14.000 leerlingen.

Babylonië

27. (O) Zakenlieden dicteerden brieven aan secretaresses. (Soms zijn deze brieven ongeopend gevonden.)

Ur (Chaldeeën), Mohenjo-daro (Pakistan), Inca's (Peru)

28. (O) Zakentransacties zijn vastgelegd en er werden statistieken bijgehouden.

Carthago, Tunesië

29. (S) Het stichten van naamloze vennootschappen en het verstrekken van openbare leningen.

Azteken (Mexico), Israël, Romeinse Rijk, Inca's (Peru)

30. (S) Volkstellingen.

19. Verboden tunnels

Heb je ooit iets gedaan dat niet mocht, alleen al omdat het verboden was? Of omdat het spannend was of je werd betrapt? Om voorbij te lopen aan het bordje: "Gevaar, verboden toegang", om vervolgens terug te keren om het verhaal te vertellen, is opwindend. Maar dergelijke uitstapjes hebben een prijs.

Ik ga u zo dadelijk in Peru kennis laten maken met enkele mysterieuze ondergrondse tunnelnetwerken met gladde wanden. Als je een verboden gang binnengaat vallen stenen deuren achter je dicht. Andere ingenieuze valstrikken zorgen ervoor dat je nooit meer het daglicht ziet.

Theodore Roosevelt, die later President van de Verenigde Staten zou worden, hoorde verhalen van deze geavanceerde prehistorische tunnels tijdens zijn expeditie in 1914.

Hoe je dit hoofdstuk ook maar wilt noemen, het zal zeker een verbijsterende reis blijken te zijn. De oude wegen en kanalen, alhoewel indrukwekkend, kunnen nog een verveelde geeuw opwekken, maar ik daag u uit om deze ongelofelijke tunnelsystemen te verkennen en niet betoverd te raken. Laten we onze reis voortzetten.

Wegen

Van Colombia naar Ecuador, naar Peru, naar Chili, Bolivia en Argentinië

1. (O) Het pre-Inca wegenstelsel was het meest gewaagde ter wereld. Gekoppeld aan een enorm netwerk van secundaire wegen liepen ze door het Amazonegebied, passeerden hoge bergen aan beide kanten en bereikten zo de kust. Deze bijna onverwoestbare hoofdwegen waren geplaveid met granieten tegels tussen twee stenen keermuren.

- Recht: In plaats van om onmogelijke barrières heen te gaan, gingen ze er in een rechte lijn doorheen; over ravijnen en via bergtunnels die nog steeds in gebruik zijn.
- Signaalstations waren gebouwd op enorme hoogtes en tegen bergwanden die 1000 meter steil naar beneden liepen.
- Over moerassen: Met de standaardbreedte van 8 meter, is één van

de hoofdwegen 2,5 meter boven het moeras aangelegd over een afstand van 14 kilometer.

- Dit netwerk was veel beter dan de Romeinse wegen en de Egyptische pyramides en alle andere constructie's.
- Deze wegen en bruggen waren zo goed aangelegd, dat er nog steeds voertuigen over kunnen rijden.
- Ze werden continu schoongemaakt, zodat ze "netjes waren, zonder ook maar een kiezelsteentje, onkruid of strohalm".

Totale lengte: 31.680 kilometer. Een dergelijke constructie zou nauwelijks kunnen worden gebouwd met onze moderne pneumatische boren en de meest robuuste bouwmaschinen.

Andere kenmerken van deze oude geavanceerde wegenbouw volgen.

Marcahuasi, Peru

2. (O) Goed beschermde, overdekte wegen op 4000 meter hoogte.

Crete Cuicuilo (Mexico), Santa Cruz (Bolivia)

3. (O) Wegen van beton.

Mexico

4. (O) Een hoofdweg, van 100 kilometer van Coba naar Yaxuna, geplaveid met beton en bewaakt door wachttorens, die door moeilijk begaanbaar en drassig gebied gaat. En straten in de stad geplaveid met steen of witte cement.

Griekenland

5. (S) Alexander de Grote had plannen (niet uitgevoerd vanwege zijn vroegtijdige dood) voor een hoofdweg van Europa naar India. Die weg zou over de hele lengte van asfalt worden voorzien.

Malden, Line-eilanden (Stille Oceaan)

6. (O) Hoofdwegen geplaveid met basalt verbonden een stad in het binnenland met de kust.

Engeland, 2000 v.C.

7. (O) Brede hoofdwegen: De Icknield Way (320 km lang) loopt lijnrecht over een vlakke ondergrond en wordt op sommige plaatsen zo breed als een moderne vierbaansweg.

Met een hoog ontwikkelde technologie legden de oude volkeren grote steden, gigantische forten en een netwerk van uitstekende wegen aan. En die zouden alleen - in het geval van de Inca's - alleen door lastdieren en boodschappers te voet worden gebruikt? Lijkt dat nu niet vreemd? Het zou hetzelfde zijn als dat onze snelwegen alleen maar gebruikt zouden worden door voetgangers en paarden.

Waarom werden ze dan aangelegd? De reden kan zijn dat ze vóór de Inca's al bestonden en dat de bouwers ze voor grotere voertuigen hadden bestemd. (Als deze voertuigen zich even boven de grond voortbewogen, zou dat verklaren waarom er vrijwel geen slijtage is aan het wegdek.)

Kanalen, aquaducten

Arizona, Verenigde Staten

8. (O) Het North Canal (14,5 km) en South Canal (11,5 km), bij Hohokam, Pueblo Grande, waren vergelijkbaar met sommige moderne kanalen.

Florida, Verenigde Staten

9. (O) Een kanaal van 18,5 m breed doorsnijdt zandruggen tot wel 13,5 m diep.

Noordkust, Peru

10. (O) Een kanaal van 112 kilometer lang werd zo efficiënt aangelegd dat het vandaag nog wordt gebruikt.

Yucatan, Mexico

11. (O) Een netwerk van 30 kanalen (sommige wel 53,5 meter breed) en 45 kunstmatige, grootschalige reservoirs, tonen een hoogontwikkelde kennis van hydraulica.

Guatemala, 250 v.C.

12. (O) Recente radarfoto's van het regenwoud leidden tot de verbazingwekkende ontdekking van een geavanceerd netwerk van minstens 17.896 vierkante kilometer irrigatiekanalen, die miljoenen mensen van water hadden kunnen voorzien.

Carthago, Tunesië

13. (O) Een aquaduct van 140 km lang had een capaciteit van 28.000.000 liter per dag.

Frankrijk

14. (O) Het Pont Du Gard aquaduct - bij Nimes - was bijna 54 meter hoog.

Perzië, 1000 v.C.

15. (O) 272.000 km ondergrondse aquaducten werden eens aangelegd om water uit de bergen naar uitgedroogde vlaktes te transporteren. Dit systeem bestaat en functioneert nog steeds en voorziet in 75% van het gebruikte water van Iran.

Andesgebergte, Peru

16. (O) Pre-Inca irrigatiewerken, die hoge kale bergen in vruchtbare terrassen veranderen, zijn vandaag, zelfs met moderne pneumatische boren, nauwelijks mogelijk.

Plateau van Marcahuasi, Peru

17. (O) Een irrigatiesysteem met twaalf kunstmatige meren en kanalen, dat 1500 meter lager een grote bevolking van water voorzag.

Marokko

18. (O) Een netwerk van kilometers ondergrondse gangen, die tot 84 meter onder het oppervlak waren aangelegd, was bestemd om water uit ondergrondse woestijnreservoirs aan te voeren. Om de 100 meter werd het netwerk geventileerd via schachten; een waar titanenwerk.

Zelfs vandaag, met al onze apparatuur, zou het bouwen van zo'n tunnelsysteem onder het woestijnoppervlak meer problemen opleveren dan om het onder een van onze grote steden te bouwen.

Egypte

19. (S) Een grote verrassing is dat machtige Suezkanaal. In tegenstelling tot wat algemeen wordt aangenomen werd het niet voor de eerste keer in 1869 aangelegd! In de dagen van de eerste farao's gebruikten zeeschepen het Suezkanaal om de Indische Oceaan, Zuidoost-Azië en Australië te bereiken. Verstoppt door woestijnzand, werd het herbouwd door de Perzen en opnieuw uitgebaggerd door de Arabieren. Het kanaal raakte geblokkeerd en de verbinding tussen de Middellandse Zee en de Rode Zee werd verbroken tot in de 19e eeuw.

Oude mijngangen

Utah, Verenigde Staten

20. (O) Overblijfselen van kolenwinning liggen tot op 2835 m diepte.

Dominica

21 (O) Een goudmijn van 5500 m diep heeft zijarmen van ongeveer tien kilometer lang. (Dit gebied is nu veel minder goed bekend dan in de 15e eeuw, toen het beschreven werd door Bartholomew Columbus.)

Nu komt het schokkende!

Enorme kunstmatige tunnels, duizenden kilometers lang

Je hoort het goed, een netwerk van intercontinentale metro's onder land en zee! Dit is het meest verbazingwekkende en meest weggedrukte archeologische geheim: het bestaan van onverklaarbare tunnelsystemen onder de oppervlakte van een groot deel van de aarde. Ze zijn deels natuurlijk en deels kunstmatig.

Verhalen van mysterieuze metro's bestaan in de legendes, folklore en mythen van bijna ieder land. Ooggetuigeverslagen zijn gedurende duizenden jaren opgedoken.

Afrika

Marokko naar Spanje

22. (O) Een enorme tunnel (waarvan 50 kilometer is verkend) loopt onder de zee tussen Spanje en Marokko.

Algemeen

23. (O) Er zijn beschrijvingen door Afrikaanse reizigers van grote tunnels over het hele continent; zoals één die onder de rivier Koama (ten zuiden van het Tanganyika meer) is geboord en die zo lang is dat een karavaan van zonsopgang tot zonsondergang nodig had om erdoorheen te trekken.¹

Noord-Afrika

24. (S) Livingstone schreef: "Stammen in Rua wonen in ondergrondse huizen. Sommige opgravingen zijn volgens zeggen wel 50 kilometer lang".²

Nigeria

25. (M) In het district Wama werden oude ondergrondse tunnels door de inwoners ooit eens gebruikt als schuilplaats. Een oude legende noemt een tunnel in de buurt van Guinea die zich honderden kilometers uitstrekt naar de Atlantische Oceaan.

Egypte

26. (S, M) Een tunnel met een verborgen ingang onder één van de pyramides op het Gizeh plateau loopt - volgens een oude kroniek - "helemaal naar Tibet". Er wordt gezegd dat een andere tunnel aan de voet van de pyramides 1000 km naar het zuiden loopt.

Europa

Ierland

27. (O) Ierland is berucht om zijn vele ondergrondse zalen en galerijen, waarvan de ingangen te vinden zijn binnen de cirkelvormige aarden heuvels die rondom bijna iedere heuveltop liggen.

Groot-Brittannië

28. (O) Er liggen holen in de vorm van een honingraat onder Chislehurst en Blackheath, in Kent. Tot dusver zijn 50 km tunnel al in kaart gebracht. Het systeem heeft geometrisch gevormde galerijen en altaren.

Groot-Brittannië

29. (O) Er zijn veel lange tunnels in Yorkshire (althoewel verhalen van zulke systemen over geheel Groot-Brittannië te beluisteren zijn).

Frankrijk

30. (O) Toen een kerk in Gapennes - in Picardy - in 1834 instortte, bleek het over een enorm netwerk van ondergrondse passages te zijn gebouwd. Dit leidde tot een onderzoek. Enorme tunnels, ongeveer 100, bleken door de hele provincie heen te liggen.³

Duitsland

31. (O) Er bestaat duidelijk bewijs van lange ondergrondse tunnels die onder Adersbach en Wickelsdorf lopen. Tijdens de Dertigjarige Oorlog, de Zevenjarige Oorlog en opnieuw in 1866, zochten de plaatselijke inwoners hun toevlucht in deze labyrinten.

Een plaatselijke traditie noemt een van de tunnels "Zuid-Siberië", omdat iemand "door de tunnels kon lopen totdat hij die besneeuwde vlaktes bereikte".⁴

Zuid-Amerika

Peru

32. (O) Hoog in het Andes-gebergte zijn er tunnels, verscheidene kilometers lang, die Machu Picchu met andere plaatsen verbinden. De wanden zijn bekleed met fijnbewerkte stenen. Eén tunnel loopt onder de rivierbedding van de Urubamba.

Ecuador, Peru

33. (O) Een gigantisch systeem van aaneensluitende tunnels strekt zich over duizenden kilometers uit onder Ecuador en Peru. Het verbindt ook Lima met Cuzco en loopt door naar Bolivia of naar de zee.

Vele honderden kilometers zijn onderzocht en gemeten. Slim geconstrueerde ingangen bleven lang verborgen. Er waren vindingrijke vallen om rovers tegen te houden. Verborgen deuren vielen niet op, omdat in de bewerkte stenen geen spoor van een naad of kier was te ontdekken. De tunnels zijn zo indrukwekkend dat vermoedt wordt dat ze het werk moeten zijn geweest van een reuzenras. Toen de Spanjaarden de Inca's bedreigden verstopten zij veel van hun schatten in deze grotten en verzegelden een deel van de ingangen.⁵

Bolivia

34. (O) De negentiende-eeuwse naturalist Charles d'Orbigny zag in de ruïnes van Tiahuanaco de ingangen van galerijen die naar een geheime ondergrondse stad leidden.

Ecuador, Colombia

35. (M) De oorspronkelijke bewoners spreken van tunnels in de bergen, met muren van bewerkt steen zo vlak als glas. (Ongeveer 70.000 voorwerpen, nu in het bezit van een privé-museum in Ecuador, werden door de oorspronkelijke bewoners uit tunnels bij Tayos gehaald, waar de rivieren Santiago en Morona samenvloeien tot één rivier.)

In augustus 1976 leidde de Schot Stanley Hall een team van zeventig mensen op een ontdekkingsreis naar een ander deel van het Ecuadoriaanse

tunnelsysteem. De expeditie werd gesteund door de universiteiten van Edinburgh en Quito, met hulp van het Britse en Ecuadoriaanse leger, en vergezeld door niemand minder dan de beroemde Neil Armstrong.

Het gezelschap vocht zich een weg door de woeste stroom van de Rio Santiago en bereikte een schacht waar, 230 meter lager, de ingang naar de tunnels lag. Ze vonden de omgeving bezaaid met stenen pilaren, sommige wel 7 meter lang en bewerkt met vreemde hiërogliefen.

De leden van de expeditie brachten twee maanden in het tunnelsysteem door, onderzochten meer dan 18 kilometer tunnel en namen veel foto's. Ze vonden ook bewijs dat er eerder mensen waren geweest, maar ze vonden geen schat!

Peru

36. (O) In 1923 betraden wetenschappers van Lima University, vergezeld door ervaren speleologen, tunnels bij Cuzco die naar de kust liepen.

Na 12 dagen strompelde één overgebleven lid van de expeditie - bijna verhongerd - weer naar buiten en vertelde een verhaal van een verwarrend ondergronds labyrint. Zijn collega's verklaarden hem voor gek. De politie blies de ingang op met dynamiet, om verder verlies van levens te voorkomen.

Peru

37. (O) Een expeditie in 1971 naar Huascaran - de "Berg van de Inca's" - verwijderde daar zware stenen platen en daalde 60 meter af totdat hun weg werd versperd door zes waterdichte deuren. Toen ze tegen de deuren duwden, draaiden die open op stenen kogellagers.

Erachter lag een tunnel, afgewerkt met ongelooflijk gladde stenen, die waren voorzien van gaatjes en groeven. Ze volgden de tunnel ruim 100 kilometer, tot ze het geluid van een branding konden horen. Ze liepen door tot waar de tunnel onder water stond en het bleek dat ze zich 27 meter onder De Stille Oceaan bevonden.

Peru

38. (O) Na de aardbeving in Lima in 1972, ontdekten reddingswerkers dat grote delen van de stad doorkruist werden door onbekende tunnels, die allen naar de bergen liepen. De ingangen konden niet worden achterhaald omdat ze door de eeuwen heen waren ingestort.

Amazone oerwoud

39. (S) Een ontdekkingsreiziger rapporteerde dat hij een ingang naar een ondergronds labyrint had gevonden. Die ingang was verlicht "als door een zon van smaragd". Voordat hij terugging (opgeschrikt door een grote spin), zag hij "schaduwen als van mensen" bewegen aan het einde van de passage.

Brazilië

40. (M) De oorspronkelijke bewoners spreken van meerdere ingangen naar een enorm netwerk van ondergrondse tunnels in de ondoordringbare en onverkende Roncador bergketen in noordoost Matto Grosso. Ze bestaan uit drie verschillende verdiepingen en worden fanatiek door de Indianen bewaakt.

Brazilië

41. (M) Ontsnapte slaven gebruikten een tunnel bij Ponte Grosse - Parana - en liepen helemaal ondergronds naar de Matto Grosso. Toen de slavernij werd afgeschaft, kwamen ze langs dezelfde route weer terug.

Brazilië

42. (S) De Braziliaanse radio en pers meldde de ontdekking van een ondergrondse stad door een groep wetenschappers. Ze waren een tunnel ingegaan die uitliep op een bergtop bij de grens van Parana en Santa Catarina. In plaats van het te onderzoeken, vluchtten ze. (Wat hadden ze dan gezien?)

Brazilië

43. (M) Twee boeren uit dezelfde wijk vertelden Dr. Raymond Bernard, de Amerikaanse filosoof en archeoloog, dat ze een tunnel in waren gegaan en drie dagen lang liepen om uiteindelijk af te dalen naar een verlichte stad, waarin ze mannen, vrouwen en kinderen zagen.

Brazilië

44. (M) Theosofen uit Sao Lourence vertellen dat één van hen een tunnel-ingang vond en helemaal ondergronds van Peru naar Brazilië is gelopen.

Brazilië

45. (M) Er zijn vele andere verhalen van ooggetuigen in omloop over reizen door ondergrondse tunnels. De tunnels worden beschreven als glad en goed verlicht, met zijtunnels naar alle kanten die uitlopen op oude ondergrondse steden. Hoewel deze verhalen niet kunnen worden achterhaald, komen ze in essentiële details overeen.

In maart 1972 kwam er een onverwacht bewijs van deze verhalen, namelijk van het hoofd van een afgelegen stam. Deze inlander (voor zijn eigen volk een prins) kwam uit het oerwoud om aan de Braziliaanse beampten hulp te vragen tegen de genocide van zijn ras. Hij ontmoette in Manaus de Duitse auteur Karl Brugger, een autoriteit op het gebied van Zuid-Amerikaanse Indianen, en die won zijn vertrouwen. Daarom kon Brugger verschillende interviews afnemen.

Brazilië

46. (S) Diep in het oerwoud van noordwest Brazilië, wordt de geheimzinnige Ugha Mongulala stam geregeerd door hun stamhoofd Tatumca. Deze man vertelde aan Brugger dat in een vallei hoog in de oostelijke Andes er een stad is van witte steen - de voormalige hoofdstad van een eens groots oerwoudrijk - van waaruit ondergrondse gangen alle richtingen op lopen. Eén loopt van de Grote Tempel van de Zon in Akakor, helemaal onder het enorme Andesgebergte door, om uit te komen bij de stad Lima, in Peru.

Verzonken in de lichtgekleurde muren zijn op regelmatige tussenpozen zwarte "uurstenen" aangebracht om de afstand te meten. Omstreeks 1920 draafden tachtig Ugha Mongulala krijgers met hun pijlen en bogen drie maanden lang door deze tunnel, om in het hartje van Lima uit te komen, in een vergeefse poging vijftien stamleden te redden. Niet één kwam terug.

Nog een tunnel loopt 1600 km noordwaarts onder de rivierbedding van de "Grote Rivier" (de Amazone) door, naar de ruïne van de inheemse stad Akahim aan de oostelijke zijde van de Pico da Neblina, nabij de grens met Venezuela. Hier wordt, volgens Tatumca, een stam met blanke huid geregeerd door vrouwen. (Er zijn inderdaad door de eeuwen heen blanke vrouwelijke krijgers aangetroffen in dat gebied door ontdekkingsreizigers en verkenners, laatstelijk in 1973.)

Nog verrassender was de informatie over het bestaan van dertien ondergrondse steden aan de bovenloop van de Amazone. Op één uitzondering na waren deze allemaal kunstmatig verlicht. De bovengrondse ingangen zijn zorgvuldig gecamoufleerd. Vanuit verschillende richtingen lopen er tunnels van de tempel van Akador naar deze steden. De steden liggen op vele dagen afstand van elkaar. De hellende gangen met een vlak plafond zijn breed genoeg voor vijf man. Iedere stad wordt doorkruist met kanalen die bergwater aanvoeren, met kleine zijkanalen die ieder gebouw en huis van water voorzien.

Het geheim van het wonderbaarlijke ventilatiesysteem is niet bekend bij de oorspronkelijke bewoners. Tatanca zei dat drie van deze steden nu door zijn stam en hun bondgenoten werden bewoond, omdat ze zich ondergronds hadden teruggetrokken om aan uitroeiing te ontsnappen.

Het is maar al te waar, deze genocide op de stammen van de Amazone. Het is een bewuste keuze en wordt systematisch uitgevoerd. Je hart doet pijn om hun verdriet, hun angst en hun tranen te zien. Stel je moeders, vaders, kleine kinderen voor die huilen. Waarom willen de blanke indringers ons van de aardbodem vegen? Dat is precies wat er gebeurt.

Aanvankelijk begroetten deze ongecompliceerde, maar intelligente mensen de westerlingen met vriendelijkheid, zachtmoedigheid en een glimlach. Maar de blanke indringers waren verraderlijk en sluw. Ze zagen en begeerden alles voor zichzelf; en voor zichzelf alleen. Een boom, een stukje fruit, wat water, een klein hoopje aarde. Hun harten waren koud en onbewogen, zelfs toen ze de meest verschrikkelijke daden pleegden om zulke dingen te bemachtigen. Als mieren kwamen ze de rivieren op, onverzadigbaar in hun haat, geldlust en vijandigheid.

In de afgelopen decennia zijn wrede en op rijkdom beluste mannen, in enorme aantallen, en voorzien van superieure wapens, nog verder gegaan. Ze vergiftigden hele stammen door ze snoep, besmet met pokken te geven; de inwoners van het oerwoud vanuit de lucht met dynamiet te bestoken en dan de rest neer te maaien met machinegeweren. Ze stopten arsenicum en het tyfusvirus in het eten van de Indianen.⁶

Na vijf eeuwen zijn er van de voormalige acht miljoen bosbewoners nog maar een paar duizend over. Omdat de Europeanen steeds dieper in hun gebied doordringen, worden ze gedwongen zich van de laatste vruchtbare gronden terug te trekken en worden veel Indianen verlaagd tot het eten van rupsen, boomschors en mos dat op de rotsen groeit. Bang en verward door deze onbegrijpelijke gebeurtenissen zijn de stammen steeds vijandiger geworden. Zodoende horen we over wilden met blaaspijpen, giftige pijlen en speren, die iedere indringer op slag doden. Hun harten zijn bezwaard. Boos trekken ze zich steeds verder terug in het oerwoud en ze weten dat het niet lang meer zal duren.

Het was in 1968 dat de Ugha Mongulala (een trots volk met een hoog niveau van ethiek en een unieke geschreven geschiedenis) een historische

beslissing namen. Om te voorkomen dat hun voorouderlijke witte stad Akakor door vliegtuigen zou worden ontdekt, gaf de Hoge Raad van het opperhoofd bevel alle tempels, paleizen en huizen te camoufleren. Dit eens zo machtig volk was vervallen tot een staat van wanhoop en ontredde. In plaats van te vechten trokken ze zich nu terug achter de gekrompen grenzen. Alleen kleine groepjes spionnen werden achtergelaten in de verlaten gebieden, om de bewegingen van de vijandige blanken te observeren en Akakor voor een aanval te waarschuwen.

De situatie werd nog kritieker. In 1971 adviseerde de prins, verslagen en ontmoedigd, zijn onderdanen een langzame terugtocht naar de ondergrondse woningen. Het volk liet hun huizen achter en vernielde de gebouwen van de laatste overgebleven nederzettingen, zodat blanke jagers en goudzoekers niets dan verlaten ruïnes zouden vinden, overwoekerd door het oerwoud. Ze lieten geen enkel teken achter, geen spoor, dat de weg naar Akakor zou kunnen wijzen. Tatanca zei dat dertigduizend oorspronkelijke bewoners de ondergrondse steden waren binnengegaan. Een paar bleven bovengronds om akkers te verbouwen en de opmars van de vijand te rapporteren. Ze moegen niet met indringers vechten, maar moesten zich terugtrekken om het geheim van hun voormalige hoofdstad te bewaren.

Je voelt woede als je ziet dat de blanke barbaren boven alle wetten staan. Zoals de Ugha Mongulala zich beklagen: "Ze kwamen niet met goede bedoelingen, met de kracht van vriendelijkheid en wijsheid. In plaats daarvan... brachten ze tranen, bloedvergieten..."⁷ Zou het meer dan toeval zijn dat hun geschreven profetieën iets Bijbels over zich hebben?⁸ Spoedig, voorspellen ze, zal een grote ramp beginnen aan de andere kant van de oostelijke (Atlantische) oceaan.

"Er zal een oorlog uitbreken... die zich langzaam over de hele aarde zal verspreiden. De blanke barbaren zullen elkaar vernietigen met wapens die helderder zijn dan duizend zonnen. Maar enkelen zullen het overleven... De bergen en dalen zullen beven. Bloed zal uit de lucht regenen en het vlees van de mensen zal krimpen en zacht worden... Hun lichamen zullen uiteenvallen. Op deze manier krijgen de blanke barbaren hun verdiende loon. Dan zullen de Goden wederkeren, vol van verdriet over de mensen die hun erfenis vergeten hebben. Een nieuwe wereld zal verschijnen, waar mensen, dieren en planten in een heilige eenheid zullen wonen. Dan keert de Gouden Tijd terug".⁹ Aldus De Kroniek van Akakor.

Maar nu moeten we weer verder met onze reis.

Met al deze bewijsstukken - denk ik - hebben we het bestaan aangetoond van een ondergronds "wegenstelsel" met zijwegen dat zich ruim 4000 kilometer van Mexico tot Bolivia uitstrekt, met een zijtak die onder Brazilië loopt, richting de Atlantische oceaan.

Stille oceaan

Paaseiland

47. (O) Ook hier leiden tunnels naar onder de zee.

Caroline eilanden

48. (O) Op het eiland Ponape zijn ingangen van indrukwekkende ondergrondse gangen.

Caroline eilanden

49. (O) Op een ander eiland leidt een geheime ingang diep ondergronds naar een angstaanjagend labyrint.

Hawaï eilanden

50. (O) Een enorme tempel ligt onder de grond. Ook denkt men dat er tunnels zijn die de eilanden met elkaar verbinden.

Sumatra

51. (O) Een geheime doorgang leidt naar een enorm ondergronds meer, waar aan de oever nog steeds indrukwekkende magische rituelen worden uitgevoerd.

Oceanië

52. (M) Er zijn tradities en legendes op alle eilanden van De Stille Oceaan over ondergrondse grotten die via geheime ingangen kunnen worden bereikt.

Azië

Kunstmatig aangelegde doolhoven onder grote delen van Centraal-Azië.

Afghanistan

53. (M) Een Mongoolse legende zegt dat een systeem van tunnels in

Afghanistan is verbonden met alle andere tunnels ter wereld. Ze zijn verlicht met een groen licht, goed voor de gezondheid, het leven en plantengroei.

Rusland

54. (O) Een onderzoek naar een vreemd blauwachtig licht en geluiden die uit een "bodemloze put" in Azerbeidzjan kwamen, leidde tot de ontdekking van een systeem van kunstmatige tunnels. Deze waren verbonden met andere tunnels in Georgië en door de hele Kaukasus heen. (Er wordt nu verondersteld dat ze met tunnels in China, Tibet en Mongolië verbonden zijn.) Eén grote tunnel leidde naar een ruime zaal van 33 m hoog. De hoofdingangen naar de tunnels zijn regelmatig van vorm, met mooie rechte muren en puntige plafonds en bijna identiek aan tunnels in Zuid-Amerika.¹⁰

Siberië

55. (O) Bij Kilmya, bij het Cherskiy Gebergte, strekt een netwerk van tunnels, deels kunstmatig, deels natuurlijk, zich eindeloos uit naar Mongolië. In de lange kunstmatige delen zijn de muren bijna glad, alsof ze met een of andere machine zijn geboord.¹¹

Siberië

56. (M) Er zijn verhalen van nog meer ondergrondse gangen in het gebied van de Altai-bergen. Eén van de ingangen ligt bij een plaats die Ergor heet.

Tibet

57. (M) Tibetanen spreken van het groene schijnsel in de tunnels als een ondergrondse bron van energie, die in de plaats komt van de zon en zorgt dat planten zich vermenigvuldigen en mensen langer leven. Ze beweren dat de tunnels onder De Stille Oceaan naar de Andes in Zuid-Amerika leiden en "door reuzen werden gebouwd" toen de wereld nog jong was.

In de zomer van 1944, aan de grens van Colombia en Ecuador, stuitte de journalist John Sheppard op een man van Mongoolse afkomst, die aan het mediteren was met een gebedswiel van het soort dat in Tibet wordt gebruikt. Er werd gesuggereerd dat dit niemand anders was dan de dertiende Dalai Lama, die, alhoewel dood verklaard in 1933, niet in zijn tombe begraven ligt. En in Lhasa werd als reden opgegeven dat hij niet was gestorven, maar de lange ondergrondse pelgrimage had gemaakt naar de Andes, volgens zeggen de geboorteplaats van de Lamaïstische godsdienst. En waarom draagt Machu Picchu in Peru dezelfde naam als een berg en rivier in Tibet? ("Gewoon toeval" dekt de lading in dit geval echt niet.)

Sinkiang, Chinees Turkestan

58. (O) Plaatselijke bewoners toonden de onderscheiden Russische wetenschapper Nicolas Roerich enkele lange ondergrondse gangen; zij vertelden hem over mensen die naar het stadje kwamen en oude munten uitgaven die niemand kon thuisbrengen.¹²

Karakoram bergpas, China

59. (S) Lange blanke mannen en vrouwen zijn uit geheime ingangen van de bergen tevoorschijn gekomen, hebben reizigers geholpen en zijn in het donker met fakkels gezien.

China

60. (O) In juli 1961 stuitte professor in de archeologie Chi Pen Loo op een systeem van tunnels in de Vallei van de Stenen, in de Honan bergen. Ze waren glad en geglazuurd, met schilderijen van mannen op een "vliegend schild" die op dieren jagen.

China

61. (O) Zestien kilometer ten noorden van Tunhwang (aan de zuidoostkant van de Gobi woestijn aan de grens van Tibet) is er een duidelijk bewijs van ondergrondse gangenstelsels. Achter één van de "Grotten van de Duizend Buddha's" leidt een verborgen trap naar een ouder labyrint van tunnels die in een zuidelijke richting lopen.¹³

Tibet

62. (M) Een tunnel die naar oude ondergrondse steden loopt ligt volgens Boeddhistische priesters onder het Potala in Lhasa. Een massieve gouden deur markeert de ingang.¹⁴

Tibet

63. (M) Andere oude ondergrondse galerijen die onder de voet van de Himalaya's lopen, en onder de Kanchenjuna en de Altyn Tagh bergketen, bevatten volgens zeggen een verzameling van verschillende miljoenen boeken. De ingangen zijn zeer goed verborgen.

Tibet

64. (S) Tibetaanse Lama's toonden de Amerikaanse reiziger R.C. Anderson een zeer oude kaart van ondergrondse doorgangen, die Noord- en Zuid-Amerika, Europa en Azië met elkaar verbonden.

India

65. (O) Een uitgebreid netwerk van ondergrondse gangen loopt vanuit grottempels. Dit technische hoogstandje duidt op een hoog ontwikkelde technologie in de vroegste oudheid.¹⁵

India

66. (S) Een eeuwenoude traditie van brahmaans Hindoestan spreekt van een groot eiland van "ongekende schoonheid", dat in lang vervlogen tijden in het midden van een enorme zee, ten noorden van de Himalaya, in Centraal-Azië lag. Reusachtige mensen van een Gouden-Eeuw-beschaving woonden op het eiland, maar er was geen communicatie tussen hen en het vasteland, behalve door tunnels die naar alle kanten uit liepen en vele honderden kilometers lang waren. Deze tunnels hadden volgens de overlevering verborgen ingangen in de ruïnes van oude steden in India.¹⁶

Noord-Amerika

Alaska

67. (M) Niet ver van het stadje Tanana in Alaska werd Peter Freuchen door plaatselijke indianen naar spleten in de bergen geleid die naar tunnels leidden die, naar men gelooft, bewoond zijn. De Eskimo's hebben vele legendes over een ondergrondse wereld, die verlicht wordt door een eeuwig licht.

Alaska

68. (M) Eskimo's van Alaska en Canada dringen erop aan dat er ondergrondse doorgangen zijn die Azië met het Amerikaanse continent verbinden. Deze doorgangen lopen onder de Beringstraat door en werden gebruikt voor de grote golven van volksmigraties vanuit Azië.¹⁷

USA

69. (M) De Apache Indianen spreken van tunnels die "uitgehouwen zijn door stralen die de levende rots vernietigen" en die ondergronds lopen van de Verenigde Staten tot aan Tiahuanaco in Zuid-Amerika.

USA

70. (M) De Mandan Indianen uit het Missouri-gebied beweerden dat zij eens in de ondergrondse wereld waren geweest.

USA

71. (M) De Sioux van Noord- en Zuid-Dakota herinnerden zich een bezoek van een Indiaanse krijger aan een ondergrondse stad (er is een blijvende traditie over ondergrondse gangen in deze regio).

USA

72. (S) Rond 1890 schreef een plaatselijke krant over de ontdekking van een zeer oude grot bij Santa Barbara, Californië. Een grote ondergrondse kamer had een immens podium met treden die naar een troon van marmer leidden, met een hemel van goud. In een aangrenzende kamer lagen mummies, onbekende inscripties en een plafond met een gedetailleerde hemel.

USA

73. (M) Rond het jaar 1900 ontdekte een oudere Indiaan van de Cahroc-stam een tunnel op de grens van de Mojave woestijn met de Sierra Nevada bergketen. Hij volgde de ondergrondse tunnel vele kilometers. Het leidde naar een grot die verlicht werd door een geel-groen schijnsel uit een onzichtbare bron.

USA

74. (S) In 1904 stuitte J.C. Brown op een kunstmatige tunnel in de Cascade bergen. De muren waren bekleed met gehard koper en behangen met schilden en gouden muurstukken. Andere kamers bevatten gebeeldhouwde tekeningen en letters. Beenderen van reusachtige mensen lagen op de vloer.

USA

75. (S) In 1935 stuitte Frank White, aan het goudzoeken in de bergen en woestijnen van Zuid-Californië, per ongeluk op een smalle spleet in de rotsen. Het was de opening naar een ondergrondse doorgang, met gladde en zorgvuldig gemaakte wanden. Na een half uur lopen gloeide er een steeds feller fluorescent groen licht op dat over alles scheen. Nog verder lagen gemummificeerde lichamen in lederachtige kleding, evenals metalen beelden, die overal lagen en tegen de muren stonden.

USA

76. (M) De Piute Indianen spreken van mensen die lang geleden een stad bouwden onder de stenen van de Panamint bergketen in Death Valley.

USA

77. (M) Diverse verslagen hebben betrekking op de overblijfselen van een prachtige stad, ongeveer 120 km noordwesterlijk van Portland, Oregon, ver

beneden onder de aarde. Er wordt gezegd dat de stad 12 tot 16 kilometer onder de grond ligt en bereikbaar was via een aantal tunnels die er in verschillende richtingen naartoe liepen.¹⁸

Centraal-Amerika

Mexico

78. (M) Een traditie van de Chiapa's vertelt dat Votan, op een trans-Atlantisch bezoek aan Spanje en Rome, "langs de weg ging die zijn broeders, de Culebres, hadden geboord". (een tunnel onder de Atlantische Oceaan)¹⁹

Guatemala

79. (M) Indianen vertelden de reiziger en avonturier I. Lloyd Stephens over ondergrondse steden achter Santa Cruz del Quinceh, waarvan de bevolking "de formule voor het grote licht" wist. Hij werd onder één van de gebouwen van de ruïnes van Santa Cruz del Quinceh gebracht, naar de ingang van één van de tunnels waarmee "iemand in een uur Mexico kan bereiken".²⁰

Guatemala

80. (S) Fuentes beschreef in 1689 verbazingwekkende tunnels van zeer sterk en massief cement, die meer dan 50 km lang waren.²¹

West-Guatemala

81. (M) Een stervende zendeling gaf op zijn sterfbed een verklaring over een reis die hij had ondernomen door een ondergrondse tunnel die naar een verloren stad achter de Cordillera's leidde.

Martinique

82. (M) Gelijksoortige vreemde tunnels, zeer oud en van onbekende oorsprong, werden in 1493 onder de aandacht van Christoffel Columbus gebracht.

Aanwijzingen van de echtheid van deze tunnels komen ook uit Zweden, voormalig Tsjecho-Slowakije, de Balearen en Malta. De meeste van de ingangen naar deze zeer oude tunnels zijn nu bedolven onder aardverschuivingen.

De hoeveelheid bewijzen suggereert dat, ongeacht de reden, er eens hele steden waren - verbonden door een uitgebreid netwerk van tunnels - diep onder de oppervlakte van de aarde.

Zou het kunnen dat sommigen van hen nog steeds bewoond zijn? Vreemde geluiden die op het stampen van machines lijken, worden, volgens zeggen, gehoord vanonder de grond in Engeland, Frankrijk, Canada, Mexico, Peru, Australië, India, Afrika en bepaalde streken in Rusland.

Nogmaals, wat hun oorsprong betreft hadden deze opmerkelijke prestaties, die als waar zijn bevestigd, geen hulp nodig van astronauten. Ze waren de constructies van mensen met een gevorderde kennis van ontwerp en techniek. De meeste van deze fantastische tunnels werden gebouwd op een manier die ver boven onze huidige mogelijkheden uitstijgt, waarschijnlijk met een soort thermische lans of elektronstralen, die de rotsen smolten maar geen puin achterlieten. Interessant, nietwaar? De tunnel onder Het Kanaal is er, na vijftig jaar van plannen maken door ingenieurs, nog steeds niet. Ze konden het generaties lang niet eens worden over de financiering of de bouwmethode van deze relatief kleine tunnel.

Naschrift

Wat wij zojuist hebben besproken doet me denken aan een gebeurtenis die eeuwenlang werd herinnerd in East Anglia (Oost-Engeland) en die we, als we niet beter wisten, zouden afwijzen als een fabeltje.

In de twaalfde of dertiende eeuw kwamen er twee "groene kinderen" uit een grot in Suffolk. Ze spraken een vreemde taal. Het meisje overleefde het en leerde geleidelijk Engels spreken. Ze beschreef haar ondergrondse thuisland als "constant door een groen schijnsel verlicht alsof de zon net onder de horizon was gezakt".²²

Dat zegt genoeg.

20. Het mysterie van de schreeuwende robot

MECHANISCHE CONSTRUCTIES

Op Malta zijn er overblijfselen van wat lijkt op een spoorlijn, maar het is al duizenden jaren oud. Groeven voor de rails en dwarsliggers liggen op een smalle stook rots, waar geen paard en wagen zou kunnen passeren. Ook zijn er geen sporen van voetstappen of hoefafdrukken. Het spoor, in de rots uitgehakt, heeft zijsporen en wissels als een moderne spoorweg. Op een gegeven moment verlaat het spoor het land en verdwijnt voor een kleine afstand onder water. Mysterieus, inderdaad. Niet minder intrigerend was de robothaan die schreeuwde. Is het mogelijk dat de oermensen machines hadden? Het is niet alleen mogelijk. Het is waar.

Griekenland

1. (S) Stoomketels.

Griekenland

2. (S) Stoom-aangedreven orgels.

Egypte

3. (S) Een stoommachine met twee cilinders, die werkte volgens de principes van de turbine- en straalaandrijving.

Ecuador

4. (O) Meerdere geweven koperen voorwerpen, die op een moderne radiator van een auto lijken. Ongeacht hun gebruik, hun ontwerp toont een hoog ontwikkelde kennis van warmte-uitwisselingsstechnologie.¹

Griekenland

5. (S) Machines die werken met benzinedamp.

Egypte

6. (S) Een snelheidsmeter voor het registreren van de afgelegde afstand door een voertuig. Als de bibliotheek van Alexandrië niet meerdere keren was afgebrand, hadden we dan verhalen gevonden over auto's?

Yucatan, Mexico

7. (M) De zogenaamde Castillo van Chichen Itza was - volgens een heel oude traditie - gebouwd over een "machine" van soortgelijke vorm, die in staat was tot "reizen over grote afstanden en voor een zeer lange tijd".

Alexandrië, Egypte

8. (S) Straalmotor.

Tlalalaco, Mexico

9. (O) 60 meter onder de grond gevonden: een voorwerp dat op een miniatuur straalmotor lijkt.

Ecuador

10. (O) Koperen tandwielen met een hardheid vergelijkbaar met staal, wat erop wijst dat ze ontworpen waren voor zwaar mechanisch gebruik.²

Ecuador

11. (O) Mechanische apparaten van koper en steen met cirkelvormige rollers, die heel sterk lijken op moderne metaalbewerkingsmachines.³

Griekenland

12. (S) "Machinegereedschap" voor het maken van schroeven.

Griekenland

13. (S) Een machine voor het boren van tunnels.

Egypte

14. (O) Boren om in graniet te boren konden 500 keer sneller draaien dan moderne boren.

Turkije

15. (O) Boren die gaatjes, dunner dan de dunste naald, in hardsteen konden boren.

Mexico

16. (O) Een "stoomwals" van 5 ton voor wegonderhoud.

Egypte

17. (S) Een brandweerauto met een dubbelwerkende pomp.

Griekenland

18. (S) Vijzel: een ingenieus interactief systeem van hefbomen, katrollen en haken voor het heffen van grote gewichten; onder andere gebruikt voor het vastpakken, kantelen en het laten zinken van vijandelijke schepen.

Frankrijk

19. (S) Een gebeeldhouwd blok dat onder Romeinse overblijfselen werd ontdekt toont een oogstmachine voor het oogsten van graan.

Panama

20. (O) Een gestileerd model van een oude graafmachine met mechanische versnellingen (inclusief tandwielen op een as, een klepstoter, met nog twee klepstoters aan de achterkant en een grijper met tanden, die lijkt op een jaguarbek). De onderdelen aan de zij- en achterkant lijken op spaden. ⁴ (Als dit een prehistorisch model is van een werkende machine, dan zou dat een verklaring kunnen zijn van enkele bouwtriumfen van de oude Amerika's.)

Ecuador

21. (O) Gevonden: Mechanische korenmolens, met raderen en tandwielen. ⁵

Ica, Peru

22. (S) Steengravures tonen mensen die onbekende machines besturen.

Kreta

23. (O) Overblijfselen van geheimzinnige apparaten zijn in de paleizen en werkplaatsen van Knossos gevonden.

Peru

24. (S) Een kleipot toont een man die de wijsvingers van beide handen gebruikt om een soort rekenmachine of schakelbord te bedienen. ⁶

Kreta

25. (O) De Phaistos schijf (ontdekt in 1908) bewijst dat die is bedrukt met behulp van beweegbare letters (herhaalde symbolen die afzonderlijk zijn ingeperst). Dit toont aan dat het principe van de boekdrukkunst al in zeer vroege tijden bekend was. (Het bewijs dat het ooit op papier of andere materialen werd gebruikt, is waarschijnlijk voorgoed verloren gegaan.)

Oude terpen in Michigan - USA - hebben ook voorwerpen opgeleverd die lijken te zijn gedrukt met mallen of losse letters.

Griekenland

26. (O) Een bronzen astronomische computer had complexe draaischijven, beweegbare wijzers, gegraveerde platen, twintig in elkaar grijpende tandwielen, een differentieel en een kroonwiel. ⁷

Sicilië, China, Perzië, Griekenland

27. (S) Machines, vaak automatisch, die nauwkeurig draaiden in navolging van astronomische bewegingen.

Maya, Guatemala

28. (O) Schroefpropellers.

Californië, USA

29. (O) Een gemechaniseerd apparaat dat op een bougie lijkt werd in een rotsblok gevonden.⁸

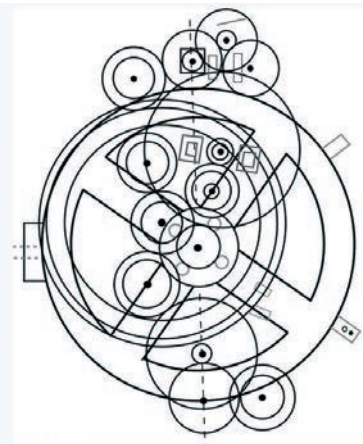
Oostenrijk

30. (O) Een machinaal gemaakte stalen kubus (onderdeel van een groter mechanisme) werd ondergronds in een kolenmijn ontdekt.

Dit werd per ongeluk ontdekt in 1885, toen een blok steenkool werd opengebroken in de Oostenrijkse smeltoven van Isador Braun in Vocklabruck. De zoon van Braun bracht de geheimzinnige kubus naar het Salzburg Museum, waar het werd onderzocht door de Oostenrijkse natuurkundige Karl Gurlis.

Antikythera-mechanisme (grootste fragment)

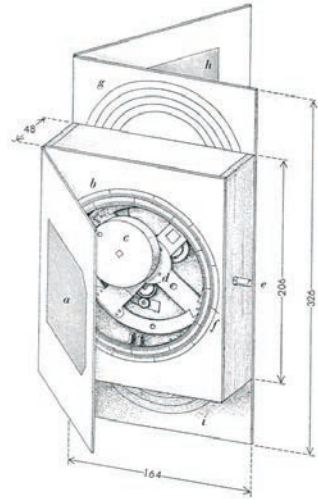
Schema met tandwielen

20-1 *Derek de Solla Price's reconstructie van een kalendercomputer, gemaakt door de Grieken in circa 65 v.C. en gevonden door sponsduikers bij het eiland Antikythera.*

Fragmente van dit oude mechanische apparaat zaten ingesloten in een dikke korst in zee.

20-2 Oorspronkelijk zag de Antikythera-computer, ongeveer zo groot als een typemachine, er zo uit. (Foto: Nationaal Archeologisch Museum van Griekenland; Scientific American)

Het voorwerp was duidelijk door machines gefabriceerd, met gladde, scherpe oppervlakken. Vier van de zijden waren plat, en de andere twee tegenoverliggende kanten waren bolvormig. Een diepe, gelijkmatige groef liep er helemaal omheen. Het bleef tentoongesteld in het museum tot 1910. Een rapportage over de ontdekking werd gepubliceerd in de wetenschappelijke vakbladen *Nature* (Londen, 1886) en *L'Astronomie* (Parijs, 1897). Het is blijkbaar een onderdeel van een of andere machine, uit de tijd van vóór de Zondvloed, dat met de Vloed vernietigd en begraven werd.

USA, Engeland, Duitsland, Rusland, Italië, Frankrijk

31. (O) Gelijksoortige voorwerpen met intrigerende hoeken zijn elders ook ontdekt.

China, 1e eeuw v.C., Peru

32. (S, O) Een seismograaf, die gegevens verstrekke om het epicentrum van een aardbeving waar dan ook ter wereld te lokaliseren. De toepassing van wetenschappelijke principes wijst op een kennis van de structuur van de aarde en de voortplanting van golven.

Egypte (2e eeuw n.C.), Athene (Griekenland)

33. (S) Muntautomaten voor heilig water (de hoeveelheid hing af van de grootte van de geworpen munt).

Egypte

34. (S) Een automaat in de vorm van een haan werd ontdekt door één van de eerste Kaliefs van Caïro, na de verovering van Egypte door de Moslims, en werd beschreven in een Arabisch manuscript bekend als de Murtadi. De haan was gemaakt van rood goud en bedekt met kostbare edelstenen, met twee fonkelende pareltjes voor de ogen. Als men bij de haan in de buurt kwam, slaakte die een angstaanjagende schreeuw en begon met zijn vleugels te klapperen.

Mechanisch-elektronische robots

China

35. (S) Een robot die kon lopen.

Egypte meer dan 2000 jaar geleden

36. (S) Meer dan 100 verschillende automaten zijn geregistreerd.

Griekenland

37. (S) Een mensachtige robot die kon lopen en bijna wegliep!

Peru

38. (S) Een robot die kon praten en vragen beantwoorden (een computer?).

Kreta

39. (S) Een bronzen Talus schepsel.

Rheims, Frankrijk

40. (S) Een bronzen automaat die antwoord kon geven op vragen.

Regensburg, Duitsland

41. (S) Een androïde die kon lopen, spreken en huishoudelijke taken verrichten.

Azteken, Mexico

42. (S) Gevonden: een beeldje van een robot.

Zijn dezen overblijfsels van automatisering uit een vorig technologisch tijdperk?

Ik moet aanmerken dat niet alle wetenschappelijke verworvenheden uit het verleden een erfenis waren van vóór de Zondvloed. Uiteraard waren er ook natuurlijke sociale factoren. Echter, sommige verworvenheden van de oudheid en prehistorie kunnen niet worden gedefinieerd als uitvindingen van de mens uit die tijd, omdat de economische en sociale omstandigheden daar niet rijp voor waren. Dat moet dus wel een erfenis uit een vroeger tijdperk zijn geweest.

Een mechanisch effect van adembenemende schoonheid wordt misschien al snel ontdekt in het Lin-t-'ung district van China. Hier, waar China's eerste keizers leefden en stierven, worden momenteel grootschalige opgravingen

uitgevoerd. De meest verbazingwekkende ontdekkingen wachten nog op ons. Verborgen onder het pittoreske landschap liggen honderden onaangestaste keizerlijke grafkelders, elk gevuld met kunstschaten en rijkdommen.

In 100 v.C. beschreef de Chinese kroniekschrijver Suma Chien ongelofelijke schatten, die ingebouwd zijn in de tombe van de eerste keizer Ch'in Shih-huang-ti. De sterrenbeelden, delen van de aarde en gebouwen uit die tijd, waren allemaal nagemaakt. "Alle rivieren van het land, de Gele Rivier en de Yangtze, werden nagemaakt in kwikzilver en stroomden naar een minioceaan door middel van een mechanische werking".⁹

De locatie is bekend. De tombe, onder een heuvel bedekt met bomen en wilde bloemen, torent 55 meter (16 verdiepingen hoog) tegen de noordelijke voet van de berg Li in de Wei-rivier-vallei in de provincie Kansu.

De archeologen die uiteindelijk tot deze tombe doordringen moeten wel oppassen; de oude kroniekschrijver waarschuwde dat er wapens waren neergezet, "zodat iedere rover die inbreekt zou worden gedood".¹⁰

21. Fotospionage

Zou fotografieapparatuur en af luisterapparatuur bekend en gebruikt zijn in het verre verleden? Een abnormale suggestie, toch?

Laat me je dan vertellen over een aantal geschriften uit India die gedateerd zijn tot het tweede millennium v.C. en beschouwd worden als kopieën van nog oudere documenten. Hoewel de geschriften van de meeste andere landen te lijden hebben onder moedwillige vernieling, hebben deze het als door een wonder overleefd. Ze verhalen over heldendaden van goden en mensen, afgewisseld met zulk een rijkdom aan wetenschappelijke kennis dat veel ervan als absurd werd verklaard toen het voor het eerst in de 19e eeuw werd vertaald. De moderne wetenschap is nog steeds bezig met een inhaalslag om de concepten in deze documenten te onderzoeken.

Wetenschappers in veel landen bestuderen nu een opmerkelijke vertaling van Maharshi Bharadwaja, genaamd "Luchtvaart", dat wordt beschreven als "Een manuscript uit het pre-historisch verleden". Het bevat fascinerende, bijna ongelofelijke gegevens. Deze vertaling werd uitgegeven door de International Academy of Sanskrit Research in Mysore, India. De inhoudsopgave omvat onder andere:

- het geheim van de bouw van vliegtuigen, die niet kunnen breken, niet kunnen worden gesneden, geen vlam kunnen vatten en niet vernietigd kunnen worden;
- het geheim om vliegtuigen bewegingsloos te maken; het geheim van het verstaanbaar maken van gesprekken en andere geluiden in vijandelijke vliegtuigen;
- het geheim van het ontvangen van foto's van het interieur van vijandelijke vliegtuigen en nog veel meer.¹

Neem alleen al de verwijzingen naar beeld- en geluidsopnames in dit oude document. Onmogelijke vragen doen zich voor, tenzij we bereid zijn om te begrijpen dat er sprake is van een hogere of een even perfecte technologie als de onze. Veel alleenstaande aanwijzingen vanuit de hele wereld - op zich nietszeggend, maar opgeteld, veelbetekenend - tonen aan dat alledaagse dingen die ons bekend zijn ook bekend waren en gebruikt werden in de

"prehistorische" wereld. Opvallend genoeg worden deze aanwijzingen gevonden in de ruïnes van primitievere beschavingen, nadat de superieure technologie was verdwenen. Ze duiden op wat er aan voorafgegaan is. Hierna volgen enkele van de meer bescheiden uitvindingen - maar toch verrassend voor ons - die in de "onbelangrijkere" bladzijden van de archeologie kunnen worden gevonden.

Egypte, 2750 v.C.

1. (O) Enveloppen werden gebruikt voor brieven en met het privézegel van de afzender verzegeld.

Egypte, 2500 v.C.

2. (O) Elf geroeste scheermesjes met hiërogliefen.

Babylon

3. (O) Zwavellucifers.

Thera, 1500 v.C.

4. (S) Bokshandschoenen.

India

5. (O) Vingerhoedjes.

Egypte (2700 v.C.), Ur (Chaldeeën), van Costa Rica tot Colombia

6. (O) Zilver- en goudfolie.

Ecuador

7. (S) Een plaquette toont een klerk die met een ganzenveer in een verrassend modern boek schrijft.

Algemeen

8. (O) Bewijs voor papieren boeken is gevonden op alle werelddelen, behalve Australië.

Uycali en Titicaca, Peru

9. (O) Boeken met schilderijen en hiërogliefen. (Dit weerlegt de algemene veronderstelling dat de schrijfkunst onbekend was in Zuid-Amerika.)

Guatemala, Egypte

10. (M) Boeken gemaakt van goudblad.

Syrië, 1400 v.C.

11. (O) In een van de bibliotheken waren hele kamers gevuld met alleen maar woordenboeken en encyclopedieën!

Egypte, China, India

12. (O) Technische leerboeken.

Urartu, Turkije

13. (O) Linealen en kompassen werden gebruikt om gedetailleerde tekeningen voor fresco's te maken.

Medzamor, Armenië, 2500 v.C.

14. (O) Metallic lak.

Egypte, 3000 v.C.

15. (O) Een doos met vakken, zoals vandaag gebruikt wordt voor bestek.

Egypte

16. (O) Kampeeruitrusting.

Guatemala

17. (O) Duikpakken.

Egypte

18. (S) Plastics: "Glas dat kon worden gebogen, maar niet brak" werd door de Arabische geschiedschrijver Ibn Abd Hokh beschreven en is blijkbaar begraven in oude kelders.²

Peru

19. (O) Plastics? Kleine buisjes van een glasachtig materiaal, maar dat geen glas is. De buisjes, die een onbekende chemische samenstelling hebben, werden in de jaren 40 van de 20e eeuw in graven gevonden.

Cappacocia, Turkije

20. (S) Drinkrietjes.

Egypte (3000 v.C.), Zuid-Turkije, Centraal-Amerika

21. (O) Vorken en lepels.

Ur, Chaldeeën

22. (O) Messen met 2,8 procent tin.

India

23. (O) Aluminium bekers.

Tiahuanaco (Bolivia), Cornwall (Engeland), Ur (Chaldeeën), Mexico, Peru

24. (O) Fraai uitgevoerd gouden bestek.

Kreta

25. (O) Geglazuurd servies en getinte glazen drinkbekers.

Rome

26. (O) Thermosflessen voor warme en koude vloeistoffen en voedsel; voor gemeenschappelijk gebruik.

Urartu, Turkije

27. (O) Meubels versierd met goud en zilver; bronzen tafel- en beddenpoten in de vorm van geitenpoten of paardenhoeven.

Duitsland

28. (O) Beddenpoten gemaakt van gegoten metalen beelden, die op wieltjes stonden en zo kon worden verschoven. De Kelten van het Bronzen tijdperk worden toch verondersteld niet zo beschaafd te zijn geweest?

21-1 *Eén van acht gegoten metalen beeldjes die het sterfbed van een "Bronzen Tijdperk" Keltische prins ondersteunden. Het bed kon "als een sofa op wieltjes" worden gerold.
(Foto: Dr. J. Biel)*

Israël (850 v.C.), Egypte

29. (S) Bedden en ornamenten van gekleurd ivoor.

Ecuador

30. (O) Een prachtig gouden bed met gegraveerde hiërogliefen.

Israël

31. (S) Stoelen van ebbenhout, ingelegd met ivoor en het halfedelsteen lapis lazuli.

Soemerië (3000 v.C.), Ecuador

32. (S,O) Een grote verscheidenheid moderne muziekinstrumenten.

Syrië

33. (O) Een muzieknotatie op een kleitablet van 3400 jaar oud, dat - vertaald en afgespeeld - aangenaam klinkt voor het moderne westerse oor. Zoals gitaarmuziek was het waarschijnlijk geschreven voor een solist, die met een harp werd begeleid.

Arizona (USA), De Maya's (Mexico)

34. (O) Rubberen ballen.

22. Bikinimeisjes van de Middellandse Zee

KLEDING EN VERSIERINGEN

Lekker zonnebaden in je bikini. Of trek je mantelpakje aan en dan naar een modeshow. Als twintigste-eeuwse geschiedschrijvers je primitief noemen, omdat je duizenden jaren vóór Christus leefde, dan kun je ze uitlachen. Je sieraden zijn onberispelijk en het ontbreekt je niet aan elegantie. En je "prehistorische" man woont ook niet in een hol. Hij draagt stijlvolle kleding en moderne schoenen. Genoeg om de traditionele prehistoricus een hartaanval te bezorgen. Hier is een korte lijst...

Gobi woestijn (Nevada, USA), Engeland

1. (O) Gefossiliseerde prehistorische schoenafdrukken, met kopspijkertjes rond de rand en "veters".¹

Mexico, Peru, Duitsland

2. (O) Gouden en zilveren schoeisel met zolen van zacht goud of rubber en goudversiering.

Helwan (Egypte), Subis gebergte (Borneo)

3. (O) Fijn geweven textiel van een buitengewone sterkte en verfijndheid, zoals vandaag alleen in hooggespecialiseerde fabrieken wordt gemaakt.

Peru tot Mexico

4. (O) Katoen dat in verscheidene kleuren werd verbouwd (van bruin tot blauw), een techniek die de moderne wetenschap nog niet heeft kunnen nabootsen.

Mochica's van Peru

5. (O) Geavanceerde textielverftechnieken: weefsels bedekt met een mozaïek van veren, in niet minder dan 190 verschillende kleuren.

Peru

6. (O) Prachtig textiel, met sluiers, brokaat en gobelins, veel verfijnder dan wat mogelijk is op elk modern weefgetouw.

Rusland, 3000 v.C.

7. (O) Geweven kabels en patronen.

Peru

8. (O) Verfijnde patronen in kant.

Peru

9. (O) Kleding in veelkleurige patronen, die kunstig aan elkaar is genaaid met goud- en zilverdraad.

Chung Shan, China

10. (S) Kleren van jade, bestaande uit honderden stukjes dicht opeengezette stukjes jade, met gouddraad aan elkaar genaaid.

De Maya's, Mexico

11. (O) Waterdichte kleding.

Honan gebergte, China

12. (S) "Moderne" vesten en lange broeken (afgebeeld op schilderijen in ondergrondse tunnels).

Zuid-Afrika

13. (S) Truitjes met korte mouwen, strakke broeken, handschoenen, jarretels, slippers en veelkleurige overhemden.

Rusland

14. (O) Broeken van bont, geborduurde hemden, jassen met ivoren sluitingen en gespen.²

Rusland

15. (O) Tweedelige pakken, die veel lijken op die van vandaag.³

Kreta, Klein-Azië, Egypte (3000 v.C.)

16. (S) Mode werd gelanceerd door de elegante vrouwen van Kreta en geïmiteerd door andere landen:

- Lange zwierige rokken.
- Later: vollere rokken met een sleep.
- Topjes versierd met Medici-achtige kragen.
- Van voren diep uitgesneden kleding, met décolleté.
- Extravagante hoeden in alle soorten.

Frankrijk

17. (S) Broekpakken, jasjes met korte mouwen, versierde hoeden, kleine laarsjes en modern ogende tasjes. ⁴

Sicilië

18. (S) Bikini's geshowd door zeer slanke jonge meisjes, poserend op een manier zoals vandaag nog steeds gebeurt.

Soemerië, 2900 v.C.

19. (O) Een verbazingwekkend moderne pruik.

Thera, Soemerië

20. (S, O) Oogschaduw; mascara.

Egypte

21. (O) Een vrouw, geconserveerd in een grafkelder, droeg vijf kleuren lippenstift; haar haren hadden op krulspelden gezeten; de krullen zaten er na 3000 jaar nog in.

Soemerië, Bulgarije, 3000 v.C.

22. (O) Grote oorbellen, kettingen, cosmetica en dure sieraden, die met raffinement werden gedragen.

Mohenjo-daro, Pakistan, 3000 v.C.

23. (O) Juwelen, ringen, armbanden en kettingen van goud, zilver en ivoor - bewaard in elegante zilveren kistjes - en "zo goed afgewerkt en zo glanzend gepolijst dat het zo uit een juwelierszaak op Bond Street had kunnen komen".

Dit waren een paar voorbeelden van mode uit de oudheid. Onder de normale bevolking zien we een verbazingwekkende verscheidenheid en rijkdom in kleding. Het was ook elegant en getuigde van goede smaak doordat de kleding, haardracht, hoofdtooi, en sieraden goed op elkaar waren afgestemd. Ze hadden dezelfde verfijnde smaak voor schoonheid als wij. Kruidendruppels werden gebruikt om de pupillen van de ogen te vergroten. Groene oogschaduw, zwarte eyeliner, poeder en rouge werden in grote hoeveelheden gebruikt, alsook een blekende pasta voor sproeten. Vanaf de vroegste tijden was er een fascinatie voor nagels. Manicuresets werden gebruikt, inclusief een nagelriemdrukker, zoals je die nu nog ziet. Vrouwen kleurden hun vinger- en teennagels vuurrood. Wat smaak betreft waren de mensen vrijwel hetzelfde als vandaag.

23. De kristallen schedel

Verbeelding, zou je kunnen zeggen. En misschien ben ik het daarmee eens, ware het niet dat er consequente getuigenissen van gerenommeerde getuigen gevonden zijn.

Van een kristallen schedel komt, tijdens bepaalde fasen van de maan, a capella koormuziek, melodieus gerinkel van belletjes en een paarse gloed. Wetenschappers hebben geen enkele theorie om deze verschijnselen te verklaren. De schedel van bijna zes kilo werd door Mitchel Hedges bij Lubaantun in Belize (voormalig Brits Honduras) opgegraven.

Het is geen geheim dat prehistorische kunst en beeldhouwkunst ons voor belangwekkende vragen stellen. We worden geconfronteerd met:

- Drie-dimensionele kunst.
- Vier-dimensionele kunst.
- Zichtbaar; dan onzichtbaar.
- Beelden die van geslacht veranderen.
- Beelden van 18 verdiepingen hoog.
- Muurschilderingen in lichtgevende verf.
- Houtsnijwerk dat zodanig is ontworpen dat een vijftien minuten durend filmpje te zien is, met bewegende plaatjes die zo helder zijn als neonlicht.

Dergelijke subtiele technieken zijn in strijd met de algemene opvatting over primitieve holbewoners, die knuppels en vuurstenen gebruikten en op aapmensen leken!

Tot dusver heb ik geen uitleg gekregen van een dergelijk ultra modern genie, dat ook maar enigszins overtuigend klinkt. Sommige kunstuitingen zijn zo ver gevorderd dat die technieken zelfs onze tijd ver vooruit zijn.

Altamira (Spanje), Lascaux (Frankrijk), Ribadiasella (Sahara)

1. (O) Grotschilderingen van een sterk ontwikkelde en gestileerde kunst, die vreemd genoeg modern lijken; meesterwerken uit een bepaalde periode.

- Hun dynamische realisme en schoonheid, de vloeiende lijnen en contrastwerking, het gebruik van perspectief, maken ze erg veel

beter dan de latere afbeeldingen van dieren in Egypte, Babylon, Griekenland of Kreta. Hun niveau werd niet eerder weer bereikt dan in de Renaissance van de vijftiende eeuw!

- Schetsen en rechtbankstukken die zijn ontdekt suggereren dat er kunstacademies waren.
- De afbeeldingen tonen schaduwen en lichtpartijen; er is een opbouwplan, compositie's die gebruik maken van holtes en uitstulpingen die al op de rots aanwezig waren. De schilders bezaten een mate van cultuur die veel geavanceerder was dan die van de hedendaagse inwoner van het Europese platteland.

Ajanta, bij Bombay, India, 6e eeuw

2. (O) Lichtgevende verf: muurschilderingen van vrouwen die gaven brengen hebben geen dieptewerking totdat het licht uitgaat. In het donker lijken de beelden op de muur ineens driedimensionaal, alsof ze van marmer waren gemaakt. Door het slimme gebruik van lichtgevende verf, waarvan het geheim voor eeuwig verloren is gegaan, ontstond dit effect.

Frankrijk

3. (O) De gegraveerde beenderen van Glozel zijn nog steeds de beste ter wereld.

Mohenjo-daro (Pakistan), Mesopotamië (Perzische Golf)

4. (O) Spekstenen zegels, gegraveerd met stieren, olifanten, antilopes en andere dieren (één ervan toont een man die hoog in een boom zit, met een hongerige tijger beneden zich) zijn niet groter dan een postzegel! Het kunstwerk is zo fijn dat het wel eens onder een vergrootglas zou kunnen zijn gemaakt.

Havea, Brazilië

5. (O) Een berg die zo gebeeldhouwd is dat die lijkt op het hoofd van een bebaarde man die een puntige helm draagt. Aan de ene kant van de berg (op een smalle verticale richel op 1000 meter hoogte) staat een inscriptie in spijkerschrift van zo'n 3 meter hoog. Het is een raadsel hoe men dit heeft gedaan.

Plateau van Marcahuasi, Peru

6. (O) Vier-dimensionale kunst:

- Houtsnijwerk dat, afhankelijk van de hoek waaruit men ze bekijkt, verschillende aanzichten hebben, maar je moet op de goede plek

staan om ze ieder apart te kunnen zien. Wanneer je beweegt, verdwijnen ze of veranderen ze in andere figuren.

- Voorstellingen worden zichtbaar, dan weer onzichtbaar, alleen zichtbaar op het middaguur, of alleen bij schemering, of bepaalde andere uren, of bij een van de zonnewenden. Op andere tijden zijn de voorstellingen onzichtbaar.
- Een afbeelding van een oude man veranderd, als je er een foto van neemt, in een gebeeldhouwd gezicht van een stralende jongeman. Hoe kunnen we dit mysterie van beeldhouwkunst, dat alleen wordt waargenomen als je er een foto van neemt, verklaren? Het is moeilijk voor te stellen hoe een kunstenaar zulk een effect kon bereiken, zelfs als hij de middelen van de moderne wetenschap tot zijn beschikking zou hebben gehad.

De kunstenaars hadden onvergelykbare vaardigheden nodig om de figuren alleen maar onder bepaalde hoeken of onder bepaalde specifieke omstandigheden van zonlicht te laten verschijnen.

Deze voorbeelden behoren tot een enorm complex van monumenten en beeldhouwwerken die anderhalve vierkante kilometer bedekken en hele rotswanden in beslag nemen; met afbeeldingen van de vier belangrijkste mensenrassen en van dieren uit andere delen van de wereld. Ieder type beeldhouwkunst werd gebruikt: bas-reliëf, graveren en het spel van licht en schaduw. De beeldhouwers gebruikten de wetenschappelijke wetten van perspectief en de optica.

Paaseiland

7. (O) Gebeeldhouwde hoofden, hoewel zonder ogen, hebben wenkbrauwen die zo zijn bewerkt dat ze, op een bepaalde tijd van het jaar, een schaduw werpen die op een oog in een oogkas lijkt.

Zuid-Amerika, Engeland (Stonehenge en Avebury), Frankrijk (Zuid-Bretagne)

8. (O) Zichtbaar en dan weer onzichtbaar beeldhouwwerk wordt in vele plaatsen aangetroffen.

Onega rivier, Rusland

9. (O) Een "lichtreclame" effect met een bewegend beeld: Een verbazingwekkende galerij met 600 schetsen is gegraveerd in een afgrond van hard graniet, die verticaal uit een meer verrijst. De afbeeldingen zijn op een ingenieuze manier gemaakt zodat, in combinatie met de ondergaande zon,

het effect ontstaat van kabbelend water. Wanneer de zon de horizon nadert, licht het graniet donkerrood op en de verschillende gekleurde lijnen van de afbeeldingen worden haarscherp (de ontelbare kleine kristallen prisma's van de inkepingen weerkaatsen veel meer licht dan de omliggende gladde gebieden) en geven een intense glans. Dan beginnen de lichtgevende beelden te bewegen. Het lijkt alsof de kikvors een eland wordt, terwijl de jager een handbeweging maakt. Als hij de bijl met zijn rechterhand heeft geworpen steekt hij zijn linkerarm uit om zijn evenwicht te bewaren, terwijl het kampvuur flikkert. Dit prachtig schouwspel duurt een kwartier, totdat de ondergaande zon de beelden langzaam verduistert. Hetzelfde effect is te zien bij tl-lampen die lijken te bewegen omdat ze snel aan en uit gaan door de elektriciteitsfrequentie. Groepen van kleine prisma's op de ongelijke oppervlakken van de afbeeldingen werken als lampen die op bepaalde momenten meer licht geven dan anderen. Twee lichtstromingen - van de ondergaande zon en van het bewegende wateroppervlak - wekken de indruk dat het hele beeld beweegt.¹

De kunstenaars moeten een duidelijk idee hebben gehad van wat ze wilden laten zien; zowel een scherpe blik als een vaste hand, omdat een verkeerde snede in het harde steen het werk direct en voorgoed zou ruïneren; graniet is een ondergrond dat geen correcties toestaat.

Australië

10. (O) Is dit houtsnijwerk met een laserstraal gemaakt? Sommige afbeeldingen en symmetrische vormen zijn 10-25 centimeter diep in de rots gemaakt, op 10 tot 100 meter hoogte. Pogingen om de gravures na te maken met modern materiaal mislukten - de rots brak steeds af of verkorrelde. "Alleen een laserstraal zou zo'n impressie kunnen maken," beweert een geleerde.² (Vergeet niet dat in de Verenigde Staten van Amerika, de Apache Indianen spreken van tunnels die gemaakt werden met "stralen die de levende rots vernietigen".)

Duitsland, Rusland

11. (O) Gezichten die van geslacht veranderen: reusachtige stenen die gebeeldhouwd waren tot mensenhoofden hadden twee gezichten. Als je ze 125 graden draaide werd het gezicht van een man veranderd in dat van een vrouw. (Van voor de ijstijd).

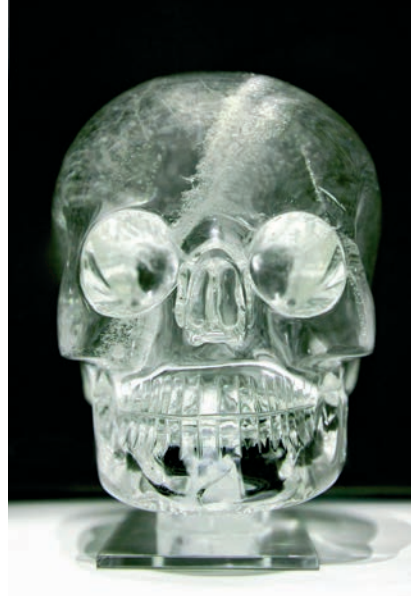
De Maya's, Guatemala

12. (O) Overdrukken: Een patroon dat op een plat oppervlak werd getekend,

werd in drie dimensies op een pot overgebracht met een nauwkeurigheid die weinig tekenaars kunnen evenaren. Het was een complex ontwerp.

Belize (voormalig Brits Honduras), Mexico

13. (O) Twee afzonderlijke kristallen schedels, ingewikkeld en mooi, hebben geen gelijke. Elke schedel werd uit een massief blok kristal gebeeldhouwd. De grotere is van natuurlijke afmetingen, met een aparte, maar verbonden, beweegbare onderkaak. Dat suggereert dat die bestemd was om te "praten". Waarvoor het werd gebruikt is niet bekend. Iedere kristallen schedel heeft een ingebouwde - bijna perfecte - set van ingewikkelde optische systemen, die al het licht dat de basis binnendringt in het volle spectrum door de holle ogen uitstraalt. Er zijn verslagen dat één van de schedels soms ook vreemde geluiden voortbrengt.³

23-1 Een zeer mooie schedel, gemaakt van kristal, waarschijnlijk van Mixteekse oorsprong.

Vandaag weten we dat de eigenschappen van kwartskristal zeer belangrijk zijn voor halfgeleiders in de halfgeleiderlektronica en radiocommunicatie, maar met al onze ervaring zouden we niet zoiets als de kristallen schedel kunnen maken.

Guyana, Engeland, USA, Chili, Afghanistan, Peru

14. (O) Enorm houtsnijwerk en tekeningen (vaak te groot om vanaf een willekeurige plaats op de grond te zien): Mens- en dierenfiguren van 20 tot 110 meter lang. Een ander figuur is 275 meter lang (onderdeel van de Nazca-tekeningen op een oppervlak van 40 vierkante kilometer) en is het grootste kunstwerk ter wereld.

Egypte

15. (O) De gigantische portretbeelden van de Farao's (tot 30 meter hoog, met tenen, ogen, oren van enorme afmetingen) vereist een ongelofelijke combinatie van vakmanschap en precisie. De kunstenaar kon zelden zijn werk in totaliteit zien.

24. Wat er na het auto-ongeluk gebeurde

GEZONDHEID EN GENEESKUNDE

Na een ernstig auto-ongeluk in 1963 werd het leven van het slachtoffer op een wel heel ongebruikelijke manier gered. Om de delicate operatie te kunnen uitvoeren, gebruikte de Peruaanse chirurg Francisco Grano chirurgische instrumenten die uit een 3000 jaar oude tombe waren opgegraven. Ze waren vervaardigd uit een legering van goud, koper en zilver. De oude geneeskunst, zo blijkt, was meer dan een simpel kruidenkastje. Juist het tegenovergestelde was het geval. Geneeskunde en chirurgie waren fantastisch geavanceerd, al duizenden jaren geleden. Er bestond wereldwijd een hoogontwikkelde medische wetenschap en in sommige gevallen wordt het pas nu weer herontdekt door de moderne wetenschap. We zullen nooit alles te weten komen, maar we kunnen alleen maar versteld staan van de grote hoeveelheid medische kennis en vaardigheden die er bestond aan het prille begin van de geschiedenis. Wat volgt zijn fragmenten van die kennis.

Kennis van de interne lichaamsfuncties

India

1. (S) Kennis van het zenuwstelsel.

Egypte

2. (S) Kennis van de relatie tussen het zenuwstelsel en de beweging van onze ledematen leidde tot het begrip van de oorzaken van verlamming. (48 klinische gevallen staan in het Smith Papyrus.)

China (2650 v.C.), Egypte, India

3. (S) De functie van het hart, om het bloed door de aderen te pompen en te laten circuleren, werd begrepen en beschreven. (Pas in de zeventiende eeuw werd dit herontdekt. Het was destijds een revolutie in de Europese geneeskunst.)

India

4. (S) Kennis van het metabolisme.

China

5. (S) De chemische balans in het lichaam werd begrepen.

India

6. (S) Genetica en het doorgeven van specifieke eigenschappen door erfelijkheid waren bekend.

De Bijbel, 1000 v.C.

7. (S) Moleculaire biologie: Kennis van de menselijke cellulaire suiker/fosfaat DNA-helix banden en hun genetische "blauwdrukken": "*Uw ogen zagen mijn vormloos begin, nog imperfect: en al deze dingen waren in Uw boek geschreven, de dagen als zij geformeerd zouden worden, toen er van hen nog niets was*".¹

China (2650 v.C.), Egypte (3000 v.C.), India

8. (S) Medische en chirurgische studieboeken en diagnostische handboeken.

India

9. (S) Een lijst met de diagnose van zo'n 1120 ziekten.

India

10. (S) De etiologie (leer der oorzaken) van een aantal ziektes, die door de Westerse wereld niet eerder werd bereikt dan laat in de negentiende eeuw.

Gezondheid en geneeskunde

Tiahuanaco (Bolivia), Alexandrië (Egypte)

11. (S) Een college van chirurgen; een faculteit geneeskunde.

China, 3e eeuw v.C.

12. (S) Apothekers.

China, 3e eeuw v.C.

13. (S) Gespecialiseerde artsen.

China, 3e eeuw v.C.

14. (S) Dierenartsen.

Peru, Egypte

15. (S) Een door de staat gesteund medisch hulpprogramma; artsen werden beloond door de regering en medische hulp was gratis voor iedereen.

De Bijbel

16. (S) Principes van de diëtiëk, die nu pas door de wetenschap worden erkend, met inbegrip van het belang van fruit, noten en groente voor een goede gezondheid. Een gedetailleerde indeling van vlees dat wel of niet geschikt is voor menselijke consumptie; waarschuwingen tegen het eten van dierlijke vetten en bloed. ²

Peru, Groot-Brittannië

17. (O) Het conserveren van voedsel (met inbegrip van vacuüm).

De Bijbel

18. (S) Quarantaine. ³

Het is veelzeggend dat de dodelijke Europese plagen van de Middeleeuwen onder controle werden gebracht door het volgen van quarantaine en andere regels, zoals die in het Bijbelboek Leviticus zijn vastgelegd. Met de medische wetenschap in deze periode op z'n dieptepunt, werden Joodse artsen zeer gewaardeerd. Is het wel eens bij je opgekomen dat er wel eens meer achter deze bron van informatie zou kunnen liggen dan je zo op 't oog kunt zien?

Egypte, De Bijbel ⁴

19. (S) Praktische hygiëne.

Egypte, China, De Bijbel ⁵

20. (S) Antiseptica en sterilisatie.

India (2000 v.C. ⁶), China

21. (S) Immunisatie en vaccinatie (met voorschriften voor vaccinatie en beschrijvingen van de effecten).

Egypte, India, De Bijbel ⁷

22. (S) Penicilline.

Egypte, India

23. (S) Medicijnvoorschriften, zoals "neem voor het naar bed gaan..." of "neem twee keer per dag...", waren normaal.

Egypte, India

24. (S) Wondermiddelen tegen "ongeneeslijke" ziekten. Veel van deze ziekten van vandaag werden in het oude India werkelijk genezen met medicijn-

nen die ons onbekend zijn. Op dit moment wordt er onderzoek verricht in Indiase teksten in de hoop iets van deze verloren wetenschap te herstellen.

India, 1e eeuw n.C.

25. (S) Een farmaceutische encyclopedie met een lijst van meer dan 500 medicinale kruiden.

Egypte, India, China, Peru, Armenië (1500 v.C.)

26. (S) Plaatselijke en algemene narcose (met inbegrip van een onbekend mineraal geneesmiddel).

India

27. (S) Medische methoden om de gevolgen van gifgas te bestrijden.

Soemerië

28. (S) Bestralingstherapie: Een cilindervormig zegel beeldt een man af die op een speciaal bed ligt; zijn gezicht wordt beschermd door een masker terwijl hij onderworpen wordt aan straling.

De Bijbel

29. (S) Mond-op-mond beademing.⁸

Kreta, Egypte, Australië

30. (S, O) Anticonceptiemiddelen:

- Anticonceptie-gel; Egypte⁹
- Een anticonceptiepil zonder schadelijke bijwerkingen; de Australische Aboriginals.

Egypte

31. (S) Zwangerschapstesten met urine en het vaststellen van het geslacht van het ongeboren kind.

Kreta

32. (S) Kunstmatige inseminatie.

De Bijbel

33. (S) Mannelijke besnijdenis. Niet als een ritueel bij het bereiken van de puberteit, maar op de achtste dag overeenkomstig de normen van twintigste-eeuwse geneeskunde.¹⁰

We beginnen nu pas de reden hiervoor te zien. Recente ontdekkingen hebben aangetoond dat een pasgeboren baby een neiging tot bloeden heeft, totdat na vijf à zeven dagen een stollingsstof wordt aangemaakt, namelijk vitamine K. Op de achtste dag wordt er een andere stollingsstof aangemaakt, protrombine en die is op dat moment op het hoogste niveau dan ooit in het verdere leven zal worden bereikt, namelijk 110 procent van de normale waarde! Kan er ook maar iemand betwijfelen dat dit overtuigend bewijs is voor het bestaan van een hogere informatiebron vanaf het begin?

Chirurgische instrumenten

Pompeii, Italië

34. (O) De gynaecologie ontwikkelde zich tot in perfectie, met instrumenten die bijna gelijk waren aan die van vandaag.

Kreta

35. (S) Lijmen.

Peru

36. (S) Tourniquet en tang.

Peru

37. (S) Gaasverband en absorberende watten van katoen om chirurgische wonden te verbinden.

Jericho, Israël

38. (O) Gips.

Egypte

39. (S) Gebroken botten gezet met spalken.

Italië, 1e eeuw n.C.

40. (O) Chirurgische instrumenten "zo verfijnd met haardunne schroefjes, zoals die waar we nu in de twintigste eeuw over beschikken". Met die instrumenten kon zeer precies worden gewerkt.¹¹

India, 5e eeuw v.C.

41. (S) 121 chirurgische instrumenten staan beschreven in een oud document.

India

42. (S) Gebogen hechtnaalden.

Tiahuanaco, Bolivia

43. (O) Bronzen operatiemessen.

Egypte

44. (O) Geavanceerde medische instrumenten die de tegenhangers zijn van de basisinstrumenten van de moderne chirurgie: tang, scalpels, klemmen, enzovoorts.¹²

Armenië (1500 v.C.), Guatemala, Peru (500 v.C.)

45. (O) Vlijmscherpe chirurgische instrumenten gemaakt van obsidiaan. Obsidiaan (vulkanisch glas) is duizendmaal scherper dan de platina-plus scalpels die in andere chirurgische instrumenten worden gebruikt. Het snijvlak van obsidiaan is zo scherp dat het de cellen niet kwetst.

In 1975 verrichte een Amerikaanse arts met succes een grote operatieve ingreep met gereedschap van obsidiaan.¹³ Snijvlakken gemaakt met obsidiaan instrumenten zouden uiteindelijk een revolutie teweeg kunnen brengen in de chirurgie en zouden van speciale waarde kunnen zijn in cosmetische en plastische chirurgie.

Peru, 500 v.C.

46. (S) Scalpels, bronzen messen, scharen, koperdraad en naalden voor het maken van hechtingen.

Egypte

47. (S) Kunstmatige voeding via slangen.

Peru

48. (S) Machines voor het kunstmatig ondersteunen van herstellende patiënten: Patiënten die een hartoperatie hadden ondergaan werden via een ingewikkeld slangensysteem gekoppeld aan een machine.

Egypte

49. (S) Plasma generator.

Peru

50. (S) Operatietafels.

Fluoroscopen (röntgenapparatuur) voor de diagnose van inwendige verwondingen ¹⁴

India, 500 v.C.

51. (S) Wanneer een patiënt voor het apparaat werd gezet, "verlichtte een "parel" zijn lichaam zoals een lamp alle voorwerpen in een huis verlicht en zo bleek de aard van zijn ziekte".

China, 206 v.C.

52. (S) "Een kostbare spiegel die de beenderen van het lichaam verlicht" was rechthoekig (1,3 x 1,9 m) en straalde een vreemd licht uit naar beide kanten. Het zicht op de organen dat de spiegel gaf, kon niet worden belemmerd door een obstakel.

Mexico

53. (S) In Toro Muerto toont een rotstekening een man met een rechthoek over de borst; in de rechthoek is een gestileerde tekening zichtbaar, die lijkt op de wervelkolom en de ribben.

Australië

54. (S) Aboriginals hebben röntgenschilderingen, die dieren, reptielen en vis-sen afbeelden met hun interne organen en beenderen.

Kan dit een herinnering zijn aan een oud tijdperk toen röntgenapparaten in gebruik was?

Chirurgische ingrepen

Peru

55. (S) Operatiekamers werden vooraf schoongemaakt en ontsmet.

Peru

56. (S) Wegsnijden van gezwellen.

Peru

57. (S) Het dichtschroeien van wonden.

Peru, Australië

58. (S, O) Bloedtransfusies:

- Veel oude gravures in Peru tonen zwangere vrouwen die bloed geven aan mensen die een orgaantransplantatie hebben ondergaan. (Zou het kunnen dat er een nog onbekend herstelhormoon wordt aangemaakt door een zwangere vrouw?)
- In Australië nemen de Aboriginals bloed af uit een ader in het midden van de arm of binnen in de elleboog door middel van een hol rietje. (Bloedoverdracht wordt ook gedaan met de mond, maar deze techniek blijft ondoorgrondelijk.) Hij weet dus welke de juiste ader is om bloed af te nemen. Op de één of andere manier weet hij ook precies de juiste donor te kiezen. Bloedtransfusies worden niet alleen in kritieke gevallen bij verwondingen of ziekten toegepast, maar ook om bejaarden meer vitaliteit te geven. Blijkbaar is de Aboriginal medicijnman nog steeds de erfgenaam van een oude wetenschap.

Peru, India

59. (S) Amputaties.

China (3e-5e eeuw v.C.), India (6e eeuw v.C.), Soemerië

60. (S) Staaroperaties blijken routine te zijn geweest.

India

61. (S) Verwijdering van anale fistels.

India

62. (S) Verwijdering van halstumoren.

India

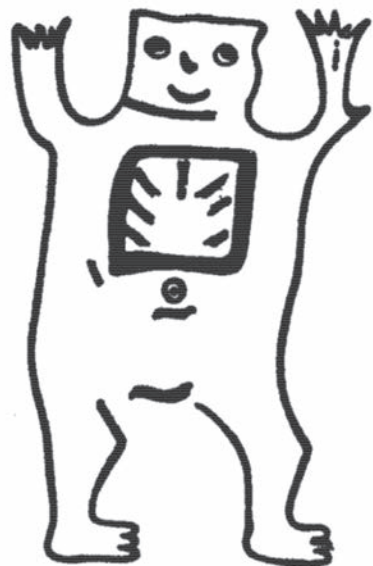
63. (S) Verwijdering van amandelen.

India

64. (S) Galsteenoperaties.

Peru, India, Guatemala

65. (S) Keizersnede operaties.

24-1 Een primitieve grottekening die afbeeldt wat we vandaag zouden bestempelen als een fluoroscoop en een menselijke ribbenkast.

Egypte, Soemerië, Peru, Bolivia

66. (S) Wetenschappelijke botchirurgie, met inbegrip van het afschrapen van de binnenkant van het bot; ook bottransplantaties.

Egypte

67. (S) Kunstbenen en -handen.

India, 5e eeuw v.C.

68. (S) Plastische chirurgie.

Peru

69. (S) Operaties aan de voorhoofdsholten.

India

70. (S) Neustransplantaties.

Spanje (3e eeuw n.C.), Peru

71. (S) Transplantaties van ledematen: In een afbeelding van een Spaanse operatie was de donor een zwarte man en de ontvanger een blanke edelman. Eén chirurg wordt afgebeeld met het been dat hij zojuist heeft geamputeerd.¹⁵ Hadden deze chirurgen kennis verworven van de technieken van begenadigde chirurgen uit een ver verleden?

Peru

72. (S) Long-, nier-, en leveroperaties en transplantaties.

India (8e eeuw v.C.), China (300 v.C.)

73. (S) Andere orgaantransplantaties.

Palestina, Assyrië (Irak), Iran

74. (S) Hartoperaties: De ribben werden vakkundig opengeknipt en zodra een opening was gemaakt werden de ribben nog verder gespreid met een spreider. Er is bewijs dat de Russische patiënt nog 3 à 5 jaar heeft geleefd. (Alle kenmerken kwamen overeen met wat we vandaag kennen als het "cardiale venster" dat chirurgen in staat stelt om hartoperaties uit te voeren.)

Peru¹⁶, China (403-221 v.C.), Afrika (3e eeuw v.C.)

75. (S) Harttransplantaties met behulp van technieken die modern zijn vergeleken met die van vandaag: Het hart wordt uit de patiënt genomen. Die ligt op een soort operatietafel. Slangen zijn aangesloten op een infuus. Een

nieuw hart wordt geplaatst. Twee chirurgen sluiten de slagaders. De opening in de borst wordt weer gesloten.

Schedeloperaties

Egypte

76. (S) Operaties waarvoor het nodig is de schedel te openen.

Peru, circa 2000 v.C.

77. (O) Zes zeer dunne metalen draadjes in de holle schedel van iemand die een botinfectie had.

Armenië, circa 2000 v.C.

78. (O) Een stuk bot dat vakkundig in de schedel gezet is van een vrouw die een hoofdletsel had opgelopen in haar jeugd. Het letsel had een gat van 5 mm gemaakt en legde het bot open. Haar eigen schedel groeide om het transplantaat heen en ze is ongeveer 35 geworden.¹⁷ De resten werden bij het Sevanmeer gevonden.

Het Sevanmeer, Armenië

79. (O) Splinters die uit de hersenen van een vrouw werden verwijderd, nadat ze een klap op het hoofd had gehad waarbij een stomp voorwerp van 2,5 cm de schedel doorboorde en de binnenkant van de schedel verbrijzelde. De chirurgen sneden voorzichtig een groter gat rondom de wond om de splinters uit de hersenen te verwijderen. Er is bewijs dat ze deze operatie nog 15 jaar heeft overleefd.¹⁸ Zelfs voor moderne begrippen, zouden dergelijke operaties als uiterst moeilijk worden beschouwd. Sommige van deze operaties worden gezien als technisch superieur aan onze hedendaagse chirurgie.

Russisch Centraal-Azië

80. (O) Zelfs nog oudere succesvolle hersenoperaties.

Polynesië, Peru, Canarische Eilanden, Tiahuanaco (Bolivia)

81. (O) Schedelboringen (het aanbrengen van een plaat van goud of zilver over de hersenen in geval de schedel gebroken is): Duizenden schedels zijn in Peru gevonden met de kenmerken van succesvolle schedelboringen. (Eén schedel heeft vijf opéénvolgende boringen). De graven van de Inca's bewijzen dat 85% van de patiënten het overleefde!

Dit is een vrij nieuwe techniek in de huidige chirurgie. Dezelfde operatie, uitgevoerd in het Hotel Dieu te Parijs in 1786, was zonder uitzondering dodelijk. Toch flatteert de wereld zichzelf vandaag door te stellen dat er in de hele geschiedenis nooit zoveel knappe koppen bij elkaar zijn geweest als nu. Een simpel geval van egoïsme, bekroond met onwetendheid.

Soemerië

82. (S) Hersenoperaties werden ook in Soemerië uitgevoerd.

Hersentransplantaties? Dat dergelijke operaties plaats hebben gevonden, wordt in hoofdstuk 28 geopperd.

Tandheelkunde

Missouri, USA (meer dan 3000 jaar geleden), Egypte, Guatemala

83. (O) Vullingen in tanden van een soort cement (De kronen en cementen vullingen in de gaatjes van de Maya zijn na 1500 jaar nog in goede staat!)

Peru

84. (O) Gouden inlays en stifttanden.

Egypte, Baalbek, Libanon

85. (O) Bruggen: Oude tanden werden in de ruimte tussen twee gezonde tanden geplaatst en bevestigd met gouddraad.

Egypte, Arizona, USA, Etrusken (Italië), Peru

86 (O) Kunstgebitten die verrassend veel op de kunstgebitten lijken van een modern tandheelkundig laboratorium. (In Arizona: gouden kunsttanden; in Peru: tanden van roestvrij staal.)

25. Ruïnes die gloeien in de nacht

ELEKTRICITEIT

Wonderbaarlijk..., maar was het waar? Op reis in 1925 door de onherbergzame regio van de Matto Grosso in Brazilië, werd de nieuwsgierigheid van Colonel P.H. Fawcett gewekt door verhalen van de oorspronkelijke bewoners over mysterieuze koude lichten in sommige van de verwoeste steden in het oerwoud. Dat niet alleen. Er bestond ook, zeiden ze, een nog levende stad, bewoond en 's avonds verlicht. Kon dit waar zijn? Zou er nog een overblijfsel bestaan van een verloren gewaande beschaving die "vergeten" wetenschap gebruikte? Fawcett kwam terug en beweerde dat hij een glimp van deze steden in het oerwoud had opgevangen. Hij ging weer terug naar de regio om verder te gaan met zijn passie, maar deze keer verdween hij spoorloos. Het is opmerkelijk dat vrijwel niemand ooit voet op deze "terra prohibida" (verboden grond) heeft gezet en het na heeft kunnen vertellen. Inderdaad een "verloren wereld", het is een land met enorme moeraswezens, wilde dieren en nog wildere mensen. Dit gebied wordt begrensd door de Rio Xingu, the Rio Tapajos en de Amazone. Wat betreft de veronderstelde lichten in het oerwoud, daar ben ik wel nieuwsgierig naar. Het bestaan van hulpmiddelen die 's nachts licht kunnen geven kan niet in twijfel worden getrokken, omdat zoveel klassieke auteurs ze beschrijven. Ik was met stomheid geslagen toen ik dat ontdekte! Tot 1890 hadden wij alleen maar kaarsen, fakkels, en olielampen. Je zou makkelijk kunnen denken dat dit altijd het geval is geweest. Echter, moeten we nu het gebruik van verlichting en zelfs elektriciteit in het verleden als een historisch feit beschouwen?

Vóór de vloed

Elektriciteit zou wel eens een belangrijke rol kunnen hebben gespeeld bij de werking van de Ark van Noach tijdens de Zondvloed. Onder verwijzing naar de Ark worden er twee Hebreeuwse woorden gebruikt. Die zijn als "venster" vertaald in de Bijbel. In Genesis 8 : 6 wordt het Hebreeuwse woord "challon" (opening) gebruikt voor het venster waardoor Noach de vogels vrijliet.

Genesis 6 : 15 gebruikt een ander woord, "tsohar", dat ook vertaald wordt met "venster", maar dat helemaal niet de betekenis van "opening" of "venster" heeft! Waar het elders wordt gebruikt (22 keer in het Oude Testament), wordt het vertaald als "een helderheid, een schittering, het licht van de middagzon". Volgens veel Joodse geleerden van de traditionele school

verwijst dit naar iets dat "glinstert, glittert of glanst" of "een licht dat zijn oorsprong vindt in een glanzend kristal". Eeuwenlang heeft de Hebreeuwse traditie de tsohar beschreven als een enorme edelsteen of parel die in de Ark hing en door middel van een onbekende inwendige krachtbron het hele schip verlichtte. ¹

Soemerische legende

1. (S) Bij de voorbereidingen voor het "grote schip" bracht Utu (Methusalem "zijn stralen (van de zon) in het schip, om er licht te brengen". ²

Olancha, Californië, USA

2. (O) Nogmaals over het apparaat dat op een bougie lijkt en dat is gevonden in sedimentair steen. Uit onderzoek is gebleken dat het was opgebouwd uit een buitenste zeshoekige laag van een onbekend materiaal. Die laag omhulde een cilinder van 2 cm dik, die op zijn beurt van massief porselein of keramiek was gemaakt. Om de keramische cilinder waren ringen van koper gewonden. In het midden van de cilinder was een uit lichte metalen bestaande staaf van 2 mm dik geplaatst. Deze staaf was magnetisch. Aan het ene uiteinde was hij roestig en het andere uiteinde was bevestigd aan een veer of metalen spiraal. Het verfijnd gevormde keramiek, de metalen staaf en de koperen onderdelen, wijzen allen op een soort elektrisch instrument. ³ Deze vondst, net als zoveel anderen, is niet algemeen bekend. Het wordt als te controversieel beschouwd.

Na de vloed

Kennis van elektriciteit overleefde de Zondvloed en is door de eeuwen heen in één of andere vorm steeds weer aan de oppervlakte gekomen.

India

3. (S) Een hoge toren over een grafombe ontladde een dodelijke bliksemstraal naar eenieder die naderde.

Israël, 1000 v.C.

4. (S) "Het huis van Koning Salomo was verlicht alsof het dag was, want in zijn wijsheid had hij in het plafond van zijn huis glanzende parels gemaakt, die op de zon, de maan en de sterren leken". ⁴

Frankrijk

5. (S) De kennis van elektriciteit werd door het geheime Hebreeuwse

genootschap van de Kabbalisten bewaard:

- Een "felle lamp die zichzelf aanstak" (geen olie of lont).
- Een deureklopper die onwelkome gasten een schok gaf: De Joodse rabbi Jechiele drukte in zijn studeerkamer op een knop die een elektrische lading naar de ijzeren deureklopper aan zijn deur stuurde.⁵

Egypte

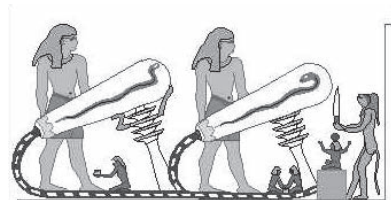
6. (S) Een muurreliëf toont een scène waarop de aanwezigen grote elektrische lampen lijken te dragen, met gloeidraden in de vorm van slangen, die met gevlochten kabels verbonden zijn aan een doos of schakelaar. Dit geeft sterk het idee van krachtige elektrische lampen, gevoed door hoogspanning. (De kabels zijn een exacte kopie van afbeeldingen in technische boeken. De kabel is zeer dik en bestaat uit meerdere gevlochten draden in plaats van één enkele hoogspanningskabel.)⁶

Egypte

7. (S) In een tempel van Isis brandde er een lamp die noch door water noch door wind kon worden gedoofd.

Tot de uitvinding van elektrische verlichting in 1890 hadden we alleen maar kaarsen, fakkels en olielampen; lichtbronnen die walmden en roetsporen nalieten op het plafond.

25-2 *Muurreliëf uit de tempel van Hathor in Dendera, Egypte, duizenden jaren oud, lijkt sterk op felle lampen, verbonden met een soort generator via gevlochten kabels.*

Ook de Grieken en Romeinen gebruikten fakkels en olielampen voor verlichting. Daar waar hun gangen tussen oude gebouwen nog bestaan, kunnen we de roetsporen op het plafond nog vinden. Hoe kunnen wij dan het volgende verklaren?

Egypte

8. (O) Er zijn geen roetsporen in de pyramides of in de ondergrondse tombes van de Farao's; die prachtig in verschillende kleuren beschilderd en bewerkt zijn. Werk van deze precisie en delicatesses vereist een licht zo helder als daglicht. (Sommige van de tunnels en gangen zijn te ingewikkeld voor een systeem van spiegels om voldoende licht in de binnenste kamers te krijgen.)

Peru

9. (O) Lage plafonds en gangen van Inca en pre-Inca ruïnes tonen geen sporen van rook of roet.

Brazilië

10. (O) De ontdekkingsreiziger Fawcett vond oude huizen zonder spoor van lamproet in dode steden van de Matto Grosso.

Egypte, Babylonië (2000 v.C.), Centraal-Australië, China, Bulgarije (3000 v.C.)

11. (O) Gegalvaniseerde voorwerpen zijn gevonden en dat wijst op het gebruik van elektriciteit.

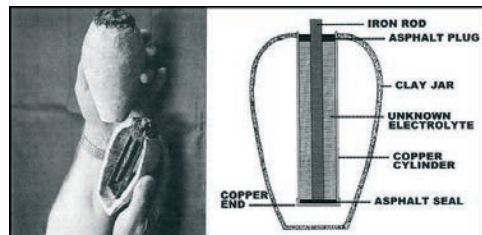
Irak, 250 v.C. tot 650 n.C.

12. (O) Elektrische droge-cel batterijen: ⁷

- De eerste werd ontdekt in Khutut Rabua, bij Bagdad (2000 jaar).
- Nog eens vier anderen werden gevonden bij Seleucia, nabij Bagdad.
- En nog eens tien anderen bij Ctesiphon. Deze batterijen waren in werkende staat, ongeveer 15 cm lang, en gebruikten ijzer, koper, en elektrolyt, met asfalt als isolator.

Die bij Ctesiphon zijn gevonden waren uitgesplitst in de samenstellende onderdelen, alsof ze in massa werden gemaakt en dat de productie onderbroken werd voordat ze konden worden gemonteerd.

25-3 Een elektrische batterij uit het oude Babylon.

India

13. (S) Agastya - de wijsgeer - is in de geschiedenis ook bekend als "Kumbhayoni", van het woord "kumbha" (pot), verwijzend naar de potten die hij gebruikte om batterijen te maken.

India

14. (S) Een document uit de eerste eeuw vóór Christus bevat een gedetailleerde beschrijving, niet alleen hoe een elektrische batterij gemaakt moet worden, maar ook hoe je deze batterij kunt gebruiken om water te "splitzen" in twee gassen; de elektrolyse van water naar waterstof en zuurstof. ⁸

Israël, Griekenland, Egypte, Etrusken

15. (S) Legendes van bliksemafleiders en andere vormen van elektriciteit, afkomstig uit uiteenlopende bronnen.

Zuid-Amerika

16. (O) Elektrische circuits zijn gevonden.

Grens van China en Tibet

17. (O) Elektrische schijven: In grotten werden 716, duizenden jaren oude, stenen schijven gevonden met tekeningen en onbekende hiërogliefen. Elke schijf had een gat in het midden, net als een grammofoonplaat, waaruit een dubbele groef naar de rand liep. (Dit waren geen geluidssporen, maar een soort schrift.) De schijven bevatten grote hoeveelheden kobalt en pulseerden ritmisch, alsof ze elektrisch geladen waren of deel uitmaakten van een elektrisch circuit.⁹

Oeralgebergte, Rusland

18 (O) Goudzoekers vonden, meer dan 12 meter onder de grond, oude, kunstmatige en microscopisch kleine voorwerpen, die op onderdelen uit onze nieuwste "nano-machines" lijken. Deze micro-apparaten zijn gemaakt overeenkomstig de "phi-afmeting" (Gulden snede). Ze zijn onderzocht door vier wetenschappelijke instituten in Rusland en Finland. (*Rapport: Centraal Wetenschappelijk Onderzoek, Ministerie van Geologie en Exploitatie van Waardevolle Metalen, Moskou*) Wie was er duizenden jaren geleden in staat zulke micro-bewerkingen uit te voeren; iets dat wij nu pas beginnen te ontdekken?

Egypte

19. (S) Lichtflitsen uit de ogen van Egyptische afgoden, bijvoorbeeld Isis, zouden mogelijk door elektriciteit kunnen zijn opgewekt, want Professor Denis heeft vreemde apparaten in het Egyptische Saurat gevonden.

Egypte

20. (S) De eeuwenoude traditie spreekt van bewegende muren, geheime deuren en lichtflitsen in de diepten van pyramidegangen. (Een generator met een oneindige voeding zou deze verschijnselen kunnen verklaren.)

Meer recentelijk is er in de Grote Pyramide een fenomeen ontdekt dat "alle bekende wetten van de wetenschap en elektronica tart". Toen een poging werd ondernomen om het onbekende interieur met moderne elektronische

apparatuur in kaart te brengen, werd de apparatuur op onverklaarbare wijze totaal ontregeld. Onze deskundige wetenschappers stonden voor een raadsel. Ergens in de pyramide schijnt een krachtveld te zijn. De vraag is, wat is de bron daarvan?

Eeuwig brandende lampen

Rome

21. (S) Numa Pompilius, de tweede koning van Rome, had een eeuwig licht dat in de koepel van zijn tempel scheen.

Rome

22. (S) Een lamp die brandde bij de ingang van een tempel van Jupiter-Ammon bleef eeuwen aan. Hij kon niet worden gedoofd door wind of regen.

Hierapolis, Syrië, 2e eeuw n.C.

23. (S) Een lichtend juweel in het voorhoofd van de godin Hera verlichtte de hele tempel helder bij nacht.

Libanon, 2e eeuw.

24. (S) De tempel van Jupiter in Baalbek was voorzien van een soort verlichting door middel van "gloeiende stenen". Een prachtige lamp in de tempel van Minerva kon een jaar lang branden. (70 n.C.)

Antiochië, Syrië, 6e eeuw.

26. (S) Een eeuwig brandende lamp werd ontdekt met een inscriptie dat hij al meer dan 500 jaar brandde.

Engeland

27. (S) Tijdens de vroege Middeleeuwen werd een "eeuwige lamp" uit de derde eeuw gevonden. Die had meerdere eeuwen gebrand.

Rome

28. (S) Toen de grafkelder van Pallis geopend werd in 1401 ontdekte men dat de tombe verlicht werd door een eeuwige lamp die al meer dan 2000 jaar had gebrand. (Niets kon de lamp doven, totdat die aan stukken werd geslagen door grafrovers.)

Edessa, Syrië

29. (S) De Byzantijnse historicus Kedrenus schrijft dat hij een eeuwige lamp heeft gezien die al 500 jaar had gebrand.

Afrika, 4e eeuw

30. (S) St. Augustinus beschreef een eewig brandende lamp. Die zag hij in de tempel van Venus.

Via Appia, Rome

31. (S) Een verzegeld mausoleum (met een sarcofaag met het lichaam van een mooi meisje van rijke afkomst), geopend in april 1485, had bij haar voeten een aangestoken lamp die al 1500 jaar had gebrand! Het lichaam was dat van Cicero's dochter, Tullia. Ze lag in een onbekende doorzichtige vloeistof, die alles perfect conserveerde. Toen die vloeistof werd verwijderd kon haar levensechte vorm, met rode lippen en donker haar, door meer dan 20.000 mensen worden bewonderd. De lamp bleef nog enige tijd branden.

Egypte

32. (S) Veel van deze brandende lampen werden in de onderaardse gewelven van Memphis gevonden, maar toen ze in aanraking kwamen met de buitenlucht gingen ze uit.

India

33. (S) Het is bekend dat er ook zulke lampen bestonden in Brahmaan tempels.

India

34. (O) In een diepe put in de tempel van Trevandrum - Travancore - zag men een grote gouden lamp, die meer dan 120 jaar daarvoor was aangestoken.

Tibet

35. (O) De Abt Evariste-Regis Hue (1813-1860) beweerde dat hij een eeuwig-brandende lamp had onderzocht.

India

36. (M) Er is een eeuwenoude traditie over de magische lampen van de Naga's, die in ondergrondse verblijfplaatsen in de Himalaya wonen.

Tibet

37. (O) In de jaren 20 van de twintigste eeuw zagen twee Amerikaanse rei-

zigers, Anderson en Shearer, in een kerker onder het klooster van de Dalai Lama in Lhasa een licht dat vermoedelijk al duizenden jaren had gebrand.

Frankrijk

38. (O) Enkele zeer vreemde en zeer mooie lampen zijn gevonden in Lascaux, maar we weten niet hoe ze werkten.¹¹

Brazilië

39. (M) Nogmaals, in de jaren twintig van de vorige eeuw werd door de bewoners van het Matto Grosso-bos aan kolonel Fawcett verteld dat ze mysterieuze koude lichten hadden gezien in verdwenen steden. Hij schreef: "Het interieur van de hoge gebouwen wordt verlicht door een groot vierkant kristal op een pilaar. Het schijnt zo fel dat het de ogen doet knippen en verblinden. Het gaat nooit uit".¹²

Brazilië

40. (O) In 1601 beschreef Barco Centenara, een schrijver van de Spaanse Conquistadores, hun ontdekking van een grote "elektrische" lamp in goed werkende staat in de ruïnes van El Gran Moxo (een stad op een eiland nabij de bron van de Rio Paraguay). "Op de top van een pilaar van 7 meter was er een grote maan, die het hele meer verlichtte en de duisternis verdreef".¹³ Locatie: in de Matto Grosso, breedtegraad 14 graden, 35 minuten Zuid, lengtegraad 57 graden, 30 minuten West, nabij het huidige stadje Diamantino.

Brazilië

41. (M) Volgens rapporten van vele onderzoekers (begin jaren 70 van de twintigste eeuw) ligt er een ondergrondse stad - bekend bij de oorspronkelijke bewoners van de Ugha Mongulala stam als Akakor - diep in het noordwestelijke oerwoud van Brazilië. Daar liggen onbekende machines. Er ligt ook verlichting die nooit uitgaat. Vier menselijke lichamen, die in een conserveringsvloeistof liggen, zijn waargenomen. De plaats wordt door de stam als heilig beschouwd.

Ecuador

42. (M) Oorspronkelijke bewoners, die al jaren voorwerpen uit de oudheid naar het Maria Auxiliadora Museum in Cuenca brengen, beschrijven immense verlaten steden die nog steeds glanzen met een geheimzinnig, koel blauwachtig licht als de zon ondergaat. Locatie: bij Tayos, waar de Santiago en Morona rivieren samenstromen; een dicht en gevaarlijk oerwoudgebied.

Jammer genoeg is luchtverkenning in dit deel van de wereld vrijwel onmogelijk.

Colombia

43. (M) De Guarari Indianen hebben een traditie dat de oude bevolking van Colombia "vuur en licht maakten met vreemde middelen".

Mexico

44. (M) Er bestond een legende onder de Maya's en Azteken over steden waar het licht bij dag of bij nacht nooit uitging.

USA

45. (M) De Mandanen (blanke Indianen van Noord-Amerika) herinneren zich een tijd waarin hun voorouders in "steden met onblusbare lichten aan de overkant van de zee" woonden.

USA

46. (M) Bevolkingsdeskundige Baker werd, door een Canadese Indiaan die een wijs man was van een geheime totemclan, verteld dat er in een ver verleden verder naar het zuiden "grote lichtende steden" waren.

Peru

47. (O) De "Tombo del Yuca" draagt een fosforiserende inscriptie en de top van de rots geeft zelf ook licht als de eeuwig-brandende lampen. Locatie: In Ylo, aan de kust van De Stille Oceaan, ten zuiden van Arequipa.

Australië

48. (O) Slechts een paar decennia geleden, bestonden er nog drie "booyas" (ronde stenen geplaatst in een grote bamboe-houder) in de Straat van de Torres Eilanden. Als een stamhoofd de ronde steen naar de hemel draaide, flitste er een groenblauwe bliksemschicht. Dit "koude licht" scheen zo fel dat de toeschouwers erin leken te zijn opgegaan.

Indonesië

49. (O) Een dorp in Irian Jaya, nabij de berg Wilhelmina, heeft een systeem van kunstmatige verlichting dat wat helderheid betreft niet onder doet voor die in de westerse wereld.¹⁴

Reizigers die diep in het hooggebergte doordrongen tot dit gehucht zeiden dat ze "bang waren voor de vele manen die in de lucht zweefden en die met

grote helderheid schenen".¹⁵ Andere bezoekers beschreven deze "manen" als bollen van steen met een doorsnede van 3 meter, die begonnen te gloeien met een mysterieus helder licht zodra de zon achter de dichte begroeiing van het oerwoud verdween. Geplaatst op grote pilaren, gloeiden ze met een vreemd neon-achtig licht, dat alle straten verlichtte.¹⁶

Eeuwig-brandende lampen zijn ook gevonden in de Islamitische traditie. Het geheim was blijkbaar universeel. De lampen brandden voortdurend, zonder olie of een andere stof die werd verbrand of verbruikt. Aanraken was ten strengste verboden; het kon een explosie veroorzaken die een heel dorp kon vernietigen.

Er bestaat geen twijfel dat onze voorouders van andere energiebronnen wisten dan elektriciteit, als ze lampen konden maken die voor honderden jaren konden branden. Waarschijnlijk hadden zij meer lichtbronnen dan wij ons kunnen voorstellen. Gebruikten ze chemische krachtbronnen? Of een soort straling? Het lijkt erop dat ze meer wisten over materie, licht, de ether en haar eigenschappen, dan wetenschappers van de twintigste eeuw op dit moment weten of zich zelfs maar kunnen voorstellen. We weten hoe we elektriciteit kunnen opwekken uit steenkool, uit waterkracht en uit kernreactoren. Deze wetenschappers gingen veel verder. Ze waren zeer waarschijnlijk in staat om vrije energie uit de atmosfeer te halen voor verlichting, verwarming, het verplaatsen van zware voorwerpen en voor het uitvoeren van alledaagse dingen; om nog maar te zwijgen over militaire toepassingen. Daar komen we later nog op terug.

Kijkers en verrekijkers

Uxmal, Mexico

50. (O) John Stephens, een ontdekkingsreiziger uit de 19e eeuw die verloren Mayasteden trachtte te vinden, ontdekte een voorwerp dat hij beschreef als een glad, zwart, glasachtig oppervlak, dat priesters raadpleegden als ze belangrijke beslissingen moesten nemen. Dit magische zwarte scherm werd gebruikt voor communicatie. Zouden we het vandaag een televisie-ontvanger hebben genoemd?

India, 3000 v.C.

51. (S) Een deskundige op het gebied van het oude document de Rig-Veda (Padrhasi Sivirammamurti, een curator van het Nationale Museum in

Nieuw-Delhi) beweert dat de Veda een grote gedetailleerde technische kennis bevat, inclusief televisie.

Egypte

52. (S) Muurreliëfs in de Tempel van Dendera (uit het Ptolemeïsche tijdperk) beelden mannen af die iets hanteren wat Crookes elektronbuizen zouden kunnen zijn, de voorloper van de televisiebuis.

Boek van Henoch

53. (S) Azazel leerde de mensen om "magische spiegels" te maken; verafgelegen gebeurtenissen en mensen konden er duidelijk mee worden gezien.

Rome

54. (S) Beschrijving van een "magische spiegel": "Het was een spiegel van enorme afmeting, die op een vrij ondiepe put lag. Wie deze put ingaat, hoort alles wat er op aarde wordt gezegd. En wie in de spiegel kijkt, ziet er alle steden en landen van de wereld in".¹⁷ Was dit sciencefiction, geschreven voor het tijdsverdrijf van de burgerbevolking of was het een kroniek uit een verleden waarin magische spiegels net zo gewoon waren als vandaag?

China

55. (S) Alle beschrijvingen van wetenschappelijke ontwikkeling in het China van de eerste eeuw n.C. hebben het over "magische spiegels". Het zijn spiegels die zeer ingewikkelde en diepe reliëfs op de achterkant hebben. Als er direct zonlicht op de spiegel valt, dan worden de diepe reliëfs, die van het oppervlak gescheiden zijn door reflecterend glas, zichtbaar. Dit gebeurt niet in kunstlicht. Als ze in paren worden opgesteld kunnen ze beelden doorsturen, zoals televisie. Het verschijnsel is met onze huidige wetenschappelijke kennis onverklaarbaar.

Sommige van deze spiegels worden verondersteld nog steeds in privé-verzamelingen te bestaan. We weten niet hoe ze werden gemaakt of waarvoor ze werden gebruikt.

Arabië, Frankrijk, Griekenland, Engeland, Israël, de Maori

56. (S, M) Oude legendes vertellen over "magische spiegels" of "glazen bollen" waarmee de kijker gebeurtenissen die op grote afstand plaatsvonden kon waarnemen en registreren.

Brazilië

57. (S) De stam van de Ugha Mongulala in de diepe westelijke Amazone, die in een vrij primitieve staat leven, hebben een geschreven geschiedenis geërfd die zij nog steeds als schat beschouwen. Deze kroniek zegt heel duidelijk dat hun voormalige meesters "magische stenen hadden waarmee ze op afstand konden zien, zodat ze steden, rivieren, heuvels en meren zagen. Wat er ook maar gebeurde op aarde of in de lucht werd weerspiegeld in de stenen".¹⁸

India

58. (O) In het begin van de twintigste eeuw ontmoette Maxim Gorky, de beroemde Russische schrijver, in de Kaukasus een Hindoe yogi. Die vroeg Gorky of hij iets uit zijn boek zou willen bekijken. Gorky zei dat hij beelden van India wilde zien. De Hindoe plaatste het boek op de knieën van de schrijver en vroeg hem de bladzijden om te draaien. De gepolijste koperen bladen toonden prachtige steden, tempels en landschappen van India, waarvan Gorky genoot. Toen hij klaar was gaf Gorky het album terug aan de Hindoe. De Yogi blies erop en zei met een glimlach: "Wil je nu nog een keer kijken?" Gorky herinnert zich: "Ik deed het album open en vond niets dan blanco koperen platen, zonder een spoor van enige afbeelding! Bijzondere mensen, deze Hindoes!"¹⁹

China

59. (S) Objecten konden worden gezien en gehoord op vele honderden kilometers afstand.

Communicatieapparatuur

De Bijbel

60. (S) De vraag wordt gesteld aan Job (circa 2500 v.C.): "Kunt gij de bliksemen uitzenden (elektrische stroom) dat zij gaan en tot u zeggen: hier zijn wij?"²⁰

Tibet

61. (S) Spreken over lange afstand werd ontwikkeld door de oude Hsing Nu beschaving.

Foenicië

62. (S) Verwijzingen naar "sprekende stenen" en "bewegende stenen" komen uit de twaalfde eeuw v.C. en de tweede eeuw n.C.

Algemeen

63. (S) De Christelijke historicus Eusebius droeg op zijn borst een "sprekende steen" die zijn vragen beantwoordde met een klein stemmetje, dat op een "laag fluiten" leek (300 n.C.)

Algemeen

64. (S) Arnabius bekende dat, zodra hij een "sprekende steen" te pakken kon krijgen, hij altijd verleid werd tot het stellen van een vraag. Het antwoord kwam in een "helder, scherp en dun stemmetje". (300 n.C.) Gebruiken wij deze stenen vandaag nog steeds en noemen wij ze radio's?

Babylonië, Egypte, Peru, Clusium (Italië)

65. (S) Zingende gebouwen, zingende en sprekende standbeelden (teraphim) en sprekende vazen verschijnen vaak in oude geschriften.

26. Het geheim van kwikzilver

LUCHTVAART

Dus je dacht dat bemande vluchten begonnen bij de gebroeders Wright in 1903? Verrassing! Zou je geloven dat in de vroegste tijden vliegmachines de oceanen overstaken en grote afstanden aflegden tussen de continenten? Luister hier maar eens naar. Volkeren over de hele wereld hebben ieder hun eigen herinneringen aan een tijd dat luchtvaart een bekend concept en vliegen een veelvoorkomende gebeurtenis was. Bovendien geven hun geschriften blijk van kennis over aërodynamica en aandrijvingstechniek benodigd voor opstijgen, landen en afremmen. Maar eerst vraag ik uw aandacht voor enkele reusachtige tekeningen, die over de hele wereld worden aangetroffen. De vraag is: waarom zijn er zoveel van gemaakt om alleen van bovenaf te kunnen worden gezien?

Rotstekeningen om te worden gezien vanuit de lucht

Engeland

1. (O) De Lange Man van Wilmington, Sussex, is de omtrek van een menselijke vorm van bijna 70 meter lang, gevormd door een enorme gracht. De figuur kan alleen vanuit de lucht worden gezien en zelfs dan moet men hoog genoeg zijn.

Engeland

2. (O) De Gog en Magog reuzen in de heuvels bij Cambridge zijn zo groot dat het suggereert dat hun constructie vanuit de lucht werd gecoördineerd.

Engeland

3. (O) Er is een wit paard van 110 meter lang bij Uffington, in de Berkshire Downs.

Engeland

4. (O) De Cerne Abbas Reus, een menselijk figuur van zo'n 55 meter lang en geschetst met greppels gevuld met krijt, ligt op een heuvelrug in Dorset.

Engeland

5. (O) De Grote Dierenriem van Glastonbury was een enorme stenen kalender, gelegd in een cirkel van 50 kilometer omtrek en blijkbaar bedoeld om van bovenaf gezien te worden.

Wisconsin, USA

6. (O) Olifant- en slangenterpen in Wisconsin.

Californië, USA

7. (O) Het Mojave doolhof.

Ohio, USA

8. (O) De Grote Slangenterp van Bush Creek is 400 meter lang. Zijn open kaken zijn 20 meter lang.

Californië, USA

9. (O) Bij Bligh: het paard, 12 meter lang; de reuzin, bijna 30 meter hoog en de reus, 30 meter groot.

Arizona, USA

10. (O) De reus van 50 meter bij Sacaton.

Louisiana, USA

11. (O) Zes enorme achthoeken met een totale lengte van 18 km, nabij Poverty Point.

Madison, Wisconsin, USA

12. (O) Kolossale gravelreliëfs van vogels, die een vleugelwijdte hebben van bijna 70 meter.

Kuringai Chase, Nieuw-Zuid-Wales, Australië

13. (O) Een walvis van bijna 20 meter en mannen van 11 meter lengte.

Peru

14. (O) Op het Nazca plateau staan figuren op de grond geschetst zo groot dat ze alleen maar vanuit de lucht kunnen worden bekeken. Eén ervan is 250 meter! Een meer dan 77 vierkante kilometer opzienbarende serie van geometrische patronen, afgewisseld met artistieke en fijnbewerkte figuren van bloemen, vogels, beesten, insecten en mensen.

Waarom werden ze zo enorm groot gemaakt? Waarom werden ze gemaakt dat ze goed zichtbaar zijn van boven, maar onmogelijk te zien van de grond? (Vandaar dat ze niet eerder werden ontdekt dan in 1939, toen er een vliegtuig overheen vloog). Zelfs de oorspronkelijke makers konden hun werkstukken alleen maar beoordelen vanuit de lucht. Bovendien zou een

afwijking van maar een paar centimeters alle verhoudingen bederven. Zoals we op luchtfoto's kunnen zien zijn de verhoudingen perfect. Deze figuren zijn niet op menselijke schaal. Het suggereert feitelijk een beschaving van reuzen. En ze hadden blijkbaar hoogontwikkelde instrumenten om berekeningen te maken. Er zijn lijnen die kilometers lang kaarsrecht doorlopen, zelfs over (en door) een berg. Ze zijn rechter uitgezet dan wij vandaag met onze beste landmeetkundige technieken kunnen realiseren.

Tarapacar woestijn, Chili

15. (O) Een gestileerde figuur van een man die 100 meter lang is.

Peru, Chili

16. (O) Er wordt gezegd dat er in Peru en Chili veel meer plateaus zijn zoals die bij Nazca.

Peru

17. (O) De hemelwaarts gerichte Kandelaar van de Andes, een driearmige stenen drietand op de rotsen van de Baai van Pisco, is 250 meter hoog en kan vanaf een afstand van 20 km vanuit zee worden gezien. Omdat het in een baai ligt kan het niet van alle kanten door voorbijgaande schepen worden gezien en zou het overdreven groot moeten zijn voor kustscheepvaart.

Machu Picchu (Peru), Zimbabwe

18. (O) In deze landen zijn hoge ovale torens overgebleven die op silo's lijken, maar geen openingen in de muren hebben. Het is alsof ze gemaakt werden om alleen vanuit de lucht binnen te kunnen komen.

Er is hier dus geen sprake meer van vage veronderstellingen. Laten we verder gaan met de echte verslagen van bemande vluchten en - nog beter - tastbaar bewijs.

Deltavliegen

Kreta

19. (S) Een Griekse legende vertelt dat Daedalus vleugels voor zichzelf en zijn zoon Icarus maakte. Zijn zoon gaf hij het advies niet te hoog te vliegen, want dan zou de zon de lijm smelten en de vleugels zouden eraf vallen. Hij mocht ook niet te dicht bij zee vliegen, anders zouden de vleugels te zwaar worden door het vocht. Gewoon een verhaaltje?

Peru

20. (O) Vier stukken Nazcaanse stof uit graftombes werden onder een microscoop onderzocht. Ze bleken een fijner weefsel te hebben dan hedendaagse parachutestof en dichter geweven dan dat van moderne ballonvaarders (205 x 110 draden tegenover 160 x 90 draden per vierkante inch).

Peru

21. (S) Veel van het textiel uit Nazca verbeeldt vliegende mannen.

Peru

22. (M) Een Inca-legende vertelt over een jongen genaamd Antarqui, die achter de vijandelijke linies vloog en hun opstellingen doorgaf en zo de Inca's in de strijd hielp.

Luchtvaart

Soemerïë

23. (S) Soemerische cilinderzegels tonen grote hoeveelheden machines die in de lucht vliegen, zo gewoon alsof het iets alledaags betrof.

Britse Eilanden

24. (M) Legendes van de Druïden spreken van "magische machines die konden reizen op land, over zee en in de lucht". (Eén van hen was de beroemde Roth Fail.)

Kelten, Groot-Brittannië

25. (M) Bran's strijdswagen raakte het water niet aan.

Kelten

26. (M) De vliegmachine van Manannan bracht hem 's nachts van Ierland naar Engeland.

Traditie van de Druïden, Groot-Brittannië

27. (M) Abiris van Groot-Brittannië reisde door de lucht naar Griekenland met behulp van een "gouden pijl".

Ierland

28. (M) Mog Ruith had een vliegtuig en ging boven Ierland een luchtgevecht aan met een Druïdische rivaal. Zijn machine was niet van metaal maar van

steen. Een deel ervan werd opgericht als staande steen door zijn dochter, Tlachtga, in Cnamchoill, nabij Tipperary.

Traditie van de Druiden

29. (M) Net zoals Mog Ruith had Bladad (de vader van King Lear) een vliegtuig dat geactiveerd werd door energielijnen (*zie hoofdstuk 4*). Beide vlieg-machines eindigden met een ramp. Dat van Bladad stortte neer op Ludgate Hill, waar nu St. Paul's Cathedral staat.

(Vaak eindigden dergelijke vluchten in een ramp door een zonsverduistering, die de energiebron langs de lijnen stillegde. Dit is wetenschappelijk aantoonbaar, *zie hoofdstuk 4*.)

Britse Eilanden

30. (M) Keltische tradities hebben het vaak over "vliegende dieren, bedekt met ijzeren harnessen, die geen beenderen of skelet hebben en die geen voedsel nodig hebben".¹

Cloera, Ierland

31. (S) Toen het grote metalen anker van een luchtschip in een kerkdeur verstrikt raakte, kon de bemanning het niet loskrijgen. Men hakte de kabel door, waarna de bevrijde zeppelin(?) weer verder zeilde. (Maar het anker bleef eeuwenlang in de deur vast zitten als getuige aan de gebeurtenis.)

Babylon

32. (S) In de "Halkatha" wetten: "Het is een groot voorrecht om een vlieg-machine te besturen. De vliegkunst is zeer oud, een gave van de goden om levens te redden".²

Chaldeeën, 3000 v.C.

33. (S) Een gedetailleerd verslag (dat bijna 100 pagina's beslaat in de Engelse vertaling) geeft instructies om een vlieg-machine te bouwen en te besturen met de verschillende onderdelen, zoals vibrerende bollen, staven van grafiet en koperen spoelen. Over het onderwerp luchtvaart levert de schrijver commentaar op windweerstand, zweefvliegen en stabiliteit.³

Klein-Azië

34. (S) Een verhaal van de Hittieten beschrijft een zoektocht voor de vermiste Telepinu, waarin Shamas "een snelle adelaar" zond om hem te vinden.

Assyrië, 1500 v.C.

35. (S) Een zegelgravure toont twee "adelaarsmannen" die een eerbetoon brengen aan een toren. Tal van afbeeldingen van dergelijke "adelaars" (of vogelmannen) zijn gevonden; mannen die een soort pak of uniform dragen die hen op adelaars deed lijken.

Babel, 2700 v.C.

36. (S) Het Epos van Etana beschrijft een vlucht van kilometers hoog door middel van een adelaar.

In juli 1969 zond Neil Armstrong, van het ruimteschip Apollo II, de boodschap: "De adelaar is geland". "Adelaar" was de naam van de maanmodule die op de maan landde. Toen hij zich van de raket afscheidde, zeiden de astronauten tegen de vluchtleiding: "De adelaar heeft vleugels." De adelaar was ook het symbool van de astronauten, die het als embleem op hun ruimtetpakken droegen. Net zoals in het verhaal uit Babylon waren dit adelaars die konden vliegen en spreken.

Mesopotamië

37. (S) Andere teksten spreken van koningen die "vliegen met de vleugels van vogels"; van "het stijgen van de horizon naar de hogeren"; en van een vliegende god "die ongekend grote afstanden aflegde, talloze uren lang".

(Zelfs in recente dagen beschreven de Bantu, oorspronkelijke bewoners van Afrika, het lichte vliegtuigje van een geoloog als een reusachtige vogel met de brul van duizend leeuwen!)

Iran

38. (S) Taimuraz, de derde koning van Iran, bezocht een beeldengalerij in een grot in het gebergte van Khaf (de Kaukasus) op een gevleugeld paard (vliegtuig).

China, 2258-2208 v.C.

39. (S) De Keizer Shun bouwde niet alleen een vliegmachine, maar testte ook een parachute.

China, 1766 v.C.

40. (S) De Keizer Cheng Tang beval de bouw van een vliegend apparaat en een testvlucht naar de provincie Hunan.

China, 340-278 v.C.

41. (S) In het gedicht "Li Sao", vertelt Chu Yuan over een luchtreis die hij maakte op grote hoogte, in de richting van het Kun Lun gebergte. Dit verslag van een luchtreis, in een jade-kleurig toestel, beschrijft dat het geen last had van de wind en het stof beneden.⁴

China, 4e eeuw n.C.

42. (S) Een helikopter: Een "vliegende auto" van hout had "draaiende bladen" die de auto in de lucht deden stijgen.

China

43. (S) Schilderijen in een ondergronds gangensysteem (ontdekt in 1961) tonen mensen op een "vliegend schild" in moderne jassen en lange broeken, die pijltjes blazen op vluchtende dieren.

China

44. (S) Een steengravure op een graf beeldt een drakenwagen af die hoog boven de wolken vliegt.

China

45. (S) Er zijn talloze andere legendes over "luchtkoetsen", "houten vogels" en "vliegende draken".

China

46. (S) In tegenstelling tot onszelf was het niet nodig voor de Chinezen een nieuw woord te verzinnen toen het vliegtuig aan het begin van de twintigste eeuw verscheen: Ze hadden er al een in hun woordenboek – "fei chi" (vliegende strijdswagen).

Ceylon, 4e eeuw n.C.

47. (S) Gunervarman reisde in een vliegend voertuig naar Java; een afstand van meer dan 3000 kilometer.

Tibet

48. (S) Rapporten beschrijven twee strijdende volkeren, die vliegende voertuigen en vurige wapens gebruikten.

Tibet

49. (S) Een document uit de oudheid zegt dat de kennis van de vliegende machines ("parels van de hemel") geheim en niet voor de massa bestemd is.⁵

Grens van China en Tibet

50. (S) Inscripties vertellen dat "de Dropa uit de wolken neerdaalden op hun machines"; ze verloren hun toestel tijdens een gevaarlijke landing in het hooggebergte en waren zeer bedroefd dat het ze niet lukte een nieuwe te bouwen.

Tibet

51. (S) Volgens een Indiaas epos, de Ramayana, vloog Rama in een bestuurd vliegtuig van Ceylon naar de berg Kailas (in Tibet).

Tibet

52. (S) Een Tibetaanse tekst bevat een beschrijving van een "enorme vliegende wagen, gemaakt van zwart metaal met een ijzeren bodem, die niet door paarden of olifanten wordt voortbewogen, maar door machines net zo groot als die dieren.⁶

Tibet

53. (S) Een oud boek, gebonden in dierenhuid en vastgebonden met leren riemen, toont een tekening van een ei-vormig toestel dat over een hoge berg vliegt.

Rusland

54. (S) Er bestaat nog een oud reliëf van een luchtschip.

Nepal

55. (S) Op bevel van zijn koning verzocht Rumanvit de hofbouwmeesters een vliegende machine te maken, maar ze vertelden hem dat ze daartoe niet in staat waren. Ze kenden de werking van vele machines, maar het geheim van de vliegende machines was alleen maar bekend aan de "Yavanas". Er kwam uiteindelijk een Yavana vanuit het westen die de wens van de koning vervulde om de wereld vanuit de lucht te zien, maar zonder hem de werking van het vliegen te onthullen.⁷

"Yavana" is afgeleid van Javan, een kleinzoon van Noach, wiens afstammelingen enkele eeuwen na de Zondvloed in Griekenland en het Middellandse zeegebied woonden. Noorbergen is van mening dat "het een bewuste keuze was van de hogere beschaving om de geavanceerde technologie niet onder de na-Babelse volkeren te verspreiden - die de kennis hadden verloren - maar om die te behouden voor eigen gebruik en macht".⁸

En nu we het toch over de Yavana's (de Grieken) hebben...

Griekenland, 400-365 v.C.

56. (S) Archytas van Tarentum bracht een vliegmachine in de vorm van een houten duif in beweging door middel van samengeperste lucht.

Griekenland

57. (S) Griekse legendes van "geveugelde beesten" en "geveugelde sandalen" zijn mogelijk poëtisch vervormde herinneringen aan vroegere vliegmachines. Het lijkt erop dat verhalen over geveugelde dingen - die over de hele wereld circuleren - niets meer zijn dan herinneringen aan feiten die in een ver verleden liggen. Het gaat om de kern van de mythe, sage of legende die men moet begrijpen.

Ethiopië

58. (S) Bekend voor ons is het verhaal uit de Bijbel over het bezoek aan Koning Salomo door een koningin uit het zuiden. Na de ontdekking van het Ethiopische epos Kebra Nagast (circa 850 v.C.), kennen we ook de andere kant van het verhaal. Het brengt verslag uit dat Koning Salomo van Israël een bezoekende koningin uit Ethiopië met grote rijkdommen en gaven overlaadde, inclusief een toestel waarmee men door de lucht kon vliegen. Het kon een lading van mensen en dieren dragen. Via Egypte, "kon het in één dag de afstand afleggen die normaal drie maanden reistijd zou vergen".⁹

India

59. (O) In Srinagar - India - is er een berg genaamd Tahkti Suleiman (Berg van Salomo). Toch vreemd dat een berg ergens in de hooglanden van India genoemd is naar een Hebreeuwse koning, behalve dat de Mohammedaanse traditie verklaart dat Koning Salomo daarheen vloog in een vliegmachine en de bouw van de tempel op de top verordeneerde.

India

60. (S) Een in India gebruikt type vliegtuig werd beschreven als: "Zo groot als een tempel van vijf verdiepingen hoog".¹⁰

India

61. (S) De Mahabharata (geschreven in 500 v.C., maar die verwijst naar de periode 1000 tot 2000 jaar eerder) verhaalt herhaaldelijk over machtige god-koningen die in vimanas of "hemelse wagens" rondreden. Die worden omschreven als "vliegende wagens met ijzeren zijden en uitgerust met

vleugels". Ze werden zowel voor vreedzaam transport als voor oorlogstransporten gebruikt. Er is sprake van vliegende voertuigen, die verongelukt zijn en niet meer verder konden; anderen die op de grond staan en weer anderen die al reeds in de lucht zijn. De vimana had de vorm van een bal en werd met grote snelheid meegevoerd door een sterke wind, die opgewekt werd door kwik. Het werd door een piloot in iedere gewenste richting bestuurd, omhoog, omlaag, naar voren en naar achteren.

India

62. (S) De Ramayana (eveneens van zeer oude oorsprong) beschrijft een vimana als "ingericht met raampjes en uitstekende zitplaatsen". "Bhima vloog voorbij in zijn wagen, stralend als de zon en zo luid als de donder... De vliegende wagen straalde in de zomernacht als een vlam aan de hemel".

De vimana was een dubbeldeks cirkelvormig vliegtuig met patrijspoorten en een koepel. Het vloog met "de snelheid van de wind" en gaf een "melodius geluid". Een piloot moest goed opgeleid zijn, anders kreeg hij geen vimana in handen. Het voertuig kon manoeuvreren zoals alleen helikopters dat kunnen, namelijk tot stilstand komen en blijven hangen in de lucht. Gedetailleerde beschrijvingen van de oceaan en het landschap, zoals die van grote hoogte werden waargenomen, zijn beschreven. De vimanas werden in hangars ondergebracht en werden gebruikt voor oorlogvoering, reizen of sport. "Een vimana steeg met een enorm lawaai recht op in de lucht met een hele familie aan boord".

India

63. (S) De oude Samarangana Sutradhara vertelt dat "de wagen een grote automaat was, die mooi was beschilderd en twee verdiepingen met veel kamers en ramen had". Dit document behandelt het opstijgen, een vlucht over duizenden kilometers, normale landingen en noodlandingen en zelfs een mogelijke botsing met een vogel. De voor- en nadelen van de verschillende types vliegmachine worden uitgebreid besproken, alsmede de relatieve capaciteiten met betrekking tot opstijgen, kruissnelheden en dalen. Aanbevelingen worden gedaan over de meest geschikte constructiematerialen. Ook komen informatieve details aan bod, zoals het maken van foto's van vijandelijke vliegtuigen, methoden voor het bepalen van hun vliegpatroon, methoden om de vijandelijke piloten het bewustzijn te laten verliezen en hoe je vijandelijke vliegtuigen kunt vernietigen. Ook is gedocumenteerd hoe vliegtuigen onzichtbaar kunnen worden gemaakt en hoe je gesprekken in vijandelijke vliegtuigen kunt afluisteren.

Een beschrijving van de krachtbron: "Binnenin is de kwikmotor geplaatst, met daaronder de van ijzer gemaakte verwarmingsbron. In de grotere machines moeten, omdat die veel zwaarder zijn, in het interieur vier sterke containers met kwik worden gebouwd. Wanneer die worden verhit door een gecontroleerd vuur uit de ijzeren containers, heeft de vimana donderkracht vanwege het kwik. De ijzeren motor moet goed gelaste verbindingen hebben om met kwik te kunnen worden gevuld. Als het vuur naar het bovenste gedeelte wordt geleid, ontwikkelt het een kracht met het geluid van een leeuwenbrul. Door de energie die latent in kwik aanwezig is, wordt de wervelwind in beweging gezet die voor de aandrijving zorgt. De reiziger in de vimana kan tot zo'n grote hoogte opstijgen dat hij op een parel in de lucht lijkt". De complexe kennis van vliegen met vliegtuigen werd bewust door een select groepje mensen beheerd.

Vorzorgsmaatregelen werden getroffen tegen industriële spionage en het vervaardigen zonder vergunning. Het kwik werd verhit door "een speciale vlam die je kon richten" (*een laser?*). Sir Isaac Newton schreef: "Omdat de toepassing van kwik als een diep geheim werd beschouwd door degenen die ervan wisten, werd het mogelijk om hoogstaande toepassingen te realiseren. Het kon zeker niet openbaar worden gemaakt zonder dat het groot gevaar voor de wereld oplevert".¹¹ We weten nog steeds niet waarom kwik een "groot gevaar" voor de wereld kan opleveren. Toch lijkt het duidelijk dat onze voorouders zich goed bewust waren van de praktische toepassing van kwik. Het geheim is met onze huidige technologische kennis niet te begrijpen. Maar op een internationaal ruimtevaartcongres in Parijs in 1959, was er sprake van het construeren van een "ionen-kwikmotor" en in 1966 waren de Fransen van plan een satelliet te lanceren die aangedreven werd door kwik en zonne-energie.

Turkestan, Gobi Woestijn

64. (O) Russische opgravingen in grotten hebben recentelijk eeuwenoude instrumenten, die wellicht werden gebruikt in vliegtuigen, aan het licht gebracht. Het zijn halfronde voorwerpen van glas of porselein, eindigend in een kegel. Ieder goed verzegeld voorwerp bevatte één druppel kwik.¹²

India

65. (S) De Mahavira schrijft dat "een luchtstrijdwagen, de Pushpaka, veel mensen naar de oude hoofdstad Ayodhya brengt. De lucht is vol van indrukwekkende vliegende machines, donker als de nacht, maar herkenbaar aan de lampen met een gelige gloed".¹³

India

66. (S) De Veda's vertellen ons over vimanas van verschillende soorten en afmetingen: de "agnihotravimana" met twee motoren, de "olifant-vimana" met meer motoren en andere soorten vernoemd naar de ijsvogel, de ibis, enzovoorts. Net zoals wij dat vandaag ook doen met onze vliegtuigen. Lijkt "olifant-vimana" niet heel veel op "jumbo-jet"?

India

67. (S) De Valkimi zegt: "De hemelwagen... is verguld en glanzend van binnen... het springt hoog boven de heuvel en de beboste vallei, geveleugeld als de bliksem... overdekt met rook en vloeiende lichten, snel en met een ronde boeg".¹⁴

India

68. (S) De Sanskriete uitdrukking "vimana vidaya" betekent "de wetenschap van het bouwen en besturen van luchtschepen".

India

69. (S) G.R. Josyer, directeur van de Internationale Academie voor Sanskriet Onderzoek in Mysore, heeft de 3000 jaar oude Vymanika Shastra, wat betekent "De wetenschap van de luchtvaart", naar het Engels vertaald. Er zijn acht hoofdstukken (6000 regels), met schema's over de bouw van drie soorten vliegtuigen. De informatie heeft betrekking op:

- Het ontwerp van een vrachthelikopter en tekeningen voor dubbel- en driedubbeldeks passagiersvliegtuigen voor wel 500 personen.
- Plannen voor een vliegtuig dat in de lucht vloog, onder water kon voortbewegen of op het water kon drijven.
- De kwalificaties en gestelde opleidingseisen voor piloten.
- De vliegtuigen waren uitgerust met camera's, radio, een soort radar en apparaten die geen vlam konden vatten en onbreekbaar waren.
- Instructies voor het onzichtbaar maken van vliegtuigen voor vijanden, hoe andere vliegtuigen onbruikbaar te maken, hoe de illusie te creëren van een met sterren bezaaide sterrenhemel, hoe het vliegtuig in de lucht scherp heen en weer te bewegen als een slang, hoe in het vliegtuig van de vijand te kijken, hoe "alle grondactiviteiten te bespioneren".
- De juiste hoeveelheden van bepaalde chemicaliën, die het vliegtuig kunnen omhullen en het op een wolk doen lijken.

Dit document bevat voorschriften die onze vliegtuigbouwers de mond van verbazing zouden doen openvallen. Indien gecontroleerd uitgevoerd, zouden ze een nieuw tijdperk in de luchtvaart kunnen inluiden.

India

70. (S) Aan de wijsgeer Agastya wordt onder andere toegerekend dat hij een luchtschip heeft gebouwd.

India

71. (S) De Pantachantra schrijft dat zes jongemannen een zeppelin-achtig luchtschip bouwden, dat kon opstijgen, vliegen en landen. Het luchtschip werd bediend door middel van een ingewikkeld bedieningsmechanisme, waardoor een veilige, snelle en goed te manoeuvreren vlucht mogelijk was.

Egypte

72. (S) Een legende vertelt over een koning in de buik van een "witte vogel", die neerdaalde in een "spoor van vuur".

Egypte

73. (O) Veertien modelvliegtuigen, die in verschillende graftombe's zijn gevonden, zijn mogelijk replica's van vliegtuigen op ware grootte van meer dan 2000 jaar oud. Eén model vloog onlangs perfect, waaruit blijkt dat de ontwerpers kennis hadden van aërodynamica.¹⁶ Omdat de meeste in tombes gevonden Egyptische modellen gekoppeld zijn aan grotere originelen is het mogelijk dat er onder het woestijnzand nog zweefvliegtuigen op ware grootte liggen. De modellen waren duidelijk niet per toeval gemaakt of slechts speelgoed. Integendeel, zij waren het eindproduct van een langdurig proces van berekeningen maken en experimenteren. Het ging hier over dezelfde principes van vliegtuigbouwkunde, waarover de Europese en Amerikaanse ontwerpers 100 jaar hebben gedaan om ze te ontdekken en te perfectioneren.

Paaseiland

74. (S) Tekstfragmenten van het Paaseiland spreken over "vliegende mannen in hoeden".

Australië

75. (M) Een legende van de Aboriginals uit Arnhem Land spreekt over een grote zilveren vogel, die op een plateau landde om een groot zilveren ei te leggen, waaruit de eerste stamleden zijn gekomen. Ze hadden een blanke huid.

Australië

76. (M) Een legende uit de regio van Ayers Rock herinnert aan een groot roodgekleurd ei dat veilig probeerde te landen, maar toch neerstortte en brak. Uit het ei kwamen blanke mensen en hun kinderen. Met de tijd roestte het grote ei weg, totdat de resten waren versmolten met de grond.

Australië

77. (M) De Dharuk-stam van Nieuw-Zuid-Wales sprak van Biramea de Vogelman, die een groot ei heeft gelegd in de buurt van het huidige stadje Linden, waaruit hun voorouders zijn gekomen.

Ponape Eiland

78. (M) Mannen met een blanke huid kwamen uit het westen in "stralende boten" die "boven de zee vlogen". Ze bleven kort, maar de oorspronkelijke bewoners spreken nog steeds van de "magische werken" die deze oude westerlingen verrichtten.

Mangareva, Gambier Eiland

79. (M) Een "vliegende kano" met grote vleugels "stevig aan de kant geklemd" verscheen en zijn piloten konden grote afstanden vliegen, tot aan de Hawaïaanse eilanden, bijna 4000 kilometer verder.

Het Eiland van Tara-Vai

80. (S) Een gedetailleerde beschrijving en een natuurgetrouwe modeltekening van de oude vliegende kano. (De vleugels in het bijzonder doen denken aan de gevleugelde zonnescijf van Horus, zoals afgebeeld in Egyptische kunstuitingen).

Nieuw-Zeeland

81. (M) Maori legendes spreken van Pourangahua, die van Hawaiki naar Nieuw-Zeeland vloog op een magische vogel. "Ik kom en een nieuwe hemel draait boven mij" (verwijzend naar het zuidelijk halfrond, met andere sterrenbeelden dan die hierboven.)

Nieuw-Zeeland

82. (M) Maui "hebben opgevist" (of ontdekt) het Noordereiland van Nieuw-Zeeland, dat ook wel "de vis van Maui" wordt genoemd. Het lijkt op een platvis met in het zuiden zijn open bek en in het noorden zijn lange staart, met een vin op de haak. Maar dat kun je alleen op een kaart zien of ver boven de aarde!

Brits Colombia, Canada

83. (M) De Haida-indianen van de Queen Charlotte Eilanden onderhouden de traditie over grote wijzen, die uit de lucht neerdaalden op "schijven van vuur".

Canada

84. (M) Canadese Indianen vertellen over de oude tijden waarin "demonen kwamen en onze mensen tot slaven maakten en de jongemannen de dood instuurden tussen de rotsen en onder de grond (*mijnwerkers?*). Maar toen kwam de Dondervogel (*Thunderbird*) en onze mensen werden bevrijd. Wij leerden over de prachtige steden van de Dondervogel die ver over de grote meren en rivieren naar het zuiden lagen. Veel van onze mensen verlieten ons en zagen deze schitterende steden en waren getuige van de prachtige huizen en het raadsel van de mensen die in de lucht konden vliegen. Maar toen kwamen de demonen terug en was er een verschrikkelijke verwoesting. Degenen van ons die naar het zuiden waren gegaan kwamen terug om te vertellen dat al het leven in de steden verwoest was. Er bleef niets over, behalve stilte".¹⁷

De benaming "dondervogel" of "vuurvogel" wordt gebruikt door de Indianen van de Verenigde Staten, Canada en Alaska. Dit is het dier dat we op de top van totempalen aantreffen.

USA

85. (M) De Hopi Indianen uit het zuidwesten van de Verenigde Staten hebben een vergelijkbare traditie over mensen die een "patuwvota" hebben gemaakt, die hoog door de lucht vloog. Velen van hen vlogen daarmee naar een grote stad om die aan te vallen. Al snel maakten mensen uit andere landen ook "patuwvotas" en voerden aanvalsvluchten uit naar elkaar.¹⁸

USA

86. (M) De Piute Indianen vertellen van de "Hav-Musuv's", die van de Golf van Californië naar Death Valley reisden (toen die nog groen en vruchtbaar was) en in grotten ondergrondse steden bouwden. Ze vlogen in grote geluidsloze en bewapende voertuigen.

Mexico

87. (S) Schilderingen in Mexico City tonen Quetzalcoatl vliend in een gevleugeld schip. Hij zou geland zijn bij Vera Cruz.

Tabasco, Mexico

88. (S) Een beeldhouwde monoliet stelt een man voor die in een draak zit, met zijn voeten op pedalen, zijn linkerhand op een soort "versnellingspook", in zijn rechterhand een klein doosje en op zijn hoofd een helm. Vlak voor zijn mond is een apparaat dat een microfoon zou kunnen zijn.

Mexico

89. (S) Koning Netzahualcoyotl van de Azteken ontwierp vliegmachines.

Mexico

90. (S) Afbeeldingen die op vliegmachines of raketten lijken worden steeds vaker gezien en herkend in de kunst van de oude culturen van Midden- en Zuid-Amerika.

Mexico

91. (S) Maya documenten uit de Yucatan spreken over "wezens die op vliegende schepen aankomen".

Salvador, Brazilië

92. (S) Een opgegraven vaas toont mannen die boven een groep palm-bomen vliegen in merkwaardige machines, die een spoor van rook achter zich laten.¹⁹

Costa Rica, Venezuela, Colombia

93. (O) In verschillende graftombes zijn op moderne straalvliegtuigen lijkende modellen ontdekt. Ze hebben deltavleugels, motorbehuizing, een cockpit, windscherm, afgeplatte staart en liften. Deze modellen hebben aërodynamische proeven doorstaan. Van veertien modellen is bekend dat ze bestaan, sommige met twee paar vleugels.²⁰

Oerwoud van Brazilië

94. (M) Fabels vertellen over "tovenaars in vliegende schepen", die kort bleven en toen "wegvlogen op hun gekleurde schepen".

Peru

95. (M) Er zijn vele Peruaanse legendes over mannen die vlogen.

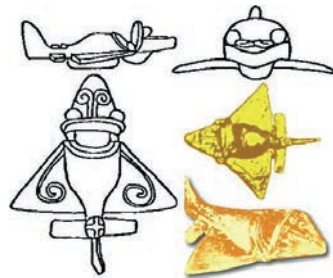
Bolivia

96. (S) Er staan drie rijen "vliegende koningen" op de zogenaamde Toegangspoort naar de Zon in Tiahuanaco.

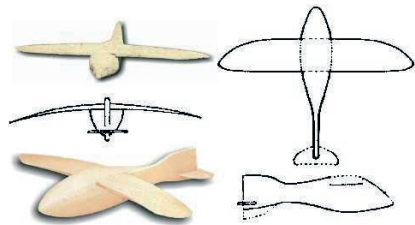
Bolivia

97. (M) Indianen van de La Paz regio zeggen dat hun voorvaderen duizenden jaren geleden op grote gouden schijven vlogen, die in de lucht werden gehouden door middel van geluidstrillingen op een bepaalde toonhoogte, geproduceerd door voortdurende hamerslagen. In de lucht gehouden door de trillingen van voortdurende hamerslagen? Zou dat echt waar zijn? Eigenlijk is dit zo gek nog niet. Trillingen van een bepaalde frequentie zouden in staat kunnen zijn om de energie van goud op atomair niveau te verhogen, waardoor het gewicht van de schijf verlaagd wordt en de zwaartekracht overwonnen. Er wordt gezegd dat monniken in de dode stad van de Deccan (in India), metalen ontdoen van de aardse zwaartekracht, om die vervolgens energie te geven. Hoe ze dat doen? Door er onophoudelijk met kleine hamertjes op te hameren. Het is dus het geluid wat de veranderingen teweeg brengt.

26-1a Een gouden straalvliegtuig uit Colombia, Zuid-Amerika. De eigenschappen zijn meer mechanisch dan biologisch. Experts van het Aeronautical Institute of New York zijn het erover eens dat het geen enkel bekend gevleugeld wezen voorstelt. Het lijkt op een model van een prehistorisch straalvliegtuig.

26-1b Dit voorwerp, wat ooit beschouwd werd als een vogel, werd in 1898 in een graf in Sakkarra, Egypte, gevonden. Het werd bewaard in een doos met vogelmodellen in een opslagkamer van het Caïro Museum en werd herontdekt in 1969. Het bleek perfect als een zweefvliegtuig te vliegen, hoewel er aanwijzingen zijn dat er oorspronkelijk een aandrijfmechanisme aanwezig was in het staartstuk. Het ontwerp is verrijkt en van een hoog niveau.

Bepaalde kristallen kunnen een verbinding tot stand brengen tussen mechanische en elektrische energie; het zogenaamde piëzo-elektrisch effect. Een harde klap op een kwartskristal onder druk kan leiden tot een elektrische ontlading van wel duizenden volts. In de fotografie bestaat een rechthoekig flitsblokje dat de benodigde elektriciteit verkrijgt uit een piëzo-elektrisch kristal. Als er met een klein hamertje op wordt geslagen, door de sluiters aangedreven, dan zet dit kristal de mechanische beweging om in elektrische energie.

(Je kunt het ook zelf proberen. Als je met een hamer op een blok kwarts slaat, komt er een elektrische stroom vrij die een aangesloten lampje van 100 Watt even kan laten oplichten.) Iedereen kent wel de piëzo-elektrische aanstekers. En terwijl ik dit schrijf, doen zich nieuwe ontwikkelingen voor. Onderzoeker William Deiches heeft iets zeer verrassends ontdekt.

Egypte

98. (O) Een borstplaat, gevonden in de tombe van Toetanchamon, had een afbeelding, die na analyse onderdelen van een vliegtuig bleek af te beelden. (Net als andere onverklaarde graftekeningen werden ze lange tijd uitgelegd als "mooie plaatjes".) In 1982 bouwde Deiches een werkend model vanuit die afbeelding; en ja, het vloog! De theorie van Deiches dat 4000 jaar geleden vliegtuigen regelmatig werden gebruikt, maakte in augustus 1984 zo'n indruk op de Britse Royal Aeronautical Society dat ze zijn plan ondersteunde om een financiële sponsor te gaan zoeken, zodat hij een replica van dit oude vliegtuig zou kunnen gaan bouwen.

Zullen we ooit oude vliegtuigen vinden?

Men zou zich zeker zo'n interessant idee - dat die ontdekking ooit wordt gedaan - kunnen inbeelden, hoe onwaarschijnlijk ook. Zulke machines kunnen elke maat en een verrassende vorm hebben. Is het je opgevallen hoe vaak oude vliegmaschinen werden beschreven als de vorm van een "ei", een "hoed", een "ronde bal" of "schijf"? Hoewel het doel van dit werk is om duidelijke kennis te verschaffen in plaats van vage speculaties, voeg ik de volgende verslagen toe die mogelijk interessant kunnen zijn. Beschouw ze in verband met het voorgaande. Want zelfs Professor W.B. Emery, die het grootste deel van zijn leven doorbracht met het verrichten van opgravingen in Egypte, zei: "Er ligt meer onder het zand dan er ooit is gevonden."

Egypte

99. (O) Tijdens de vroege periode van de Egyptische toenaderingspogingen tot Israël werd er toestemming verleend aan Israëliëse archeologen (als we het verslag van een tijdschrift mogen geloven) om in de buurt van de Snofru Pyramide bij Dahshur te graven. Eind februari 1979 stootten ze op een diepte van 17 meter op een grot, die tot hun verbazing een schotelvormig vaartuig van zo'n 13 meter doorsnede bevatte. Foto's van het voertuig, dat uitgerust was met ultrahoogwaardige apparaten, werden overhandigd aan het Israëliëse ministerie van Defensie. Op 2 maart, tijdens een blikseminval, namen commando's van de Golani Brigade het voorwerp in

beslag. Het werd naar Tel Aviv gebracht. De eerste tests met de wapens en de verjongende chemicaliën die aan boord waren aangetroffen, deden de ambtenaren sprakeloos staan. Egyptische archeologen troffen kort daarna een tweede toestel aan onder de Bent Pyramide en werden onder druk gezet om het aan de Verenigde Staten te overhandigen.²¹

Ik vermoed dat dit verslag niet te controleren is vanwege het geheimhoudingsbeleid van de drie overheden. Toch kun je er geloofwaardigheid aan hechten in het licht van de volgende feiten.

Egypte

100. (S) Tijdens hun bezoek aan Lhasa in Tibet, in de jaren 20 van de twintigste eeuw, kregen de Amerikaanse reizigers Anderson en Shearer verklaringen uit oude handschriften te zien met de strekking dat er een luchtschip begraven lag in de Grote Pyramide in Gizeh, Egypte.²²

Brazilië

101. (M) Diep in de oerwouden in het noordwesten van Brazilië heeft de Ugha Mongulala stam alle contacten met de buitenwereld afgesneden. In 1972 gaf hun stamhoofd Tatunac aan Karl Brugger details over ondergrondse kamers bezaaid met metalen voorwerpen en apparatuur. Eén relikwie, zo wordt beweerd, is een raket-achtige vliegmachine met een schitterende gouden glans. Er kunnen twee mensen in en er wordt geschreven dat het geen zeilen of roer heeft. In de buurt staat een vreemd komvormig voertuig met zeven lange benen die op "gebogen bamboestokken lijken die kunnen bewegen".²³ Vermeld moet worden dat bepaalde functies, die in het verhaal van het stamhoofd voorkomen, overeenkomen met ontdekkingen op andere continenten. Hij verwees naar:

- Eeuwig brandende lampen.
- Lichamen in een conserveringsvloeistof.
- Lichamen met zes vingers en tenen. Mensen met soortgelijke kenmerken vinden we in Bijbelse verhalen²⁴ en in recente ontdekkingen in graftombes.

Naar mijn mening geven deze onwaarschijnlijke overeenkomsten met het verhaal van het stamhoofd van een zeer afgelegen stam het hele verhaal een zekere geloofwaardigheid. Onderzoek op Tatunca Nara naar andere zaken heeft aangetoond dat - wat zijn geloofwaardigheid betreft - hij altijd de waarheid sprak.

Op 25 september 1972 gingen Brugger en een cameraman, op uitnodiging van het stamhoofd, op een zes weken durende reis van Manaus naar het vergelegen vaderland van Tatumca, dat in het oerwoud lag. Uiteindelijk heeft "de groene hel", met zijn wrede verrassingen, haar fysieke en mentale tol geëist. De twee Europeanen moesten terugkeren, tien dagen voordat ze hun doel zouden bereiken. Het opperhoofd, slechts gekleed in een lendendoek, liep alleen verder.

Energiebronnen

In dit hoofdstuk hebben we sporen gevonden van een oude energietechnologie die hoger ontwikkeld was dan de onze:

- Energie uit geluidsgolven die opgewekt werd door magnetische staven of gehamer. In boeken in het Sanskriet staat duidelijk dat vliegtuigen aangedreven konden worden door uitsluitend de kracht van geluidsgolven, melodieën en ritmes. Interessant is dat bij moderne autotesten, waarbij een ultrasone reactor bevestigd werd aan een carburateur, gebleken is dat het benzineverbruik bijna halveerde en er heel weinig uitlaatgassen vrijkwamen. Deze simpele toepassing was gebaseerd op het principe van harmonische resonantie binnen de atomaire structuur van vloeistoffen.
- De kracht die latent in kwik aanwezig is.
- Elektromagnetische energie die rechtstreeks uit de atmosfeer werd verkregen.

Een aantal wetenschappers is van mening dat elektromagnetische energie de traditionele wetten van de zwaartekracht overtreft. De fundamentele kenmerken van de zwaartekracht onttrekken zich nog steeds aan de analyse van de moderne natuurkunde. Wist u dat magnetische energie niet alleen gebruikt kan worden om de zwaartekracht te neutraliseren, maar ook als aandrijfkracht?

Er is aangetoond dat draaiende voorwerpen, die gemaakt zijn van bepaalde materialen, een elektromagnetisch energieveld genereren als ze in een snelle relatieve beweging worden geplaatst. Als dit krachtveld in trilling wordt gebracht, vormt er zich een tweede zwaartekrachtveld, dat de aardse zwaartekracht kan "neutraliseren". Schotelvormige vleugelprofielen van één meter in doorsnede, voorzien van een elektrische condensator die opgeladen is tot 150 kilovolt, hebben op eigen kracht gevlogen. De schotels

bewogen zich voorwaarts over een afstand van 15 meter, onder invloed van de interactie tussen elektrische - en zwaartekrachtvelden.

Een elektromagnetisch krachtveld zou de trillingsfrequentie van een voorwerp zodanig veranderen dat het tegengesteld is aan de frequentie van het zwaartekrachtveld. Het heeft tegelijkertijd invloed op alle delen van het voertuig. Een toestel dat op deze wijze is aangedreven, zou van richting kunnen veranderen, versnellen tot duizenden kilometers per uur of stoppen.

Om op grote hoogtes en met grote snelheid te kunnen vliegen gebruikt men grof geschut. Men moet de stuwkracht vele malen verhogen om tweemaal zo snel te gaan. Met de huidige methoden vecht men eigenlijk tegen de krachten die de inspanningen teniet doen. Maar als een zwaartekrachtveld wordt gebruikt als basis voor de aandrijving, dan werkt de tegengestelde kracht juist mee. Als de koppeling tussen zwaartekracht en elektriciteit tot stand kan worden gebracht en als dat voor aandrijvingsdoeleinden kan worden gebruikt, dan zouden we een onuitputtelijke bron van gratis energie hebben. Als we op die manier de zwaartekracht zouden kunnen overwinnen, dan zouden alle problemen met betrekking tot de overdracht van motorvermogen naar wielen of propellers opgelost zijn. De benzineslurpende automotoren en elektriciteitscentrales zouden overbodig worden. Alle mondiale werkzaamheden zouden dan met een kleine hoeveelheid energie kunnen worden uitgevoerd. Er zou door de tijdelijke gewichtloosheid een revolutie plaatsvinden bij de bouw van grote gebouwen en bruggen. Ik denk dat u het ermee eens bent dat we blijkbaar iets hebben verloren.

27. Waren we al op de maan in 2309 v.C.?

NAAR DE MAAN EN VERDER

In 1926 zei professor A.W. Bickerton dat het dom en onmogelijk was om naar de maan te gaan. In 1935 schreef de gerenommeerde astronoom F.R. Moulton dat mensen nooit in de ruimte zouden kunnen reizen. In 1957 noemde Dr. Richard van der Riet Wooley (voormalig Koninklijk Astronoom) het idee van ruimtevaart "volstrekt idioot". Acht maanden later vloog de Poetnik in een baan om de aarde.

In een afgelegen noordelijk gebied in Tibet liggen de ruïnes van de hoofdstad Hsing Nu, ontdekt door Duparc in 1725. In de stad trof Duparc veel monolieten aan (eens bedekt met zilver), een pyramide, een deel van een toren van blauw porselein en een koninklijk paleis, met tronen waarop de zon en de maan stonden afgebeeld. Er was ook een grote melkachtige witte steen, omgeven door prachtige tekeningen. Nu het verbazingwekkende vervolg. In 1952 kwam er een Russische expeditie aan. De groep kreeg van de Tibetaanse monniken een aantal oude documenten te zien, die overeenkwamen met de beschrijving van Duparc. Maar hier komt het adembenemende deel: de melkachtige witte steen was volgens de documenten, "meegebracht van de maan". Maansteen? Is dat mogelijk? Kon de mens in de afgelopen eeuwen deze aarde hebben verlaten en naar de maan zijn gegaan? Waren ruimtereizen een natuurlijk iets voor die beschaving? Zijn er aanwijzingen? Die zijn er zeker. Aanwijzingen voor het bestaan van ruimtevaart in het verre verleden komen op grote schaal voor uit ver verspreide delen van de wereld. Schriftelijke en mondelinge overlevering is wijdverbreid aanwezig en het lijkt erop dat ze betrouwbaar zijn.

In het bijzonder Chinese geschiedschrijvers waren er niet op uit om hun heersers tevreden te stellen ten koste van de waarheid. Ze gaven de voorkeur aan de dood boven leugenachtige rapporten over de historie. Als voorbeeld hebben we het lot van geschiedkundigen onder de regering van Chi in 547 v.C. Daarom moeten we de historische verslagen uit China serieus nemen, zelfs als ze op het eerste oog zeer onwaarschijnlijk lijken. Er is een tendens in wetenschappelijke kringen, om oude documenten en zelfs mythologie en folklore als geschiedenisbronnen te gebruiken. Anthony Roberts zegt het zo: "Legendes zijn net tijdscapsules die hun inhoud bewaren door de eeuwen van onwetendheid." ¹

Met betrekking tot enkele van de kronieken die hierna zijn geciteerd, zal

hun interne bewijs grond zijn voor hun authenticiteit. Mijn eerste bron is een oud manuscript, dat tientallen jaren voordat mensen spraken over satellieten en ruimteschepen door de Engelse geleerde James Churchward werd beschreven.²

India

1. (S) Voertuigen die om de aarde kunnen draaien (satellieten): "Hun brandstof wordt op een eenvoudige en goedkope manier uit de lucht gehaald. De motor lijkt op een moderne turbine: die werkt van de ene kamer naar de andere en verliest niet zijn vliegvermogen en stopt niet, tenzij het uitgeschakeld wordt. Als er niets gebeurt, blijft het functioneren. Het schip waarin het is gebouwd kan zolang als het wil rond de aarde draaien. Het valt alleen als de onderdelen waarvan het is gemaakt verbranden.

India

2. (S) In de oude Surya Siddhanta komen filosofen en wetenschappers voor die in een baan rond de aarde vlogen, "onder de maan en boven de wolken".³ Enorme satellieten gemaakt van glanzend metaal die ronddraaiden om hun as, worden in detail - de afmetingen en het interieur - beschreven in oude teksten in het Sanskriet, evenals kleinere toestellen die tussen hen en de aarde heen en weer vlogen.

Chaldeeën

3. (S) Twee "moderne" raketten, die stralen aan de achterzijde, een doos als een luidspreker en een "kopie" van een Gemini capsule, zijn gegraveerd op een koperen beitel gevonden bij Ur.

Soemerïë

4. (S) Pictografische teksten beschrijven drie gerelateerde voorwerpen die tentoongesteld zijn in Sippar: de gouden bol (commandomodule?), de "GIR" (een lang pijlvormig voorwerp, onderverdeeld in verschillende compartimenten) en de "alikhahrati", wat betekent "voortbeweger die het toestel beweegt" (ofwel: een motor). Samen lijken ze heel sterk op een drie-traps raket en ruimteschip!

Nog een expliciete aanwijzing is de combinatie van de twee woorden "DIN" en "GIR". Als ze worden samengevoegd om het woord "goden" te vormen, past de staart van de vin-achtige "gir" precies in de opening van de raket-achtige "din," die vuur uit zijn staart spuwt.

Peru

5. (S) Een boot van klei van ruim 20 cm hoog laat een afbeelding zien van een soort "ruimtecapsule" waarop de motor en de uitlaat heel duidelijk te herkennen zijn.

Italië

6. (S) Een schilderij dat in 1961 ontdekt werd in een nis van een kamer onder de Palatine Heuvel in Rome beeldt iets af wat op een raket lijkt. Het staat op een lanceerplatform. Er lopen kabels en draden naar beneden; erachter staat een hoge muur die op een beschermingsmuur lijkt.

Japan

7. (O) Tijdens opgravingen zijn kleibeeldjes van mensen gevonden. Die zijn gekleed in merkwaardige "ruimtepakken", met helmen die hun volledige hoofd bedekken. Op de helmen staan afbeeldingen van wat lijkt op brillen met spleten, luchtfilters, antennes, gehoorapparaten en zelfs nachtzicht-apparatuur.

India

8. (S) De Mahabharata beschrijft "hemelwagens van twee verdiepingen hoog met veel ramen, die rode vlammen uitspuwen, die in de lucht razen totdat ze op kometen lijken... naar de regionen van de zon en de sterren".⁴

Guatemala

9. (S) In een andere oude beschrijving wordt gesproken over "een cirkelvormige gouden koets, die 6 m in omtrek was en de sterren kon bereiken".⁵

India

10. (S) Andere verwijzingen spreken van:

- Pushan die in gouden schepen over de oceaan van de hemel zeilden.
- Garuda (een hemelvogel) die Vishnu tijdens kosmische reizen droeg.
- Vluchten "door de regio van het hemels firmament die boven de regio van de winden is".⁶
- De Ouden van ruimteafmetingen.⁷

Nieuw-Zeeland

11. (M) Maori legendes vertellen over vliegende machines en reizen naar de maan.

China, 3e eeuw v.C.

12. (S) Chuang Tzu, in een werk getiteld "Reis naar het Oneindige", beschrijft een reis die hij naar de ruimte maakte, 50.000 kilometer boven de aarde.

Tibet, Mongolië

13. (S) Oude Boeddhistische boeken spreken van "ijzeren slangen die de ruimte verslinden met vuur en rook en zo ver reiken als de ver verwijderde sterren".

Tibet

14. (S) De drie niveaus van een pyramide in de hoofdstad Hsing Nu herinnerden aan drie historische periodes in het verre verleden: de tijd vóór de ruimtevaart; de tijd toen mensen één van de hemellichamen konden bezoeken; en de tijd dat ze de kennis van ruimtereizen waren verloren, nadat ze teruggekeerd waren naar de aarde. Het was hier waar "een steen meegebracht van de maan" op het altaar lag.

Babylon

15. (S) Het Epos van Etana (4700 jaar oud) geeft ons nauwkeurige beschrijvingen van het aardoppervlak vanuit steeds grotere hoogtes; beschrijvingen die niet eerder konden worden bevestigd totdat men in de jaren 50 en 60 van de twintigste eeuw op grote hoogte kon vliegen en vanuit de ruimte kon fotograferen. De beschrijving van deze oude ruimtevluchten toont precies wat er gebeurt als iemand de aarde verlaat (het concept van de ronde aarde die kleiner wordt door het perspectief op grote afstand en bepaalde kleurverschuivingen).⁸

Het boek van Henoch

16. (S) Het boek van Henoch zegt dat het in de ruimte "zo heet als vuur is en zo koud als ijs" (waar voorwerpen heet worden aan de kant die de zon beschijnt en ijskoud zijn aan de schaduwkant) en "een donkere afgrond".⁹

Yunnan provincie, China

17. (S) Gravures van cilindrische raketachtige machines, die hemelstijgend zijn afgebeeld, werden ontdekt op een pyramide die tijdens een aardbeving plotseling opsteeg vanaf de bodem van het meer van Kun-Ming.

Griekenland

18. (S) Lucian beschreef de maan als een lichaam zoals de aarde, die binnen acht dagen bereikt zou kunnen worden en schreef een "fictieve"(?) maanreis.

China

19. (S) "Verlaten, koud, en glazig": In het jaar 2309 v.C. besloot de ingenieur van Keizer Yao om naar de maan te gaan. De "hemelse vogel" voorzag hem van informatie voor deze reis. Hij verkende de ruimte door "de stroom van lichtgevende lucht" te bestijgen (de vurige uitlaatgassen van een raket?). Hou Yih vloog naar de ruimte waar hij "de draaiende beweging van de zon niet kon zien".¹⁰ (Deze opmerking is van het allergrootste belang om het verhaal te bevestigen, want alleen in de ruimte kan je niet zien dat de zon op- en onder gaat). Op de maan zag hij de "bevroren horizon" en bouwde een gebouw "het Paleis van Kou". Zijn vrouw Chang Ngo vloog eveneens naar de maan, die ze een "lichtgevende bal" vond, "glimmend als glas, enorm groot en ijskoud; het licht van de maan wordt geboren in de zon," verklaarde zij. (Chang Ngo's rapport van de maanexploratie was correct. De astronauten van Apollo II vonden de maan verlaten, met een glasachtige bodem en sommige delen zelfs geplaveid met stukjes glas. Het grootste gedeelte van de maan is op bepaalde momenten in de greep van extreme kou. De temperatuur duikt rond middernacht tot verder dan 100 graden onder nul.

De oude Griekse wetenschapper Empedocles heeft ook verklaard dat de maan van glas was gemaakt. Dergelijke precieze kennis impliceert dat er in het verre verleden ter plaatse op de maan waarnemingen zijn gedaan.

China

20. (S) Een verhaal uit dezelfde periode zegt dat een enorm schip verscheen op zee, met grote lichten die overdag uitgingen. Het kon ook naar de maan en de sterren zeilen, vandaar de naam "een schip dat tussen de sterren hangt" of "de boot naar de maan". Dit gigantische schip dat in de lucht of over de zee kon zeilen werd 12 jaar lang waargenomen.¹¹

China

21. (S) Het "Shi Ching" boek zegt dat toen de Keizer het geweld en de misdaad zag toenemen in de wereld hij "Chong en Li beval de communicatie tussen de aarde en de hemel te verbreken; en sindsdien is er geen op- en neergang meer mogelijk".¹² Is dit niet een duidelijke aanwijzing dat de ruimtevaart in het verleden is beëindigd?

Tibet

22. (S) Er wordt beweerd dat documenten in het Sanskriet, die door de Chinezen in Lhasa zijn ontdekt, aanwijzingen bevatten voor de bouw van

interplanetaire ruimteschepen. Reizen naar de maan wordt genoemd (alhoewel er niet bij wordt vermeld of dit werkelijk ondernomen is of alleen maar werd gepland). De Chinezen hebben verklaard dat sommige van deze aanwijzingen werden bestudeerd voor gebruik in hun ruimtevaartprogramma.

23. (S) Resten op de maan?

Er zijn verslagen over vreemde boodschappen op het maanoppervlak:

- Een voorwerp dat op een zwaard lijkt, bij de krater Birt.
- Vreemde kruisformaties bij de krater Erastosthenes en bij Fra Mauro.
- Hoekige lijnen in de krater Gassendi en zeven plekken in de vorm van de Griekse letter Gamma, op de vloer van de krater Littrow.
- Twee gigantische combinaties van letters onder Mare Serenitalis, links van Mare Tranquilitatis, die luiden: "PYAX" en "JAW", in het zwart die goed zijn te onderscheiden.
- Vreemde sporen die recht omhoog tegen de wand van een krater lopen.

Als zulke geometrische constructies op aarde gevonden zouden worden, zou men zich meteen afvragen welke mensen ze hadden achtergelaten. Niet alle ontdekkingen worden door NASA vrijgegeven en bovendien is exploratie nauwelijks begonnen. Maar NASA heeft geen budget meer voor maanreizen. Het is niet onmogelijk dat toekomstige astronauten er voorwerpen of installaties aan zullen treffen die zullen aantonen dat er in het verre verleden al mensen zijn geweest.

24. (O) Op 20 juli 1969 was de eerste maanlanding. Gedurende de laatste verkenningsvlucht om de maan, die voorafging aan de landing, deed een van de astronauten een onverwachte mededeling: hij had zojuist de omtrekken gezien van wat leek op een gebouw van zeven verdiepingen. Wat had hij gezien? Was het misschien het "Paleis van de Kou"? Waarom hebben ze dit later verwijderd uit alle herhalingen van die uitzending? (Maar het was al te laat, we hadden het al gehoord.) Als er maar één oud verlaten gebouw op de maan bestaat; als er maar één voorwerp wordt aangetroffen dat eerdere intelligentie aantoont; als er nog maar één herkenbare rotstekekening wordt aangetroffen; denk je dan maar eens in wat dat zou betekenen voor onze huidig denken over de geschiedenis. Maar wacht! Er sijpelt steeds meer nieuws door, niet van de maan, maar 25 miljoen km verder, van de kleine planeet Mars.

25. (O) Een Sovjetwetenschapper die overliep naar het Westen beweert dat op foto's, die door een Russische satelliet van de planeet Mars zijn genomen, duidelijk de ruïnes van de tempels van een grote beschaving zijn te zien! Deze 58-jarige wetenschapper was een hooggeplaatst lid van een elite-team dat samenwerkte vanaf 1961 toen de Vostok I astronaut Yuri Gagarin als eerste mens in de ruimte bracht. Maar door de groeiende druk op het ontwikkelen van een nucleair "Star Wars" satellietstelsel besloot hij uit Rusland te vluchten. Hij woont nu met een nieuwe identiteit in Zwitserland. Hij zegt dat verscheidene jaren geleden door de Sovjets een satelliet naar Mars werd gelanceerd. Het bereikte zijn bestemming in 1982 en is sindsdien in een baan om de Rode Planeet. Zijn enige doel is om foto's en andere gegevens naar een bemande satelliet, die in een baan rond de aarde cirkelt, te sturen. Die missie was een ongelooflijk succes.

De foto's zijn met behulp van een computer verbeterd en ingekleurd. De getoonde details zijn van zeer hoog niveau en staan ver boven wat er elders aan detailinformatie wordt geleverd. En er bestaat geen misverstand over wat ze tonen. De stad die door de camera's van de satelliet werd gescand is drie keer zo groot als Moskou en omringd door brede boulevards, de een binnen de ander en verbonden door kleinere straten, als de spaken van een wiel. De tempels moeten van enorme afmetingen zijn geweest. De meeste zijn ruïnes, alsof ze door een enorme Marsbeving geveld zijn. Maar sommige hebben nog leigrijze koepels, die wel drie tot zes kilometer in doorsnede zijn. Rusland zal deze ongelooflijke ontdekkingen nooit toegeven, want het zou teveel van hun technologische vooruitgang onthullen.

Einde verhaal? Nee, niet helemaal. Op 4 februari 1985 meldde de Age, in het Australische Melbourne, de overtuiging van dertig wetenschappers in de Verenigde Staten dat twee foto's, teruggezonden door de ruimtesonde Viking, het bestaan van een oude beschaving aangeven. Richard Hoagland, wetenschappelijk auteur en lid van de groep wetenschappers bekend onder de naam Mars Investigation Group, zei dat de foto's iets laten zien wat op vier enorme pyramides lijkt, die symmetrisch op een lijn liggen met een gezicht. Dr. C. West Churchman, een professor aan de University of California te Berkeley, zei dat er teveel details zijn die wijzen op de mogelijkheid van een uitgestorven beschaving op Mars.

Wat is dan, vraag ik me af, de echte waarheid over ons verleden? Zijn we eerder naar Mars geweest?

28. Kan de wetenschap je onzichtbaar maken?

ENIGE INTERESSANTE GEHEIMEN

Sommige van de gegevens die nu worden gepresenteerd kunnen als belachelijk overkomen op de moderne geest die getraind is in blind geloof in de moderne wetenschap. Maar ik ben terughoudend over wetenschappelijke dogmatiek, want wat vandaag wetenschap heet of wat twintig of dertig jaar terug voor wetenschap doorging, zijn vandaag of morgen drogredenen. Zeker, hoe meer het bewijs zich opstapelt over langvergeten prehistorische wetenschap, hoe moeilijker het wordt het idee van je af te schudden dat onze voorouders veel meer wisten dan wijzelf. Ze bezaten een superieure intelligentie en technologische vaardigheden, vaak in een mate die de moderne geest onthutst. Wat zij allemaal bereikten staart ons aan; hun geheimen gaan ons te boven. Overweeg deze als stof tot nadenken:

Egypte

1. (S) Een geheimzinnige vaas van rood kristal die, als je hem met water vulde, nog evenveel woog als toen hij leeg was.

Libanon

2. (S) Vuur dat in water brandde werd door de Grieken gebruikt om de Arabieren te verslaan in 647 en 716 en daarna de Russen in 941 en 1043. Dit was een verwoestend wapen: in de oorlog van 716 werden 800 Arabische schepen volledig verwoest. De geheime formule werd naar Griekenland gebracht door een vluchtende architect, die het in het oude Baalbek had opgegraven. Dit stroopachtige product is nooit nagemaakt, zelfs niet door moderne specialisten in napalm.

Egypte

3. (S) Zingende standbeelden:

- Het standbeeld van Memnon en zijn tweeling, gaven een dun, hoog geluid als een akkoord op een harp. Het was een fenomeen dat je gedurende 200 jaar bij zonsopgang kon horen. Er werd gezegd dat het geluid bij aanvang zoet melodieus klonk. (Eén theorie suggereert dat een complex mechanisme binnenin het beeld werd geactiveerd door de opgaande zon, die inwerkte op een lens die in de lippen zat verborgen.)
- Vergelijkbare geluiden werden gehoord bij zonsopgang in de granieten grot bij Syene.
- Ook in de Karnak tempel.

Na een aantal reparaties aan het standbeeld stopten de muzikale klanken. Dit geeft aan dat de "muziek" het resultaat was van één of ander complex mechanisme dat door de zonnestrallen werd geactiveerd en dat dit mechanisme werd beschadigd bij de reparatiewerkzaamheden.

"Elektronisch oog" klanken om deuren te openen

Griekenland

4. (S) Men veronderstelt dat "zingende huizen" apparaten waren voor het automatisch openen en sluiten van deuren; een soort verborgen carillon, dat geactiveerd werd door het gewicht of voetstappen van voorbijgangers.

Noord-Australië

5. (M) Ingangen in rotsen werden geopend op mysterieuze wijze (bijvoorbeeld, "door op de wand van de rots te blazen").

Karnak, Thebe en Abydon, Egypte

6. (S) Zware portalen in tempels gingen wijd open door het uitspreken van een bepaald woord op een bepaalde toon (door uitverkoren priesters).

Het Midden-Oosten

7. (S) "Magische" deuren die toegang geven tot tempels, grafkelders en grotten worden vaak genoemd in volksverhalen.

Alexandrië, Egypte

8. (S) Harmonieuze geluiden kwamen uit de snavels van metalen vogels. Het principe was er blijkbaar een van klanken op een bepaalde toonhoogte, die een veermechanisme in werking zetten of van ultrasone geluiden die op een elektrische cel inwerkten, zoals licht dat doet. Het "sesam open u-principe", dat door een lage toon werd geactiveerd, was blijkbaar bekend.

Middellandse Zeegebied, Harz-gebergte, Azië, IJsland

9. (S) Deuren die zichzelf openden en sloten en luiken die automatisch sluiten, worden ontelbare keren beschreven.

Alexandrië, Egypte, 1e eeuw n.C.

10. (S) Een kunstmatige regen van geparfumeerd water werd geactiveerd door een verborgen mechanisme.

11. (S) "Magische" verlichting en geluidseffecten hulden een tempel in wolken of baadde het in een onaards licht; duisternis verscheen overdag; de nacht werd plotseling verlicht; lampen ontstaken vanzelf; beelden van goden laaiden op en donderslagen klonken.

Isfahan, Perzië

12. (S) Grote openbare baden werden verwarmd door een smeltkroes, die op zijn beurt werd verhit door de vlam van een enkele kaars! (Welk ingenieus mechanisme kon de energie van één kaarsvlam duizenden keren versterken?)

Syrië, 2e eeuw n.C.

13. (S) De ogen van de godin Hera (een standbeeld in een tempel op Hierapolis) volgden iemand ongeacht waarheen hij bewoog.

Standbeelden rezen uit de grond of hingen in de lucht

Griekenland, 4e eeuw v.C.

14. (S) Een gewelf gebouwd met "magnetische stenen," zodat afgodsbeelden in de lucht konden hangen.

Alexandrië, Egypte, 400 n.C.

15. (S) Een zonnescijf die in de lucht opstijgt "door magnetisme" in de tempel van Serapis.

Syrië, 2e eeuw n.C.

16. (S) Een afbeelding van een afgod steeg op in de lucht.

Klein-Azië, 5e eeuw n.C.

17. (S) Een ijzeren Cupido hing tussen vloer en plafond van een tempel gewijd aan Diana.

Tibet

18. (S) Een gebalsemd lichaam hing een meter boven de grond.

Medina, Arabië

19. (S) De kist van Mohammed hing heel lang hoog in een moskee.

Bizan, Ethiopië

20. (S) Een "vliegende staaf" hing eeuwenlang in een kerk roerloos in de lucht.

Heliopolis, Egypte

21. (S) Het beeld van Apollo werd op zijn plaats gemanoeuvreerd terwijl het in de lucht zweefde.

Ik denk dat we op basis van het voorgaande nog eens de methode moeten heroverwegen waarmee de over de hele wereld verspreid liggende enorme stenen blokken op hun plaats werden gezet. De verklaring die de voorouders gaven - die deze gebeurtenissen van dichterbij hebben meegemaakt dan wij - kan niet zomaar terzijde worden geschoven. Zelfs de legendes van hun huidige afstammelingen verdienen tenminste te worden gehoord. Hoe overdreven sommige verhalen ook klinken; als je ze naast elkaar legt zie je een interessante overeenkomst als een rode draad door de verhalen lopen, namelijk het idee dat de stenen werden gemaakt om te zweven.

Zuid-Amerika

22. (M) De plaatselijke verklaring voor de enorme bouwstenen in oude steden van de Andes is dat goddelijke helden de stenen van verre steengroeven naar de steden lieten vliegen.

Ponape, Caroline eilanden

13. (M) Lokale bewoners vertellen dat de reusachtige ruïnes van Nan Madol werden gebouwd door het uitspreken van een betovering, waarna de brokken basalt door de lucht vlogen en op de juiste plaats neerkwamen.¹

Het Paaseiland

24. (M) De lokale inheemse traditie vertelt dat de makers van de beelden technieken hadden die de mysterieuze trillingsenergie "mana" gebruikten.

India

25. (S) Oude teksten verwijzen naar de geheimen van anti-zwaartekracht (gewichtloosheid), van telekinese en het gebruik van kosmische energie.

Engeland

26. (S) Historische legendes beweren dat een soort machine betrokken was bij het oprichten van de grote blokken in Stonehenge.²

Babylon

27. (S) Tabletten geven aan dat priesters door middel van geluid in staat waren zware rotsblokken, die duizend mannen niet zouden kunnen tillen, in de lucht te laten stijgen.³

Egypte

28. (S) Sommige Arabische bronnen bevatten interessante verhalen over de manier waarop de vroegere pyramides werden gebouwd. Eén zegt dat de stenen in papyrus werden gewikkeld en dan met een stok werden geslagen. Zo werden ze gewichtloos en bewogen zo'n 50 meter door de lucht. De procedure werd herhaald tot de pyramide werd bereikt en de steen kon worden geplaatst.

Egypte

29. (S) Koptische geschriften geven aan hoe de blokken gingen zweven door het geluid van gezang.

De relatie tussen geluid en gewichtloosheid is nog steeds een raadsel voor ons. We worden aan de Boliviaanse legende herinnerd die vertelt dat vliegende voertuigen in de lucht bleven hangen door trillingen op een bepaalde toonhoogte. Die trillingen werden door voortdurende hamerslagen gegenereerd. Dit is misschien de verklaring voor deze technisch onmogelijke prehistorische bouwwerken, waarvan er vele letterlijk op de top van de berg lijken te zijn gegooid. De reusachtige stenen staan hoog op de randen van een afgrond alsof ze erheen waren gevlogen!

Het is mogelijk dat we in een bepaald dorp in het huidige India een demonstratie kunnen zien van het principe achter dit oude geheim. Stenen gaan zweven als het juiste aantal mensen hun wijsvinger op een rotsblok leggen en het juiste gezang aanheffen. Het succes is hier blijkbaar afhankelijk van geluidsgolven en bio-energie uit de vingers.

30. (O) Een proces om harde rots zacht te maken door middel van het gebruik van een radioactief plantenextract kon wel eens zijn gebruikt door de Inca's en anderen om stenen vorm te geven.

- Een aardewerk kruik uit een Peruaans graf bevatte een zwarte vloeistof die, toen het op rotsen viel, deze veranderde in een zachte kneedbare stopverf.
- De Amerikaanse archeoloog A. Hyatt Verrill zag restanten van deze vloeistof in het bezit van een Indiaanse medicijnman.
- Fawcett (Britse ontdekkingsreiziger) rapporteerde dat hij tijdens een wandeling langs de rivier Perene in Peru grote naaldbomen zag die door het sap van planten van ongeveer 30 cm, die donkerrode vlezige bladeren hadden, binnen een dag vergaan waren tot stompjes.

- Een kleine vogel in de Boliviaanse Andes boort gaten in harde rots door die met een blad te bestrijken tot het zacht is en weggepikt kan worden.

Egypte, de Arabieren, China, India, Frankrijk, Engeland, Zwitserland, Soemerië

31. (S) Verslagen over alchemie (het veranderen van metalen, inclusief lood, naar goud) bereiken ons vanuit wijdverspreide bronnen.

Het feit dat er een geavanceerde cultuur en technologie bestond in de voor-geschiedenis kan verklaren waarom alchemisten in de oudheid geloofden in het veranderen van de elementen. Een ver verleden waarin nucleaire wetenschap werd beoefend impliceert het gebruik van kernenergie voor vele doeleinden. Sommige ideeën, zoals het veranderen van de elementen, werden door de alchemisten lang in leven gehouden door hun eindeloze zoektocht om lood in goud te veranderen. Die ideeën kwamen waarschijnlijk voort uit een oude wetenschap dat het veranderen van de atoomstructuur het ene element in het andere kon omzetten. Vandaag, met apparaten als de deeltjesversneller, lijkt het steeds aannemelijker dat het veranderen van de atoomstructuur van metalen eens zal plaatsvinden.

Er wordt gemeld dat wetenschappers in Rusland een goedkope manier hebben gevonden om lood in goud te veranderen. Ze waren bezig met het uitvoeren van een experiment voor een nucleair bombardement. Ze ontdekten toen dat de loden binnenkant van hun geavanceerde kernreactor was veranderd in goud. Ze konden het proces onder laboratoriumomstandigheden herhalen. Russische wetenschappers hebben ook echte diamanten laten groeien onder lage druk in een bad van koolstofdioxide. Maar zulke doorbraken zijn alleen mogelijk in de meest geavanceerde hedendaagse natuurkunde. Het idee dat dergelijke processen al duizenden jaren geleden bekend waren en toen werden vergeten, laat je met tollende gedachten achter.

Apparaat om onzichtbaar te worden

Griekenland

32. (S) Een "magische helm" die, als hij op het hoofd werd gezet, de drager onzichtbaar maakte. (Was deze "helm" een elektronisch apparaat dat lichtstralen kon breken of afbuigen en zo de drager beschermde?)

Druïden, Engeland

33. (S) Een "magische mist" werd gemaakt om de makers ervan onzichtbaar te maken. (Dit kon te maken hebben met lichtbrekingsapparatuur.)

Lhasa, Tibet

34. (S) Er wordt beweerd dat handschriften het geheim onthullen van "antima" (de "hoed die onzichtbaar maakt").

Duitsland

35. (S) De heldhaftige Siegfried won van de dwergenkoning Alberich door een mantel die hem onzichtbaar maakte. Hij gebruikte het later met succes in duels. De oude Germanen geloofden heilig in het bestaan van een mantel die onzichtbaar maakt.

India

36. (S) Oude teksten onthullen "het geheim om vliegtuigen onzichtbaar te maken".

India

37. (S) Wapens en vliegende voorwerpen konden zich "onzichtbaar voor de vijand" maken.⁴

India

38. (S) De verwoester Shiva verdween soms voor het oog van de vijand in het niets.

Peru

39. (S) Zichtbare-onzichtbare brug: Een stad in de Andes werd beschermd door een rotsachtige kloof die men alleen via een brug kon oversteken. Gebouwd van geïoniseerd materiaal, kon deze pre-Inca brug op commando verschijnen of verdwijnen.⁵

Natuurlijk hebben alle vaste voorwerpen een trillingsfrequentie die door het menselijke oog kan worden waargenomen. Sommige wetenschappers zeggen dat het mogelijk is deze frequentie te veranderen naar trillingen die buiten ons waarnemingsvermogen liggen. In oktober 1943 zouden er geheime experimenten hebben plaatsvonden in de Philadelphia Naval Yard, waar een elektromagnetisch veld werd opgewekt, waardoor een schip van de U.S. Navy, compleet met bemanning, verdween. Met andere woorden, het schip en de bemanning werden totaal onzichtbaar. Pulserende energievelden

produceerden een elektronische camouflage. De verklaring kan waarschijnlijk worden gevonden in Einstein's Unified Field theorie. Ondanks uitvoerig bewijs, zoals namen, plaatsen en tijden, wordt deze gebeurtenis nog altijd officieel ontkend. Maar opvallend genoeg hebben de grote mogendheden sindsdien infrarood kanonnen ontwikkeld, die niet alleen de zichtbare vorm van objecten kunnen waarnemen, maar ook hun thermische (lichaams-warmte) straling. Dat geeft aan dat zij serieus de mogelijkheid van een oorlog tussen onzichtbare strijders overwegen. Vooral de VS heeft onderzoek gedaan naar de mogelijkheden van een elektronische "onzichtbaarheids-mantel" voor hun vliegdekschepen. De vijand zou dan een elektronische afbeelding, een niet bestaand doelwit, treffen. De Stealth-bommenwerper is ook een voorbeeld van vergelijkbaar onderzoek.

40. (S) Tijdkijkers: De bouw van de "Al Muchefi Spiegel" werd overeenkomstig de wetten van perspectief en de juiste astronomische configuraties uitgevoerd; een spiegel waarin men een panorama van de tijd kon zien.

Als dit waar is, dan waren de vroegere beschavingen een grote stap verder, ze hadden tijd-televisie. In zijn boek "Leesbare Relativiteitstheorie" schrijft de Britse wetenschapper Clement V. Durell: "Maar alle gebeurtenissen, verleden, heden en toekomst, zoals wij ze noemen, bestaan in ons vierdimensionale ruimte-tijd continuüm, een heelal zonder verleden of toekomst, zo statisch als een stapel films die tot één filmspoel voor een bioscoopfilm kunnen worden gevormd".⁶

Enige jaren geleden verscheen een niet geprogrammeerde uitzending op de Amerikaanse televisie. Een onderzoek wees uit dat het vier jaar eerder was uitgezonden door een televisiestation dat kort daarna werd gesloten. Hadden onze voorouders de technologie om gebeurtenissen in het verleden te bekijken op ieder moment dat ze dat wilden? Om trillinggolven van deze gebeurtenissen op te vangen, die nog ergens in de ruimte rondkabbelden?

Peru, India, Soemerië

41. (S) Hersentransplantaties, het ultieme in de neurochirurgie, werden volgens geschreven en afgebeelde bewijzen, blijkbaar uitgevoerd in verschillende oude beschavingen.

Onmogelijk natuurlijk! Dat is de onmiddellijke reactie op zo'n suggestie. Goed materiaal voor een sciencefiction griezerverhaal, dat is alles. Kan het zijn dat we te haastig zijn met het verwerpen van wat we niet begrij-

pen? Enkele recente en opmerkelijke ontwikkelingen doen al dat scepticisme bijna dom lijken. Dr. Robert White van de Cleveland Western Reserve Medical School heeft geïsoleerde hersenen in het lichaam van een andere aap geplaatst, in een blijkbaar succesvolle operatie. Russische onderzoekers zijn er tijdelijk in geslaagd koppen van honden te verwisselen. Het grootste probleem bij een dergelijke transplantatie is het maken van de zenuwverbindingen, waardoor de hersenen het nieuwe lichaam kunnen controleren en door het lichaam worden ondersteund. Het is duidelijk dat succes in de westelijke wereld nog ver weg is, de problemen zijn nog erg groot. En bij een menselijke transplantatie rijzen er belangrijke morele en sociologische vragen. Mag ik vrijmoedig stellen dat de ontvanger van een hersentransplantatie voor zichzelf niet langer in leven is? Het is de herinnering, het karakter, de persoonlijkheid, het leven van de donor, dat overleeft. Toch?

Nu nog een verrassend nieuwtje. De uiteindelijke doorbraak kan al hebben plaatsgevonden. In het noordoosten van China transplanteerde in april 1984 een team van micro-chirurgen succesvol het hoofd van een overledene op het lichaam van een levende man. De 31-jarige ontvangende man had een grote hersentumor en werd in leven gehouden met beademingsapparatuur. Het te transplanteren hoofd kwam van een man die stierf nadat hij bijna onthoofd was bij een fabrieksongeval in de provincie Shensi. Het operatieteam gebruikte nieuw ontwikkelde, computergestuurde, microlasertechnieken. De 14 uur durende operatie werd beschreven door een teamlid, CAT-scan specialist Chen Lee, die later naar Europa vluchtte. Uit zijn dertien notitieboeken is hij van plan om een boek schrijven over de onvoorstelbare successen van China's recente transplantie-experimenten.

Op 7 juli 1986 beschreven medische vakbladen in Rusland een experiment in een onderzoekscentrum nabij Moskou, waarbij chirurgen de hoofden van twee "gezonde exemplaren" hadden omgewisseld. Hoewel beide jongemannen de operatie goed hadden doorstaan met alle zintuigen intact, waren de pogingen om hun ruggengraat weer te verbinden mislukt, en waren ze vanaf de nek verlamd. De Duitse kankerspecialist Dr. Hans Frankl, die in Rusland was om de slachtoffers van de nucleaire ramp in Tsjernobyl bij te staan, was geschokt toen hij van de Russische artsen hoorde dat het experiment in de kerncentrale was voorafgegaan door ten minste 14 mislukte experimenten. In Europa waren onderzoekers en theologen er snel bij om deze experimenten op ogenschijnlijk gezonde mensen te veroordelen als "een schande" en "een goddeloze minachting voor menselijk leven". Oude neurologische vaardigheden worden nu geloofwaardiger, nietwaar?

29. Te laat om te ontkomen

WAPENS

In de bosgebieden tussen de Indiase bergen van Rajmahal en de Ganges, kwam de ontdekkingsreiziger De Camp bij onbekende verkoolde ruïnes. Een aantal van de enorme massa's bleken samengesmolten te zijn en op bepaalde plaatsen hol, "als brokken tin, die door een stroom gesmolten staal werden getroffen". Het resultaat kon niet te wijten zijn aan een gewone brand, hoe hevig ook. Verder naar het zuiden stuitte de Britse minister J. Campbell op soortgelijke ruïnes, met een half-verglaasde binnenplaats, ontstaan door een onbekende oorzaak. Soortgelijke rapportages zijn afkomstig van andere reizigers in de oerwoudgebieden, meldingen van verwoeste gebouwen met muren "zoals dikke platen van kristal", vol met gaten en spleten en aangetaast door één of andere mysterieuze kracht. De jager en ontdekkingsreiziger H. J. Hamilton kreeg een behoorlijke schok toen hij een laag koepelvormig gebouw binnenging. Hij herinnert zich dat: "Opeens de vloer onder mijn voeten met een vreemd geluid wegzakte. Ik wist naar een veilige plek te ontkomen en maakte het gat dat was ontstaan groter met mijn geweerkolf en liet mezelf erin neerzakken. Ik stond in een lange smalle gang, die zijn licht kreeg uit de ruimte waar het gewelf was gespleten. Op de bodem zag ik een soort tafel en stoel gemaakt van hetzelfde "kristal" als waarvan de muur was gemaakt. Een vreemd figuur, met vage menselijke trekken, zat gehurkt op de stoel. Toen ik het van dichtbij bekeek, dacht ik dat het een standbeeld was dat in de loop der tijd beschadigd was geraakt, maar toen viel mijn blik op iets dat me met afschuw vervulde: onder het "glas", dat het "standbeeld" bedekte, kon men duidelijk een skelet zien! Muren, meubels en mensen waren gesmolten en vervolgens gekristalliseerd. Geen natuurlijk brandende vlam of vulkaanuitbarsting zou zulk een enorme hitte hebben kunnen veroorzaken. Alleen de hitte van atoomenergie kon dergelijke schade aanrichten".

Geavanceerde wapens in de oudheid? Het is meer opzienbarend dan fictie!

Vuurwapens

Brittannië

1. (M) De mythen uit de tijd van de Druïden spreken van stangen die vuur spuwden en konden doden.

Broken Hill, Zimbabwe

2. (O) Het Museum of Natural History in Londen bezit een 20 meter onder de grond gevonden mensenschedel uit een zeer vroege periode in de geschiedenis. Aan de linkerkant van de schedel zit een gat, perfect rond, zonder rondomliggende scheurtjes, wat wel het geval zou zijn geweest als het gat afkomstig was van een pijl of een speer. Alleen een projectiel met hoge snelheid, zoals een kogel, kon een dergelijk gat hebben gemaakt. De tegenoverliggende kant van de schedel was verbrijzeld en van binnen naar buiten weggeslagen. Men ziet dezelfde verwonding bij hedendaagse slachtoffers van zware vuurwapens. Een forensische autoriteit uit Berlijn heeft bevestigd dat het ronde gat en het verbrijzelende effect door niets anders dan een kogel kon zijn veroorzaakt.

Lena rivier, Rusland

3. (O) Het Paleontologisch Museum in Moskou heeft een schedel van een "prehistorische" oeros bison, doorboord met een klein rond gaatje met een bijna gepolijste omtrek, zonder rondomliggende scheurtjes, wat aangeeft dat het projectiel met hoge snelheid is binnengetroten. Dit was niet recentelijk gebeurd, want het dier (nu uitgestorven) leefde nog, zoals te zien is aan de rand van de wond, die verkalkt was (dit geeft aan dat het dier het schot overleefde).

Dit is het bewijs van de destructieve kracht van een ontwikkelde mensheid, die geen gebruik maakte van primitieve knuppels.

India

4. (S) Kogels van ijzer, hagel, explosieven van kaliumnitraat, zwavel en houtskool en cilindrische kanonnen die een geluid maakte als de donder, werden in 3000 v.C. al gebruikt. Veel later werden geweren en raketten afgevuurd tegen Alexander de Grote.

Andere Wapens

Arabieren

5. (S) Torpedo's werden ontwikkeld.

Carthago

6. (S) Landmijnen werden door Hannibal gebruikt om het Romeinse leger te vernietigen.

Byzantium, Griekenland

7. (S) Mariniers hadden vaak draagbare, met brons beklede, vlammenwerpers bij zich. Zo klein dat ze als een pistool konden worden gedragen.

China, Griekenland

8. (S) Zonnespiegels werden gebruikt om de vijand te verbranden.

Arabië

9. (S) Elektromagneten trokken de spijkers uit schepen om de vijand te vernietigen.

Griekenland

10. (S) Vuur dat in water kon branden. Een zelfontstekend wapen voor de chemische oorlogsvoering maakte gebruik van petroleum, kaliumnitraat of nafta en zwavel. Het werd met raketten, katapulten of vlammenwerpers op de vijand afgevuurd. Als het op andere schepen terecht kwam, bleef het branden ondanks bluspogingen met water. Het brandde zelfs op het water.

India

11. (S) Zenuwgas, gebruikt bij de oorlogsvoering: "Er werd gif gebruikt dat de aarde met dodelijke dampen overdekte en een verlamme uitwerking had. ... het gif dat de wereld zou kunnen vernietigen".

China, 1000 v.C.

12. (S) Bommen met gifgas werden op de vijand afgevuurd.

USA

13. (M) Een kleine metalen buis verspreidde "een regen van cactusdoornen" (een elektrische ontlading?) die het slachtoffer de hele dag verlamde. Een tweede buis kon doden door onbekende stralen of ontlading (misschien door, bijvoorbeeld, UHF ultrasone geluidsgolven?)

India

14. (S) Chemische en biologische oorlogsvoering: "Samhara" was een raket die kreupel maakte en "Mohanastra" was een wapen dat een toestand van volledige verlamming veroorzaakte.

India

15. (S) Dodelijke stralen: Kappilla's lans kon in een paar seconden 50.000 mensen tot as verbranden.

(Dat lijkt sterk op kernenergie, dat als straal wordt gebruikt of op een soort laserwapen.)

India

16. (S) Superbommen:

- "Saura" (een reus van gigantische H-bommen)
- "Agniratha" (een bommenwerper met afstandsbediening)
- "Sikharashtra" (een bom met napalm effecten)
- "Avidiastra" (valt het zenuwstelsel aan)
- "Pravapana" (een wapen dat slaap verwekte)

Siberië

18. (S) Vliegende speren die hele steden konden verwoesten. (Raketten met kernkoppen?)

Atoomtheorie

Onze voorouders wisten op de één of andere manier van het oneindig kleine.

Egypte

19. (S) De atoomtheorie was bekend in Egypte.

Griekenland

20. (S) "In werkelijkheid is er niets dan atomen en ruimte".¹

Foenicië

21. (S) Het atoom is deelbaar (wordt bevestigd naarmate er steeds meer nieuwe atomaire deeltjes worden ontdekt).

Rome

22. (S) Atomen die eeuwig door de ruimte suizen ondergaan talloze veranderingen onder de gevolgen van botsingen. Het is onmogelijk atomen te zien, omdat ze te klein zijn.²

Israël

23. (S) De atomaire structuur van materie en de polariteit ervan.

Soemerïë

24. (S) Een Akkadisch spijkertablet doet direct denken aan een model van een atoom: een cirkel van naast elkaar gerangschikte ballen die afwisselend stralen.

India

25. (S) In India werd begrepen:

- De moleculaire structuur van materie: "Er zijn enorme werelden binnenin de holten van ieder atoom, veelsoortig als de stofjes in een zonnestraal".³ Dat wil zeggen dat de atomen, die zelf deeltjes bevatten, voornamelijk uit lege ruimte bestaan. (*Hier zijn wij het geheel mee eens. Ieder atoom is inderdaad gebouwd als een zonnestelsel, bestaande uit een kern, waaromheen elektronen draaien, zoals planeten om de zon.*)
- De relatie tussen moleculen, waarbij warmte de oorzaak is van moleculaire veranderingen.

India

26. (S) De grootte van het atoom: De "Varahamira Tafel" (circa 550 n.C.) geeft een wiskundig cijfer dat heel dichtbij de werkelijke grootte van het waterstofatoom ligt.⁴ (Waren deze cijfers doorgegeven uit een ver verleden?) Het lijkt fantastisch dat deze oude wetenschap de atomaire structuur van materie kende en wist hoe klein het kleinste deeltje was. Er bestond kennis over kernfysica die met die van vandaag zou kunnen wedijveren.

India

27. (S) Atomaire tijdsverdeling: In het oude Hindoe boek de Bihath Sathaka vinden we een verwijzing naar de "kashta", die gelijk is aan driehonderdste miljoenste (0.00000003) van een seconde. En aan het andere uiterste de "kalpa", een periode van 4,32 miljard jaar.⁵

Tegenwoordige experts op het gebied van het Sanskriet hebben geen idee waarom zo'n kleine fractie van een seconde noodzakelijk was in de oudheid. Ze weten alleen dat het in het verleden werd gebruikt en hebben de plicht om de traditie te behouden. Maar welke tijdsindeling je ook neemt, het geeft aan dat de duur van iets is gemeten. En dit is de hamvraag: Hoe konden dat hebben gemeten zonder precisie-instrumenten? Zonder gevoelige instrumenten zou driehonderdste-miljoenste van een seconde absoluut geen betekenis hebben.

Het enige natuurverschijnsel dat kan worden gemeten in miljarden jaren of in miljoenen van een seconde, is de halveringstijd van radio-isotopen, variërend van uranium 238 (met een halveringstijd van 4,51 miljard jaar) tot subatomische deeltjes met een gemiddelde halveringstijd die gemeten wordt in minuscule fracties van een seconde. Het is veelzeggend dat de "kashta" zeer dicht bij de levensduur van bepaalde mesonen en hyperonen komt. Als onze voorouders een technologie hadden die nucleaire en subatomaire materie kon bestuderen en meten, dan wisten zij ook hoe ze van atoomenergie gebruik konden maken.

Gebruik van radioactiviteit

28. (O) Wetenschappers hebben een aantal uraniumlagen gevonden die blijkbaar ontgint werden of vroeger uitgeput zijn geraakt.

Egypte

29. (O) In de tombes van de Fara'o's bevat het teer dat werd gebruikt om de lichamen te balsemen, zeer radioactieve deeltjes. De stof van de windsels is radioactief. De grafkamers zaten waarschijnlijk vol met radioactief stof. (Misschien gebruikten de priesters dit om de grafkelders tegen dieven te beschermen.)

Maar nog belangrijker is - en de betekenis hiervan is wereldschokkend - dat wetenschappers recentelijk een "tijdcapsule" hebben ontsloten. Ze hebben ook een aantal documenten ontdekt die tot heden "begraven" zijn in onbegrijpelijke taal. Toen ze in de 19e eeuw werden vertaald, werden ze niet begrepen. Dat kon ook niet, tot de moderne wetenschap de vroegere kennis "inhaalde" en het kon herkennen.⁶ Deze zeer oude documenten bevatten teksten, waarmee we nu vertrouwd zijn geraakt. De inhoud ervan is vrij alarmerend. Hier zijn ooggetuigenverslagen die de dwingende vraag opwerpen: Heeft een nucleaire oorlog grote delen van de beschaafde wereld weggevaagd in het derde millennium v.C.?

Gebruik van kernwapens

A. In Oude Geschriften

India 2449 v.C.

30. (S) Een tekst uit India beschrijft in detail hoe vliegtuigen werden gebruikt om een wapen te lanceren dat drie steden verwoestte. Het rap-

port lijkt frappant veel op een ooggetuigenverslag van een atoombom-explosie. Het beschrijft:

- De helderheid van de explosie.
- De kolom van opstijgende rook en vuur.
- De neerslag.
- Intense schok- en hittegolven.
- Het uiterlijk van de slachtoffers
- De gevolgen van stralingsziekte.

De historische tekst luidt als volgt:

- Een ijzeren bliksemschicht met "de kracht van het universum".
- "Een gloeiende kolom van rook en vlammen, zo fel als tienduizend zonnen, steeg op in al zijn pracht".
- "Wolken brulden naar boven".
- "Bloedkleurige wolken kwamen neer op de aarde".
- "Hevige winden begonnen te waaien". Olifanten die kilometers verder waren, werden omgeblazen.
- "De aarde schudde, verschroeid door de verschrikkelijke en gewelddadige hitte van dit wapen".
- "Lichamen waren zo verbrand dat ze onherkenbaar waren".
- "Haren en nagels vielen uit. Aardewerk brak zonder oorzaak. Vogels waren wit geworden. Na een paar uren waren alle levensmiddelen besmet".
- "Duizenden oorlogsvoertuigen vielen aan alle kanten... duizenden lichamen waren verbrand tot as".
- "Nooit eerder hebben we zo'n vreselijk wapen gezien en nooit eerder hebben wij van zo'n wapen gehoord".⁷

Het oorlogsgebied: de bovenste regionen van de Ganges.

Passages uit deze oude Sanskriettekst - de Mahabharata - zijn zenuw-slopend. De verschrikkelijke angst van de overlevenden leeft voort in de pagina's. Totdat wij begonnen te experimenteren met radioactief materiaal, kon er niemand op aarde de verschijnselen van stralingsziekte beschrijven, om de eenvoudige reden dat een dergelijke ziekte niet bestond. Toch wordt stralingsziekte in klinische details beschreven: haaruitval, overgeven, zwakte en uiteindelijk de dood; de klassieke symptomen van stralingsvergiftiging. Sterker, er staat dat men zichzelf kon redden door alle metaal van

het lichaam te verwijderen en zich in het water van de rivieren te dompelen. De reden kan alleen maar zijn om de besmette deeltjes weg te wassen; de exacte procedure die vandaag wordt gevolgd.

Babylon

31. (S) De "Gilgamesh Epos" verhaalt van een dag toen "de hemelen het uitschreeuwden, de aarde een antwoord brulde, de bliksem flitste, vuur schoot omhoog, het regende de dood. De helderheid verdween, het vuur doofde. Iedereen die door de bliksem werd getroffen veranderde in as".⁸

Tibet, Gobi, Mongolië

32. (S) De Tibetaanse "Stanza's van Dzyan" beschrijven een holocaust die twee naties overvalt, die oorlog voeren in de lucht. Ze worden overvallen door verblindende stralen, bollen van vuur, vurige pijlen en bliksemschichten. Deze naties waren:⁹

- De "Donkere gezichten" en de "Gele gezichten" (d.w.z., de Mongolen van de Gobi beschaving). Enkele van de Gele gezichten ontsnapten aan de overstromingen en de nucleaire vernietiging, maar de Donkere gezichten werden blijkbaar geheel weggevaagd.
- De "rechtogen" (de Volkeren van Europa en het Midden-Oosten) behoorden tot de overlevenden. Zij waren blijkbaar ook bij dit nucleaire conflict betrokken.

Mexico, USA

33. (S) Oude Mayateksten beschrijven de vernietigende kracht (helaas heel herkenbaar voor ons na Hiroshima) van een vuur uit de hemel dat ogen uitstak en vlees en ingewanden ontleedde. Grote steden in het noorden (de tegenwoordige Verenigde Staten) werden vernietigd.¹⁰

Canada, USA

34. (M) Canadese Indianen spreken van "mannen die op de hemelen vlogen" en die stralende steden en grote huizen hadden "naar het zuiden" (d.w.z. in de huidige USA). Toen kwam een vijandige natie "en er was verschrikkelijke vernietiging. Alle leven in de steden was verdwenen, er bleef niets over behalve stilte".¹¹

USA

35. (M) De Hopi Indianen vertellen dat "sommige van hen uit de Derde Wereld" naar een grote stad vlogen en die zo snel aanvielen dat de inwo-

ners geen idee hadden waar de aanvallers vandaan waren gekomen. Al snel vlogen veel volkeren naar elkaar om aan te vallen. "Zo kwam er corruptie en vernietiging".¹²

B. Fysiek bewijs

Gabon, West-Afrika

36. (O) In Afrika zijn er overblijfselen van een prehistorische nucleaire kettingreactie die niet op een natuurlijke wijze kan worden verklaard. In een mijn werden resten ontdekt die leken op de overblijfselen van een kunstmatig opgewekte kernreactie van voor de Vloed.

India

37. (W) Er zijn Indiaanse overblijfselen die sterk de indruk wekken dat er in het verre verleden een atoomoorlog heeft plaatsgevonden:¹³

- Precies in de regio die door de oude documenten wordt aangegeven, namelijk tussen de Ganges rivier en de Rajamahal bergen, zijn er tientallen verkoolde ruïnes die nog onderzocht moeten worden. Er zijn aanwijzingen dat deze ruïnes niet door een gewone brand werden getroffen. In vele gevallen zijn het grote samengesmolten massa's, met diepe gaten erin "als tin getroffen door een stroom van gesmolten metaal".
- Verder naar het zuiden, in het dichte oerwoud van de Deccan, zijn er meer van zulke ruïnes. De muren zijn verglaasd, verweerd en gespleten door enorme hitte. In sommige gebouwen zijn zelfs de oppervlakken van de stenen meubels verglaasd (d.w.z. gesmolten, danwel gekristalliseerd).
- In hetzelfde gebied werd een menselijk skelet gevonden met een radioactief niveau van vijftig keer de normale waarde.

Geen natuurlijk vuur of een vulkanische uitbarsting zou de hitte hebben kunnen produceren die hoog genoeg zou zijn om deze ontdekkingen te kunnen verklaren. Er is een temperatuur van miljoenen graden voor nodig; die van een nucleaire reactie.

Pakistan

38. (O) Skeletten in Mohenjo-daro en Harappa zijn uiterst radioactief. De ruïnes van deze oude steden in de Indus vallei zijn enorm. Er wordt verondersteld dat ze ieder wel meer dan een miljoen inwoners hadden. Er is

praktisch niets bekend over hun geschiedenis, behalve dat ze beide plotseling verwoest werden. In Mohenjo-daro, in een epicentrum van 50 meter breed, werd alles gekristalliseerd, samengeklonterd of gesmolten. Op 60 meter afstand van het centrum zijn de bakstenen aan één kant gesmolten, wat op een explosie wijst. Oude Indiase documenten spreken over een stad waarvan de mensen zeven dagen de tijd kregen om die te verlaten; een duidelijke waarschuwing van de totale vernietiging. Bij opgravingen naar straatniveau werden 44 verspreid liggende skeletten gevonden, alsof hun noodlot hen zo snel had getroffen dat ze niet naar huis konden komen. Alle skeletten lagen languit op de grond. Een vader, moeder en kind werden gevonden, het gezicht naar beneden en nog steeds hand in hand. De skeletten behoren, zelfs na duizenden jaren, nog steeds tot de meest radioactieve die ooit zijn gevonden. Het niveau van radioactiviteit is vergelijkbaar met die van Hiroshima en Nagasaki.¹⁴

Irak

39. (O) Bij gesmolten ruïnes van een ziggurat-bouwwerk, niet ver van het oude Babel, lijkt het erop alsof "vuur de toren had getroffen en het tot op het fundament had gesplitst". Het metselwerk was veranderd in een verglaasde toestand, compleet gesmolten. De hele ruïne lijkt op een afgebrande berg. Zelfs grote rotsblokken die in de buurt van de ruïnes zijn gevonden, zijn verglaasd.¹⁵

Wat voor kracht kon de bakstenen hebben doen smelten? Niets anders dan een enorme donderslag of een atoombom! En nog iets anders: Wist u dat bij de ontploffing van de eerste atoombom in New Mexico, het woestijnzand veranderde in gesmolten groen glas? Luister...

Babylon

40. (O) In 1947 vonden archeologen op een locatie achtereenvolgens:

- Een laag van de agrarische cultuur.
- Een oudere laag van de herder cultuur.
- Een nog oudere laag van de "holbewoner" cultuur.
- Vervolgens bereikten ze de volgende laag van gesmolten groen glas!

De bliksem kan bij gelegenheid zand versmelten, maar als dit gebeurt resulteert de samensmelting in een opvallend wortelachtig patroon. Alleen een kernexplosie zou een hele laag van gesmolten groen glas kunnen produceren.

Gobi Woestijn, Mongolië

41. (O) Het oppervlak van de Gobi woestijn bij het meer Lob Nor is bedekt met verglaasd zand door de atoomproeven van China. Maar de woestijn heeft bepaalde gebieden met gelijksoortig glasachtig zand. Die zijn er al duizenden jaren. Er zijn ruïnes, bijna vormloos, die sporen dragen van blaarvorming, veroorzaakt door enorme hitte. Het is inderdaad moeilijk te geloven dat er hier eens mensen leefden, liefhadden, heersten en stierven.

Israël

42. (O) In 1952 groeven archeologen - ruim 5 meter onder de grond - een laag van gesmolten groen glas op, die een halve centimeter dik was en een oppervlakte had van bijna honderd vierkante meter. De laag bestond uit gesmolten kwartzand dat op het zand leek uit het gebied van de atoomproeven in Nevada en de Gobi.

Zuid-Centraal Turkije

43. (O) Bij Catal Huyuk stuitten archeologen op dikke lagen verbrand baksteen op het VI-a niveau. De blokken waren samengesmolten door een hitte die zo intens was dat die meer dan een meter tot onder het vloeroppervlak was doorgedrongen. Daar werd de aarde verkoold, samen met de skeletten en grafgeschenken die erin begraven lagen. De enorme hitte had alle bacteriële ontbindingsprocessen stopgezet.

Noord-Syrië

44. (O) De koninklijke gebouwen in Alalakh werden totaal verbrand, zodanig dat het stucwerk verglaasd was en dat op sommige plaatsen de basalten wandplaten waren gesmolten.

Zuid-Sahara Woestijn

45. (O) Albion W. Hart, een ingenieur afgestudeerd aan het Massachusetts Institute of Technology, werd voor een raadsel gesteld toen hij door een woestijn in het binnenste van Afrika reed. Hij zag "voor zover het oog kon zien een groot gebied van groenachtig glas dat het zand bedekte". Pas 50 jaar later, toen hij door het gebied van White Sands reed (gebied waar kernproeven zijn uitgevoerd) herkende hij dezelfde soort siliciumversmelting.

Egypte

46. (O) Versmolten groen glas werd ook gevonden op locaties in het Oude en Midden-Egyptische rijk.

Lofoten Eilanden (Noorweegse kust), Schotland, Ierland, Canarische Eilanden

47. (O) Prehistorische forten en torens in Europa hebben verglaasde muren en gesmolten stenen, veroorzaakt door een onbekende energie; meestal aan de westelijke muren, maar soms ook aan de binnenkant van de oostelijke muren; zo intens was de hitte! Veel locaties laten versmelting zien tot op een diepte van 30 cm; "veranderd in glasachtig bevroren stroop".¹⁶

Eiland van Man

48. (O) De stenen van de binnenste cel van een lange gang bij Maughold waren op een zelfde manier samengesmolten.

Westelijke Stille Oceaan

49. (O) Vergelijkbare verglazingen zijn waargenomen in de westelijke Stille Oceaan.

Peru

50. (O) Bij Cuzco is een gebied van 18.000 vierkante meter bergrots gesmolten en gekristalliseerd. Ook zijn een aantal beklede granieten blokken van het nabijgelegen fort Sacsahuaman verglaasd door de intense uitgestraalde hitte.¹⁷

Brazilië

51. (O) De ruïnes van Sete Cidades (Zeven Steden) in de provincie Piauí zijn "een monsterlijke chaos", die door extreem hoge energie zijn gesmolten. Platgedrukt tussen de stenen lagen stukjes roestig metaal, die strepen als "rode tranen" nalieten op de gekristalliseerde muur.

USA

52. (O) In het westen van de Verenigde Staten bestaan ruïnes in zuidelijk Californië, Colorado, Arizona en Nevada, waar de uitgestraalde hitte zo intens was dat het oppervlakte van de rotsen smolt.

- Tussen de Gila en San Juan rivieren is er een groot gebied bedekt met overblijfselen. "Ruïnes van steden... afgebrand en gedeeltelijk verglaasd, vol met gesmolten stenen en kraters, veroorzaakt door branden die heet genoeg waren om rots of metaal te doen smelten. Straatstenen en huizen zijn uiteengerukt en vertonen enorme scheuren".¹⁸
- In het centrum van een verwoeste stad in Death Valley (over een lengte van 1,5 km zijn de lijnen nog zichtbaar van straten en de

plaatsen waar gebouwen hebben gestaan) staat een enorm bouwwerk op een hoge rots. De zuidzijde van de rots en het gebouw zijn gesmolten en verglaasd.

- In de Mohave woestijn bestaan verschillende cirkelvormige plekken van gesmolten glas.

Het Paaseiland

53. (S) Unieke houtsnijwerken met Semitische trekken tonen de gevolgen van radioactieve straling op het menselijke lichaam. Iedere keer weer laten ze een sterk vermagerd lichaam zien met opgezette klieren en organen en een verbeterde mond, ingezakte wangen, verzakte ruggengraat, met een herkenbare breuk tussen de lumbale en dorsale wervels, opgezette ogen, een opgezwollen buik en dat bijzonder gedetailleerd. Dit zijn de onmiskenbare vreselijke symptomen van blootstelling aan een ernstige dosis radioactieve straling.

Sluit dit misschien aan bij de overblijfselen van vurige verwoesting die we elders op het eiland hebben ontdekt? Eén van de eerste nucleaire specialisten, Professor Frederick Soddy (Nobelprijswinnaar en de ontdekker van isotopen), die zich een vroegere en vergeten beschaving voorstelde die atoomenergie beheerste, zei in 1909: "Kunnen we hierin (de prehistorische tradities) niet enige redenen vinden voor het geloof dat een lang vergeten mensenras niet alleen de kennis had die wij zo recentelijk hebben verworven, maar ook de kennis bezat die nog niet de onze is?"

Het spook van een voorbije atoomoorlog wordt weer aannemelijk nu meer informatie aan het licht komt. Wat we ook kiezen ons voor te stellen, er is altijd dit harde feit: er is reeds teveel bewijs, uit teveel werelddelen om het nog nonsens te noemen. Het is een feit, want anders vonden we het niet zo vaak. Het geheim was bekend; en altijd werd er een rechtvaardiging gevonden om het te gebruiken. En hele bevolkingsgroepen verdwenen.

Zien we de waarschuwing? Dit is de grap om aan alle grappen een einde te maken. Opnieuw is de lont in het kruidvat aangestoken.

Nawoord (epiloog)

De wijsheid, kennis en enorme technische luister van de civilisatie vóór de grote vloed was zo overweldigend dat de standaard ervan daarna nooit meer is geëvenaard. Ook na de vloed werd het systeem in de gerestitueerde wereld bevrucht en beïnvloed door een soort mensen met een intelligentie die ver boven de onze verheven was; er bestaan letterlijk duizenden bewijsstukken die daarvan getuigen. Op velerlei wijze was die beschaving vergelijkbaar met de onze. Ze hadden vliegtuigen en onderzeeërs. Ze waren heel erg "modern". Ik denk niet dat als we deze superbeschaving konden namaken, we een replica van de Verenigde Staten zouden zien. Zij keken met heel andere ogen naar de realiteit. Maar, of het nu om verlichting of over vervoer gaat, op een heel andere manier bereikten zij hetzelfde resultaat.

Omdat onze kennis over hen slechts fragmentarisch en incompleet is, is elke door ons gemaakte voorstelling over hen onvolmaakt. Het bewijsmateriaal wijst echter uit dat wetenschappelijke kennis toen wereldwijd op hetzelfde niveau was. Het lijkt erop dat alle activiteiten, min of meer van de ene op de andere dag, werden gestaakt. Genialiteit, verworden door materialistisch denken, vond haar climax in corruptie en geweld. Hoe dat afliep weten we.

Er bestaan opvallende overeenkomsten tussen die periode en de onze. Om precies te zijn, er bestaan Bijbelse profetieën die spreken over een bloedrode hemel, vuur en paddestoelvormige rookpilaren, die zich zullen voordoen in de eindtijd, wanneer de mensheid zich het vermogen heeft verworven om de aarde te vernietigen. Duidelijk staat er geschreven dat wereldsteden zullen worden verwoest en dat "de elementen brandende zullen versmelten".¹ Hier staat dus dat wij afstevenen op de dag dat aan alles een einde zal komen; naar het moment dat er een huivering zal gaan door de pendel van de aarde en hij midden in zijn slingering zal stoppen!

Er is iets bijzonders met Bijbelse profetie. Dit Boek doet stoutmoedige uitspraken over zichzelf en daagt daarmee de wereld uit zijn profetieën te beproeven en te zien of het een tot ons gerichte boodschap van God is.² Wist u dat de Bijbel voor éénderde uit profetie bestaat? En dan nog iets. Dit boek vertelt ons dat een onzichtbare Opperheer langzaam aan gestalte geeft aan de geschiedenis van de mensheid en dat Hij Zijn bedoelingen kenbaar maakt voordat Hij de gebeurtenissen in gang zet.³

Bij nader inzien komen de profetieën over onze huidige periode griezelig nauwkeurig uit.

Alle gebeurtenissen die voorafgingen aan de twintigste eeuw zijn stuk voor stuk, precies én in de juiste volgorde beschreven. En dan hebben we nog het tegenwoordige scenario, onze kennisexplosie, de opkomst van de zwakke volkeren in Azië, een militaristisch en agressief Rusland, de terugkeer van Israël in Jeruzalem ⁴ in 1967, een aanstaand economisch-politiek verdrag in Europa tussen tien natiën. De lijst wordt langer en langer. Dit alles zou gebeuren tegen de achtergrond van steeds toenemende aardbevingen, hongersnoden, oorlogen en nooit eerder voorgekomen sociale afbraak.

Daarna volgen er voorzeggingen die angstaanjagender zijn dan fictie! Spoedig zal blinde paniek de volkeren aangrijpen. Ze zullen geen uitweg meer zien. ⁵ Er zal een charismatische (al algemeen bekende) wereldleider opstaan met "de oplossing". Voor het eerst na het oude Koninkrijk van Babel zullen alle volkeren samengevoegd worden onder één wereldheerschap-pij. (Een al aanwezig elektronisch netwerk maakt dit heel gemakkelijk.) De wereldleider zal alle bestaande munteenheden laten vervallen en zal een wereldomvattend nummersysteem instellen. Elke persoon op aarde moet een merkteken krijgen. Andersdenkenden worden niet gedoogd. Voor een korte periode zal er "vrede en geen gevaar" zijn op deze planeet. Deze wereldheerser zal heel geliefd zijn.

De wereld zal de uitermate verdorvenheid van deze man niet ontdekken, totdat het al te laat is. De hel zal plotseling losbreken. De wereldhandel stort in elkaar, ⁷ religieus extremisme neemt sterk toe ⁸ en de mensheid zal gestort worden "in een periode van ellende zoals er niet is geweest sinds er volkeren op aarde zijn". ⁹ De Bijbel voorzegt dat de verwoestingen zo groot zijn dat er geen levend wezen op aarde zal overblijven, ¹⁰ tenzij het conflict een halt wordt toegeroepen. Het zal ook inderdaad - precies op tijd - gestopt worden door bovennatuurlijk ingrijpen van de Schepper Zelf.

Er bestaat geen twijfel over dat de menselijke geschiedenis afstormt op één of andere gruwelijke catastrofe. Het goede nieuws is dat de Bijbel al deze gebeurtenissen duidelijk heeft voorspeld. Dit bewijst dat de Schepper alles steeds onder Zijn controle heeft en zal doen wat de mensheid niet kan, namelijk doeltreffend handelen om de menselijke familie te redden van de totale ondergang.

En wie is hier nu de schuldige? De verdorvenheid van de mens is de belangrijkste oorzaak voor de ellendige toestand waarin de wereld verkeert. Maar, vraagt u, is het waarschijnlijk dat een almachtig liefhebbend Schepper het

zijn schepselen toestaat om een verkeerde weg in te slaan? Het antwoord moet zijn: maar natuurlijk! Hij heeft toch besloten om de mens een vrije wil te geven? Zou de wereld er aangenamer uitzien als Hij ons geen vrije wil had gegeven, maar in plaats daarvan al onze bewegingen onder controle zou houden, zodat wij niet meer zouden zijn dan robotten? Denk daar maar eens over na.

Zoals het nu is, hebben we vrijheid van keuze. We kunnen ons naar wens vol haat uitdrukken of in liefde. Laten we wel zijn, als we geen vrije wil hadden, dan zouden liefde, edelmoedigheid en andere kwaliteiten niks betekenen, inhoudsloos zijn en het leven zou de moeite niet waard zijn. Zoals eerder gezegd, de mens werd met edelmoedigheid geschapen. Hij werd echter verdorven door zijn eigen aard en het misbruik van de vrije wil die God hem gegeven heeft. O nee, u bent echt niet betrokken in een proces van evolutie, dat het u mogelijk zal maken om uw eigen paradijs hier op aarde op te bouwen. Dat is een gevaarlijke denkwijze, die miljoenen in slaap wiegt, waardoor ze niet zijn voorbereid op de rampzalige gebeurtenissen die voor ons liggen. Terwijl de profetieën ons zonder mankeren langs het spoor naar Armageddon begeleiden, blaast de Zondvloed van Noach een waarschuwend bazuin. De informatie die we opgegraven hebben betreffende ons verre verleden wordt plotseling heel relevant en een soort tijdbom die elk moment kan ontploffen.

En na die grote D-day, wat gebeurt er dan? Voor hen die hiervoor kiezen en die zich kwalificeren, is er een nieuwe wereld... een wereld waar eeuwige jeugd, liefdevolle zorgzaamheid en veiligheid de geldende norm zijn; waar veranderde mensen in staat zijn om in liefdevolle harmonie met elkaar te leven.

Als dit alles op waarheid berust, dan denk ik dat er massa's mensen zijn die dit zullen gaan missen. En zouden sommigen van hen daar niet graag bij willen zijn! Denk je eens in: een heel nieuwe wereld om te vernielen!

(A) De authentieke voorwerpen

In *Lost Outpost of Atlantis* draagt Richard Wingate materiaal aan dat de echtheid van de Crespi Collection bewijst. Hij schrijft:

- Aanvankelijk werden de overeenkomende inscripties in de collectie van pater Crespi afgedaan als een klunzige poging tot bedrog door de indianen, totdat beter onderlegde geleerden ontdekten dat sommige van die inscripties waren geschreven in klassieke zuiver Egyptische hiërogliefen in de Egyptische priester taal, in Libisch, Keltisch-Iberisch en in Punisch. (blz. 108)
- Over het grote aantal koperen en bronzen buizen voor hoge luchtdruk: "... zulke buizen zijn in het hedendaagse Ecuador niet te verkrijgen..." Ons werd verteld dat buizen met deze specifieke eigenschappen speciaal voor ons, op bestelling en tegen hoge kosten, vanuit Duitsland konden worden geïmporteerd. Natuurlijk zijn deze technische voorwerpen op de markt niet zoveel waard. (blz. 132, 133)
- Over de kunstvoorwerpen die zijn gemaakt van puur goud of van een goudlegering: de plaatselijke goudzoekers "hebben tijd noch reden om de zware voorwerpen van goud na te maken en ze daarna te verkopen voor minder dan de waarde van het gebruikte kostbare edelmetaal". (blz. 132, 133) "De dikke emaille korst van aangesmolten mineralen om vele van de voorwerpen wijst erop dat zij begraven werden onder verzengende vulkanische hitte". (blz. 132, 133)
- Over de verfijnde kunstvoorwerpen, zoals de Foenicische kalenders, de gouden helmen uit het Midden-Oosten, het gouden harnas en de gouden plakaten: "Deze zouden in de particuliere handel honderduizenden dollars en misschien zelfs miljoenen opbrengen; om te denken dat een zo vaardig vervalser ze voor een klein prijsje bij de priester zou hebben achtergelaten, is het ontkennen van de hebzucht waardoor een vervalser gedreven wordt!" (blz. 134)
- Over het schild van gegoten staal: "Het gieten van staal behoort niet tot de capaciteiten van de hedendaagse Tayos Indianen". (blz. 130)

(B) De vervalste voorwerpen

Wat betreft de vervalsingen (die door pater Crespi op de hem eigen, menslievende, wijze toch worden gekocht terwijl hij de verkoper daarover een standje geeft): "... de sporen van hedendaags solderen en de zaagsporen verraden ze onmiddellijk". (blz. 130)

(C) De bastaard-ervalsingen

- In plaats van vervalsingen te maken en hoge winsten binnen te halen, slopen sommige Indiaanse goudzoekers in Ecuador echte antieke, onbetaalbare voorwerpen uit elkaar en gaven die een nieuwe vorm, om zo toch iets te verdienen. We hebben eerder al de ebbenhouten zuil genoemd, waarin het nationale Ecuadoriaanse embleem is gesneden, ingelegd met goud dat is gesneden uit een geheimzinnige antieke plaat wandbekleding.
- Afbeelding: Door indiaanse vinders opnieuw gedecoreerde, duidelijk echte, koperen "radiateurs".
- Afbeelding: Zware koperen "beenviool", bastaard-ervalsing, aan elkaar gesoldeerd van oorspronkelijke, dikke wandbekleding. Het koperen bladmetaal is authentiek en heel erg oud, maar het instrument werd gemaakt door een hedendaagse vervalsers. Je kunt zien waar bij het maken van het voorwerp de bestaande afbeeldingen op de koperen platen doormidden werden gesneden.
- Afbeelding: Authentieke, met zilver overtrokken en goud-gerande olifant. Echter gedecoreerd met hedendaagse koperen taatsen.
- Afbeelding: Bodem van een tinnen kan, onhandig in het vuur zwart gemaakt, om het vulkanische minerale patina van de authentieke objecten te imiteren. De roet op deze olijfoliekan geeft af op een vel papier. Het zwarte patina op de meeste voorwerpen van Crespi is aan het metaal vastgesmolten.

Samengevat: Het groene authentieke porfirische (*een stollingsgesteente met een typische textuur van relatief grote fenocrysten in een grondmassa van kleinere kristallen*) patina op vele van de voorwerpen,... het enorme aantal voor weinig geld gekochte gouden voorwerpen, de metallurgische

zeldzaamheid van sommige van de voorwerpen (zoals de platina neuskegel en de radiateurs), de kunstzinnige motieven uit het Midden-Oosten en de overvloed van voorwerpen waarvoor bijna geen afzetmarkt bestaat (zoals de luchtbuizen en de "wandbekleding"), zetten degenen die deze verzameling achteloos afdoen als oplichterij voor grote raadselen.

Bibliografie

The Advertiser (Adelaide, Australia).

Aelian, Claudus, *Varia Historia*. A.D. 200. Tr. by Thomas Stanley.

London: Thomas Dring, 1665.

Aeronautics, A Manuscript from the Prehistoric Past. Tr. by G.R. Josyer.

Mysore: Coronation Press, Mysore, 1973.

The Age (Melbourne, Australia).

Albright, W.F. *Recent Discoveries in Bible Lands*.

New York: Funk and Wagnalls Co., 1955.

American Antiquity.

Ancient Astronauts (New York).

Anthropology Review.

Antiquity.

Archaeological Journal.

Archaeology.

Arnett, Kevin. *Mysteries, Myths or Marvels?*

London: Sphere Books Ltd., 1977.

Art and Archaeology.

Asimov, Isaac, "Can Decreasing Entropy Exist in the Universe?"

Science Digest (May 1973).

Australian Post.

Aztec Codices: "Chimal Popoca", "Telleriana Remensis", "Dresden",

"Mexicanus Vatican".

Ballinger, Bill. *Lost City of Stone*. New York: Simon and Schuster, 1978.

Baring-Gould, Sabine. *Cliff Castles and Cave Dwellings of Europe*.

London: Seeley, 1911.

Bayley, Harold. *Archaic England*. London: Chapman and Hall, 1919.

Beckley, Timothy Green, *The Subterranean World*.

Clarksbury, West Va.: Saucerian Books, 1971.

Bergier, Jacques. *Mysteries of the Earth*.

London: Future Publications, Ltd., 1974.

Berlitz, Charles, *The Bermuda Triangle*.

St. Albans, U.K.: Panther Books, Ltd., 1977.

-*Doomsday*: 1999, St. Albans, U.K., Granada: 1982

-*Mysteries from Forgotten Worlds*. London: Transworld Publishers, Ltd., 1978.

-Mystery of Atlantis. St. Albans, U.K.: Panther Books, Ltd., 1977.

Berlitz, Charles, and Moore, William. *The Philadelphia Experiment*. St. Albans, U.K.: Panther Books, Ltd., 1979.

Bernard, Dr. Raymond. *The Hollow Earth*. New York: Bell Publishing Co., 1979.

The Bible. King James Version.

The Book of Enoch. Tr. by Richard Lawrence. San Diego: Wizards Bookshelf, 1977.

Brewster, David. *Statements Concerning a Nail Found Imbedded in Sandstone from Kin goodie Quarry, North Britain*. Report of the British Association, 1844.

Bridgman, P.W. "Reflections on Thermodynamics", *American Scientist* 41 (Oct. 1953).

Brugger, Karl. *The Chronicle of Akakor*. New York: Delacorte Press, 1977.

Burgess, E. *Surya Siddhanta*. New York, 1860.

Cantelon, Willard, *The Day the Dollar Dies*. Plainfield, N.J.: Logos International, 1973.

Castle, E.W. and Thiering, B.B. *Some Trust in Chariots*. Sydney, Australia: Westbrooks Pty. Ltd., 1972.

Caston, Margaret. *Rocks and Minerals*. (No. 396) Washington, D.C.: Heldref Publications, 1972.

Cathie, Bruce. *Harmonic 33*. London: Sphere Books, Ltd., 1980.

-*Harmonic 288*, London: Sphere Books, Ltd., 1981.

Cathie, B.L. and Temm, P.N. *Harmonic 695*. Wellington, N.Z.: A.H. and A.W. Reed, 1977.

Charroux, Robert. *Legacy of the Gods*. London: Sphere Books, Ltd., 1974.

-*Lost Worlds*, Fontana, 1974.

-*The Mysterious Unknown*. London: Transworld Publishers, Ltd., 1975.

China Pictorial, Peking, Nov. 8, 1958.

China Reconstructs. Peking, August, 1961.

Churchward, James. *The Children of Mu*. New York: Ives Washburn, 1956.

Cohane, John Philip. *The Key*. New York: Crown Publishers, Inc., 1970.

Collyns, Robin. *Laser Beams From Star Cities*. London: Sphere Books, Ltd., 1977.

Corliss, William R. *The Unexplained*. New York: Bantam, 1976.

Creation Research Society Quarterly (Ann Arbor, Mich.: Creation Research Society).

Dawson, Sir John William. *The Historical Deluge in Relation to Scientific Discovery*. Chicago: Fleming H. Revell Co., 1895.

De Camp, Sprague L., and De Camp, Catherine. *Citadels of Mystery*. London: Fontana Books, 1972.

De la Vega, Garcilaso. *Royal Commentaries of the Incas*. Tr. by Harold V. Livermore. Austin: University of Texas Press, 1966.

Deyo, Stan. *The Cosmic Conspiracy*. Perth: West Australian Texas Trading, 1979.

Dickhoff, Robert Ernest. *Agharta*. Boston: Humphries, 1951.

Duplantier, Gene. *Subterranean Worlds of Planet Earth*. Canada: SS and S Publications, 1980.

Durant, Will. *Story of Civilization*. New York: Simon and Schuster, 1951.

Durell, Clement V. *Readable Relativity*.

Ebon, Martin, *The World's Great Unsolved Mysteries*. New York: New American Library, 1981.

Economist (London).

Edwards, Frank. *Strange World*. New York: Bantam Books, 1973.

-*Stranger Than Science*. New York: Bantam Books, 1973.

Eitel, E.J. Feng-shui: *The Rudiments of Natural Science in China*. Cokaygne, 1973.

The Epic of Gilgamesh. Tr. by N.K. Sanders. Middlesex, England: Penguin Books, 1960.

Exposure, Vol. 6, No. 1, 1999

Fate.

Fawcett, Colonel P.H. *Exploration Fawcett*. London: Hutchinson, 1953.

Fell, Barry. *America B.C.: Ancient Settlers in the New World*. London: Wildwood House Ltd., 1978.

Fix, William R. *Star Maps*. Toronto, Canada: Jonathan-James Books, 1979.

Fowler, Raymond *E.U.F.O.'s: Interplanetary Visitors*. New York: Prentice-Hall, 1979.

Geoffrey of Monmouth. *Historia Regum Britanniae*, twelfth century. Middlesex, England: Penguin Books, 1966.

Goetz, Delia, and Morley, Sylvanus G., *Popul Vuh*. From the Spanish translation by Adrian Recinos. Norman, Okla.: University of Oklahoma Press, 1950.

Goodman, Jeffrey. *Psychic Archaeology*. New York: Berkeley Publishing Corp., 1978.

Gorbovsky, A. *Riddles of Ancient History*. Moscow, 1968.
-*Riddles of the Ancient Past*.

-*Vie Nueve*, June 29, 1962.

Hapgood, Charles. *Maps of the Ancient Sea Kings*.

Radnor, Pa.: Chilton Books, 1966.

Hawkins, Gerald. *Beyond Stonehenge*. Hutchinson, 1973.
-*Stonehenge Decoded*. Souvenir Press, 1966.

Hayward, Alan. *God Is*. Nashville, Te.: Thomas Nelson Publishers, 1980.

Hitching, Francis. *Earth Magic*. London: Pan Books, Ltd., 1977.

-*The World Atlas of Mysteries*. London: Pan Books, Ltd., 1978.

Hornet, Marcel. *Sons of the Sun*. London: Neville Spearman, 1963.

Howard-Vyse, R.W. *Operations Carried On At The Pyramids of Gizeh in 1837*.
3 vols. London: J. Fraser, 1840-1842.

Howarth, Sir Henry. *The Mammoth and the Flood*.

London: Sampson Low, Marston Searle, and Risington, 1887.

Howells, William. *Mankind So Far*. New York: Doubleday and Co., Inc., 1947.

Hue, Abbe Evariste-Regis. *De la Tartarie et du Tibet*.

Humboldt, Baron Friedrich Alexander. *Views of Nature*. Tr.
by E.C. Otto. London: HG. Bohn, 1850.

Idriess, I. *Drums of Mer*. Sydney, Australia: Angus and Robertson, 1962.

Johnson, George, and Tanner, Don. *The Bible and the Bermuda Triangle*.

Plainfield, N.J.: Logos International, 1977.

Johnson, Ken. *The Ancient Magic of the Pyramids*. London:
Transworld Publishers, Ltd., 1978.

Josyer, G.R. *Vymanika Shastra*. Translation of *Maharishi Bharadwaja*.
Mysore, India: Coronation Press, 1973.

Kazantsev, Aleksandr. *Steps of the Future*.

Moscow: State Publishing House, 1963.

Keller, Werner. *The Bible as History*. Tr.

by William Neil. New York: Bantam Books, 1974.

Kolosimo, Peter. *Not of This World*. New York: Bantam Books, 1973.

-*Spaceships in Prehistory*. Secaucus, N.J.: University Books, Inc., 1976.
-*Timeless Earth*. New York: Bantam Books., 1975.
Kramer S.N. *History Begins at Sumer*. New York: Doubleday. 1959.

Landsburg, Alan. *In Search of Lost Civilizations*.
London: Transworld Publishers, Ltd., 1977.
Landsburg, Alan and Landsburg, Sally. *The Outer Space Connection*.
London: Transworld Publishers, Ltd., 1975.

Laufer, B. *The Prehistory of Aviation*.
Chicago: Field Museum of Natural History, 1928.

Le Poer Trench, Brinsley. *Secret of the Ages. St*.
Albans, U.K.: Panther Books, Ltd., 1976.

Leonard, George H. *Someone Else Is On Our Moon*.
London: Sphere Books, Ltd., 1978.

Levi, Eliphas. *Histoire de la Magie. Tr.* by Arthur Edward White.
London: Rider and Co., 1948.

Lockyer, J. Norman. *Stonehenge and Other British Monuments
Astronomically Considered*. London: Macmillan, 1906.

Lucian. *Vera Historia. Ed.* by C.S. Jerram. Oxford: Clarendon Press, 1936.

MacLellan, Alec. *The Lost World of Agharti*. London: Souvenir Press, 1982.

The Mahabharata. Tr. by E.R. Rice. New York: Oxford, 1934.

The Mahavira. Ahmedabad: Sri Jaina Siddhanta Society,
1948-1951. *Man* (London).

Medical History Bulletin.

Mebta, C.N. *The Flight of Hanuman to Lanka*.
Bombay: Narayan Niketan, 1940.

Michell, John. *Astro-Archaeology*. Thames and Hudson, 1977.

-*The View Over Atlantis*. London: Abacus (Sphere), 1973.

Mooney, Richard E. *Gods of Air and Darkness*. London: Souvenir Press, 1975.

Morris, Henry M. *The Scientific Case for Creation*.

San Diego: Creation-Life Publishers, 1977.

-*The Bible and Modern Science*. Chicago: Moody Press, 1968.

Muller, Fredrich Max. *The Sacred Books of the East*.
Oxford: Clarendon Press, 1879-1924.

National Enquirer.

National Geographic.

Nature (London).

Neuberger, A. *Technical Arts and Sciences of the Ancients. Tr.*

by Henry L. Brose. Dublin: Brome and Nolan, Ltd., 1969.

New York Times.

Noorbergen, Rene. *Secrets of the Lost Races.* U.K.: New English Library, 1980.

-*Treasures of the Lost Races.* London, England: W.H. Allen, 1983.

Norville, Roy. *Giants.* Wellingborough, England: Aquarian Press, 1979.

Paranormal and Psychic Australian (Sydney).

Pauwels, Louis. *The Eternal Man.* New York: Avon, 1972.

-*The Morning of the Magicians.* New York: Avon, 1968.

Payne, F.C. *The Seal of God.*

Adelaide, Australia: Hunkin, Ellis and King, Ltd., 1961.

Price, Derek J. de Solla. "An Ancient Greek Computer",

Scientific American, June 1969.

The Queen of Sheba and Her Only Son Menyelek. Tr.

by Sir E.A. Wallis Budge. London: Philip Lee Warner, 1932.

Readers' Digest.

Rehwinkel, Alfred M. *The Flood.*

St. Louis, Mo.: Concordia Publishing House, 1951.

Reiche, Maria. *Mystery on the Desert.* Nazca, Peru: Maria Reiche, 1976.

Roberts, Anthony. *Sowers of Thunder.* London: Rider and Company, 1978.

Roerich, Nicolas. *Altai Himalaya: A Travel Diary.* London: Jarrolds, 1930.

-*The Indestructible.* Riga: Uguns, 1936.

-*Shambala.* New York: Frederick A. Stokes, 1930.

-*Gateway to the Future.* (Vrata v. Budushschie). Riga: Uguns, 1936.

Rome, J., and Rome, L. *Life of the Incas of Ancient Peru.* Geneva: Liber, 1978.

Saga.

Schaeffer, Claude F.A. *The Cuneiform Texts of Ras Shamra Ugarit. Tr.*

by G.C. Dunning and K.M. Richardson. London: Oxford University Press, 1939.

Schul, Bill, and Pettit, Ed. *The Psychic Power of Pyramids.*

New York: Fawcett Publications, 1979.

Science Digest.

Science Journal.

Science News.

Scientific American.

Scientific Australian.

Search.

Signs of the Times (Warburton, Australia).

Sitchin, Zecharia. *The Twelfth Planet*. New York: Avon, 1978.

Smith, Warren. *This Hollow Earth*. London: Sphere Books, Ltd., 1977.

Soddy, Frederick. *Interpretation of Radium*. London: John Murray, 1909.

Steiger, Brad. *Mysteries of Time and Space*.

Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall. Inc. 1974.

- *Worlds Before Our Own*. New York: Berkeley Publishing Corp., 1979.

Stephens, John Lloyd. *Incidents of Travel in Central America, Chiapas and Yucatan*. 1838-1839, Vols. I and II. New York: Dover Publications, 1969.

Story, Ronald. *The Space Gods Revealed*. New York: Harper and Row, 1976.

Strabo. *Geography of the World*. (63 B.C. to after AD. 20).

The Sun (Melbourne, Australia).

Thom, Alexander. *Megalithic Sites in Britain*. Oxford University Press, 1967.
Time.

Tomas, Andrew. *Atlantis: From Legend to Discovery*. London: Sphere, 1978.

- *We Are Not the First*. London: Sphere, 1971.

Tompkins, Peter. *Secrets of the Great Pyramid*. New York: Harper + Row, 1971.

U.F.O. Report (New York).

Vandenberg, Philipp. *The Curse of the Pharaohs*.

New York: Pocket Books, Inc., 1976.

von Dänicken, Erich. *According to the Evidence*.

London: Souvenir Press, 1977.

- *Chariots of the Gods*. New York: Bantam Books, 1971.

- *The Gold of the Gods*. London: Souvenir Press, 1973.

- *Return to the Stars*. London: Souvenir Press, 1970.

- *Signs of the Gods*. London: Corgi, 1981.

von Hassler, Gerd. *Lost Survivors of the Deluge*.

New York: American Library, 1978.

Velikovsky, Immanuel. *Ages in Chaos*. London: Sphere Books, Ltd., 1976.

-*Earth in Upheaval*. London: Sphere Books, Ltd., 1978.

-*Worlds in Collision*. London: Sphere Books, Ltd., 1978.

Verrill, Alpius Hyatt. *America's Ancient Civilizations*.

New York: G.P. Putnam's Sons, 1953.

Waisbard, Simone. *The Mysteries of Machu Picchu*. N.Y.: Hearst Corp., 1979.

Waters, Frank. *Book of the Hopi*. New York: Ballantine, 1974.

Watkins, Alfred. *The Old Straight Track*. London: Garnstone Press, 1971.

Watson, Lyall. *Supernature*. London: Coronet, 1976.

Whitcomb, John C., Jr., and Morris, Henry M. *The Genesis Flood*.

Philadelphia, U.S.A.: The Presbyterian and Reformed Publishing Co., 1976.

White, A.J. "Radio Carbon Dating". *Creation Research Society Quarterly*.

(Dec. 1972): 156-158.

Wilkins, Harold T. *Mysteries of Ancient South America*. Secaucus,

N.J.: Citadel Press, 1974.

Wilson, Clifford. *The Chariots Still Crash*.

Old Tappan, N.J.: Fleming H. Revell and Co., 1976.

-*Crash Go the Chariots*. New York: Lancer Books, 1972.

-*Gods in Chariots*. San Diego, Calif.: Creation-Life Publishers Inc., 1975.

-*The War of the Chariots*. Melbourne, Australia: S. John Bacon Pty. Ltd., 1978.

Wilson, Don. *Secrets of Our Spaceship Moon*. London: Sphere Books, Ltd., 1980.

-*Our Mysterious Spaceship Moon*. New York, N.Y.: Dell, 1975.

Wingate, Richard. *Lost Outpost of Atlantis*.

New York: Dodd, Mead & Company, Inc., 1980.

Woolley, Sir Leonard. *The Sumerians*. New York: Norton, 1965.

Zink, David D. *The Ancient Stones Speak*. New York: E.P. Dutton, 1979.

Voetnoten

Hoofdstuk 1: De dag waarop de aarde kantelde

1. De ontdekking in beide poolgebieden van in warm water thuishorende koraalriffen, van uitgestrekte gebieden met steenkoolafzettingen en duizenden vierkante mijlen met overblijfselen van tropische en subtropische dieren en planten, getuigen alle dat er eens wereldwijd een uniform klimaat heerste. Tropische mammoeten die in Siberisch bevroren moerasland bewaard zijn gebleven, met onverteerd en in een oogwenk bevroren voedsel nog in hun maag, getuigen van een zeer plotselinge klimaatsverandering.
2. Delia Goetz en Sylvanus G. Morley, Popul Vuh.
3. Adrew Tomas, We Are Not the First (Wij zijn niet de eersten), blz. 13.
4. Jonathan Gray, privé archief.
5. Gray, privé archief.
6. Frederick Soddy, Interpretation of Radium (De verklaring van Radium), blz. 3.
7. Ik had het jaartal, dat door Rene Noorbergen werd aangegeven in zijn "Secrets of the Lost Races" (Geheimen van verloren gegane volkeren), als ongeveer juist aanvaard. Recent bewijsmateriaal veronderstelt echter een later jaartal (2345 v.C.) voor de Zondvloed en daarmee vóór het daarop volgende verrijzen van Egypte en haar zusterbeschavingen. De datum 17 november is met zekerheid vastgesteld, omdat die is verankerd in het collectieve geheugen van verschillende oude volkeren, waaronder de Egyptenaren en de Hindoes.

Men moet in het oog houden dat niet het jaartal zozeer van belang is, maar dat de Zondvloed een met zekerheid vastgesteld feit is.

Voetnoten

8. Het valt niet binnen het onderwerp van dit boek om het bewijsmateriaal voor de Zondvloed gedetailleerd te behandelen. Dit doel zullen we nastreven in een volgend boek.
9. Sir John William Dawson, *The Historical Deluge in Relation to Scientific Discovery* (De geschiedenis over de Zondvloed in relatie tot wetenschappelijke ontdekkingen), blz. 4 e.v.
10. Zie Genesis 7 : 23; 9 : 19; 10 : 32
11. W.F. Albright, *Recent Discoveries in Bible Lands* (Nieuwe ontdekkingen in bijbelse landen), blz. 70.

Hoofdstuk 2: Zoektocht

12. Geciteerd in *The Twelfth Planet* (De twaalde planeet) van Zecharia Sitchin, blz. 49.
13. Francis Hitching, *The World Atlas of Mysteries* (De Atlas van wereldmysteries), blz. 69.
14. Erich von Däniken, *Signs Of The Gods* (Tekenen der goden), blz. 169.
15. Anthony Roberts, *Sowers of Thunder* (Zaaiers van de donder), blz. 182.
16. Geciteerd in *The Eternal Man* (De eeuwige mens), blz. 11.
17. Sitchin, blz. 6.
18. Genesis 8 : 4.
19. William Howells, *Mankind So Far* (De mensheid tot op heden), blz. 295.
20. Sir Leonard Woolley, *The Sumerians* (De Sumeriërs), blz. 27.

Hoofdstuk 3: Mysterieuze boodschappen in de afgrond

1. Tot de voorbeelden van onnauwkeurige landkaarten uit de zestiende eeuw behoren de kaart uit 1514 van Jean Sevei, die Noord- en Centraal-Amerika weergeeft als één grote landmassa; de kaart van Lopa Hame uit 1519, waarop de afmetingen van Amerika en Afrika totaal niet met elkaar in verhouding zijn en waarop de grenzen van de Nieuwe Wereld nauwelijks te herkennen zijn; en een Portugese kaart uit 1520 waarop Zuid-Amerika niet verder reikt dan het zuiden van Brazilië.
2. Volgens de Russen worden Patagonië en Tierra del Fuego, en niet Antarctica, weergegeven (maar zelfs die waren vóór 1520 onbekend).
3. Sinds de landkaarten zijn getekend hebben zich interessante veranderingen voorgedaan:
 - (a) De delta van de Guadalquivir bestond in die tijd nog niet, hoewel die nu verscheidene honderden vierkante mijlen beslaat.
 - (b) De eilanden in de Middellandse Zee worden veel groter afgebeeld dan ze tegenwoordig zijn; ze zijn sindsdien door de zee geërodeerd.
4. René Noorbergen, *Secrets of the Lost Races* (Geheimen van verloren gegane volkeren), blz. 91.
5. Volgens de Engelse archeoloog S.F. Hood, de Ierse etymoloog John Philip Cohane en een aantal andere onderzoekers. Noorbergen, blz. 93-95; Cohane, *The Key* (De sleutel), 1970.
6. Noorbergen, blz. 93.
7. Genesis 11 : 1.
8. Baron Friedrich Alexander von Humboldt, *Views of Nature* (Meningen over de natuur), Bd. I.
9. Een overlevering in de Chaldeese Paraphrase of Jonathan (Gelijkenis van Jonathan). Geciteerd door Noorbergen, blz. 99.

Voetnoten

Hoofdstuk 4: Operatie Spinnenweb

1. John Michell, *The View Over Atlantis* (Het uitzicht over Atlantis), blz. 69.
2. Stecchini, Livio Catullo, "Aantekeningen over de verbanden van oude afmetingen met de Grote Pyramide", een appendix in *Secrets of the Great Pyramid* (Geheimen van de Grote Pyramide), door Peter Tompkins.
3. Volgens de druïden stond er een menhir (opgerichte steen) op plaatsen waar een magnetische stroom samenkwam met een waterstroom. Waar een magnetische stroom zich in twee of drie aftakkingen splitste, vindt men een hunebed (een stenen plaat op twee of drie stenen ondersteuning). De afdekkingen van hunebedden waren, in tegenstelling tot wat algemeen gedacht wordt, niet om graven te markeren. Er zijn slechts op 2% van deze plaatsen menselijke resten gevonden. Het is zeer waarschijnlijk dat ze functioneerden als wankelstenen om het krachtsysteem te bedienen.
4. Michell, blz. 69.
5. Genesis 11 : 4.

Hoofdstuk 5: Plotselinge woede

1. Immanuel Velikovsky, *Earth in Upheaval* (De aarde in grote opschudding), blz. 206.
2. Sir Henry Howarth, *The Mammoth and the Flood* (De mammoet en de Zondvloed), blz. 351.
3. *The Sun*, Melbourne, Australië, 20 oktober 1984.
4. Gray, privé archief.

5. Time, 3 juli 1944.
6. Genesis 6 : 1-4.
7. Peter Kolosimo, Timeless Earth (Tijdloze aarde), blz. 32.
8. John C. Whitcomb jr. en Henry M. Morris, The Genesis Flood (De Zondvloed in Genesis), blz. 25; René Noorbergen, Secrets of the Lost Races (Geheimen van verloren gegane volkeren), blz. 22 en 25; Alan en Sally Landsburg, The Outer Space Connection (De buitenaardse verbanden), blz. 121 en 148.
9. P.W. Bridgman, Reflections on Thermodynamics (Bespiegelingen over warmtedynamica), blz. 549.
10. Isaac Asimov, Can Decreasing Entropy Exist in the Universe? (Is het bestaan van afnemende entropie in de ruimte mogelijk?), blz. 76.
11. Genesis 2 : 1-3.
12. Romeinen 8 : 20-22.
13. Alan Hayward, God Is, blz. 56.

Hoofdstuk 6: Verloren overlevenden

1. Charles Berlitz, Mysteries from Forgotten Worlds (Geheimen uit vergeten werelden), blz. 160.
2. Robert Charroux, Lost Worlds (Verloren werelden).
3. De meeste bevinden zich nu in het prehistorisch museum van Lussac-les-Chateaux; sommige zijn in het Musée de l'Homme in Parijs. De meest onthullende exemplaren van de collectie (die sterk in tegenspraak zijn met de algemeen aanvaarde theorieën) zijn

Voetnoten

weggeborgen en kunnen niet bezichtigd worden, dan slechts met een speciale vergunning, alleen gegeven aan diegenen met "de juiste geloofsbrieven". Ze zijn te "verontrustend" om in het openbaar tentoon te stellen.

4. Robert Charroux, *Legacy of the Gods (Erfenis der goden)*, blz. 6.
5. *Ibidem*, blz. 59.
6. *Ibidem*, blz. 63.

Hoofdstuk 7: Iemand leest de tijden verkeerd

1. A.J. White, *Radio Carbon Dating (radiokoolstof datering)*, blz. 156-158.
2. In de documentaire *The Case of the Ancient Astronauts (De zaak van de astronauten uit de oudheid)*, geciteerd door Clifford Wilson in *The War of the Chariots (De oorlog der strijdswagens)*, blz. 148, 149.
3. *The Advertiser*, Adelaide, Australië, 17 september 1951.
4. Geciteerd door Noorbergen, blz. 153.
5. In het artikel *Pathology and the Posture of the Neanderthal Man (Ziekteleer en lichaamshouding van de Neanderthaler)*, geciteerd door Noorbergen, blz. 153.
6. Geciteerd door F.C. Payne, in *The Seal of God (Het zegel van God)*, blz. 20.
7. Henry M. Morris, *The Scientific Case for Creation, (Het wetenschappelijk pleidooi voor creationisme)*, blz. 52-59.
8. William R. Rix, *Star Maps (Sterrenkaarten)*.

Hoofdstuk 9: Verdwijnd bewijs

1. Andrew Tomas, *We Are Not the First* (Wij zijn niet de eersten), blz. 21.
2. Linda St. Thomas schrijft in de *Smithsonian News Service*: "Het is verrassend dat je, zelfs al zou je naar elke tentoonstelling in 12 musea en naar de nationale dierentuin gaan ... slechts minder dan 3% van de gehele nationale Smithsonian collectie te zien zou krijgen. De rest ervan wordt niet publiekelijk tentoongesteld ... sommige voorwerpen bijvoorbeeld, zijn zo zeldzaam dat ze niet in het instituut zelf tentoongesteld worden, noch worden ze uitgeleend aan andere musea ... vele van onze proefstukken zijn gewoonweg onvervangbaar ... andere kostbare stukken in de Smithsonian collectie worden uit het zicht gehouden ... omdat zij noodzakelijk zijn voor belangrijk onderzoekswerk. Door dat onderzoek kan het zijn dat een voorwerp na enige tijd in de publieke belangstelling komt ... deze voorwerpen (wijzend naar de afbeelding van een aantal voorbeelden) worden, met nog zo'n 60 miljoen andere, achter de schermen van het Nationaal Museum voor Natuurhistorie in Washington DC bewaard". *Farmington Daily Times* (N.M.), 11 mei 1980, blz. 15.
3. Bruce Cathie, *Harmonic* (Boventoon) 288, blz. 182-188.
4. Karl Brugger, *The Chronicle of Akakor* (De geschiedenis van Akakor), blz. 215.

Hoofdstuk 10: De verdwijning van Admiraal Ot

1. In zijn *America B.C.* (blz. 110) maakt Barry Fell deze interessante opmerking: "Als men de grootte en sterkte van de schepen uit de oudheid zou vergelijken met die van de schepen die in 1492 door Columbus werden gebruikt, dan zouden de oude volkeren zeggen dat de zeevaartkunde van middeleeuws Europa nog in de kinderschoenen stond. Slechts 88 man kon aan de expeditie van Columbus deelnemen, aan boord van drie vaartuigen, waarvan er twee slechts

Voetnoten

50 voet lang waren, ongeveer de grootte van een kleine Boston vis-sersboot. Vergelijk dat eens met de schepen van de farao's uit de Ramses-dynastie in 1200 v.C. Zij stuurden expedities over de Indische-Oceaan om goud te delven in Zuid-Afrika en Sumatra en bemanden die met 10.000 mijnwerkers. De triremen van Julius Ceasar droegen 200 man. Toch werden zijn schepen in afmeting, hoogte en zeewaardigheid ver overtroefd door die van de zeevarende Kelten".

2. Brad Steiger, *Worlds Before Our Own* (Werelden voor de onze), blz. 81.
3. Nu in het Nationaal Archeologisch Museum van Griekenland.
4. Uit een verklaring van Dr. Price tijdens een vergadering in Washington in 1959.
5. Volgens Dr. Cyrus Gordon van de Brandeis University, die een autoriteit is op het gebied van oude beschavingen en talen.
6. Fell, blz. 263.
7. Berlitz, *Mysteries From Forgotten Worlds* (Mysteries uit vergeten werelden), blz. 145.
8. Ibidem. De ontdekkingen van mevr. Hearn (in La Grange), mevr. Metcalf (op de Fort Benning Military Reservation in Columbus, Georgia), zowel als die van andere mensen in dit gebied, werden in eerste instantie erkend en gepubliceerd door Dr. Joseph Mahan van het Museum of Arts and Sciences (Museum voor schone Kunsten en Wetenschappen) in Columbus, Georgia. Later werden ze bevestigd door Dr. Cyrus H. Gordon, die in die periode de voorzitter was van de Mediterranean Studies (Studies van het Middellandse-Zee gebied) aan de Brandeis University.
9. Bewijsmateriaal van de aanwezigheid van Japanners is geleverd door Drs. Betty Meggers en C. Evans van het Smithsonian Institute.

10. Nu opgeslagen in een klein stoffig schuurtje aan de zijveranda van de Kerk van Maria Auxiliadora in Cuenca, Ecuador: waarschijnlijk de kostbaarste archeologische schat op aarde: waaronder 70.000 voorwerpen van goud en zilver, volmaakt van schoonheid en vakmanschap en geïdentificeerd als Assyrisch, Chinees, Egyptisch en Afrikaans van afkomst. Het vakmanschap is te ontwikkeld voor primitieve handwerkers en de materialen zijn te kostbaar voor vervalsingen. Deze vreemde verzameling roept zoveel vragen op, dat ze opzettelijk genegeerd wordt in de bladen van de gevestigde archeologie en onbekend is voor geschiedkundigen. Ze wordt de Crespi Collectie genoemd en wordt door de regering van Ecuador bewaard als nationale schat. (*Een inschatting over de authenticiteit van de Crespi Collectie staat in de Appendix.*)

Hoofdstuk 11: Komen er nog meer verrassingen?

1. Jesaja 40 : 22.
2. Job 26 : 7.
3. Job 38 : 14.
4. Aristarchus, geciteerd door Steiger, blz. 129.
5. Sterrenkundige lijst van Sudya Siddhanta (een studieboek over astronomie uit oud India). Het jaartal van samenstelling is ongeveer 1000 ná Christus, maar sommige Hindoes geloven dat er eerdere edities ervan in gebruik waren in circa 3000 vóór Christus.
6. De kennis van de Maya's en de Babyloniërs is overduidelijk; de Egyptische kennis over hetzelfde onderwerp werd op cryptische wijze in hun architectuur opgenomen. Het siderische jaar (d.i. de precessie van de equinoxen) duurt 25.827 van onze jaren. De duur van het siderische jaar kan gevonden worden in de som van de diagonale lijnen van de Grote Pyramide in Gizeh, die uitkomt op

Voetnoten

25.826,6 pyramide-inches. De Egyptenaren waren zeer bedreven in het cryptisch bewaren van hun wetenschappen.

7. Sudyā Siddhanta.
8. Permenides, geciteerd door Steiger, blz. 128.
9. Empedocles, ibidem.
10. Anaxagoras, ibidem.
11. Anaxagora, ibidem.
12. Zie: het gedeelte over "Instrumenten" van dit hoofdstuk, onderwerp 73: "Astronomische uurwerken".
13. De naam van de god Sin (in het Sumerisch), later geassocieerd met de maan, is afgeleid van Su'en, "heer van de woestijn".
14. In *Ancient Astronauts (Astronauten in de oudheid)*, april 1980.
15. Onder de planeten lijken de condities op Titan, een maan van de planeet Saturnus, het meest op die van de Aarde. "Toen onze ruimtesonde Titan passeerde, werd alle radiocommunicatie verbroken en de fotografische apparatuur hield op met functioneren, alsof de sonde een beveiligde zone passeerde, maar dan één die niet bij de Aarde behoorde". Zie: *Doomsday: 1999 (Dag des oordeels)* van Charles Berlitz, blz. 207, 208.
16. Sitchin, blz. 206.
17. Men heeft geconstateerd dat de buitenste planeten Uranus en Neptunus licht zwenken in hun omloopbaan om de zon. Invloed van Pluto hierop heeft men ontkracht. Wetenschappers speculeren nu dat een onbekende interplanetaire, door zwaartekracht veroorzaakte aantrekkingskracht de oorzaak is.

18. Diogenes. Geciteerd door Tomas, blz. 27.
19. Jeremia 33 : 22; Genesis 15 : 5; 22 : 17.
20. Er zijn bijbelgedeelten die spreken over wezens die "in de hemelen wonen", dat is buitenaardse gebieden (Jesaja 40 : 22; Openbaring 12 : 12), waarbij vergeleken de volkeren der aarde "als een druppel van een emmer" zijn (Jesaja 40 : 15). Er wordt gesproken over hemelse wezens die zo nu en dan deelnemen aan intergalactische vergaderingen. (Job 1 : 6, 7; 2 : 1, 2)
21. Voor details zie hoofdstuk tien, onderwerp 10.
22. Volgens Plutarch. Geciteerd door Berlitz, blz. 58.
23. Democritus.
24. De vuurtoren Pharos in Alexandrië had een optisch instrumentarium, waarmee schepen op meer dan twintig mijlen op zee konden worden waargenomen.
25. Het heilig boek van de Maya's.

Hoofdstuk 12: Reis snel en leef langer

1. Von Däniken, According to the Evidence (Volgens het bewijsmateriaal), blz. 125, 126.
2. Jacques Bergier, Mysteries of the Earth (Wereldmysteries), blz. 84, 85.
3. Tomas, We Are Not the First (Wij zijn niet de eersten), blz. 167, 168.
4. Het Jyotish (3000 vóór Christus). Beschreven door Berlitz in Doomsday 1999 (Dag des oordeels), blz. 125.

Voetnoten

5. Ibidem.
6. Ibidem. De theorie over atoomstraling wordt in gespecialiseerde en onmiskenbare bewoordingen behandeld.
7. Ibidem.
8. In het oude Hindoe-boek, de Bihath Sathaka. Geciteerd door Noorbergen.
9. B.L. Cathie en P.N. Temm, Harmonic 695 (Boventoon 695), blz. 97.

Hoofdstuk 13: Wie verslaat onze computers?

1. Ken Johnson, The Ancient Magic of the Pyramids (De oude magie van de pyramiden), blz. 89.

De schrijver legt de nadruk op het volgende (blz. 89): "Anders gezegd, het maakte het voor hen mogelijk om de vier gebogen quadranten van 90 graden, die gezamenlijk een half rond vormen, te vertalen naar de platte oppervlakten van vier driehoeken. Het resultaat is dat de hoogte van de pyramide de halve lengtediameter van de aarde voorstelt en de omtrek van de pyramide vertegenwoordigt de omtrek van de aarde op de evenaar. In deze zelfde verhouding vertegenwoordigt de totale oppervlakte van de pyramide die van het noordelijk half rond. In ieder geval slaagden de Egyptenaren erin om van een cirkel een vierkant te maken en van een ronde bol een kubus". "Duidelijk is nu bijvoorbeeld, dat de lengte van het fundament van de Grote Pyramide de afstand voorstelt die de aarde in een halve seconde om haar as draait." Herodotus schreef, dat de exacte lengte van de schuine verticale helling van de pyramide één stadium lang is, dat is één zeshonderdste van een lengtegraad.

Agatharchides (tweede eeuw vóór Christus) schreef dat de lengte van een zijde één achtste van één minuut van een booggraad bedroeg.

Hoofdstuk 14: Het trieste lot van de Goudtuinen

1. Ter onderscheiding, messing is een legering van koper en zink.
2. Ontdekt in het graf van Zhou Chu, een belangrijke generaal uit de Jin periode (265-316 n.C.).
3. In de Crespi Collectie. Deze wilde verzameling van voorwerpen draagt eigenaardig genoeg op geen enkele wijze het stempel van de Inca- of de Maya-cultuur.
4. Ook in de Crespi Collectie.
5. In het graf van keizer Ch'in Shih Huang, in de provincie Sian in China, waar momenteel opgravingen plaatsvinden.
6. Het bewijs bestaat uit overgebleven boorgaten.
7. Uit de rots gezandstraald, vijftien voet onder de grond in Dorchester, New England, V.S. Een verslag in de Scientific American, juni 1851.

Hoofdstuk 15: Microscoop gericht op een sexy spin

1. Deze kunnen bezichtigd worden in de Crespi Collectie.

Hoofdstuk 16: Vreemde ruïnes op de zeebodem

1. Deze en ook daarna volgende expedities zijn er niet in geslaagd om de pyramides te bereiken die zijn gelegen in het oosten van Peru, namelijk op 13 graden zuiderbreedte en 71 graden en 13 minuten westerlengte. Pogingen om in die gebieden door te dringen werden verijdeld door insecten, slangen en vijandige inboorlingen, waardoor sommigen van de ontdekkingsreizigers werden gedood of zijn verdwenen.

Voetnoten

2. Thor Heyerdahl, de Noorse ontdekkingsreiziger met "Kon-Tiki" faam, poogde de prestatie van de bouwers na te doen door het gebruik van brute kracht, de ouderwetse hijsmethode. Met een dozijn autochtone arbeiders (onder toenemende irritatie) slaagde hij erin om in achttien dagen één stenen hoofd overeind te zetten en hield er toen mee op, omdat hij genoeg wist. Er deden zich verscheidene onontkoombare problemen voor bij dit experiment:

(a) Het voor verplaatsing uitgekozen stenen hoofd was geen exemplaar van gemiddelde grootte. (Het woog tien tot 15 ton, terwijl de meeste 35 tot 50 ton wegen.) Het blijft een aardige prestatie, maar is lang geen gemiddelde.

(b) Zijn team verschoof het een paar honderd voet over egale zanderige grond (die alleen op die plaats te vinden is), terwijl de andere stenen hoofden vijf mijl verplaatst moesten worden over vulkanische rotsgrond, hard en ongelijk. Als zij de hijsmethode van Heyerdahl gebruikt hadden voor verplaatsing over zo'n ondergrond, dan zouden de stenen daarvan diepe groeven vertonen. Op geen van de oorspronkelijke beelden zijn zulke sporen te vinden.

(c) Het team van Heyerdahl gebruikte touwen en houten palen. Er was van oorsprong echter geen hout op Paaseiland te vinden. Het dichtstbijzijnde woud is 2500 mijl daar vandaan. Het touw dat werd gefabriceerd van het plaatselijke riet was niet houdbaar, noch erg sterk, dus totaal onbruikbaar voor zo'n methode. (Gelukkig voor het experiment van Heyerdahl gebruikte hij sterk, in Europa gemaakt, touw.)

(d) Hoewel Thor Heyerdahl erin slaagde om een klein stenen hoofd een klein stukje over een vlakke ondergrond te verplaatsen, is dit nog geen verklaring hoe andere grote hoofden 300 voet omhoog en daarna omlaag verplaatst en over rotsmuren werden getild.

(e) Eens droegen de beelden tien ton zware hoofddeksele, die hen waren opgezet na hun oprichting. Hoe is dat gedaan? Als aarden

hellingen waren gebruikt om deze hoofddekfels op te zetten, dan moeten die verscheidene honderden voet lang geweest zijn en men zou sporen daarvan op het eiland gevonden hebben, maar er is niets gevonden wat daarop wijst.

3. Aldus waargenomen door Howard-Vyse, die de originele kalkstenen blokken aan de voet van de pyramide van Gizeh blootlegde. Johnson, blz. 112.
4. Jeffrey Goodman, *Psychic Archeology* (Psychische Archeologie), blz. 97. Zie ook onderwerp 1, hfst. 13.
5. De details die dit bevestigen zijn te ingewikkeld om hier te behandelen, maar ze kunnen bestudeerd worden in *The Ancient Magic of the Pyramids* (De oude magie van de pyramiden) van Ken Johnson, blz. 60, 104, 105, 146. Bovendien spreekt Richard Wingate de mening uit dat hoewel in de pyramiden wel enkele graven zijn gevonden, "de situatie dezelfde kan zijn als die van de Abdij van Westminster. Vele historische figuren liggen daar begraven, maar zijn belangrijkste functie is niet om als begraafplaats te dienen". (*Lost Outpost of Atlantis*, (Verdwenen buitenpost van Atlantis), blz. 116).
6. Een inscriptie in de Pyramide van Snofroe (Sneferu), in grootte tweederde van de Grote Pyramide, toont aan dat de bouw ervan slechts twee jaar duurde. Met gebruikmaking van deze zelfde methode zou de bouw van de Grote Pyramide in maar vier jaar voltooid zijn. Bovendien zijn er bij opgravingen in de omgeving van de Grote Pyramide slechts 4000 arbeidershutten ontdekt, die op geen enkele wijze 10.000 arbeiders konden herbergen. De vraag die voor conventionele geschiedkundigen oprijst is, hoe het mogelijk is dat de Grote Pyramide gebouwd kon worden van 2.300.000 steenblokken, door slechts 4000 man in slechts vier jaar tijd. En dit ook nog gedurende slechts drie maanden per jaar en met gebruikmaking van houten sleden en rivierschepen.

Voetnoten

7. Als het waar zou zijn dat er houten sleden en rivierschepen werden gebruikt, dan zouden rekenkundigen ons vertellen dat men 26 miljoen bomen gekapt heeft, alleen al om het nodige aantal sleden en vaartuigen te maken. Dit zijn meer bomen dan de Libanon of de oude wereld in de loop van de twintig jaar, die deze veronderstelde taak in beslag nam, had kunnen leveren. Twee grafschilderingen uit de twaalfde dynastie, die het gebruik van sleden en rivierschepen bij het vervoer van enkele standbeelden laten zien, vertellen over het gebruik van deze methode in de twaalfde dynastie. Duizend jaar later dan de vierde dynastie (toen de Grote Pyramide gebouwd werd). Hiërogliefen uit de verschillende dynastieën na de periode van de Grote Pyramide, tonen met zekerheid een teruggang van technologie en levensstandaard in Egypte. Dit wordt bevestigd door de grafschriften in het Dodenboek. Het Egypte uit de ons zo vertrouwde geschiedenisboeken was slechts een vaag afschijnsel van het oppermachtige Vroege Egypte.
8. Gray, privé archief.

Hoofdstuk 17: Reis naar het onverwachte

1. Aiphys Hyatt Verrill, *America's Ancient Civilizations* (Oude beschavingen in Amerika), blz. 243-245. Geciteerd door Berlitz in zijn *Mysteries from Forgotten Worlds* (Mysteries uit vergeten werelden), blz. 79.
2. Ibidem.
3. De spanjaarden vonden in Peru muren die helemaal versierd waren met gouden en zilveren dieren, vogels, planten en wijnranken, die daar ter plekke ontsproten schenen, gemaakt naar uit het leven gegrepen voorbeelden en ingepast in de wandbekleding.

Hoofdstuk 18: Parfum graag, het zaakje stinkt!

1. Een niet te bewijzen, maar hardnekkige legende. Dit ene onderwerp zou men met enige argwaan bekijken.

Hoofdstuk 19: Verboden tunnels

1. Alec Maclellan, *The Lost World of Agharti* (De verloren wereld van Agharti), blz. 24, 193.
2. *Ibidem*, blz. 193.
3. *Ibidem*, blz. 206.
4. *Ibidem*, blz. 207.
5. De verhalen over deze tunnels stammen oorspronkelijk uit de tijd van de Spaanse inval in 1531.

In 1844 stimuleerde de Peruviaanse overheid de zoektocht naar deze ingangen, nadat een stervende Quiché indiaan (een directe afstameling van de Inca's) het geheim ervan had toevertrouwd aan een priester. Er schijnt een tunnel te zijn, die van Cuzco, via Catamarca, direct leidt naar een binnentuin van de Kathedraal van Lima. De ingang ervan wordt voor de buitenwereld verborgen gehouden door een stenen plaat die op slimme wijze tussen de overige stenen in de fundering verzonken ligt. Alleen degenen die het geheim kennen, kunnen hem openen.

6. In een reportage van Jader Figueira, Braziliaans regeringsverslaggever, in de Londen *Journal Economist* van 15 mei 1968, wordt verteld over de Beschermingsdienst voor Indianen, dat juist zij in deze misdadige handelingen zeer actief waren.

Voetnoten

7. Brugger, *The Chronicle of Akakor* (De kroniek van Akakor), blz. 105.
8. "Totale ... wereldoorlog"; vergelijk Openb. 16 : 14: "De bergen ... zullen wankelen"; vergelijk Jer. 4 : 24; "Bloed ... uit de hemel": vergelijk Joël 2 : 30. "Het vlees van de mens ... zal uitteren": vergelijk Zach. 14 : 12.
9. Brugger, blz. 191, 192.
10. Kolosimo, *Timeless Earth* (Tijdloze Aarde), blz. 66. Sommige Sovjet-archeologen denken dat de tunnels een onderdeel vormen van een enorm netwerk van tunnels, dat zich uitstrekt vanuit Iran en misschien gelinked is aan die tunnels die ontdekt zijn in de buurt van de Amu Darja in Turkmenistan en in het Russisch-Afgaanse grensgebied.
11. Alec Maclellan, *The Lost World of Agharti* (De verloren wereld van Agharti), blz. 196.
12. Nicolas Roerich, geciteerd door Tomas in *Atlantis, From Legend to Discovery* (Atlantis, van legende naar ontdekking), blz. 45. In het bijzonder zijn er ingangen naar grotten in de rotsen boven Kurlyk. Geheime gangen lopen "van Tibet, door het Kuen Lun Gebergte, door het Altyn Tag Gebergte en door Tourfan".
13. Kolosimo, *Not of this World* (Niet van deze wereld), blz. 161.
14. Maclellan, blz. 75.
15. Volgens de overlevering omvat dit vele van de machtige ruïnes in India, Ellora, Elephanta en de Ajunta grotten (gebied Chandor).
16. Uit een verklaring die in 1945 in Londen werd afgelegd door Harold Wilkins, onderzoeker en historicus. Professor Friedrich Muller (1823-1900) verklaart in *Sacred Books of the East* (Heilige Boeken van de Oriënt), dat de binnensee in Midden-Azië het gebied besloeg van de huidige zoutmeren en woestijn ten noorden van de het Himalaya Gebergte.

17. Maclellan, blz. 185.
18. In een artikel van George Wagner Jr., "About Caves and Other Secret Hiding Places in te World" (Over grotten en andere geheime schuilplaatsen in de wereld), gepubliceerd in 1967 in de januari-uitgave van Search, wordt deze wereldstad besproken. Door Maclellan wordt ernaar verwezen, blz. 162, 163.
19. Maclellan, blz. 187.
20. John Lloyd Stephens, Incidents of Travel in Central America, Chiapas en Yucatan (Reisincidenten in Centraal-Amerika, Chiapas en Yucatan), geciteerd door Warren Smith, This Hollow Earth (Deze holle Aarde), blz. 80, 81.
21. Zich uitstrekkend van de Pueblo of Puchuta tot Tecpan.
22. Dit verslag werd 700 jaar geleden opgeschreven door Ralph of Coggeshall en later door de historicus William of Newbridge.

Hoofdstuk 20: Het mysterie van de schreeuwende robot

1. In de Crespi Collectie.
2. Crespi Collectie.
3. Crespi Collectie.
4. In 1920 opgegraven in pre-Columbiaanse graven en nu te zien in de Universiteit van Pennsylvania in Philadelphia. Gebouwd naar een vrije schets van een jaguar en tot in detail onderzocht door Dr. Ivan Sanderson. Hij constateerde dat "de richting waarin de gewrichten van de poten scharnierden, voor een dier de verkeerde richting was, maar voor zware schokbrekers wel de juiste".

Voetnoten

5. In de Crespi Collectie.
6. Gevonden in de Chicama Vallei aan de noordkust van Peru. Nu in de privé collectie van Señor Gerardo Niemann (Hacienda Casa Grande, Trujillo, Peru).
7. Zie voor de details hfst. 10, onderwerp 10.
8. Zie hfst. 25, onderwerp 2.
9. De Chinese geschiedschrijver Suma Chien, het jaar 100 vóór Christus. Geciteerd door Noorbergen in Treasures of the Lost Races (Schatten van verloren gegane volkeren), blz. 113.
10. Ibidem.

Hoofdstuk 21: Fotospionage

1. Geciteerd in Ancient Astronauts (Oude astronauten) juli 1976, blz. 45.
2. Tomas, Atlantis: From Legend tot Discovery (Atlantis, van legende naar ontdekking), blz. 112, 113.

Hoofdstuk 22: Bikinimeisjes van de Middelandse Zee

1. Volgens het tijdschema van de evolutieleer was de schoenafdruk in Fisher Canyon, Nevada, ingebed in een rand koolstof van "15 miljoen jaar oud" (en vormde dus voor de conventionele wetenschap een onoplosbaar raadsel). Ook de vondsten in de zandsteenrotsen in de Gobi woestijn waren "miljoenen" jaren oud. Deze overblijfselen kunnen echter op veel logischer wijze worden toegeschreven aan de mensheid voor de vloed (en daarom iets meer dan 5000 jaar oud).

2. De kleding werd door professor Otto Bades van het Etnografisch Instituut aan de Sovjetische Academie voor Wetenschappen gereconstrueerd naar het voorbeeld van overblijfselen gevonden op een Paleolitische man die hij gevonden had bij Vladimir.
3. Op bevroren menselijke lichamen, gevonden op oude begraafplaatsen, 120 mijl noordwestelijk van Moskou.
4. Afgebeeld op gladde gegraveerde stenen en gevonden in 1937 in een grot bij Lussac-les-Chateaux door Leon Pénard en Stéphane Lwoff.

Hoofdstuk 23: De kristallen schedel

1. Kolosimo, Not of This World (Niet uit deze wereld) blz. 204.
2. Het woord "Laser" betekent "lichtversterking door gestimuleerde uitzending van straling", dat is het versterken van licht. In een laserkanon wordt een lichtstraal versterkt d.m.v. krachtige uitzending van "gestimuleerde" atomen en moleculen. Daarmee wordt licht gecreëerd dat tien miljoen maal "schoner" en veel helderder is dan zonlicht. Laserkanonnen kunnen gaten branden in muren en voorwerpen laten verdampen. Met deze methode werd het uitgebreide netwerk van tunnels onder het aardoppervlak uitgegraven.
3. Eén ervan is in het Museum of Mankind (afdeling van het British Museum in Londen). Een ander is in privé-bezit.

Hoofdstuk 24: Wat er na het auto-ongeluk gebeurde

1. Psalm 139 : 16.
2. Genesis 1 : 29; Leviticus hfst. 11; Deuteronomium 14 : 21; Leviticus 7 : 4, 19, 26, 27; 19 : 5-8.

Voetnoten

Geleerden denken dat deze wetten religieuze gronden hadden: de onreinen konden niet tot God naderen. Ik spreek ze niet tegen. Dit was precies wat oppervlakkig gezien de bedoeling ervan was. Maar de eigenlijke bedoeling ervan was om de gezondheid van de mens te bevorderen. De gezondheidsvoordelen voor volkeren, die leefden onder deze wetten, zijn keer over keer aangetoond.

3. Leviticus, hfst. 13 en 14.
4. Leviticus hfst. 15; numeri 19 : 11-16; Deuteronomium 23 12-14. Ibidem.
5. Leviticus hfst.. 13 en 14; Numeri 31 : 21-23.
6. In de Sactaya Grantham, één van de Veda's.
7. Psalm 51 : 7 (één van de werkende bestanddelen in hyssop is penicilline).
8. 2 Koningen 4 : 34.
9. Een Egyptische formule, gemaakt van honing en het gom van de Acaciaboom, was een effectief zaaddodend middel.
10. Genesis 17 : 12; Leviticus 12 : 3.
11. Scientific American, 20 oktober 1900. Geciteerd door Steiger in Mysteries of Time en Space (Geheimen van tijd en ruimte) blz. 63, 64.
12. In het British Museum en het Egyptisch Museum in Caïro.
13. Don Crabtree in Kimberly, Idaho, één van de grootste autoriteiten op het gebied van Steentijd Technologie, gaf toestemming aan een plaatstelijk chirurg om een tumor van zijn long te verwijderen, waarbij een incisie gemaakt moest worden rond driekwart van zijn borstkas.

14. X-stralen, (kathodestrallen die door ondoorzichtig materiaal kunnen schijnen) werden in 1895 ontdekt door Wilhelm Conrad Röntgen.
15. Het verslag van een operatie door twee Arabische chirurgen is opgetekend in de Enciclopedia Christiana, het officiële Rooms-Katholieke naslagwerk. Ook is er een afbeelding van te vinden in een antiek houtsnijwerk in de Kathedraal van Palencia in Spanje. De registers van de kathedraal ondersteunen het feit dat de beentransplantaties hebben plaatsgevonden.
16. Gevonden onder honderden steensnijwerken van vóór de Inca-periode, en verzameld door Dr. Javier Cabrera uit Ica, Peru. Dr. E. Stanton Moxey, lid van het Amerikaanse College van Chirurgen, vertelt... "Op de foto's van steensnijwerken, waarop hartchirurgie wordt uitgebeeld, is elk detail duidelijk; de zeven bloedvaten die uit het hart ontspringen zijn getrouw weergegeven. Het geheel ziet eruit als een hartoperatie en het lijkt erop dat de chirurgen technieken gebruikten die in overeenstemming zijn met onze moderne wetenschap". Aangehaald door Noorbergen, blz. 156. De natuurlijke oxidatie die het graveerwerk overdekt, en ook de micro-organismen die door een microscoop onder de fijne glazuur in de groeven te zien zijn, bevestigen dat deze stenen echt zijn en geen hedendaagse vervalsingen. Heel veel ervan liggen nog onontdekt en onaangeroerd in de aardlagen in de buurt van waar Cabrera de zijne gevonden heeft. Het is in feite zo, dat de eerste in 1555 werden gevonden door Europeanen en duizenden ervan zijn opgenomen in andere verzamelingen.
17. De onderzoeken zijn gedaan door professor Andronik Jagharian, antropoloog en hoofd chirurgie aan het Erivan Medical Institute in Sovjetisch Armenië. De plaats van ontdekking was bij Ishtikunny, nabij het Sevanmeer. (Opgetekend door William Dick en Henry Gris, "Delicate Head Surgery Was Performed 3500 Years Ago" (Ingewikkelde hoofdchirurgie werd 3500 jaar geleden al uitgevoerd), National Enquirer, 10 september 1972, blz. 30.)
18. Ibidem.

Voetnoten

Hoofdstuk 25: Ruïnes die gloeien in de nacht

1. Noorbergen, *Secrets of the Lost Races* (Geheimen van verloren gegane volkeren), blz. 45, 46.
2. Een fragment uit een Sumerische tekst, geciteerd door de belangrijke archeoloog S.N. Kramer in *History Begins at Sumer* (De geschiedenis begint in Sumerië), blz. 200.
3. Op 13 februari 1961 ontdekt in sedimentair gesteente in de Coso Range in Californië, zes mijl ten noordoosten van Olancho, en te koop aangeboden voor \$ 25.000.
4. Het oude Joodse manuscript, *The Queen of Sheba and Her Only Son Menyelek* (De koningin van Scheba en haar enige zoon Menyelek), vertaald door Sir E.A. Wallis Budge. Londen: Philip Lee Warner, 1932.
5. Eliphas Levi, *Histoire de la Magie* (De geschiedenis van de toverij), geciteerd door Noorbergen, blz. 51.
6. In Kamer 17 van de Tempel van Dendera.
7. In 1938 door Dr. Wilhelm Koning, een archeoloog uit Duitsland, gevonden tussen andere overblijfselen in de kelder van het Staatsmuseum in Bagdad, Irak. Die in Ctesiphon werden ontdekt door Professor E. Kuhnelt van het Staatsmuseum in Berlijn.
8. Richard Mooney, *Gods of Air and Darkness* (Goden over lucht en duisternis), blz. 151, 152. Dit oude manuscript, de *Agastya Samhita*, wordt bewaard in de Princes' Library in Ujjain, India.
9. Nadat ze gevonden waren in het gebergte van Bayan-Kara-Ula, werden ze voor wetenschappelijk onderzoek naar Moskou gestuurd. Verslag hiervan door Viacheslav Zaitsev in het Sovjetische tijdschrift *Nemon*, 12 november 1966.

10. Johnson, *The Ancient Magic of the Pyramids* (De oude magie van de pyramiden), blz. 15-19.
11. Een theorie van de oude alchemisten luidde, dat men lampen kon maken door goud om te zetten in een olieachtige vloeistof; als een lamp op de juiste manier gemaakt was, nam het goud de olieachtige vloeistof weer op om het daarna weer af te geven.
12. Kolonel P.H. Fawcett, *Exploration Fawcett* (Fawcett's onderzoeken), blz. 269, 285, 286.
13. Tomas, *Atlantis, From Legend to Discovery* (Atlantis, van legende naar ontdekking) blz. 87.
14. In 1963, op een conferentie in Pretoria Zuid-Afrika, over straatverlichting en verkeer, beschreef C.S. Downey het als "een systeem van kunstmatige verlichting dat gelijk, zo niet superieur, was aan dat van de twintigste eeuw".
15. Een artikel in *United Press*, van Harold Guard, Londen 1963.
16. *Ibidem*.
17. Lucian, *Vera Historia*.
18. Brugger, *The Chronicle of Akakor* (De geschiedenis van Akakor), blz. 31.
19. Tomas, *We Are Not the First* (Wij zijn niet de eersten), blz. 166, 167.
20. Job 38 : 35.

Voetnoten

Hoofdstuk 26: Het geheim van kwikzilver

1. Kolosimo, *Spaceships in Prehistory* (Prehistorische ruimteschepen), blz. 298.
2. Noorbergen, *Secrets of the Lost Races* (Geheimen van verloren gegane volkeren), blz. 121.
3. Een Chaldeese tekst, de Sifr'ala, ontcijferd door de archeoloog en etnoloog Y.N. Iban A'haraon.
4. *China Pictorial*, Peking, 8 november 1958.
5. Von Däniken, *Chariots of the Gods* (Strijdwagens van de goden), blz. 79.
6. Geciteerd door Sovjet geleerde Gobovsky in *Vie Nueve*, 29 juni 1962.
7. Een mondelinge overlevering uit Nepal, opgetekend in de twaalfde eeuw, de Budhasvamin Brihat Katha Shlokasamgraha, door Noorbergen beschreven en becommentarieerd in zijn *Secrets of the Lost Races* (Geheimen van verloren gegane volkeren), blz. 123.
8. Noorbergen, blz. 124.
9. Van Däniken, *Signs of the Gods* (Tekenen van de goden), blz. 36-52.
10. Een beschrijving in de oude Indiasche *Samaranga Sutradhara*. Aangehaald door Berlitz in *Mysteries from Forgotten Worlds*, (Mysteries uit vergeten werelden), blz. 126, 127.
11. Uit een toespraak van de Britse nucleaire scheikundige Edward Neville da Costa Andrade, gehouden in juli 1946 in Cambridge, (waarin hij Newton citeert).

12. Een beschrijving en afbeeldingen van de potten verschenen in het Sovjetische tijdschrift *The Modern Technologist*. Aangehaald door Noorbergen, blz. 131.
13. In de Mahavira van Bhavabhuri (achtste eeuw).
14. Kolosimo, *Not of This World* (Niet van deze wereld), blz. 44.
15. De vertaling, *Aeronautics, a Manuscript from the Prehistoric Past*, werd in 1973 in boekvorm uitgegeven door Coronation Press, Mysore.
16. Oorspronkelijk dacht men dat het een modelvogel was. De staart van het vliegtuig staat echter verticaal, iets wat men bij vogels niet ziet. Het ontwerp van het zweefvliegtuig levert overvloedig bewijs dat het niet om een modelvogel gaat. Vogels, die beweegbare en bevederde vleugels en staarten hebben, zijn totaal anders gebouwd dan vliegtuigen. Het ontwerp van het zweefvliegtuig (er is camber toegepast, de pijlstellingshoek van de vleugels, de stijgings- en dalingshoek van de romp en de vleugelvorm om vacuüm te creëren voor het opstijgen) is overvloedig bewijs dat het niet om het model van een vogel gaat. Wanneer het met de hand wordt opgegooid, legt het bovendien een aanzienlijke afstand af.
17. Een legende die door een wijs man van de uitstervende totem cultuur in Noord-Canada verteld werd aan etnoloog R. Baker.
18. Frank Waters, *Book of the Hopi* (Het boek over de Hopi), geciteerd door Noorbergen, blz. 145, 146.
19. Robin Collyns, *Laser Beams from Star Cities* (Laserstralen uit Sterrensteden), blz. 134.
20. Hun uiterlijk is meer mechanisch dan biologisch (de vleugelpositie, vorm van de romp, deltavormige naar beneden neigende voorvleugels, zoals bij een snel straalvliegtuig). Aan de vleugelranden bevindt zich iets wat duidelijk lijkt op mechanische hoogteroeren.

Voetnoten

De staart is een gelijkvormige driehoek, glad van oppervlak en staat rechtop ten opzichte van romp en deltavleugels.

Er is geen vogel, insect of vliegende vis met zo'n staart, maar het is standaard op elke modern vliegtuig. Deze voorwerpen hebben ook een merkteken op de staart.

Op de staart van het Columbiaanse model is een vroege vorm van de Hebreeuwse letter Beth (B) als insigne gebruikt, op precies dezelfde plaats als waar hedendaagse merktekens worden aangebracht. Dit plaatst het oorspronkelijke vliegtuig vóór de tweede eeuw voor Christus. Ook lijkt er zich een als stoel bedoelde deuk te bevinden op de plaats waar men normaal gesproken de cockpit vindt. De voorwerpen worden tentoongesteld in het Field Museum voor Natuurhistorie (Chicago), het Museum of Primitive Art (New York), het Smithsonian Museum voor natuurhistorie (Washington D.C.) en in Bogota, Columbia.

21. D.W. Hauck, Israeli Commandoes... A Crack, Well-Planned Attack (Israëliische Commando's... een puike, goed geplande aanval), blz. 8 van Ancient Astronauts, mei 1979.
22. Smith, This Hollow Earth (Deze holle aarde), blz. 70.
23. Brugger, The Chronicle of Akakor (De geschiedenis van Akakor), blz. 58, 59. Ook verteld in Von Däniken, According to the Evidence (Volgens het bewijsmateriaal), blz. 136.
24. 2 Samuël 21 : 2.

Hoofdstuk 27: Waren we al op de maan in 2309 v.C.?

1. Anthony Roberts, *Sowers of Thunder* (Zaaiers van de donder), blz. vii.
2. Nog een passage uit de Mahabharata, aangehaald door James Churchward in *The Children of Mu* (De kinderen van Mu), blz. 188, 189.
3. De Surya Siddhanta. Zie Tomas, *We Are Not the First* (Wij zijn niet de eersten), blz. 149.
4. Zie no. 7, hfst. 29.
5. Folklore van de Maya's.
6. De oude Samsaptakabadha.
7. De Purana's.
8. Een rolzegel, waarop afgebeeld Etana, vliegend op de rug van een adelaar tussen zon en maan, bevindt zich in het Berlijns Museum.
9. Tomas, *We Are Not the First* (Wij zijn niet de eersten), blz. 146.
10. *Ibidem*, blz. 47.
11. *The Collection of Old Tales* (De verzameling van oude verhalen), een chinees werk, in de vierde eeuw samengesteld uit oude bronnen.
12. Tomas, *We Are Not the First* (Wij zijn niet de eersten), blz. 148, 149.

Voetnoten

Hoofdstuk 28: Kan de wetenschap je onzichtbaar maken?

1. Eerst toegeschreven aan O'Connell, die daar woonde van 1826 tot 1837 en daarna aan de Duitse wetenschapper Dr. Paul Hambruch, die in 1910 een expeditie leidde. Verteld door Bill Ballinger in *Lost City of Stone* (Verdwenen stenen stad), blz. 45.
2. Engelse geschiedschrijver Geoffrey of Monmouth (twaalfde eeuw), *Historia de Gestis Regum Britanniae*.
3. Francois Lenormant, *Chaldean Magic* (Chaldeese toverkunst). Geciteerd door Tomas, *We Are Not the First* (Wij zijn niet de eersten), blz. 128.
4. De Mahabharata en Ramayana.
5. Kolosimo, *Timeless Earth* (Tijdloze aarde), blz. 193.
6. Clement Durell, *Readable Relativity* (Leesbare Relativiteitsleer).

Hoofdstuk 29: Te laat om te ontkomen

1. Democritus. Geciteerd door Tomas, *Atlantis, From Legend to Discovery* (Atlantis, van legende naar ontdekking), blz. 80.
2. Lucretius. Geciteerd door Tomas, *We Are Not the First* (Wij zijn niet de eersten), blz. 72.
3. De Yoga Vasishta. "De lezers die vóór de hedendaagse moderne tijd de Boedhistische Pali Sutra's en hun commentaren bestudeerden, raakten vaak in de war als ze lazen over "het samen binden" van minuscule kleine deeltjes materie; hoewel een hedendaagse lezer er nu een begrijpelijke beschrijving van een moleculaire samenstelling in herkent". (Berlitz, *Doomsday: 1999* (Dag des oordeels), blz. 125.)

4. Mooney, *Gods of Air and Darkness* (Goden van lucht en duisternis), blz. 83.
5. Noorbergen, *Secrets of the Lost Races* (Geheimen van verloren gegane volkeren), blz. 139.
6. Berlitz, in *Doomsday: 1999* (Dag des oordeels), blz. 120, vertelt dat zeven jaar na het succes van de eerste atoomontploffing in Nieuw Mexico, dr. Oppenheimer, die bekend was met de oude literatuur in Sanskriet, een lezing gaf aan de Rochester University. Tijdens het vragenuurtje stelde een student een vraag waarop Oppenheimer een opvallend antwoord gaf: Student: "Was de bom die in Alamogordo tijdens het Manhattan Project ontplofte, de eerste die tot ontploffing gebracht werd?" Dr. Oppenheimer: "Wel... ja... In de tegenwoordige tijd dan natuurlijk."
7. Aangehaald uit de Mahabmarata, een samenstelling van 200 verzen, geheel vertaald in 1884.

Hoewel het document in z'n huidige vorm terug dateert tot 500 v.C., zijn er aanwijzingen in de tekst te vinden over gebeurtenissen van zo'n 1500 tot 2500 jaar vóór Christus. De belangrijkste vertaler (die decennia vóór de verschijning van vliegtuigen, gifgassen, raketten en atoombommen leefde), beweerde dat veel in het boek door de gewone Engelse boekenlezer als belachelijk zou worden gezien.

8. Von Däniken, *According to the Evidence* (Volgens het bewijsmateriaal), blz. 164.
9. De Stanza's van Dzyan, die vertaald zijn in de vorige eeuw, dateren uit verscheidene duizenden jaren terug.
10. De Popul Vuh, het heilige boek van de Maya's, is volgens etnologen het oudste overgebleven document van de gehele mensheid.
11. Baker. Zie no. 17, hfst. 26.

Voetnoten

12. "Kuskurza", "The Third World Epoch" (Het tijdperk van de Derde Wereld), in het Book of the Hopi (Het boek over de Hopi) van Frank Waters. Geciteerd door Noorbergen, blz. 145, 146.
13. Noorbergen, blz. 140.
14. Berlitz, Doomsday: 1999 (Dag des oordeels), blz. 123, 124.
15. Erich von Fange, "Strange Fire on the Earth" (Vreemd vuur op de aarde), Creation Research Society Quarterly, december 1975, blz. 132.
16. Ibidem.
17. Aan de bezoekers wordt verteld dat de rots vermalen werd door gletsjers. Maar integendeel, een gletsjer zou slechts aan een zijde naar beneden stromen, niet in zes verschillende richtingen over een oppervlak van 18.000 vierkante yard. (*1 yard is 0,9144 meter.*)
18. De onderzoeker Captain Walker ontdekte in 1850 de ruïnes in de Death Valley. Een compagnon gaf deze beschrijving van het gebied. Aangehaald door Noorbergen in zijn Secrets of the Lost Races (Geheimen van verloren gegane volkeren), blz. 128.

Epiloog

1. 2 Petrus 3 : 12
2. Jesaja 46 : 9, 10; 41 : 21-23; 42 : 8, 9. Jeremia 28 : 9
3. Amos 3 : 7
4. Lukas 21 : 24
5. Lukas 21 : 25, 26
6. Openbaring 13 : 16
7. Openbaring 18 : 11-19
8. Openbaring 17
9. Daniël 12 : 1; Matthéüs 24 : 21.
10. Matthéüs 24 : 22
11. Matthéüs 24 : 37-39